

D. a.

46

HORTI.
MALABA.
P. 3. 4.

Dm I 1741, N,
20

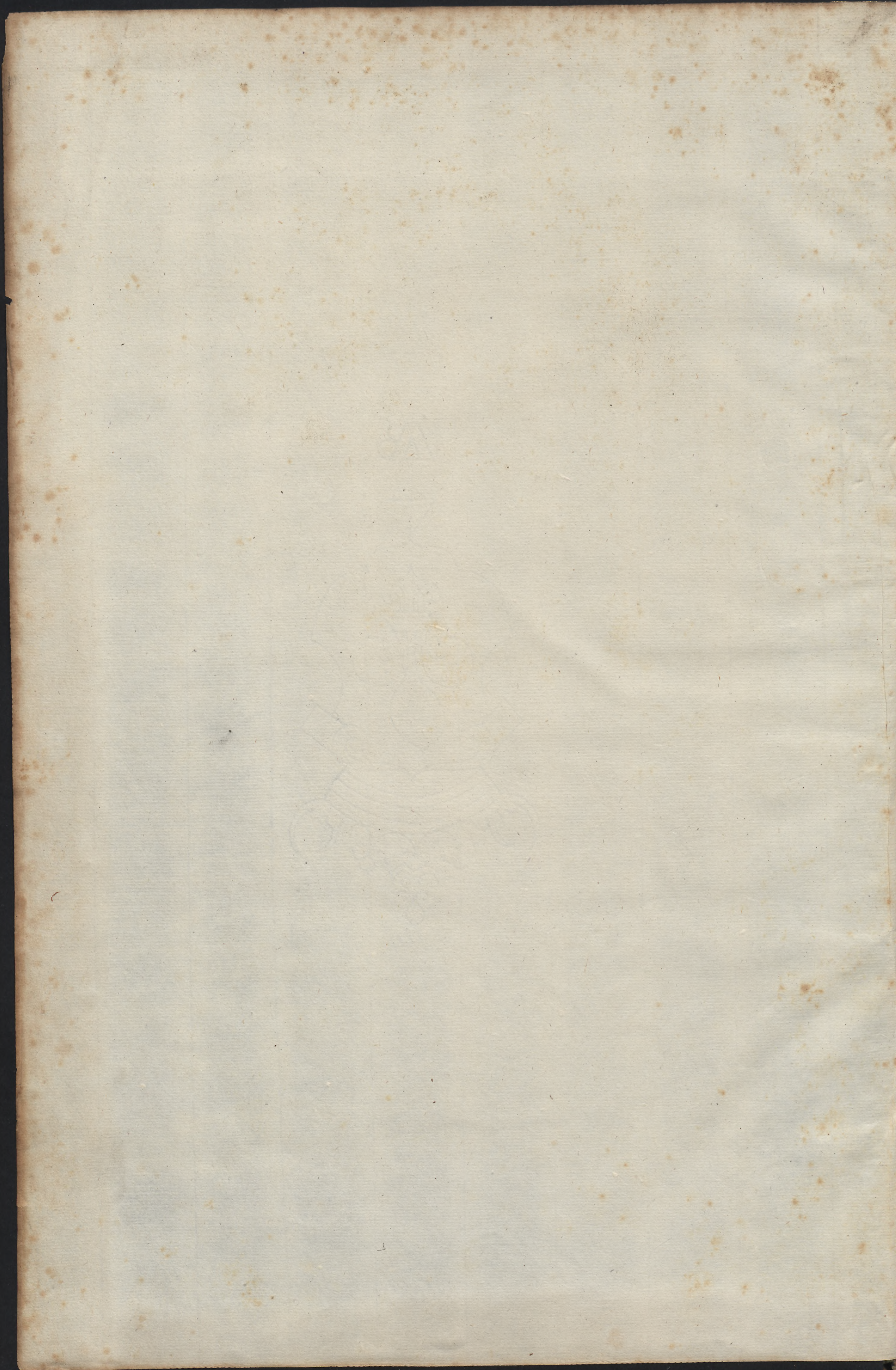
Schwank

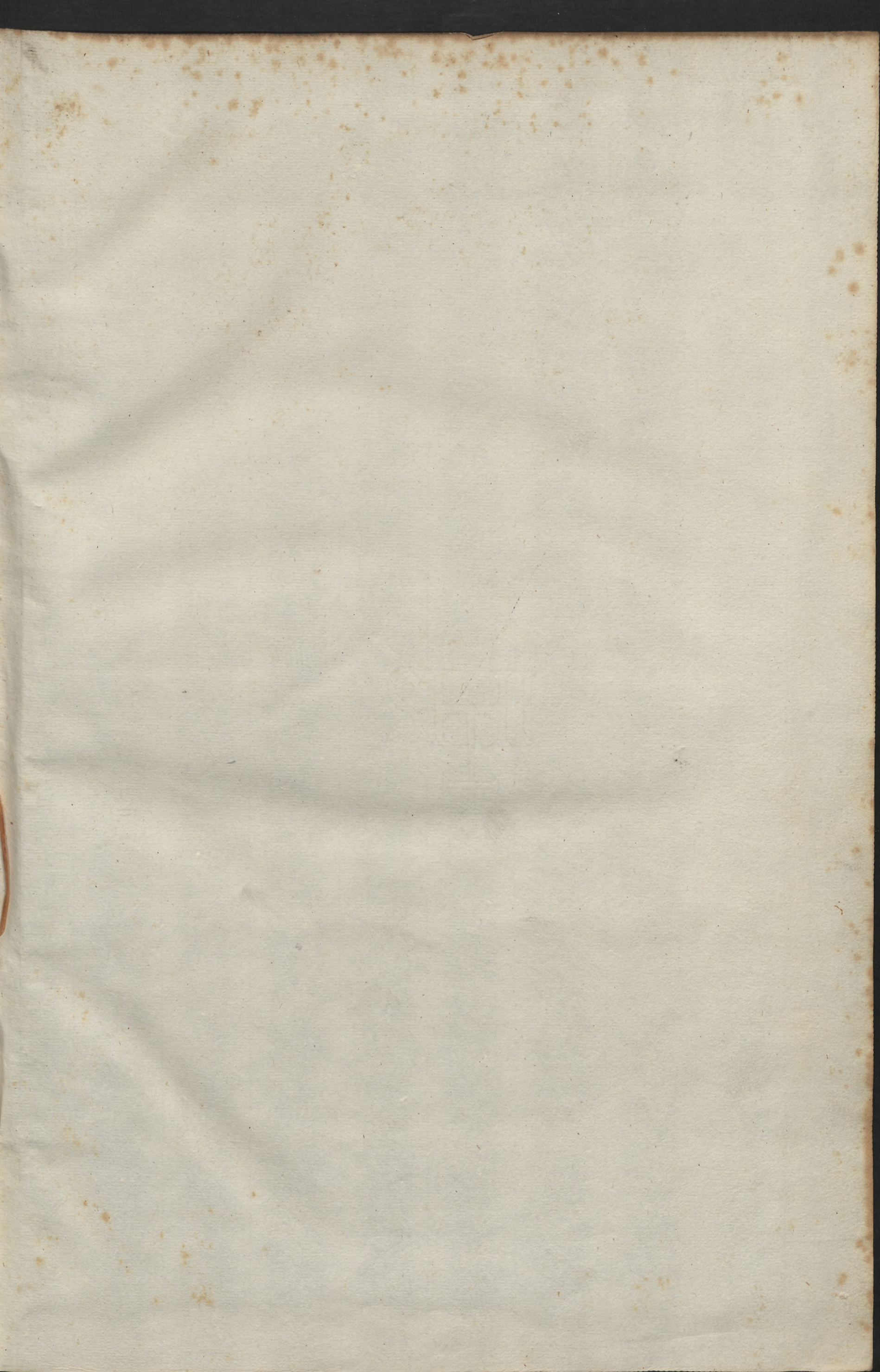
4
12
6

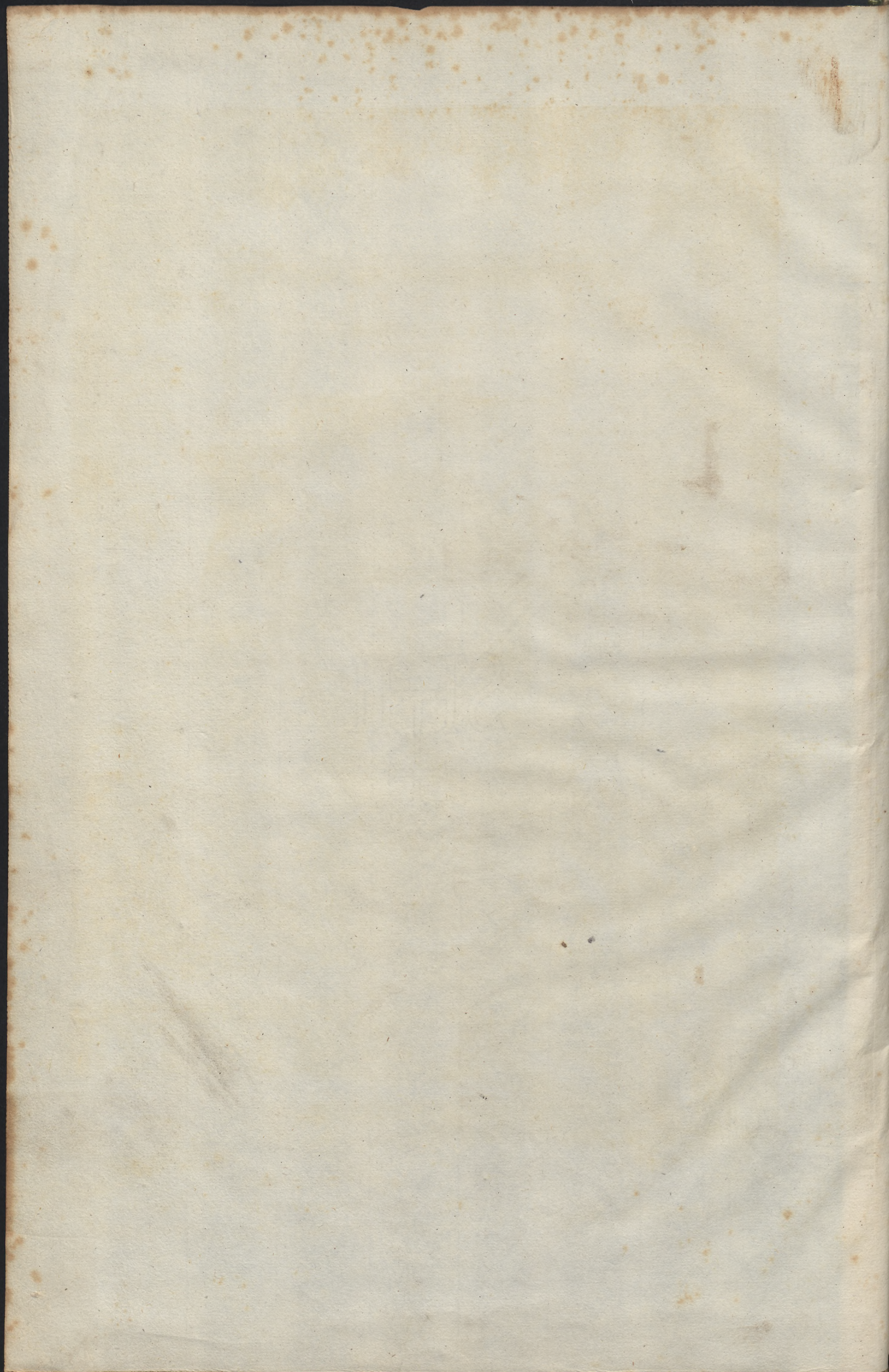

D a 46

Dir. 34

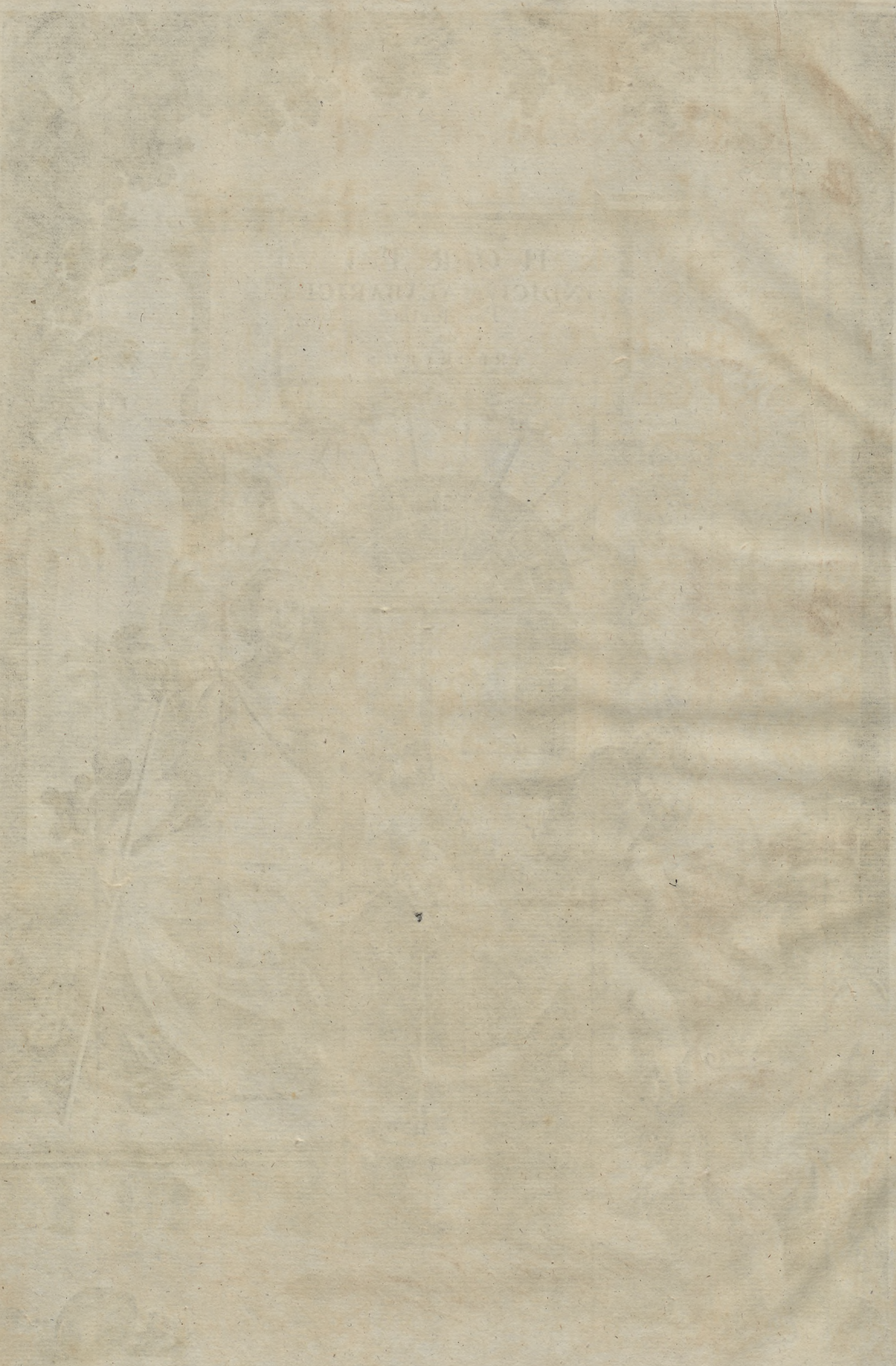

AMSTELODAMI, Sumptibus { JOANNIS VAN SOMEREN et JOANNIS VAN DYCK.
HENRICI et Viduæ THEODORI BOOM. A^o 1702.

JOHN HENRY...
...
...

H O R T I
I N D I C I
M A L A B A R I C I
P A R S T E R T I A
D E
A R B O R I B U S
R E G N I M A L A B A R I C I,

Latinis, Malabaricis, Arabicis, & Brachmanum Characteribus nominibusque expressis,

Unà cum Floribus, Fructibus & Seminibus, naturali magnitudine à peritissimis
pictoribus delineatis, & ad vivum exhibitis.

*Addita insuper accuratà earundem descriptione, quà colores, odores, sapes, facultates,
& præcipuæ in Medicina vires exactissimè exhibentur.*

A D O R N A T A

Per Nobilissimum ac Generosissimum D.D.

HENRICUM VAN REEDE, TOT DRAAKESTEIN,

Toparcham in Meydrecht, quondam Malabarici Regni Gubernatorem, supremi Confessus
apud Indos Belgas Senatorem Extraordinarium; nunc vero Equestris ordinis nomine
Illustribus ac Præpotentibus Provinciæ Ultrajectinæ Proceribus adscriptum,

E T

J O H A N N E M M U N N I C K S, M. D.

In eademque facultate Anatomies ac Botanices in Academia Ultrajectina
Professorem, & Reip. Ultraj. Poliatrum.

Notis adauxit, & Commentariis illustravit

J O H A N N E S C O M M E L I N U S.

A M S T E L O D A M I,

Sumptibus Viduæ JOANNIS van SOMEREN, Hæredum JOANNIS van DYCK,
& HENRICI & Viduæ THEODORI BOOM.

Anno cId Idc Lxxxii.

IV 503035

IV 503036

Biblioteka Główna PG		
2. zasobów PG	R-317/37	2006

PRIMARIO NOBILI IN MALABAR
POTENTISSIMO PRINCIPI
NOETAVILE-VIROLA
R E G I

Pedinbodappe-Sourowan, Courour, Peratevide,
Ellerta-Sourowan, Cochin, &c.

S. P. D.

HENRICUS VAN REEDE TOT DRAAKESTEYN.

 Uoties Malabaricas stirpes animad-
verto, toties mihi collectionis, depictio-
nis ac descriptionis occasio ante oculos
versari videtur: Eorumque memoria,
quorum ope in colligendo usus fui, sæ-
pius recordor. At majestatis tuæ, ingentis Horti
Malabarici Domini, nomen præsertim in men-
tem venit; moxque tanti beneficii, ac amoris recor-
datio, quibus Majestas tua, ejusque subditi & vici-
ni, me semper prosequuti fuere, renovatur: quorum
auxilio, & ope mihi ex immenso arborum, fruti-
cum, ac plantarum numero hortulum hunc colligen-
di potestas fuit. Si his impulsus spatium præteriti
temporis respiciam, cum fortunæ tuæ vexatæ, fun-
ditusque eversæ, exilii solatium quærere coactus
esses, Majestatis tuæ dignitas memoriæ meæ, egre-
gium

D E D I C A T I O.

gium constantiae exemplum, & Regiae indolis signa profert; Celso ac nobili tuo genere digna, quod per duo mille, & quingentos annos suppeditavit successivè Indiae Reges. Tunc enim recordor, quoties tum tacitis ac occultis, tum Indictis & apertis hostibus, ex altissimo Regiae dignitatis gradu præcipitatus, à subditis expulsus, exul agere coactus fuisti. Fortunâ ita adversâ, adeo te constantem fuisse miratu dignum, ut neque bonorum direptio, neque divitiarum privatio Majestatem tuam permoverint; neque tunc, cum in Celsam & pristinam dignitatis sedem restitui, ac tot tantæque Regionis Regem te coronari viderem. Cum namque in maximas calamitatis tenebras Majestas tua esset conjecta, atque in adversis sine ullo remedio aliquandiu mansisset, postea feliciter Belgarum ope, omnibus hostibus subactis, tantis victoriis ad Regiae dignitatis Solium adscendit: Quo tempore per septendecim annos me tuæ Majestati servire fortuna permisit. Hisce omnibus ad gratias impellor, ut non solum Majestati tuæ, sed omnibus notum sit, quod neque absentia, neque locorum diversitas, honorem, quem per totum vitæ cursum Majestati tuæ debeam, perdere valeant. Eas ob causas Majestati tuæ hæc depicta Horti Malabarici pars offertur, quæ cum nomine Majestatis tuæ exordiens per totum versabitur orbem, & Majestatem tuam inter Duces ac Principes cuicunque Reipublicæ Mæcenates numerari valebit.

VIRI NOBILISSIMI,
HENRICI VAN REEDE
VAN DRAAKENSTEIN, &c. &c.
A D
BENEVOLOS LECTORES
P R Æ F A T I O:

*In qua ratio redditur operis hujus, nec non obiter multa non protrita
de Brachmanibus & Malabaribus eorumque religione, politia
ac moribus admiscuntur.*

I qui sunt, qui me norunt ac pulcre perspectum habent, me ab ineunte quarto decimo meæ ætatis anno nihil aliud egisse, quam extra patrios fines peregrinatum, & pene maximam orbis partem continuo itinere permensum fuisse; illi, inquam, non possunt non novisse, me nec eruditione varia & recondita, nec Botanices, nec aromatum simpliciumve medicamentorum accurata cognitione florere; quam scientiam uti quis nanciscatur, illi per omnes suæ vitæ dies huic uni rei diligentissime incumbendum fore crederem, qua tamen felicitate ipse gavissus non sum, qui alio vitæ genere tantum non perpetuo fui occupatus. Has ob rationes, hisce, quos dixi, hominibus absurdum admodum videtur, quod in fronte HORTI MALABARICI meum nomen extet, qui liber persequitur exoticas plantarum descriptiones, earumque in Medicina usum: Neque sine ratione absurdi me arguunt, putant namque si mala fide, temere, ac arroganter id peregerim, nihil mihi superfore, præter ignominiam.

Alii, qui me non norunt, & forte majora sibi de me pollicentur, quam præstare possum, illi procul ullo dubio erunt persuasi, priores hos duos tomos totum HORTVM MALABARICVM constituere, aut si benignius sentient, scatere credent librum magni momenti erroribus, & nullo ordine editum; quod nemo non expectat, si illi ad edendos libros animum applicent, qui doctrina non pollent. Offendent etiam nonnullos barbara & ignota exoticarum plantarum nomina; & omissæ earum cum Europæis convenientiæ & comparationes: omissæ itidem Doctissimorum Virorum laudationes, qui
* * * ali-

aliquando de his plantis scripserint, aut earum mentionem fecerint, male alios habebunt, qui horum Virorum testimonio has plantas in rerum existere natura serio persuasuri sibi fuissent. Erunt etiam, quibus tædiosa erunt tot in describendis plantis minutia, quarum sane quam accuratam rationem habuimus: Culpabunt forte etiam nonnulli, nos in persequendis plantarum descriptionibus iis verbis usos non esse, quibus Botanici eruditiores has illasve plantarum partes insignire ex artis suæ more consuevere. Sic & alii alia, quæ quidem ipsimet non diffitemur, criminabuntur.

Ut ergo & his & mihi satisfaciam ipsi, absurdum fore non credidi, si prima HORTI MALABARICI initia, progressum & successum à capite ad calcem, quod ajunt, paullo diligentius repetam. Non enim dubito, quin candidi rei herbariæ aestimatores non solum admiraturi sint, sed & grato animo accepturi, quod tot exoticas ignotasque plantas luci damus, ex regione & notissima & multis frequentata, & quam Lusitani per centum & septuaginta admodum annos coluere, & magnificis urbibus exornavere; mirabuntur, inquam, & grati recolent, has plantas jam primum in theatrum spectandas proferri ab eo, qui aliis & majoris momenti rebus occupatus potuisset eo labore supersedere. Verumenimvero quia ea est sæculi nostri & Europæ felicitas, & doctorum copia, ut typographiæ jam videantur commercia, quæ Terrarum orbem innumeris libris replent; hinc quoque orta est crambe centies milliesque recocta, qua plerique mutatis nonnullis verbis, ordine parum variato ex charta in papyrum alienos priorum labores exscribunt, & pro suis ambitiosissime edunt; unde non mirum, quod plerique eruditiores nihil magni faciant, nisi quod aliqua novitate se commendet, cum vetera iis sint cognitissima: Damus ideo hoc nostro opere amplum exscriptoribus campum, in quo plantas legere possunt, easque generali plantarum indici inferere, quæ in nostro orbe huc usque innotuerunt.

Posteaquam aliquam multis annis apud Indos fuisset, & pro ratione ejus, quam ornabam, spartæ sæpius mihi itinera facienda essent per cultissimas regiones, obiter mihi notavi sylvas & amplas & arduas & densas; notavi eas mira arborum varietate jucundas, ita ut duas ejusdem generis arbores in eadem sylva reperire difficile quæsituro foret: notavi arbores plerasque cinctas & implicatas aliis plantis, quarum aliæ radice in terram defixa eam fecerant cum arbore, cui implicabantur,

tur, mixturam, ut vix discernere esset: notavi sæpius tales (ut ita generatim loquar) hederas plures & diversi generis arbori uni adhærescere; & præter has succrescere in ipsis arborum ramis, nec non ad caudicis truncum alias atque alias plantas, ita ut spectaculo longe jucundissimo sæpissime in una arbore exhiberentur decem duodecimve diversi generis folia, flores, fructus: neque tamen hæc ullo erant impedimento, quo minus caudices harum arborum essent bene spissi, & largissimæ crassitie; aut quo minus arbores illæ proceritate eleganti ad LXXX. sæpius pedes [vulgaris mensuræ] capita sua in auras efferrent, circumcirca omnis generis virentibus herbis, ita ut nihil intactum relinqueretur, ornatae; rami etiam undequaque patuli & umbrosi ascendebant tandem in fastigium amplissimum, & plane mirificum; imo nonnunquam descendebant ac terræ feracissimæ denuo insiti repullulabant ac germinabant. Videres in una ejusmodi arbore magnificum, elegans ac amœnissimum palatium, cujus fornices tot columnis sustinebantur, quot ramos cerneres; atque in tali palatio plurimi latere commode poterant, vitandæ aëris injuriæ causâ, imbrium puta & æstus Solis nimii, atque ita hæc sylvæ potius elegantissimæ structuræ domus, quam inculta nemora videbantur. Neque solum terram feraciorem per plana porrectam sic ornatam animadverti, sed & horridas rupes, & præcipitia montium comata ejusmodi sylva luxuriare, quin imo sterilissimas etiam petras nihilominus lætissima arborum herbarumque segete superbas, quarum quædam plantæ cacumen obsidebant, quædam rimas fecerant, in quarum fissuram radicem inferebant. Omnis ager, & campus per plana decurrens adeo læta omnis generis plantarum arborumque (quod supra de sylvis dixi) fertilitate ridebat, ut quævis etiam pars curiosa cujusdam Hortulani manu culta, & elegantissima serie digesta videretur. Etiam ipsa stagna, quod mirere, paludes, imo littora fluviorum falsam aquam vehentium ostendebant varias plantas, quibus tantum non plane tegebantur. Quid multis? nulla vel minima soli portio, etsi sterilissimi, erat quæ non aliquas plantas ostentaret.

Hæc quum omnia identidem animadverterem, illa me in eam adduxerunt opinionem, ut non sine ratione existimem, hanc Indiæ partem jure meritoque esse totius Terrarum orbis fertilissimam, & fere maxima ex parte respondentem Insulæ Taprobanae (quæ *Ceylon* hodie vocatur) inprimis illi portioni, quæ sub eodem, ac Malabaræ regionis, climate est sita.

Sæpius me incessit lubido explorandi ac inquirendi harum plantarum folia, flores, cortices, radices; ibique tum plerumque deprehendi illa esse odoris suavissimi, & saporis penetrantis; & quum ex indigenis quærerem, qui me in itinere faciendo comitabantur, plantarum harum si quid nossent, illi tum non nomina solum indicabant, sed & vires & usum earum pulcerrime callebant, id quod obiter sæpius expertus sum, si ubi quis nostrorum comitum malo quodam sive interno, sive externo laboraret, licet nec Medicinæ, nec Botanices cognitione essent præditi, hi Indi, ut qui omnem ætatem terunt sive militiæ, sive agro colendo, sive opificiis.

Injucundum aut abs re fore non arbitror, quoniam mentionem facimus horum Indorum, hujusque regionis, hæc paullo accuratius Lectoribus si referamus, quibus operæ pretium fuerit hæc nostra legisse.

Malabarica regio ab uno latere mari cincta, ab urbe Goa ad promontorium Comorinum, in longitudinem circiter centum & viginti milliarium Germanicorum patet, lata hinc inde decem, trigintave plus minus milliariis. Ipsa regio tanta hominum frequentia colitur, ut videatur nihil esse aliud, quam continuæ urbes, pagi, horti. Variis paret principibus quibus subjecti sunt plures quam tres myriades, seu, ut liquido constet, unum & triginta millena millia nobilium, soli militiæ natorum; ut taceam innumerum illum cæterorum hominum numerum. Vivunt ad capularem fere senectutem, eorumque valetudini prospiciunt indigenæ Medici, qui ex aliis regionibus medicamenta non petunt, aut certe quam paucissima, illis solis, quas ipsorum regio liberaliter suppeditat, contenti; quem morem Europæi ibidem locorum felicissime imitantur: Belgæ vero qui ibi sub auspiciis Societatis Orientalis Indiæ morantur, nescio qua oscitantia utuntur medicamentis, quæ primum ex illis locis petita per Persiam Arabiamque in Europam deferuntur, & hinc denuo mari in Indiam referuntur, fere obsoleta & corrupta, non sine summa sumtuum jactura, qui huic rei sine ullo commodo impenduntur.

Hæ ideo & similes rationes me impulerunt, ut votis summis expeterem hominem huic rei aptum & idoneum, qui data opera hujus regionis plantas vivide delinearet, easque describendo explicaret, additis viribus earumque usu: ipse videlicet mihi persuadebam, quod si hæc res successu non frustraretur, multis Botaniciæ studiosis in Europa placituram; nec minus emolumentum.

mentum redundaturum ad Illustrem Indiæ Orientalis Societatem, quippe quæ posset sumtibus illis superfedere, quos in medicamenta illuc locorum transportanda impendit: posse enim & minori cum sumtu, & majori cum fructu Indica medicamenta in usum vocari, aut eadem, aut certe viribus paria, si non, ob dictas rationes, superiora.

Sed enim hæc res votis perfici non poterat. Malabaricam namque regionem nemo petit, ut huic rei incumbat, sed omnes sub Auspice Illustri Societate Indiæ Orientalis illuc profecti ita coguntur sui officii accuratam habere rationem, ut nihil illis suppeteret otii ad hanc rem, etiamsi vellent, perficiendam: quare hæc me via omnino fefellit hujus tam egregii operis aliquando in actum deducendi. Tandem, quum hujus operis perficiendi spem tantum non abjecissem, ad aures meas accidit, in ditione Regis Cochinensis degere Virum quendam, præditum summa plantarum Indicarum notitia, quas ad vivum delineaverat. Hic, quem modo dixi, Vir erat summæ eruditionis, vitæ austeræ, sexagenarius ætate, professione Sacerdos Pontificius ex ordine Carmelitarum Discalceatorum, dictus nomine Frater Matthæus de Sancto Josepho, natione Neapolitanus: hic multos annos in Arabia & Persia vixerat, & tum temporis missus erat Coadjutor futurus Archiepiscopi Christianorum S. Thomæ regionum Malabaricarum. Arcessitus reverendus hic Vir ad me venire non dubitavit in urbem Cochinensem, & ubi meum scopum intellexisset, scilicet ut fieret recensio ac descriptio plantarum Malabaricarum, in quam rem meam opem pollicebar reverendo huic Patri; ille humanissime ac promptissime officium suum mihi vice versa detulit, & una ostendit rudimenta plantarum, quæ antea in suæ memoriæ subsidium calamo atque atramento delineaverat, scilicet cujusvis plantæ unum folium, florem, fructum, quorum maxime notaverat vires, quorumque ope piissimus hic senex in itinere suo tum sibi, tum aliis quamplurimis opem tulerat.

Itaque prima hujus horti initia fuerunt, ut ex rudimentis plantarum in aliam translatis chartam fieret earum exactior delineatio, curante Rever. Patre Matthæo, qui sola memoria fretus naturales plantarum figuras mirum in modum ex rudimentis expediebat; sed enim, quum omnia calamo idque superficie tenuis signaret, penicilli utique ducendi ignarus, ideo picturæ minus respondebant vivis plantis; huc accedebat,
*** quod

quod partes plantarum minores nequiverint accurate exhiberi, aut saltem per transennam, ut ita veras & spirantes plantarum figuras minime exin cognoscere esset, præsertim quum in picturis illis calamo factis neque lucis, neque umbræ ratio paullo accuratior habita fuerat. Scilicet opus fore non putarat optimus senex, majorem & accuratiorem in pingendis describendisque hisce plantis operam collocare, quum memoriæ suæ ope facile obvias plantas earumque vires ipse pernōset: accedebat præterea, quod hæc in itinere fere confecta essent rudimenta, ita ut sæpiusculæ aut huic plantæ fructus, aut illi flores, aut utrumque aliquando deesset; quem tamen ego defectum pro mea virili emendabam, plantas ipsas inquirendo & desiderata supplendo: plures tamen repertæ non sunt, sive quia nomina accurate non notasset, sive illa accepisset venerandus senex ab hominibus, qui communia plantarum nomina, queis unamquamque Malabarici Botanici insigniunt, nesciebant, sive quia erant alius climatis plantæ. Hæc fere impedimenta MALABARICI HORTI initia turbabant; inter quæ hoc maximum, quod si conferres figuras ipsis plantis, vix dixisses, ex iis effigiem esse expressam, ita male respondebat. Quantum ad descriptionem, illa subinde perfunctoria ac fugitiva diligentia adeo male cohærebat, ut pluribus plantis convenire potuerit, licet dissimillimis.

His tricis impeditus quum hærerem, ex insula Ceylonensi ad Malabaricos accessit Cl. V. Paulus Hermannus, M. Doct. cum maxime in Illustri Lugduno-Batava Academia designatus Botanicæ Professor; hic quum vidisset nostri Horti initia tot laborare impedimentis, & minus accurata ratione cum descriptionum, tum figurarum, modestissima humanitate nobis significare visus est, hac ratione librum alicujus momenti vix fore. Veruntamen brevitatis temporis illius, quo mihi aderat, in culpa fuit, quo minus, aut ego illi mea collectanea Horti Malabarici communicare, aut ille me prudenti consilio in hoc opere adeo perplexo juvare potuerit. Hæc cum ita se haberent, animus tulit, rem omnem denuo ordiri, ac memet ipse contuli, ad plantas pro mea virili describendas, atque Hortum hunc alio more colendum; sed vix coeperam, quum animadverti quanto mihi sit impedimento illud, quod sustinebam, officium; cujus ratio mihi etiam horarum momenta dispensabat, ut ita vix Horto colendo pro dignitate vacare potuerim.

Nec

Nec est, quod quisquam putet, hæc narrari, ut labores & honestissimi conatus Rev. Patr. Matthæi eleventur; sed potius contra. Huic enim Viro honestissimæ vitæ & non fucatæ pietatis gratias quas possumus maximas habemus, qui nos adeo candide, fideliter, & improbo labore juvit. Quin imo in eum finem Optimi hujus Viri mentionem facimus, ut ostendamus memoriam ejus apud nos esse & fore semper venerandam, ejus in nos amorem & voluntatem grata recordatione recolendam: hunc, inquam, primum hujus Horti conditorem, & auctorem, nec non in progressu sedulum cultorem ingenue profiteor; hujus tandem consilio, utpote semper Sacro officio, cujus causa illic locorum morabatur, occupatissimi, in partem laboris sollicitavi Virum admodum Reverendum, Johannem Casarium, V. D. in Ecclesia quæ Christo in urbe Cochín colligitur vigilantissimum ministrum, Virum in omni eruditione, solam Botanicen si exceperis, versatissimum, cui studio nunquam operam dederat, unde verebatur, stylum suum, quem propria illa Botanicorum & Medicorum vocabula fugiebant, non fore è dignitate tanti operis. Attamen, multis & gravibus causis persuasus in partem oneris ferendi consensit.

Ordinem, ut opus hoc sine tricarum molesta mora promoveretur, hunc observabam. Medici nonnulli, tam Brachmanes quam alius generis, meo jussu notissimarum & celeberrimarum indices plantarum suo idiomate conficiebant, ex quibus iterum alii plantas dividebant, pro ratione tempestatis, qua vel foliis, vel floribus, vel fructibus ornatae conspiciebantur; harum catalogus pro ratione temporum anni certis hominibus dabatur plantarum peritis, quibus curæ illud erat demandatum, ut nobis plantas cum foliis, floribus ac fructibus undecunque demum conquirerent, etiam conscensis altissimis arborum fastigiis, hos partibus factis plerunque ternis ad has illasve sylvas ablegabam. Pictores tres, quatuor, qui mecum habitabant in loco commodo è vestigio vivas accurate depingebant plantas à conquistatoribus mox allatas, quibus & me fere præsentē descriptio addebatur. Præterea omnes Principes Malabaricos humanissime rogaveram, ut amice nobiscum communicarent plantas & forma & usu celebriores, qua re factum est, ut subinde quinquaginta sexagintave leucis plantæ ad nos perlatae fuerint, & ut nullus Regum illorum Principumque fuerit, qui in nostro horto aliquos flores non sevisset. Plantæ itaque per Botánicos conquistæ, per Pictōres depictæ, per ido-

neos homines descriptæ, si quidem operæ erat pretium, examini Medicorum ac Botanicorum peritiorum, quos in eum finem convocaveram, tam ex familiaribus, quam celebritate nominis aliqua notis subiciebantur. Scilicet huic Collegio, quod nonnunquam quindecim aut sedecim doctis constabat, exhiberi curabam plantarum picturas, ac per interpretem ex illis quæri, num novissent istas plantas, ipsarumque nomina & vires; quæ responsa in Commentarium referebantur. Verum enimvero istud Collegium ex diversis Malabaricæ regionis partibus coierat, unde fiebat, ut, cum alter alterum non novisset, ambitionis, pudoris atque suspicionis stimulo agentur; gratiam videlicet demereri; si quæ ignorarent, palliare atque tegere; & ne se prostituerent, si mala fide plantis aut majora vero aut minora tribuerent, omni opera conabantur.

Jucundissimum sæpe audiavi acroama, hos puta Brachmanes seu Gentiles Philosophos inter se differentes & certantes pondere argumentorum, quæ ex sententiis, regulis, rhythmis ex antiquitate & libris suorum majorum eruditione illustrium depromebant. Disputabant vero, atque unusquisque sententiæ suæ fortissime patrocinebatur, incredibili tamen modestia, quam vel in cultissimis gentium Philosophis desideres, sine ulla acerbitate, animi perturbatione aut neglecto secus sentientium mutuo honore. Piissima reverentia Antiquitatem prosequuntur, & primos artium inventores, his & suas sententias & sua quoque experimenta accepta referunt, ac eorum auctoritati subjiciunt. Et quantum ad Medicinam atque Botanicen spectat, harum doctrina versibus continetur, quorum primus quisque versus plantæ nomine proprio incipit, cujus dein species, propria, accidentia, formas, partes, locum, tempus, vires, usum & alia ejusmodi accuratissime persequitur; atque hoc artificio illud effecere, ut si quis plantæ alicujus proprium nomen proferat, Brachman aliquis extemplo tibi referet, quæcunque de illa dicta sunt dicique possunt. Quamvis autem hic docendi modus, qui memoriam tenacem requirit, difficilior esse videatur, attamen teneræ pueritiæ inter lusus & crepundia hos versus memoriæ, quam tum plus valere ajunt, imprimunt, quos postea animi dociles adolescentiæ & statæ ætatis fidelissime tenent. Prima harum artium (Medicinæ puta & Botanices) inventio adeo antiqua habetur, ut proferant Auctorum libros, quos constantissima asseveratione ante hos quater mille annos vixisse affirmant omnes. Sed enim quia homines hi quam
exer-

exercent artem non libera electionis voluntate, sed nascendi forte profitentur, quæ unicuique honores, servitutem & Spartam denique, quam hac nascendi lege exornet, necessitate plus quam Stoica dispensat, inde est, quod per continuos ætatum & generum gradus ac successiones parentes liberis quasi de manu in manum tradant, quæcunque ad artis illius, quam nativitatis lex ab ultima temporum memoria huic aut illi generi præscripsit, perfectionem requiruntur: sive inevitabilem & vel adamante fixiorem hanc legem Rex aliquis illorum populo in obsequia paratissimo tulerit; sive mutuus populi hujus consensus eam introduxerit; sive devotissima aliqua sacrorum reverentia, aut oraculorum superstitio divinarumque revelationum, cui hæc gens mirum in modum dedita originem & auctoritatem & per tot sæcula confirmationem huic legi dederit, de quo tamen disputandi nec locus nec animus nobis est. Hoc unum tamen possumus affirmare & experti verissima testari, hanc Legem, quæ ex forte nascendi vitæ genus cuivis demandat, adeo rigide, adeo stricte, adeo sancte in hanc usque diem observari, ut nemo mortalium quacunque demum vel arte vel audacia etiamsi Herculeæ mutare hujus legis vel hilum possit; sic ut rustici & piscatores, per omnem annorum seriem & temporum fugam, nunquam alios nisi rusticos & piscatores daturi sint; tali etiam modo se res in opificiis & artibus cæteris habet. Hac autem fatali quasi lege efficitur, ut nunquam artes aut opificia deficiant, ut omnes placidissime ac incredibili tranquillitate vitam innocentissimam transigant, quippe qui pro nascendi forte altiora non cupiunt, majoribusque non invident, ea tantum re occupati, in quam fatalis illa lex per majorum progeniem posteros eorum devolvit. Atque hinc est, ut in continua illa majorum & consanguineorum disciplina semper magis magisque eruditiores redditi tandem insignem illius, quam profitentur, artis & exquisitissimam notitiam acquirant.

Nec est, quod quis miretur tam antiquitatem horum populorum, quam inconcussam per tot sæcula legum & consuetudinum constantiam & auctoritatem: Si quis vel levi cognitione legum, morum, privilegiorum, & consuetudinum quæ apud illos Sanctissime vigent sit tinctus, fateatur oportet, in hac republica constituenda accuratissimam habitam esse rationem fundamentorum adeo solidissimorum, quæ, ut ita loquar, vel æternam possint reddere & ab omni mutatione securam rempublicam. Theologia namque illorum atque Politia tam

arti-

artificiose ac prudenter conspirant, adeo provide etiam distinguuntur, adeo altera alterius auctoritatem tuetur, ut cui primæ deferri debeant, ambigui res sit iudicii. Theologiæ enim Politia & hæc vicissim illi amicissime respondet; sic eadem lex, quæ maleficos templo arcet, illos quoque & civitatis & cognationis jure, quin imo humanitate atque adeo vita ipsa privat, aut si clementius cum iis agatur, libertatem per omnes vitæ annos adimit. Respublica eorum harmonia tam arcana mixta est, ut ante diu illorum admittance opus sit, quam nôris, ex quo reipublicæ genere sint. Populus liber tantis gaudet privilegiis, ut videatur esse Democratia; è regione tamen populus ipse tantis ac tot servilibus officiis Principes suos suspicit, ut vitæ necisque jus ac omnium fortunarum in unum Regem concessisse putes. Alienæ nationis aut exterorum conjugia non ineunt, & tamen quascunque nationes cujuscunque religionis inter se liberrime vivere patiuntur. Patrios fines nunquam egrediuntur, nec tamen peregrinorum itinera moleste ferunt. Reges illorum nec successionis, nec electionis solo jure regnant, sed utroque, tantæ enim majestatis fastigium uni alicui familiæ ac toti generi hæreditaria est, ex qua Principes eliguntur, quorum natus maximus Rex est. Qui Sacrorum curam habent & religionis, illi & plurimi sunt, & summa tranquillitate vivunt, amplissimis beneficiis & summis honoribus aucti, queis accedunt devotissimi populi donaria, ut jure merito homines illi in toto terrarum orbe beatissimi prædicari possint. Nobiles quoque ejus regionis frequentissimi & numerosissimi sunt, qui opificiis aut artibus exercendis omnino liberi, amplissimis privilegiis & summa præ cæteris dignitate excellunt; atque adeo patet huic populo vitæ & morum mutationem nec expectandam nec optandam fore. Eadem ratio, quæ perpetuam in hoc populo pacem conservat, illa & seditiones, si quæ subortæ, in ipso ortu oppressit, ita ut mutationem aliquam rerum saltem minari nequiverint. Alieni Imperii bellis intacti, illa quoque non metuunt, hinc ab Occasu vasto illo Indico Oceano cincti, illinc ab Ortum prærupto, arduo & immani montium tractu muniti, qui per angustissimas & difficillimas pylas non nisi paucissimos simul admittere potest, si vel ingredi vellent hostili animo homines. Neque finitimos verentur, quibus vires ad se aggrediendos deesse norunt; cum ipsi Malabares è contrario bidui spatio plures exercitus incredibili frequentia hominum, unde illorum numerum fidem vix habi-

habiturum referre non audeo, cogere possint, egregie & apte armatos, ac belli peritia nulli secundos; quorum milites audacia & fortitudine omnes Indos ceteros antecellunt, qui æternam animæ suæ salutem extra omnem dubitationis aleam ponunt, si in bello pro patria, pro aris & focis, pro Lege & Rege occumbant defuncti officio, cui nati erant. Hanc Spartam optime & fortissime Nobiles illi, quos diximus, Malabares ornant: qui, ubi occasio tulerit, viros se patriæ natos fortissime præstant, ac quasi furore quodam correpti tunc in hostem per tela per ignem aguntur, adeo in lethum mens prona Viris; hinc natio hæc nec ulli unquam hosti, nec ulli etiam rerum mutationi ab ultima sæculorum memoria fuit subjecta; unde haud injuria illos antiquissimis Orbis terrarum populis asserere possumus, cum Brachmanum nomen temporibus quoque Alexandri Magni in dignatione fuerit, & Historicorum libris celebratum.

Sed de his jam plus fatis, quæ tamen Lectori nostro gratificaturi diximus; abs ratione namque alienum non duximus, quum Hortum hunc Malabaricum oculis tuis subjiceremus, nonnihil præfari, quibus in terris, per quos & quales homines fuerit cultus. Ordine, quem supra dixi, constituto, quo Hortus felicius coleretur, absoluti sunt hi tomi, quos nunc in publicum dedimus, quorum nimirum primus arbores, alter frutices persequitur. In animum equidem induxeram, satius fore Horto huic in Europa edendo tamdiu supersedere, donec colligendis plantis finis esset repertus & factus; at quum una mecum meo animo reputarem, quam inconstantes, fluxæ ac mutabiles essent res humanæ, quam vanus fuisset & in casum omnis labor iste meus, si forte Deo ita volente vitæ summa brevis spem præcideret longam; neque enim persuadere mihi poteram, successores mihi in tot tantosque labores fore, quos equidem indefessa constantia in hoc Horto colendo exantlaveram: accessit, quod ipse mihi nec moræ tempus, nedum plantarum numerum definiveram, quo Hortus noster esset colendus; itaque pergebam in ejus cultura, dum tempus & occasio ferebat; siquidem plerique, quorum opera poteram uti, Illustri Indiæ Orientalis Societati alter in hoc, alter in illo officio operam suam locaverant, quam ne negligenter exercerent, alienis illis Horti nostri colendi laboribus sæpiissime vacare nequibant, unde Hortus subinde cultoribus erat vacuus. Interea tamen temporis ad finem properabat plantarum

descriptio, quæ circa urbem Cochîn crescunt, quarum vires ab ultima antiquitate celebres à Medicis indigenis indicabantur. Fuere tamen sæpius plantæ, quarum ut florem aut fructum nancisceremur per integrum annum, imo nonnunquam longiori spatio expectandum erat, atque hæ plantæ quasi per Satyram annotabantur, ut quæ in iis deficiebant data occasione recte possent suppleri. Nonnunquam, si ubi vel officii ratio, vel prægnantes aliæ causæ poscerent, omnibus iis, quorum opera in hoc Horto colendo occupabatur, aliisque bene multis comitatus ad hunc illumve Malabaricum Principem meorum Superiorum ergo compellandum, id quod publici boni causa sæpius necesse erat, aqua in continentem interiorem proficiscerbar: Ibi quasi aliud agens dum observarem in itinere fertilissimas sylvas, & campos longe amoenissimos, omnem meum comitatum navi exscendere jubebam, quorum quidam præmii nanciscendi ergo, nonnulli quod ea re impendio delectarer, plures ut animo suo novarum rerum curioso gratificarentur, cæteri, quod operam horto nostro locassent, partibus factis per nemora palabantur, depopulantes omne plantarum genus, illarum præprimis, quas fructu & floribus ornatas videbant. Hæc manus, quæ subinde ducentorum capitum erat, ubi per aliquot horas legerant plantas, hinc illinc undecunque lectis plantis onusti ad naves nostras bellicas, quas Malabares *Mansjous* appellant, revertebantur. Heic prædam excutiebamus lustrabamusque, ac plantas nec dum visas ruditer delineabant pictores, quibus descriptio brevior & rudior accedebat, quæ postea commodiori loco & tempore perficiebantur. In aulis Regum facta re Illustris Societatis Indicæ Orientalis, Principes ea erant curiositate & humanitate, ut per suos homines nobis omnis generis plantas suppeditarent, imo vero ipsi met illi Principes ad nostra tentoria visebant, & summa animi delectatione improbum nostrum laborem & spirantes plantarum picturas conspiciebant, atque hoc modo, qui sæpius accidebat, Hortus noster cultior & plantis indies crescebat: imo haud raro una die plures plantæ ruditer delineabantur, quam quot per menses aliquot pictores atque Clarissimus Casarius digerere possent. Interea dum hac ratione coeptum opus urgeo, causæ maxime prægnantes me nec-opinum subito Malabarica regione abire jusserunt. Dum enim honestissimis & innocuis hisce deliciis animum pasco, animadverto insidias & cuniculos, per quos me clanculum invidia oppugnabat, insidias,

dias, inquam, quas nunquam vel in horridissima Malabarum solitudine verebar: animo tamen coeptum opus tam in itinere, quam Bataviae perficiendi continuabam. Sed, ô jacturam gravissimam! dum hæc meditor, ille fidus noster Achates, ille laboris socius, ille Horti hujus rigator Apollo, ille suavissimæ nostræ deliciæ Vir doctissimus & admodum Reverendus Cæsarius in flore ætatis acerba morte nobis eripitur, ac mortalitatem cum immortalitate commutat. Jacturam tamen hanc nonnihil levabat humanissimus Vir Christianus Hermanni de Donep calamo promptus & Latinæ linguæ satis peritus, qui mecum adversaria illa & collectanea, quoad ejus fieri poterat, digerebat; quam rem summopere juvit, quod pleræque illæ plantæ recenti mea memoria hærent. Bataviae plantas quasdam reperi, quarum nonnullæ partes apud Malabares defecerant, has pictorum ope supplebam. Vir autem felicissimæ experientiæ ac doctissimus Guilielmus ten Rhijnen (qui ob excellentem in Medicina peritiam Imperatoris Japonici postulatu ab Illustri Societate Indica Orientali ad Japonas missus est) vires plantarum ac usum, quæ in certis adversariis annotaveram, Latine subiciebat, ut si gravior casus opus nostrum turbasset, nonnihil saltem ejus superesset; ipse vero totum opus idoneum otium nactus recensiturus, errores correcturus, plurima, quæ adhuc deficiebant, & subinde integras descriptiones suppleturus; infelix enim hoc lolium in Horto nostro succrescebat subito illo nostro à Malabaribus abitu, & præmaturo Cl. Cæsarii p. m. obitu. Vix recensione coeperam, quum causæ plane fonticæ me Indos omnino relinquere urgerent: itaque plantarum picturas denuo depingi, ac descriptiones eousque perfectas describi curabam, quod exemplum Clarissimo Doctori ten Rhijnen reliqui, ut, si vel naufragium, vel jactura iter nostrum turbaret, denuo Horti Malabarici exemplum aliud ad Europæos transmitteret, idque toties repeteret, donec tandem portum opportunum nactæ essent; sed placuit Deo T. O. M. nos iterum salvos & incolumes patriis Laribus reddere. Has in regiones appulsus ac patriæ redditus non sine quadam animi perturbatione primam arborum partem editam conspicio, quippe quæ longe aliter edita, ac ipse editionem adornandam ex Indis transmissam volueram; unico enim tomo arbores secundum sua genera & species divisas contineri placebat: sed Typographus, ut quidem videtur, librum molis amplioris fore quoque nimii pretii putavit, neque fane in-

juria,

juria, figuræ namque æri incisæ nativam plantarum magnitudinem & formam exacte referentes, chartæ regiæ & optimæ notæ, nec non literæ magnificæ & nitidissimæ libro pretium faciunt, quod quum plurimi expendere nolint pro libro, qui novas, ignotas & peregrinas plantas, quibus paucissimi etiam delectantur, simpliciter persequitur; hanc ob causam primam partem in duos tres tomos divisit, unde, quia in isto tomo vel illo arbores pro tomi commoda mole deficiebant, frutices quidam intermixti sunt: præterea vero tot jam figuras æri curaverat Typographus incidi, ut non sine gravissima sumtuum jactura ordo mutari, aut figuræ commodiori loco reservari potuerint; factum hinc est, ut tomus alter pari passu primum insequeretur, ordine inquam perplexo; iste enim tomus, qui fruticibus erat destinatus supplementi ergo & minoris generis herbas recepit. Primus tamen tomus felicior altero fuit, gavius Commentatione & illustratione & comparatione ad Europæas plantas facta Viri Doctissimi & longe Celeberrimi Arnoldi Syen, Med. Doct. & in illustri Lugduno-Batava Academia Botanices Professoris, Botanici summi & in plantarum experientia plane incomparabilis, cujus eruditissimis curis & cæteras Horti nostri partes relinquere animus ferebat: at, quam vanæ & fluxæ hominum curæ! Botanicorum hic nostra ætate princeps morte longe acerbissima & nobis & Academiae Lugduno-Batavæ eripitur, quæ Tanti Viri dotes, & indefessos floridæ ætatis doctissimos labores incredibili & tristissimo desiderio luget. Neque ruina hæc sola fuit, traxit etiam Viros optimos & humanissimos Johannem van Someren & Johannem van Dijck, qui Horti edendi curam susceperant, præclare de re Botanica meritori: atque hæ jacturæ gravissimæ Horti nostri lætum incrementum mirum quantum turbarunt. Interim tamen humanissimus Vir Johannes Commelinus, Vir Botanices eruditione nemini secundus, Botanices amore inflammatus alterum tomum elegantissimis notis illustravit, unde tandem aspexit lucem. Tantæ molis erat. Tot discrimina, tot casus, tot sumtus, tot denique labores Hortum hunc exercebant, ut unum impedimentum ex alio natum, ac proximum quodque gradus ac instrumentum esse sequentis videretur: hic accedebant querelæ Typographi sumtuum jacturam verentis; emtores paucissimi, ut opus tantum minimi fieri crederes; ardui illi & perplexi tomi reliqui, qui sub manibus meis adhuc erant, quique idem ac priores fatum habituri vide-

videbantur; hæc, inquam, omnia tædium summum mihi ingerebant, sumtus tantos faciendi, & æris nostri impendendi alienis deliciis. Hortum proin alio plane oculo ac ante intuebar, quem mihi seponebam, ut laborum olim nostrorum meminisse juvaret, parvi factururus aut laudes aut calumnias famæ rumorisque levioris. Atque sic aliquandiu hortus noster placide compositus quiescebat, donec aliquammulti rei Botanicæ bene cupientes quotidianis pene adhortationibus nos obtunderent; rem miserrimam caussantes, tot labores atque alio sub sole natas plantas uni chartæ credere: esse satis multos, qui maximo desiderio reliquos tomos desiderarent. Typographus quoque rursus sopore illo solutus me etiam denuo incitavit, ut secundo me Horto edendo accingerem, atque ejus ordine, quantum fas esset, commodissime digerendo; nam, quod antea monui, illa pars, quæ arbores continebat, me inscio in plures tomos divisa erat, ita ut plane nefas foret opus totum eleganter distinguere; licet enim tertio tomo arbores denuo continuarem, alter tamen tomus, qui fere frutices continet, ordinem turbabat; hinc commodissimum fore judicavi, conjungere illas plantarum species, quæ singulæ per se uni tomo non sufficiebant, sed quidem junctæ; ut ita reliqui tomi non turbarentur. At vero D. Commelinus cum modo minus digestus specierum ordo existeret, ita procedere iniquum censebat; sed arbores ordine exhibere convenientius putabat: atque ideo reliquos tomos ita disposuit, ut minime dubitandum sit, quin hujus studii cultores grato animo accipient. In quibus dum adversaria memoriæ ergo facta digero, exque iis descriptionem concinno, præter opinionem video adeo multa abesse, ut seculo huic delicatissimo satisfacturus alia plane via mihi incedendum fuerit, idque eo magis, quod cavillos censorum & notas experti sint primus & alter tomus à Cl. Caserio p. m. descripti, unde immerito in sequentibus tomis optimum Virum calumniati fuissent, & Hortum inamoenum reddidissent; hinc ope meorum adversariorum, collectaneorum, annotationum, & experientiæ, quam moræ meæ apud Malabares spatio satis largo nactus eram, quæque recens memoriæ obversabatur, ipsemet ego descriptionem plantarum Belgice concinnabam, neque dubitabam Typographo affuturos homines, qui has descriptiones Latine & commode redderent, id quod ipse Typographus mihi affirmabat. Capto autem translationis experimento eam incommodam & admodum impro-

priamprehendimus ; quam remoram dum indico Viro
 Clarissimo & Doctissimo Johanni Munnicks , Anatomes &
 Botanices in illustri Academia Ultrajectina Professori ordina-
 rio , ut pro singulari suo in Botanicen studio & sparta ea , quam
 publice ornabat , Hortum hunc tarde succrescentem sua opera
 juvaret , ac hominem transferendis descriptionibus idoneum
 inquireret ; is non solum humanissime omnem suam operam
 detulit , sed & omnium descriptionum & quæ eas spectabant
 curam generose in se suscepit ; uti hic , quem Tibi , Benevole
 Lector , nunc exhibemus tomus tertius , ejus Cl. V. curæ de-
 betur , quem indefesso labore commodo hoc ordine digessit.
 Atque hæc sunt , Benevole Lector , quæ nobis præfari ac Te
 scire æquum esse putabamus.

JOHANNES MUNNICKS
LECTORI BOTANICO
S A L U T E M.

Nobiliss. ac Generosiss. D. D. Henricus de Reede in Draakestein, Toparcha in My-drecht, quondam Malabarici Regni Gubernator strenuissimus, *præstantissimorum Regum, ac Magnanimorum Illustrumque Heroum ad exemplar, in ipso etiam armorum strepitu, rerumque politicarum occupationibus distractissimus, studiosè semper excoluit rem herbariam, & stirpium in isto mundi tractu nascentium cognitione cum primis fuit delectatus. Et sane non mirum: quum enim harum rerum investigatio amœnissima varietate se commendet, nec minus habeat utilitatis quam oblectamenti, non visum est Regum amplitudini, nec Imperatoria Majestati indecorum hujusmodi exercitiis detineri; præsertim ubi ab urgentissimis negotiis publicis respirare, atque aliquid sibi otii impetrare licuit. Sic Salomon Regum amplissimus, præter immensas opes eam consecutus est a D E O sapientiam, ac rerum naturalium cognitionem, ut nullus Regum illi fuerit comparandus; in herbarum notitia mirificè versatus, exactèque edoctus legitur: ac differuisse non solum de piscibus, alitibus quadrupedibus, astris; sed de arboribus etiam, & stirpibus a cedro Libani usque ad hyssopum, qui egreditur e pariete, hoc est, a minutissima herba ad clarissimas usque arbores, omnia habuisse probè explorata, & penitissimè perspecta. Cyrum legimus Persarum Regem celebratissimum, plantaria manu suâ instituisse, atque hoc ipsum cum Lyfandro Lacedæmonum Legato differentem, in aliqua gloria & felicitatis suæ parte collocasse. Attalum quoque Pergami Regem non pretiosissime suppellectilis fulgor, non secunde fortunæ blandimenta adeo detinebant, quin intermissâ aliquando Regni administratione, hortorum colendorum studio plantarumque satû, defessum aut aberrantem animum recolligeret. Romanos olim hac exercitatio tantoperè tenuit, ut Reges, & Imperiorum fundatores, positis aliis curis, hac unâ potissimum delectarentur. Scipionem Carthaginis everforem, Hannibalis atque Antiochi devictorem palam est, Linterni horto subigendo triumphalem manum adhibuisse: Et tam suavem expertum fuisse hortensem hanc operam Diocletianum Cæsarem, ut lætucas & olera differere diademati Imperiali præferret.*

Hiscè itaque, aliisque, quorum meminit veneranda antiquitas, exemplis incitatus Nobiliss. D. De Reede, cum hoc ageret, ut accuratam arborum, fruticum, aliarumque in Malabarica Regione crescentium plantarum daret descriptionem, non ex aliorum relatione, sed propriâ & diligentissimâ inquisitione, atque accuratâ observatione, multis itineribus propterea non sine

peri-

periculo susceptis, primo confuse illas notari & delineari curavit, prout variis locis & temporibus sese offerebant, aut ipsi plerorumque Regni Malabarici Regum, ac Brachmanum, aliorumque Doctorum Malabaricorum auxilio suppeditabantur; deinde illas ordine suo disponere, & ad suas classes redigere cepit: & Reverendo D. Joanni Casenario verbi Divini Ministro in Cochinchina persuasit, ut accuratam omnibus adderet descriptionem, ac integrum aliquando exstrueret Hortum Malabaricum; sed morte praevento Rever. D. Casenario, duo solum volumina ex ejus editione lucem viderunt, reliqua vero imperfecta remanserunt: quo in casu nos rogati à Nobiliss. D. de Reede, ut ipsius, & Rever. D. Casenarii, tum Doctoristen Rhynae, Patrisque Matthaei, ordinis S. Josephi Camelitæ discalceati, aliorumque notatis, cateris stirpium picturis nostras quasque adjungeremus commentationes; sicque reliqua volumina orbi panderemus, ac integrum opus perficeremus: quod sanè, quanquam professorali munere, tum agrorum visitationibus distracti admodum, denegare nec volumus, nec potuimus; atque adeo arborum harum imaginibus adornavimus descriptiones, ut decet Botanicum, breves ac succinctas, sequenti Clusii, Bauhini, Prosperi Alpini, aliorumque Botanographorum hac in re vestigia. Quasi non ingratas fore animadvertimus, sique DEUS vitam & vires fuerit largitus, integram tandem stirpium Malabaricarum historiam perfecturos nos pollicemur. Interim hisce frui, & vale.

JOHANNES COMMELINUS

A D

LECTOREM BENEVOLUM.

E mireris, *Benevole Lector*, hanc tertiam Horti Malabarici partem, quæ de arboribus agit, ac primam sequi debebat, post secundam de fruticibus demum prodire, quam præcedere ordinis gratiâ par esset. Cum enim præcedentium voluminum, jam modo impressorum, descriptionum, ex India huc transmissorum compotes essemus, in ea hærebamus opinione, omnia ad umbilicum esse perducta, & nil amplius restare. Sed cum *Nobiliss. D. de Reede*, ex India reducem, conveniendi occasio nobis esset, plures arborum, fruticum, ac plantarum imagines commentatione, ac impressione indigentes superesse cognovimus ac omnes stirpium picturas suo generi debito ordine conjungere necesse habuimus; quod pro viribus præstare fuimus conati. Quapropter ut reliquæ Horti Malabarici partes ordine in lucem prodirent, ab arboribus rursus exordiri coactos nos fuisse patebit. Sed quoniam variæ in tertio hoc tomo exhibentur arbores, quarum species in primo descriptæ sunt, quasque propterea illic sequi convenientius fuisset, Lectorem in bonam partem id accepturum rogamus;

***** 2 quod

quod facile impetraturos speramus, cum error
ibi commissus, hic corrigi à nobis nequeat. In-
terim animadvertas, & intuearis hancce Horti
Malabarici partem, in qua miraberis Divinæ
bonitatis, cui tot tantisque stirpibus, hacte-
nus ignotis, hoc Regnum Malabaricum ornare
placuit: quæque nunc exactis imaginibus orbi
panduntur, quibus arborum & plantarum exoti-
carum notitia haud mediocriter promovebitur;
Enimvero multos quidem in earum depictio-
ne elaborarasse, nullos tamen earum genuinas
figuras & descriptiones protulisse, sed alios ex
aliis omnia excerpisse certum est, unde tanta
orta fuere discrimina, præsertim quum propira
carerent experientiâ, quæ nostro collectori
minime defuit: ipse enim omnia observavit,
& accuratè notari & depingi curavit, ut non i-
magine sed ipsa objecta repræsentari videan-
tur; quibus iterum nostra adjunximus commen-
taria, quæ Lectori grata fore speramus: sunt
namque ociosi, & à munere publico redun-
dantis temporis labores. Utaris ergo his nostris
laboribus, quos amoëno huic operi impendi-
mus; ac stirpes hæc Malabaricas adspicias, ex
quibus, omnia hæc mundana magnificentiam
Dei referre, haud difficile tibi erit colligere.

P A R S

Cōdda-panā. lat.
 ഓറ്റം malab.
 Karetāla
 कर्तला Brahm.
 قحطانيه Arab.

Fig. 4.

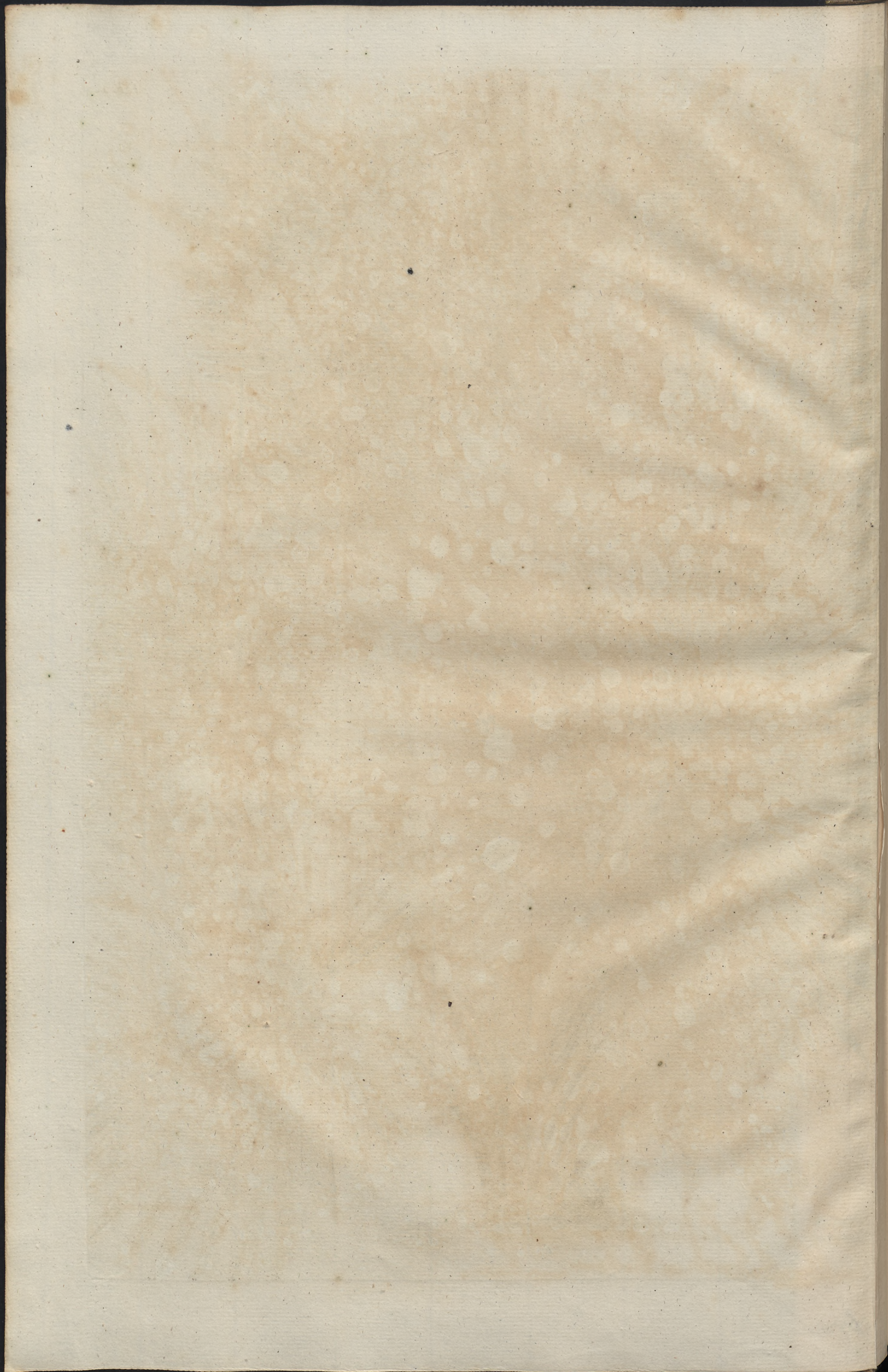

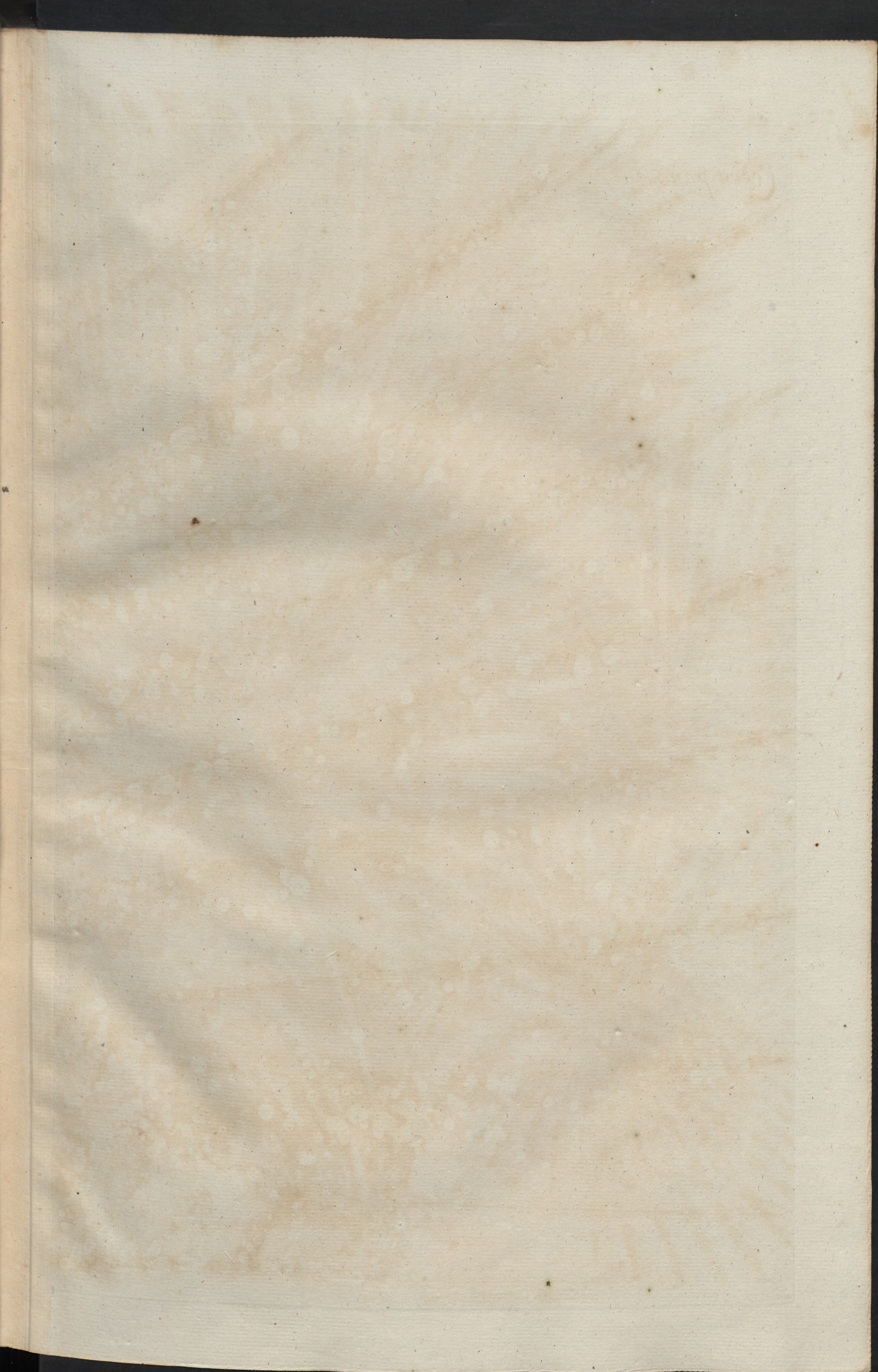
Fig. 3.

Fig. 2.

Fig. 1.

Corypha umbraculifera L.

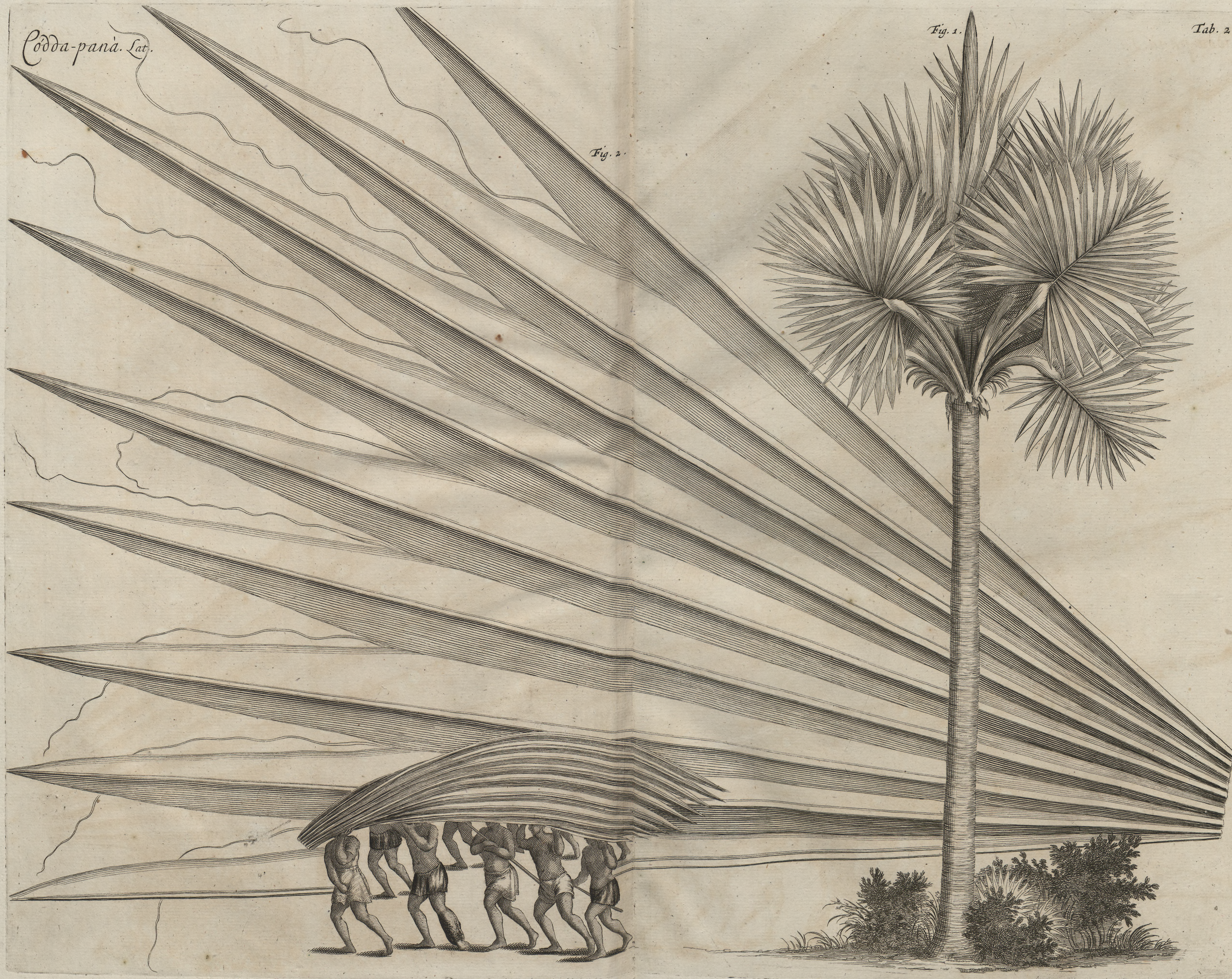

Codda-panà. Lat.

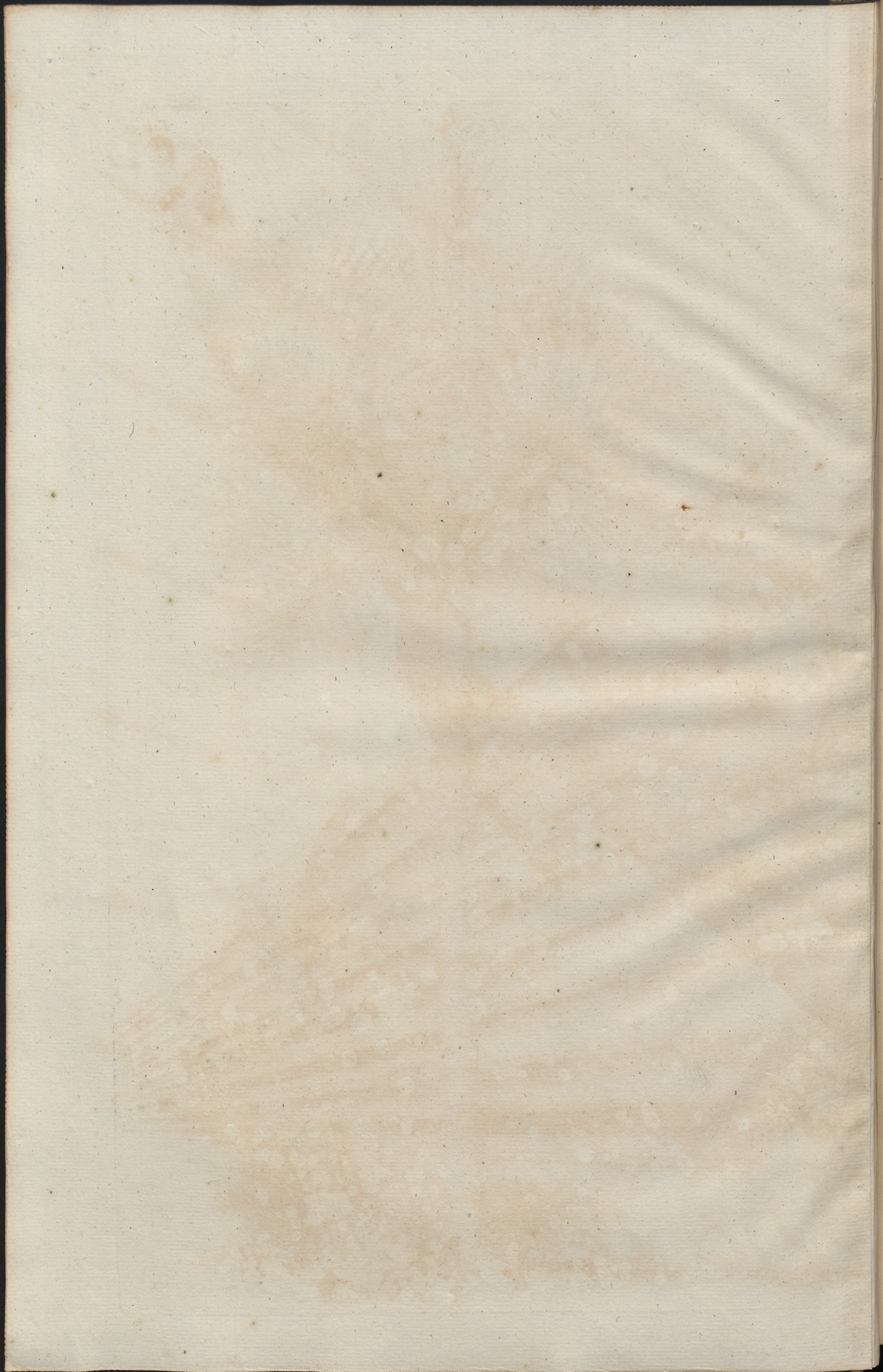
Fig. 2.

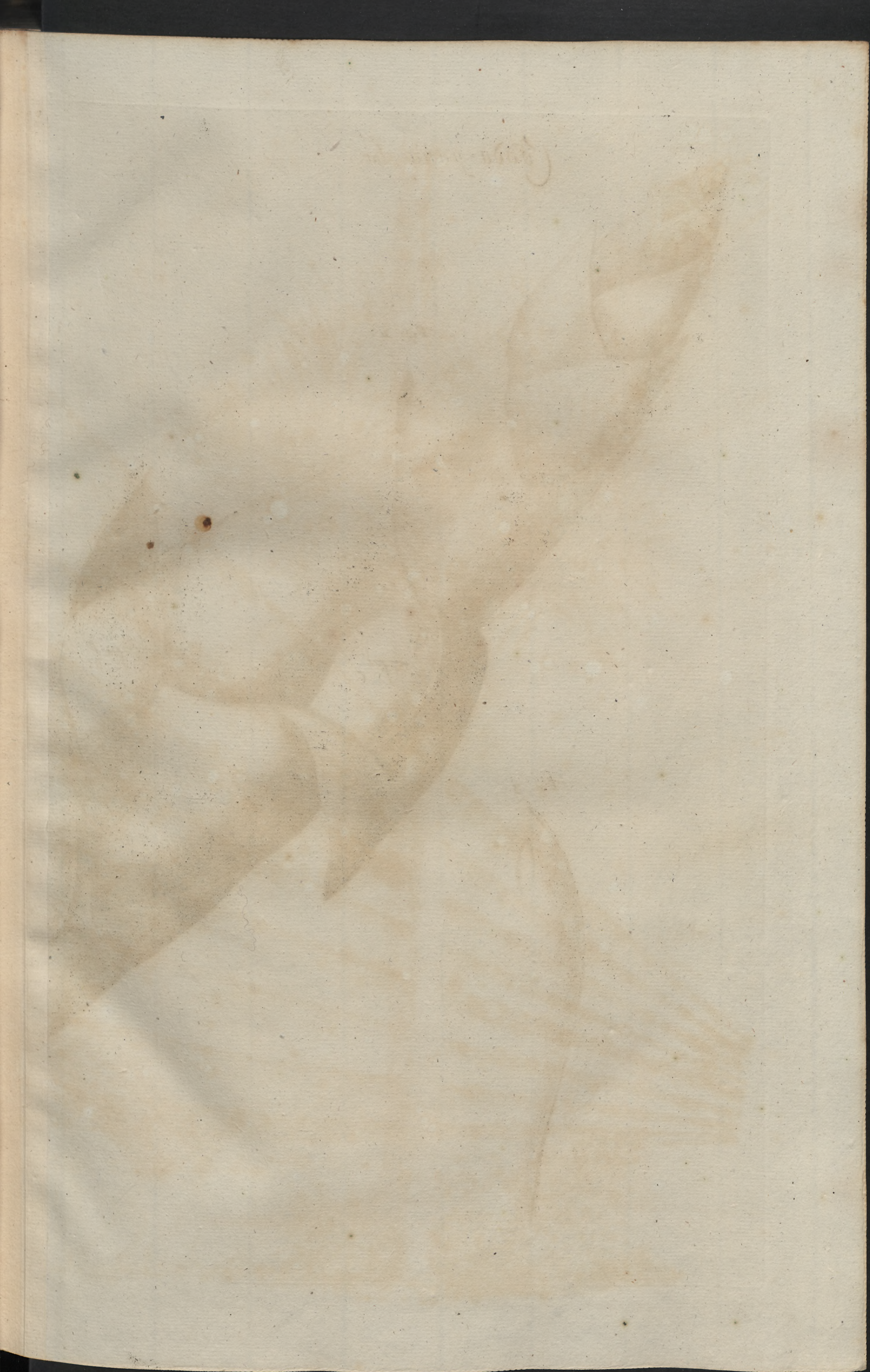
Fig. 1.

Tab. 2.

Corypha umbraculifera. L.

Coddapanà. lat.

Fig. 2.

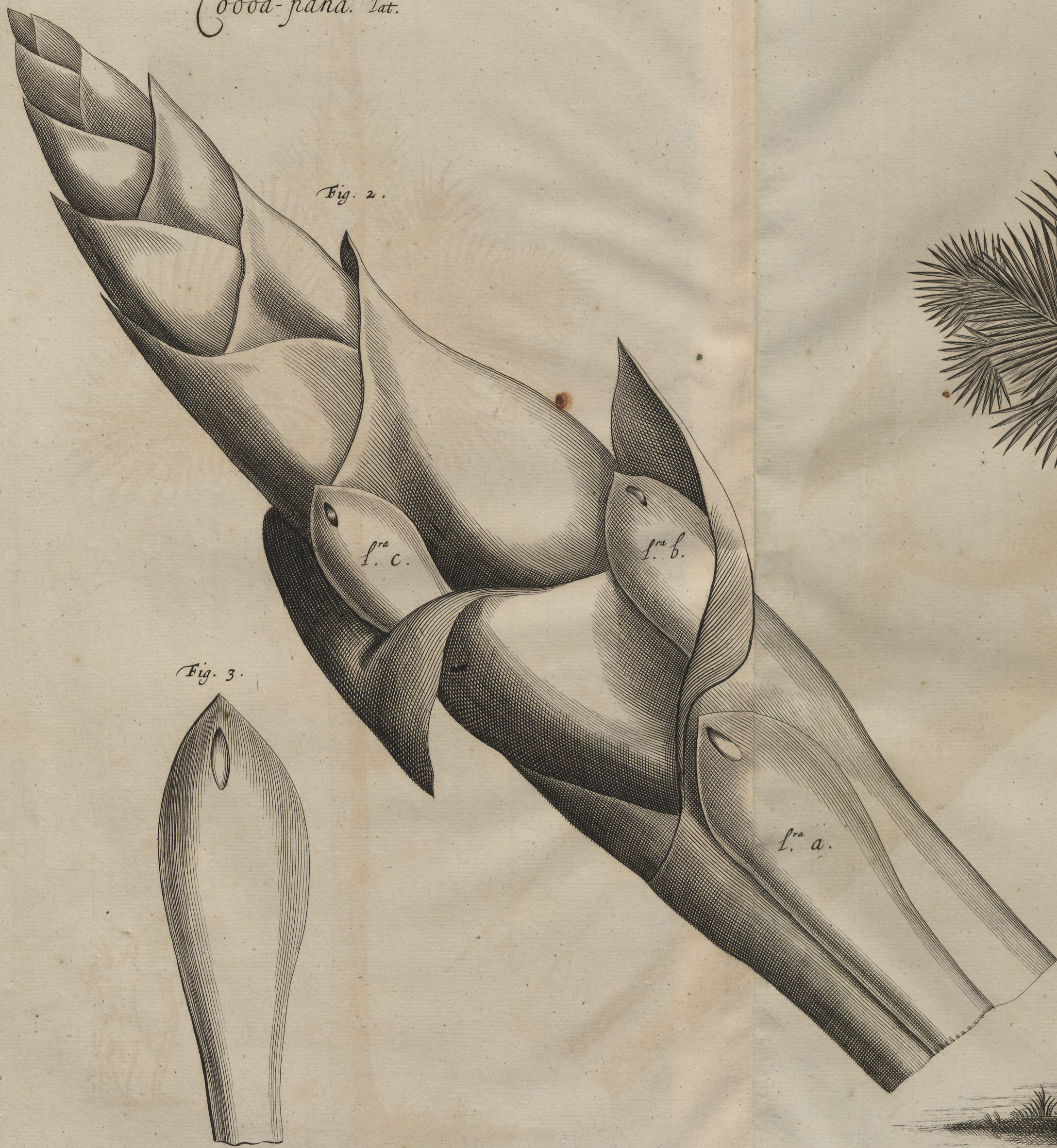

Fig. 3.

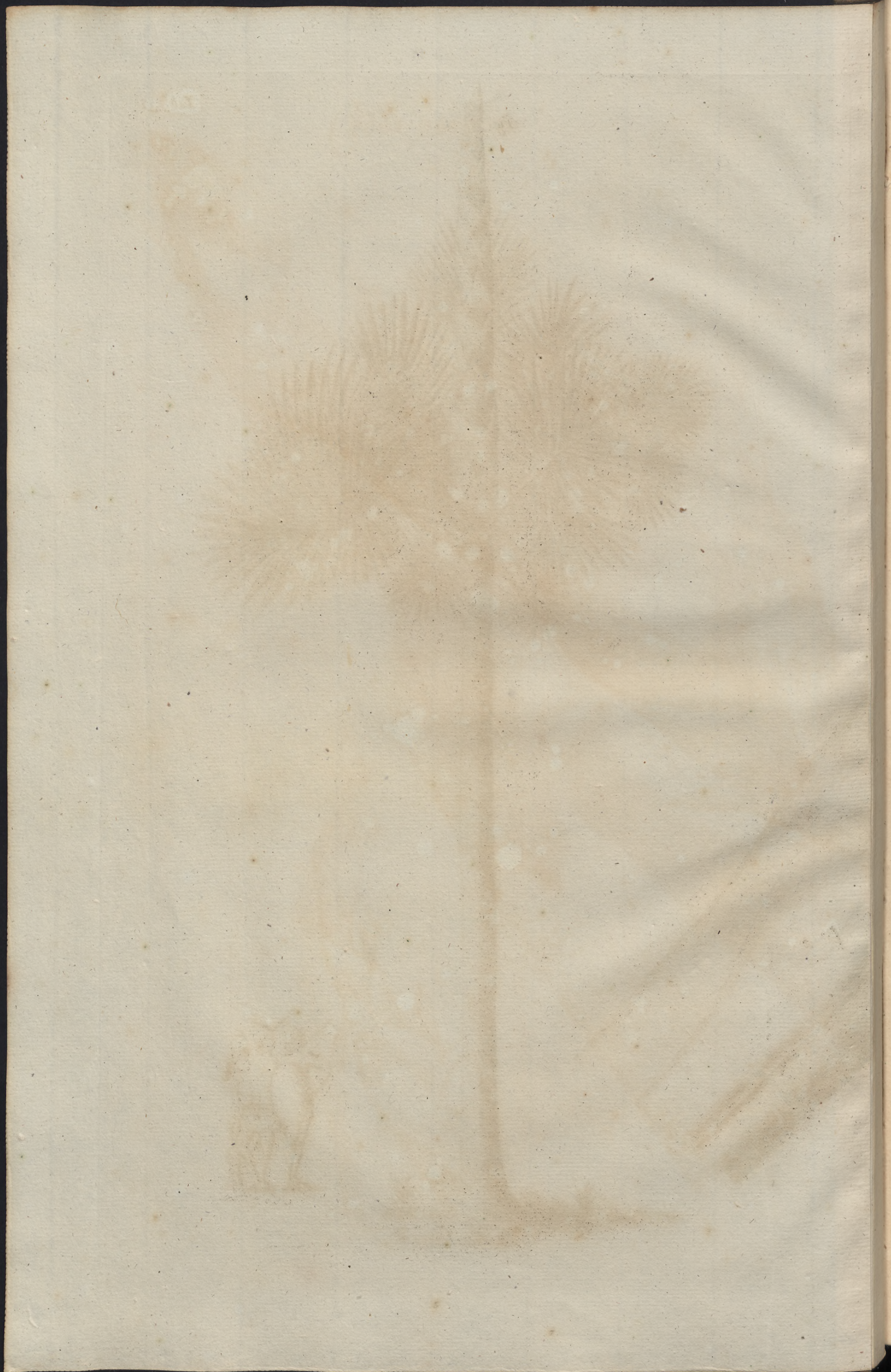
Tab. 3.

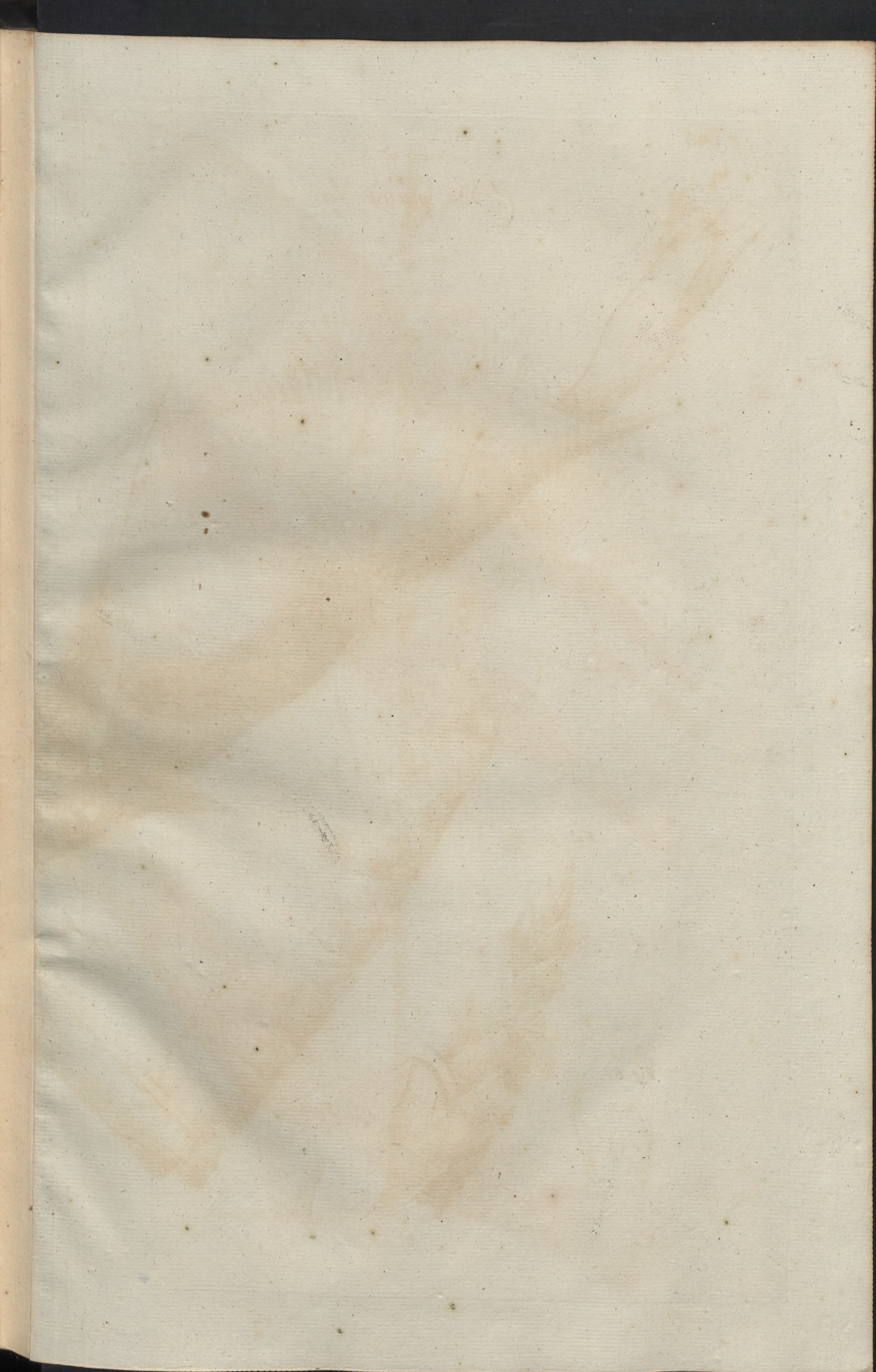
Fig. 1.

Corypha

umbraculifera. L.

Códda-panà. lat.

Fig. i.

Fig. 2.

Fig. 3.

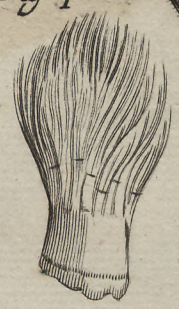
Fig. 5.

Fig. 6.

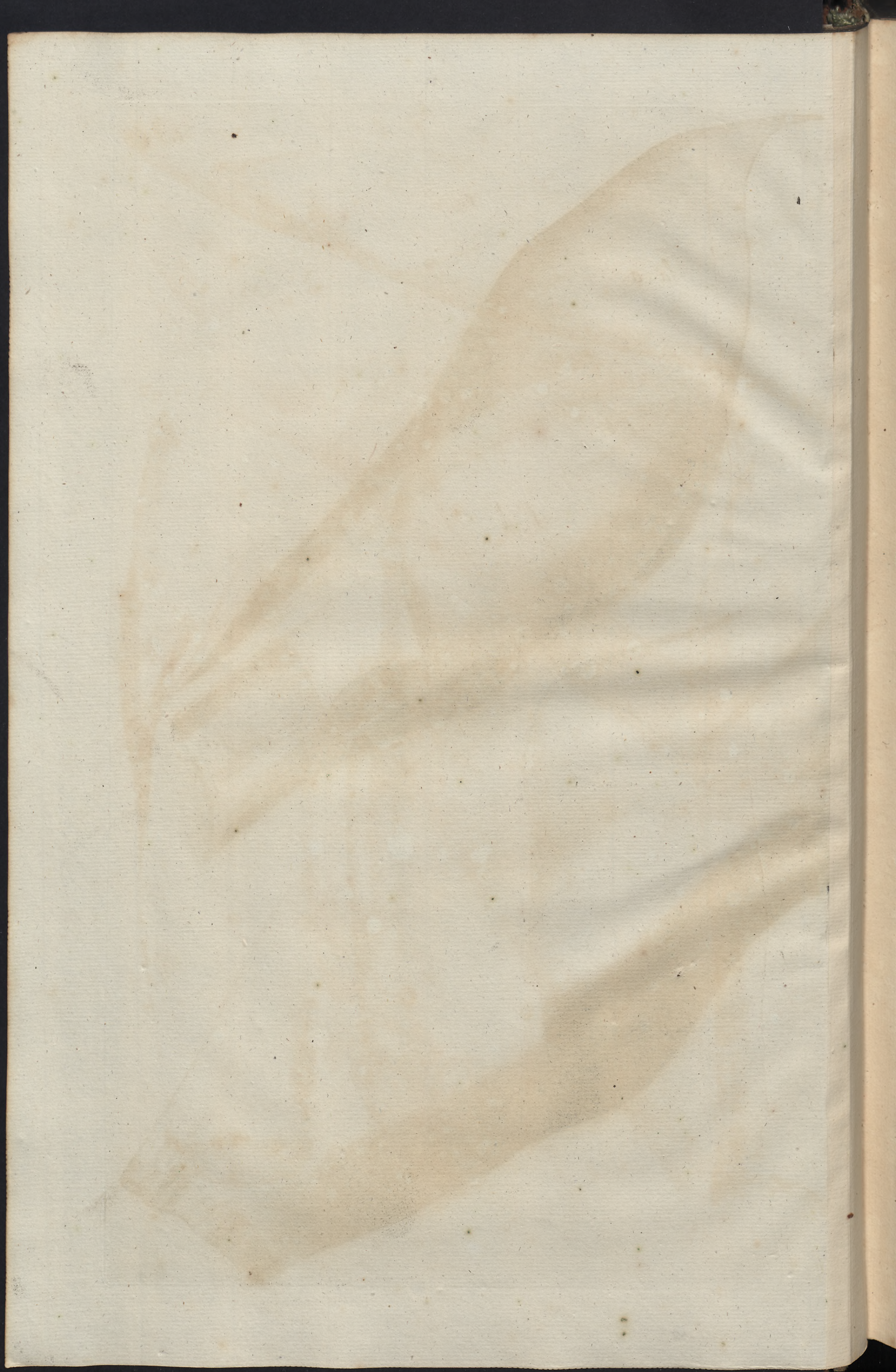

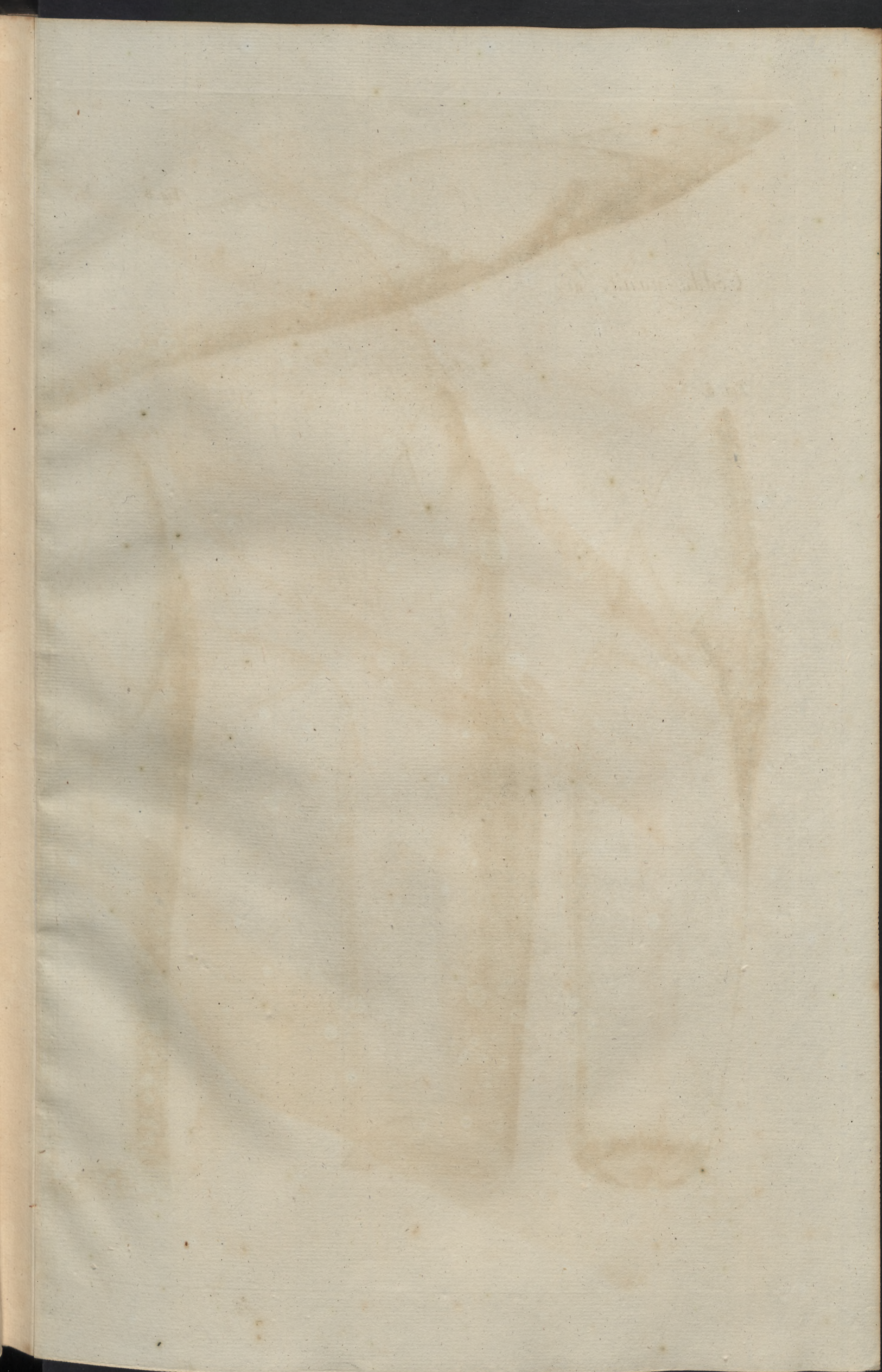
Fig. 4.

Corypha

umbraculifera. L.

Còdda-pañà. lat.

Fig. 8.

Fig. 7.

lit. a.

Fig. 6.

Fig. 5.

Fig. 4.

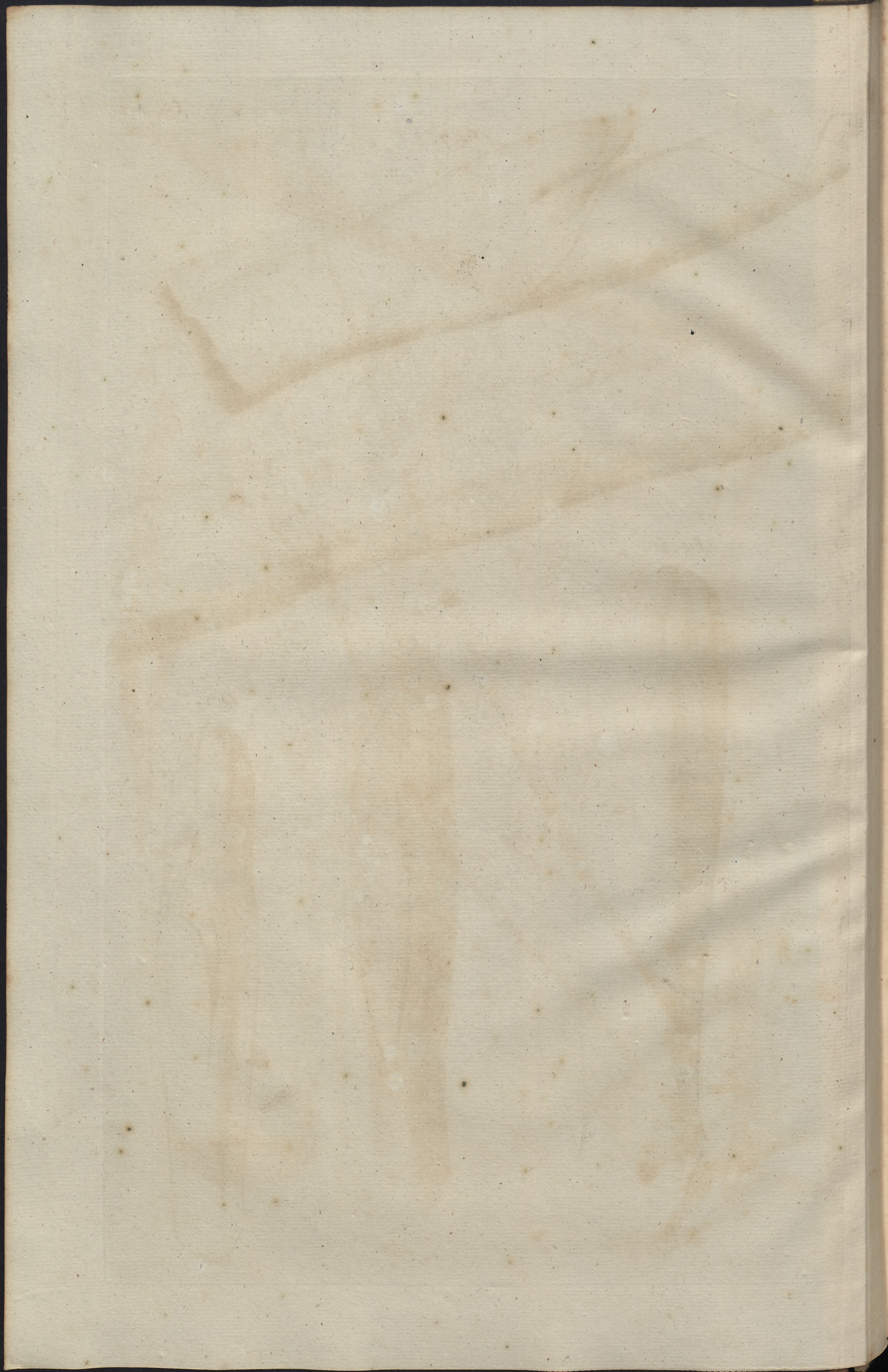
Fig. 3.

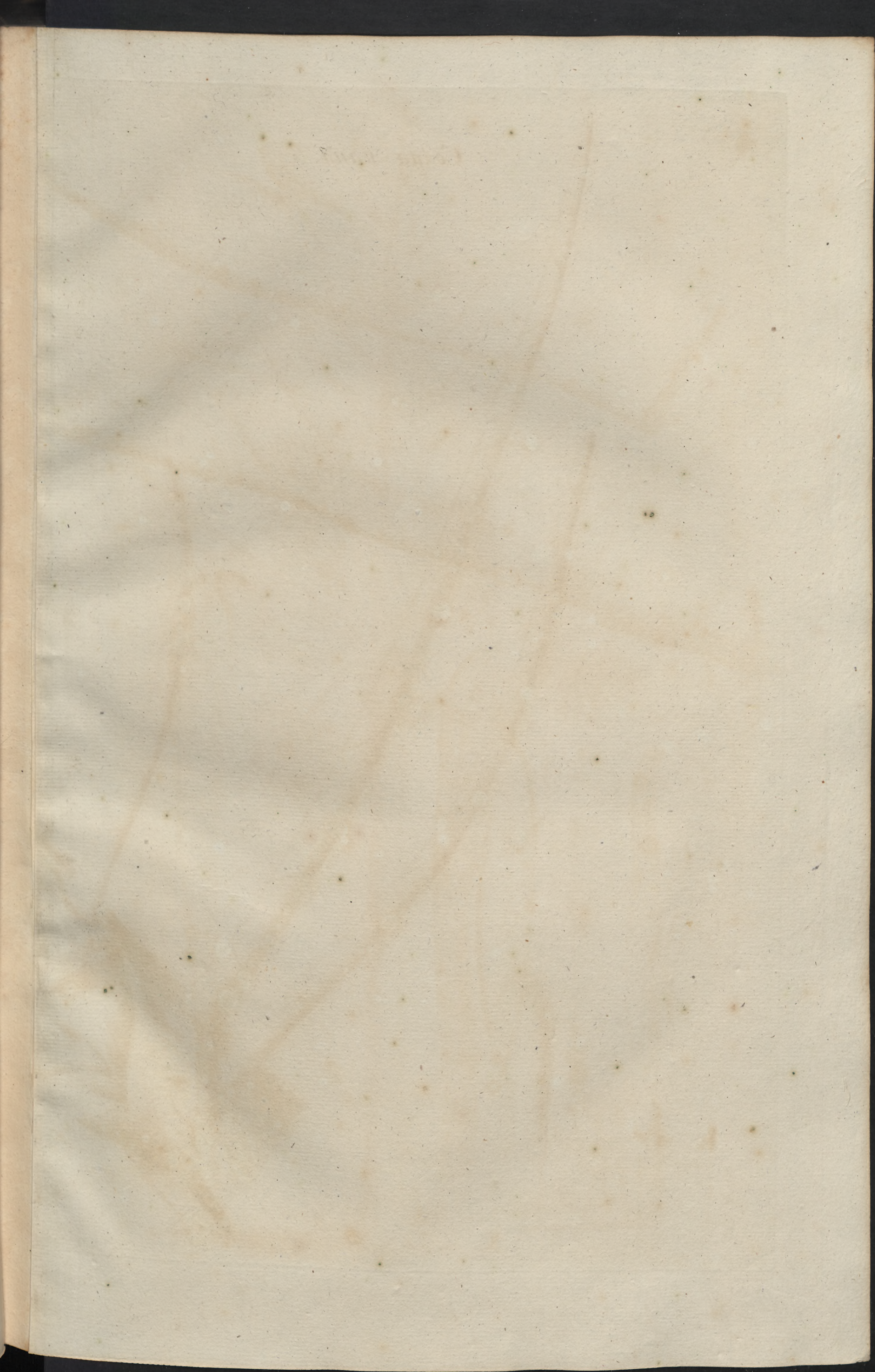
Fig. 2.

Fig. 1.

Corypha

umbraculifera. L.

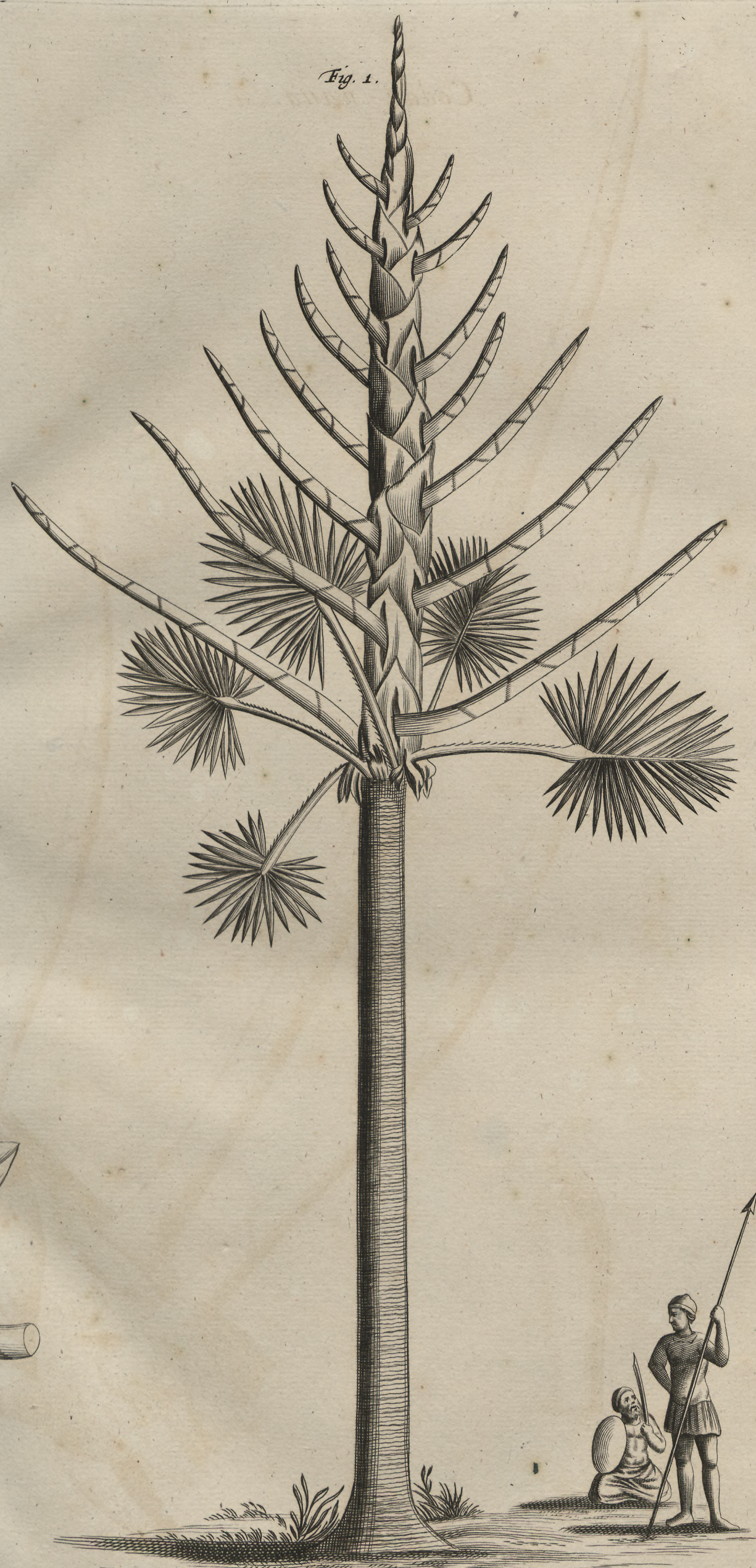

Códda - panà. Lat.

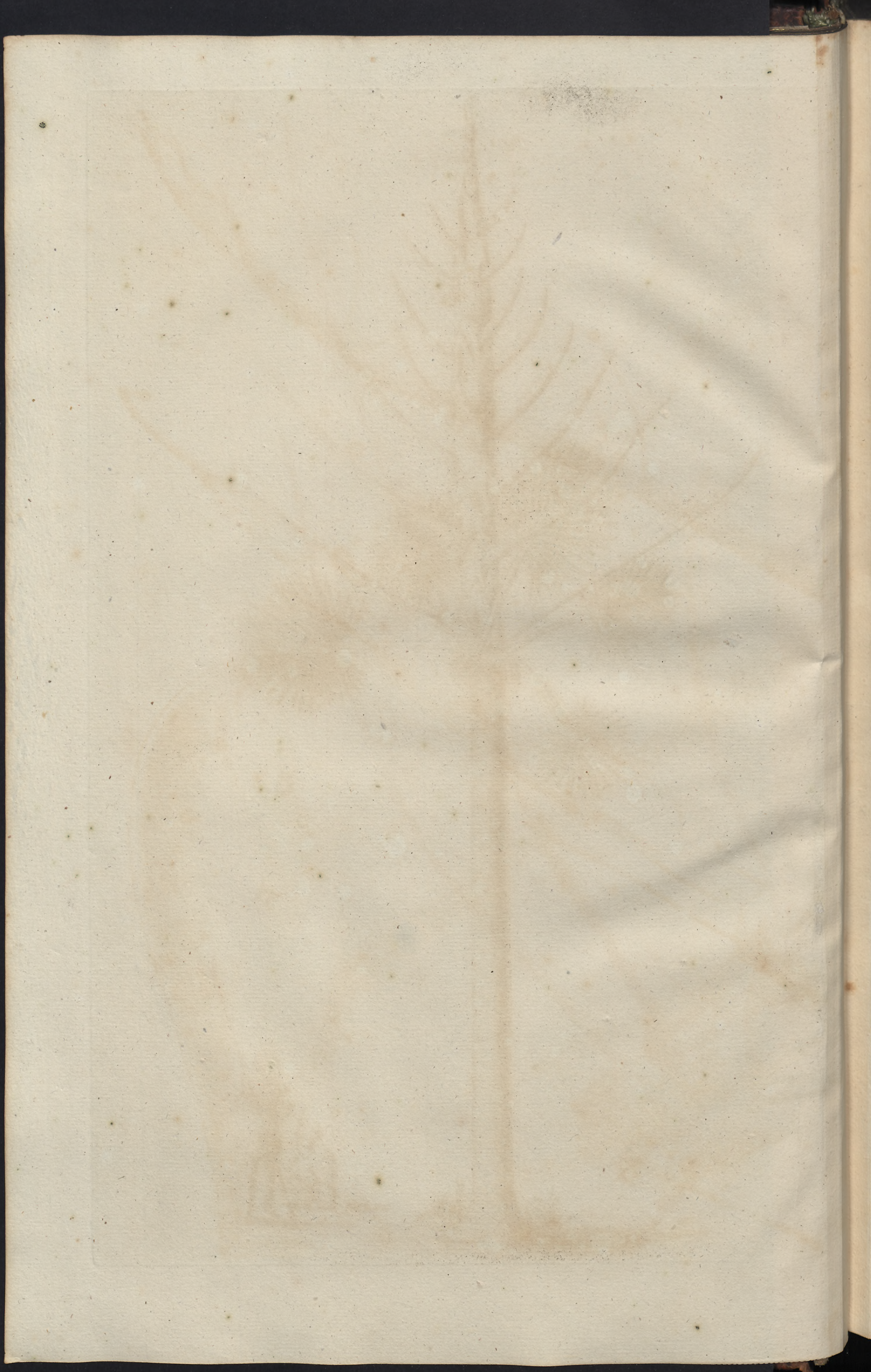

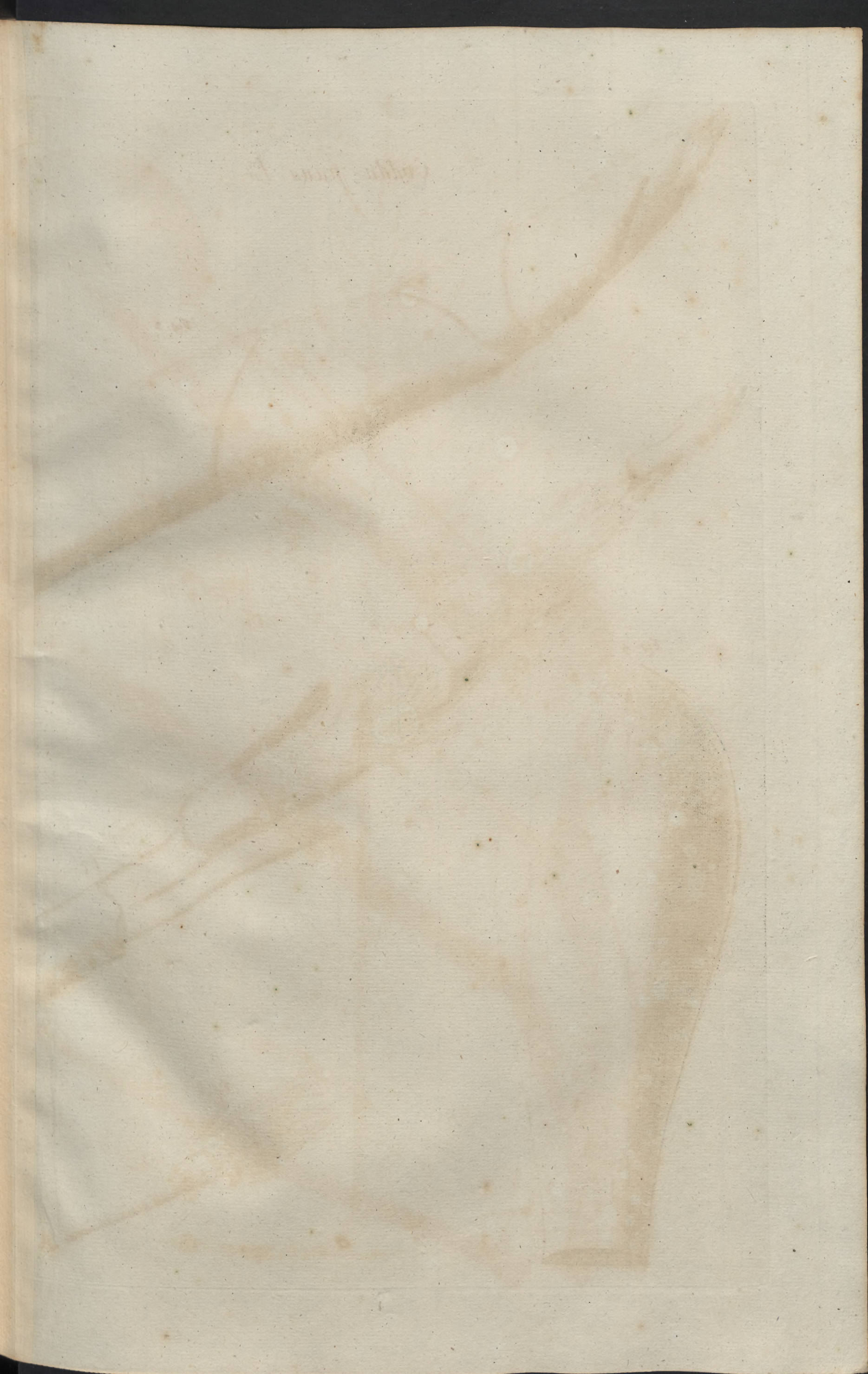
Fig. 1.

Corypha

umbraculifera. L.

Còdda-panà. lat.

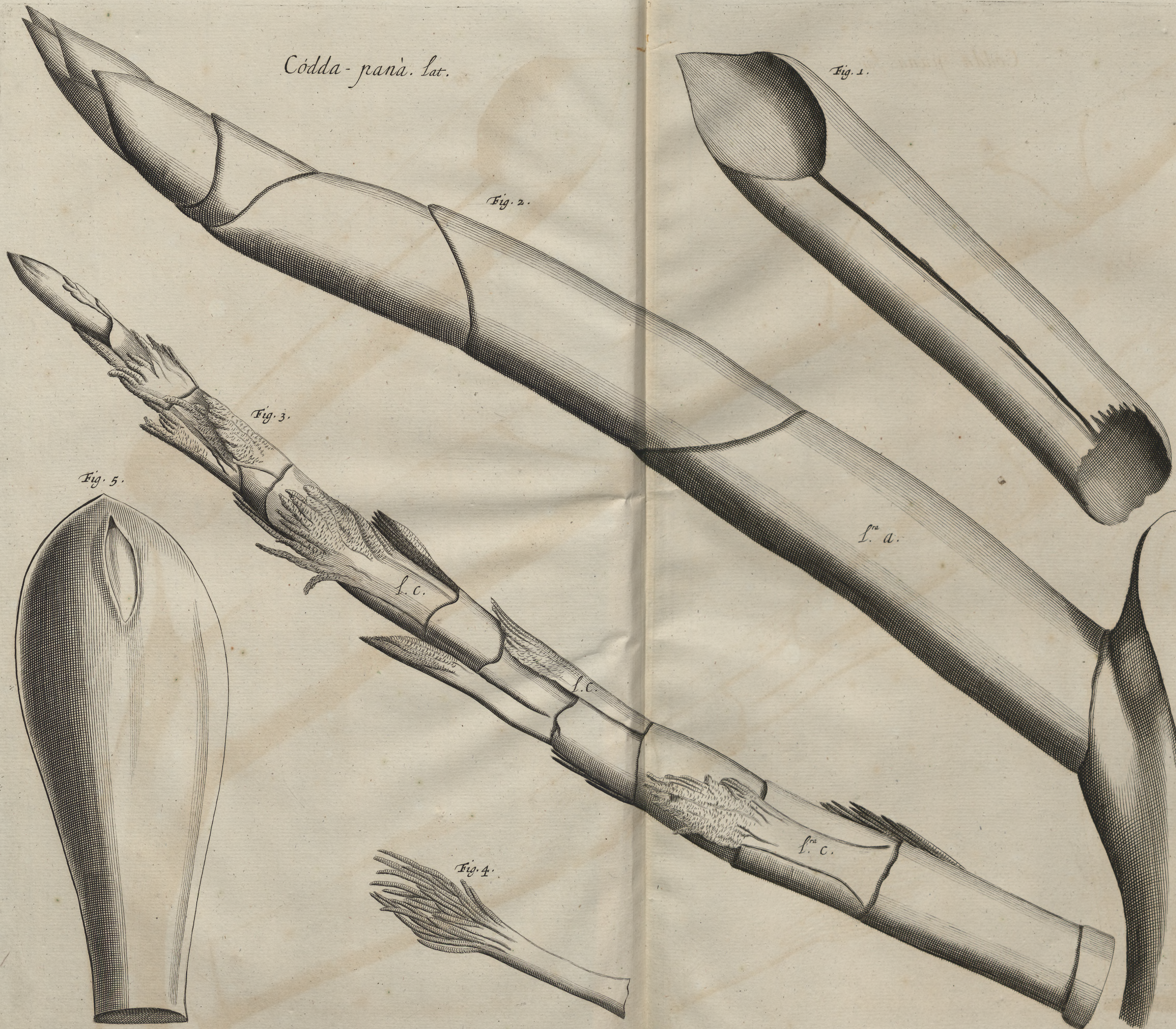

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 5.

Fig. 4.

l. a.

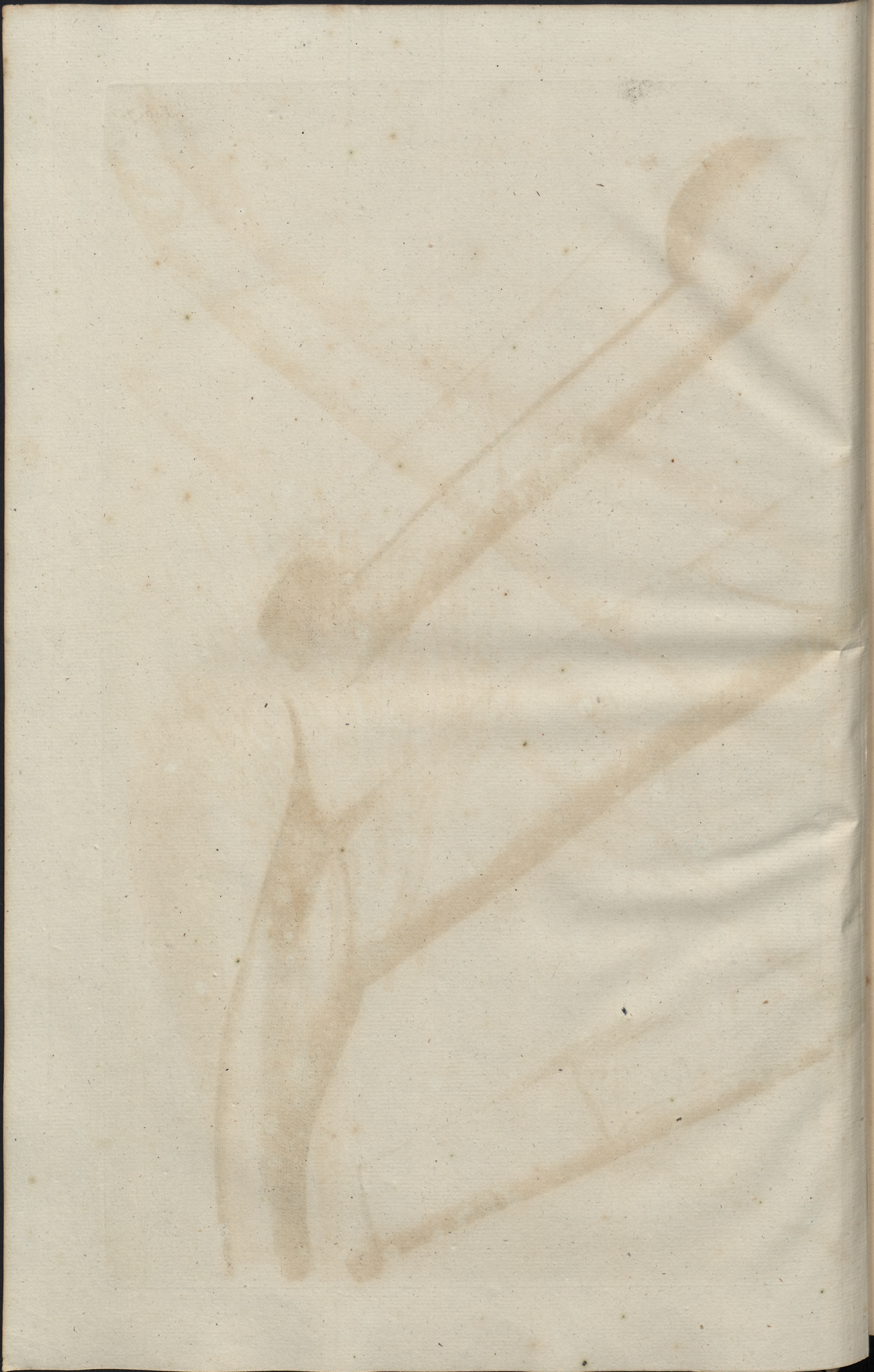
l. c.

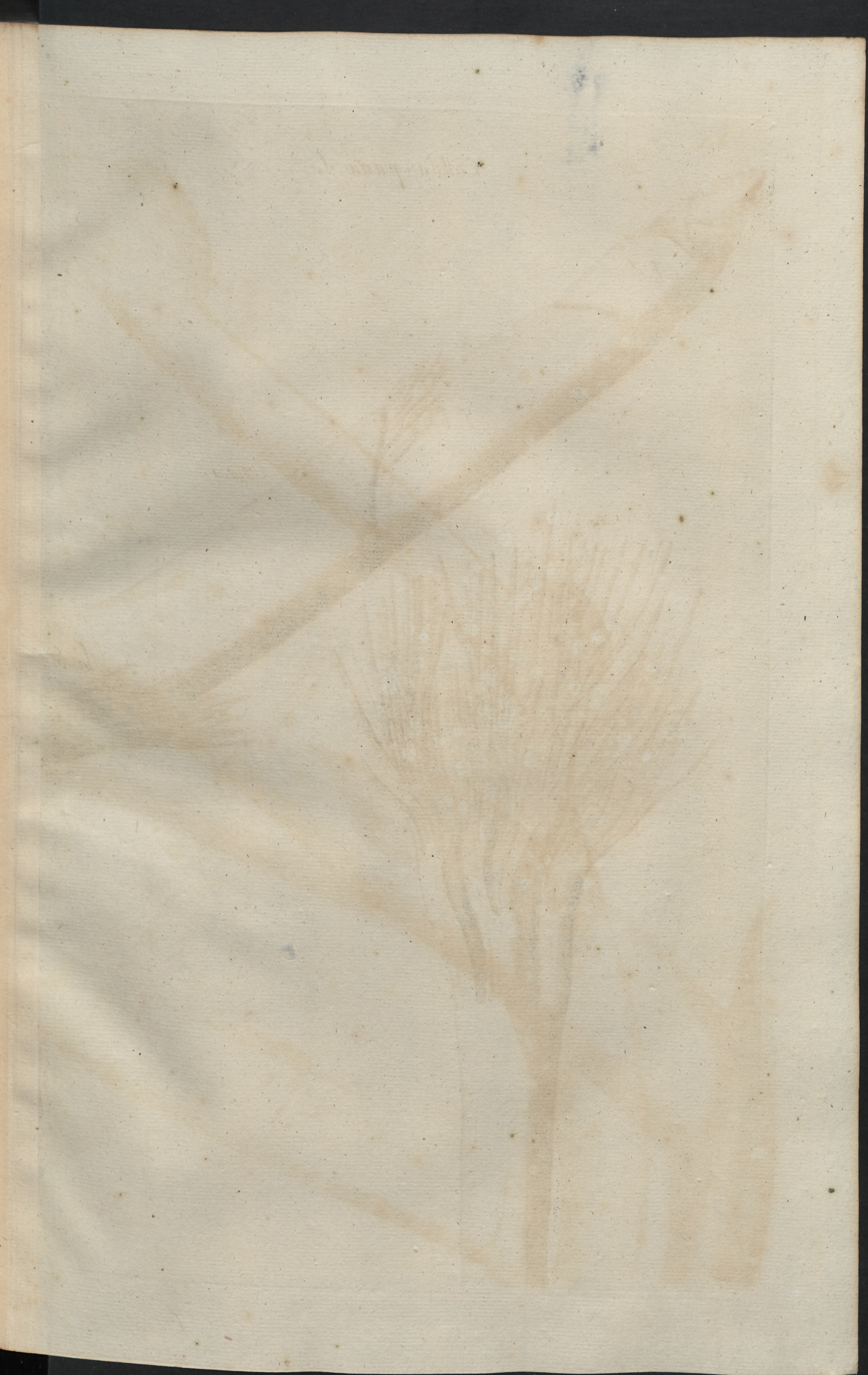
l. c.

l. c.

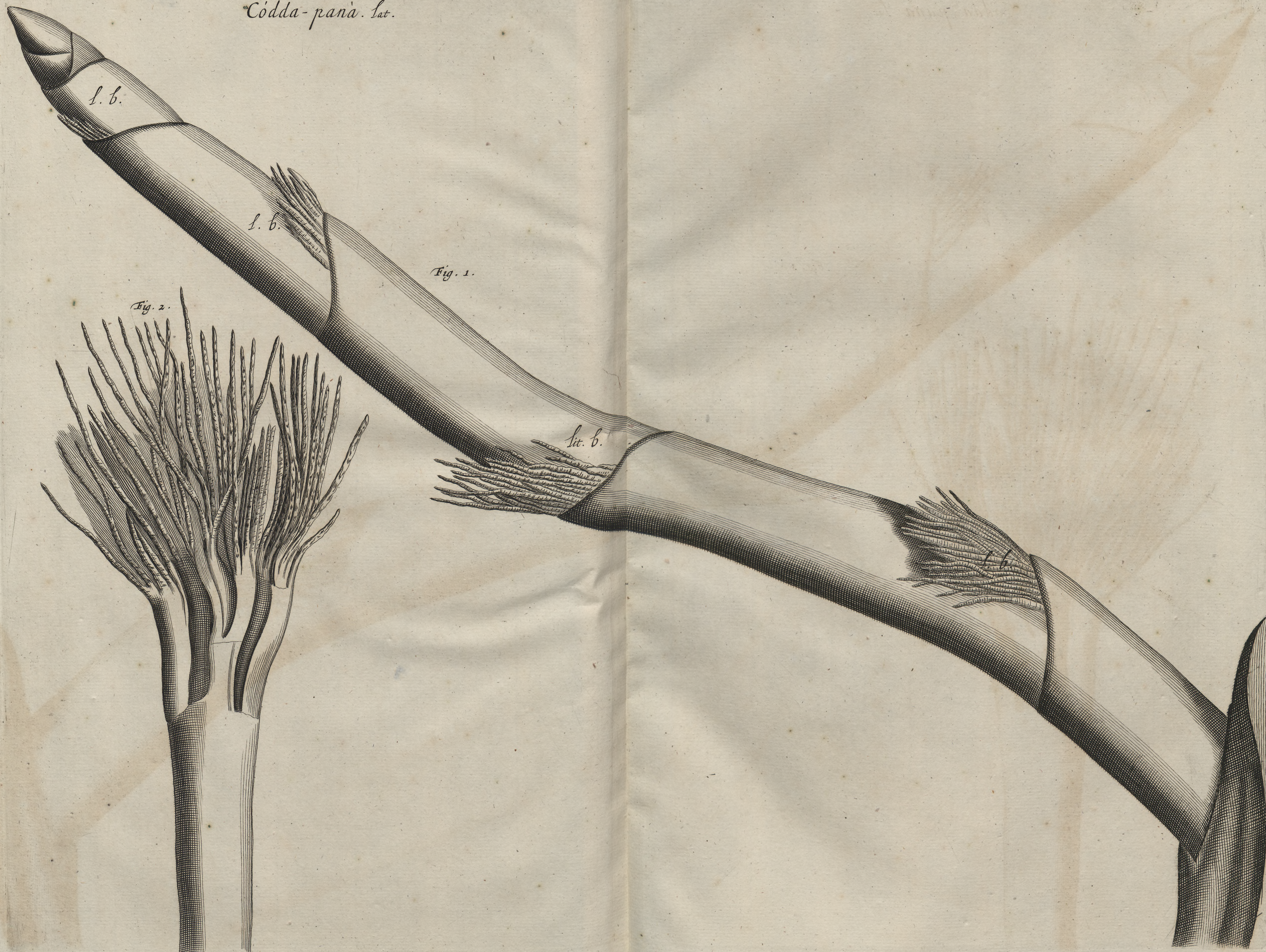
Corypha

umbraculifera. L.

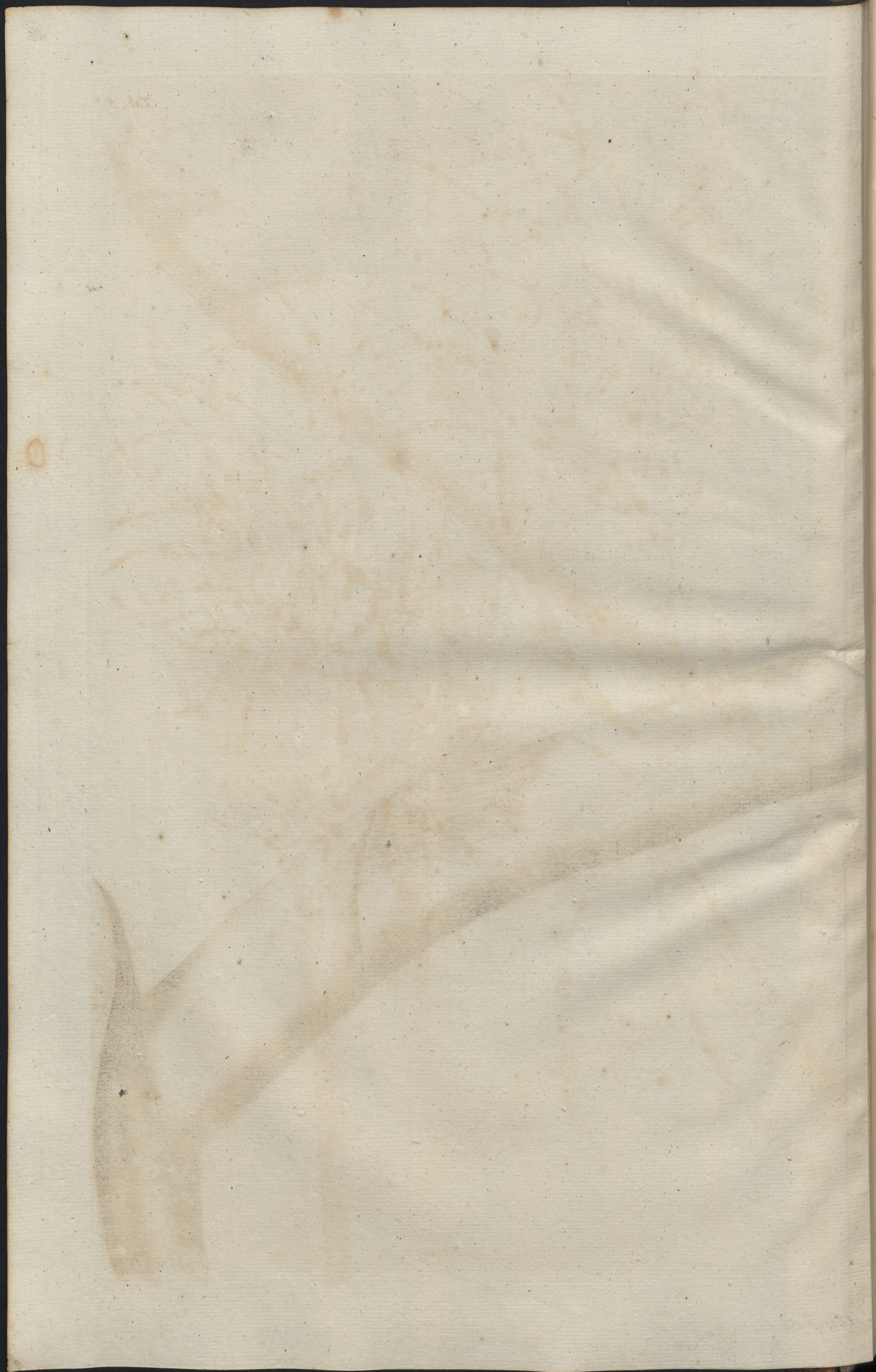

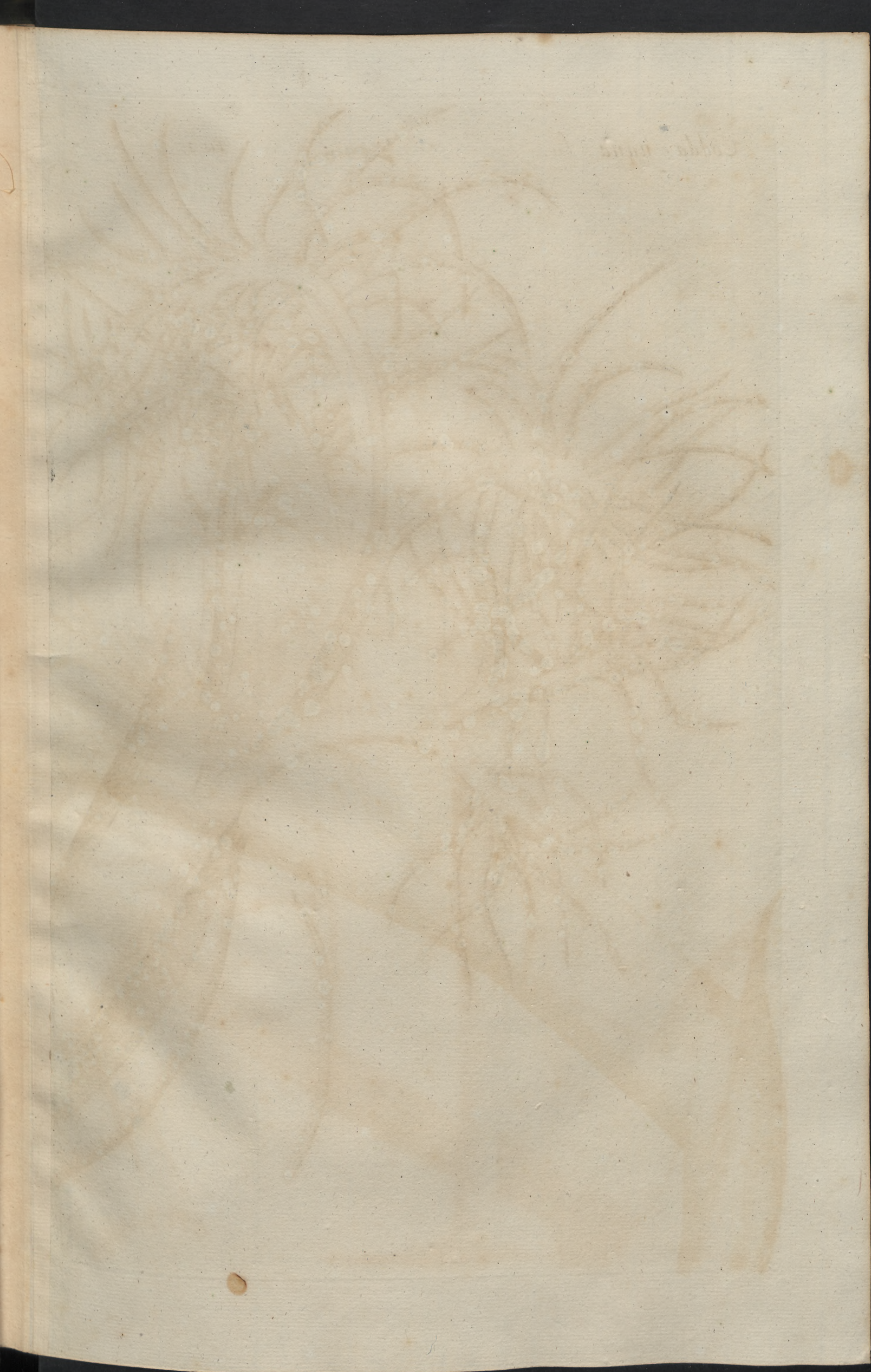
Códda-panà. Lat.

Corypha

umbraculifera. L.

Códda - paná . lat.

Fig. 4.

Fig. 3.

Fig. 1.

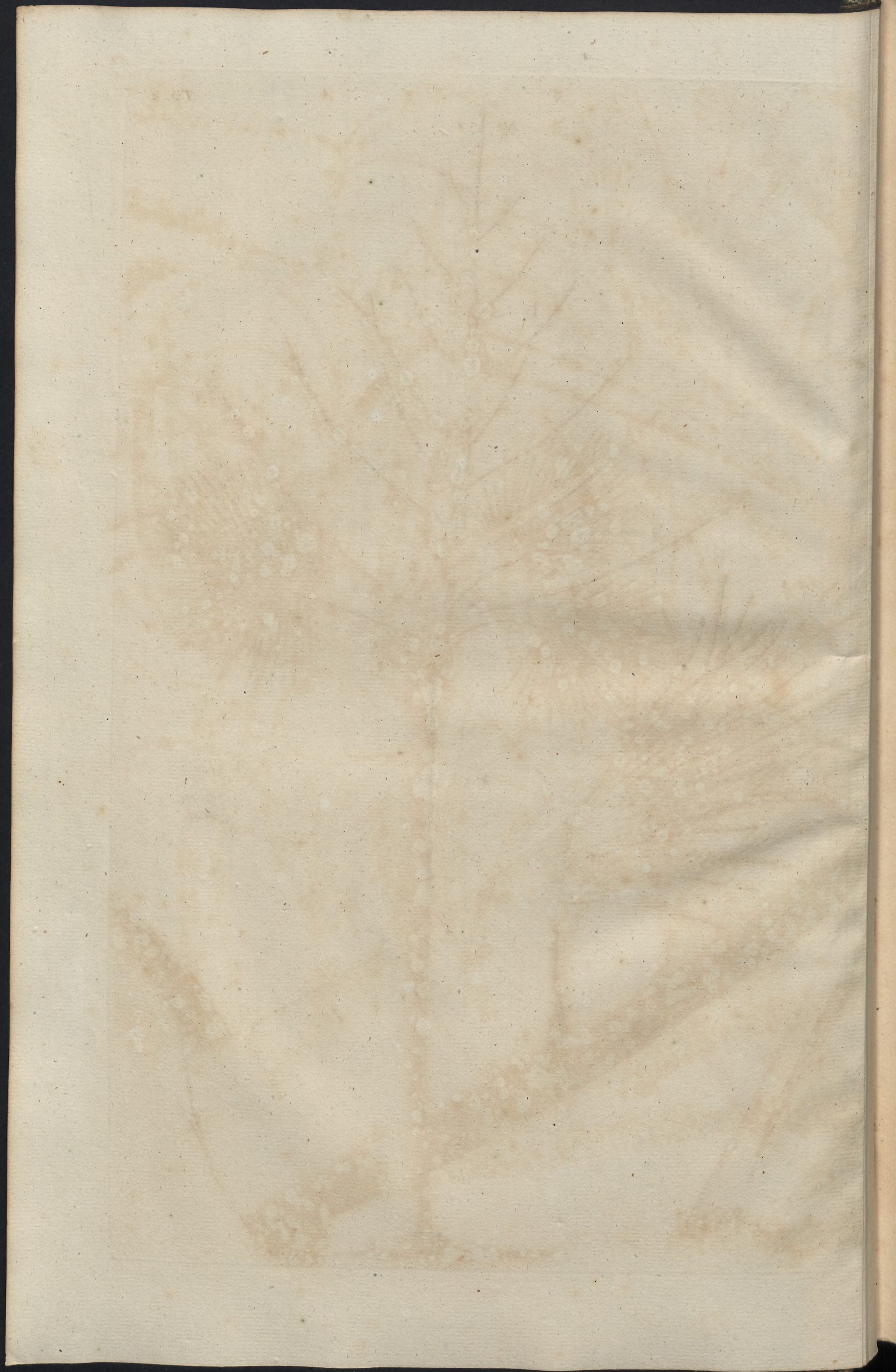
Tab. 9.

Fig. 2.

Corypha

umbraculifera. L.

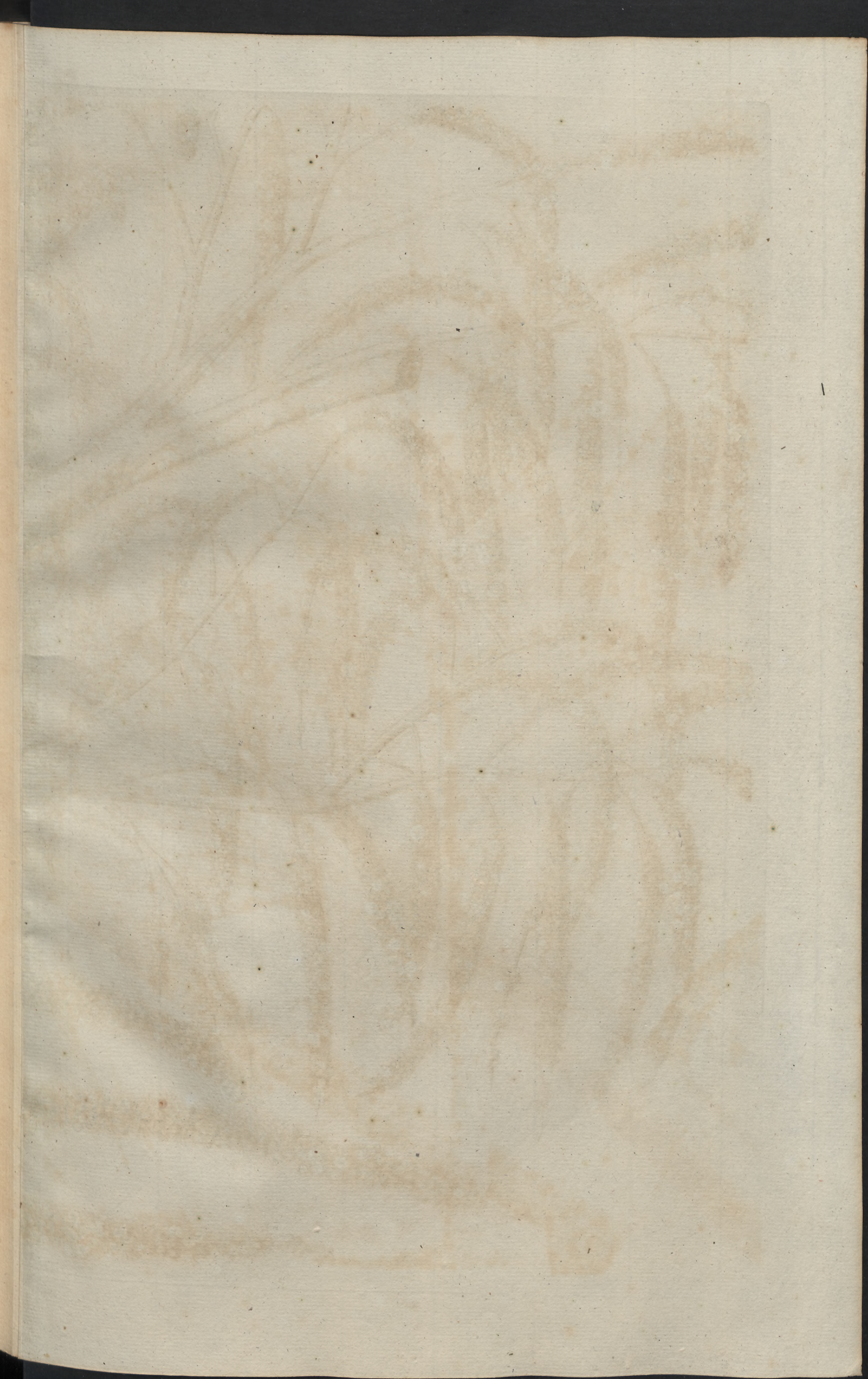

Fig. 1.

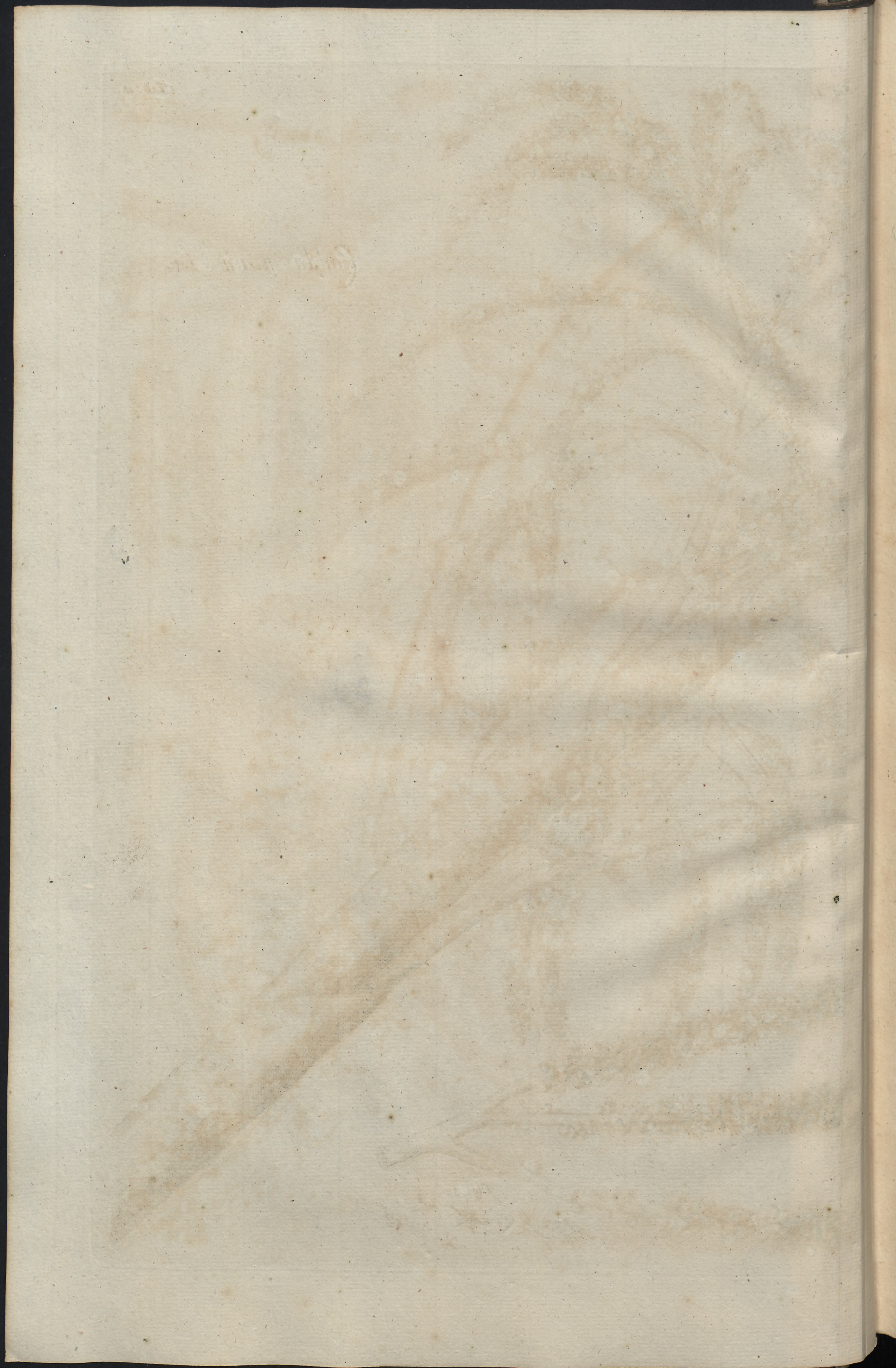
Coddapania. Lat.

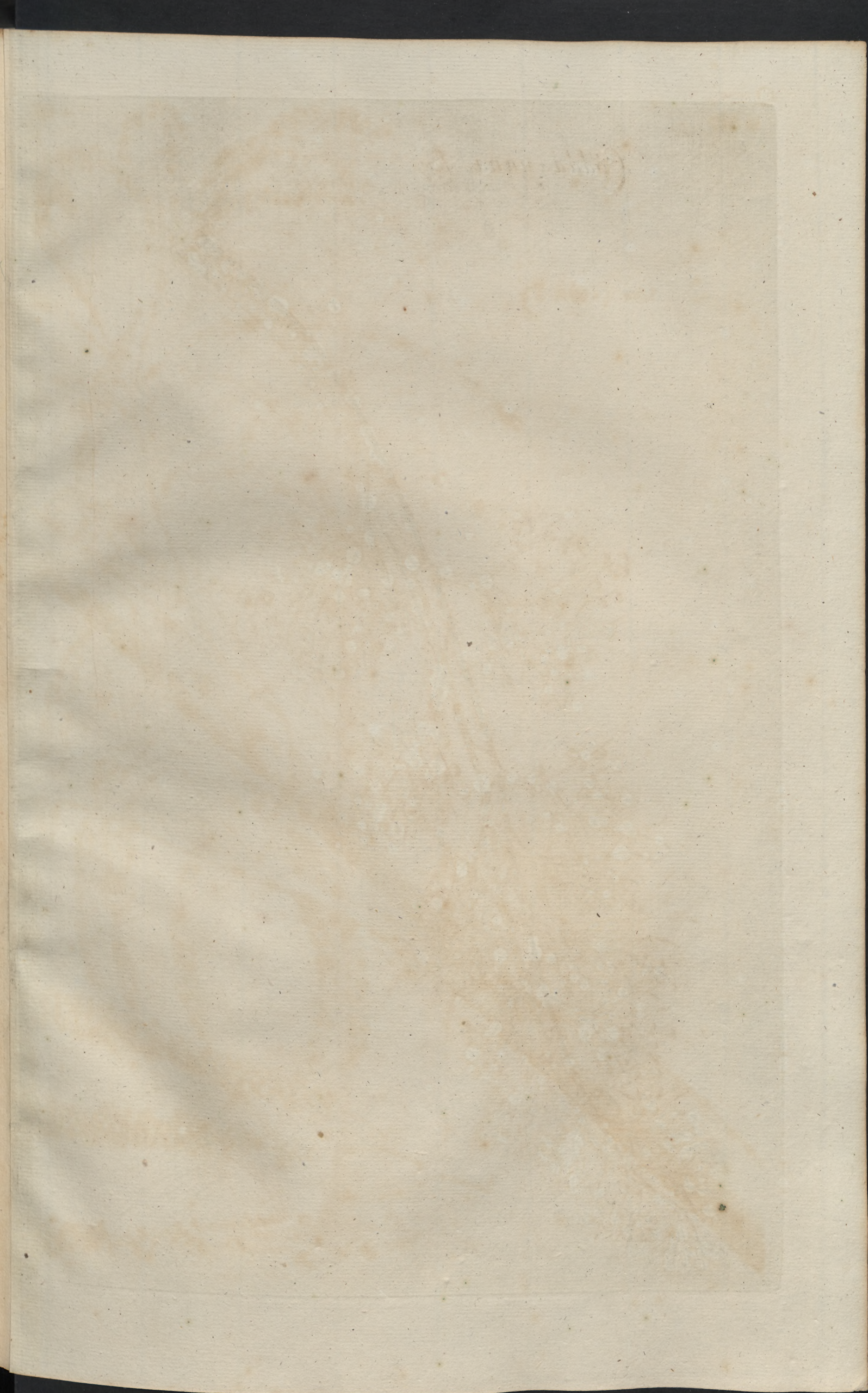

Fig. 2.

Fig. 3.

Corypha umbraculifera. L.

Cōdda-panā. lat.

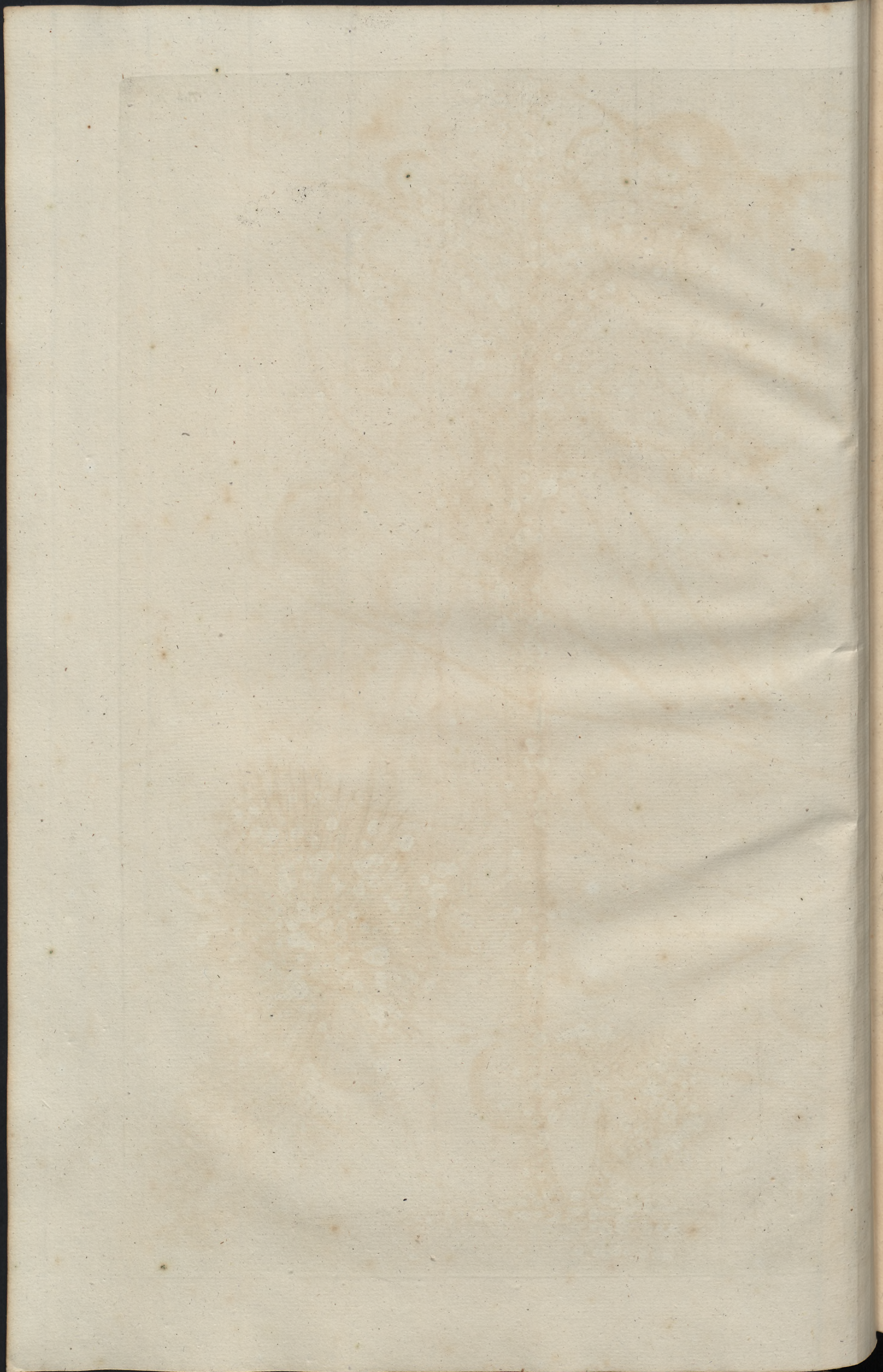

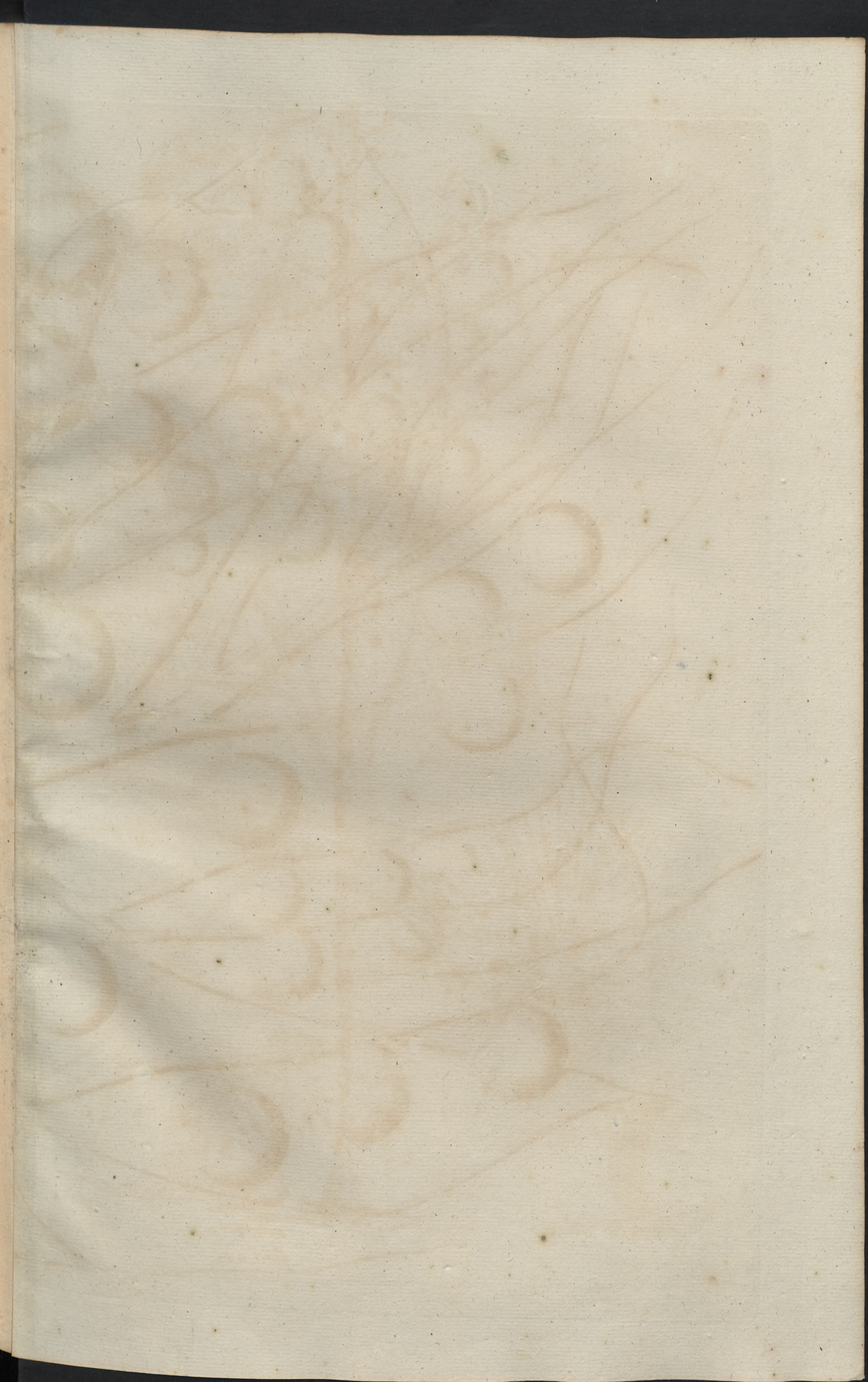
Corypha

Tab. II.

umbraculifera. L.

Còdda-panà. lat.

Fig. 1.

Fig. 4.

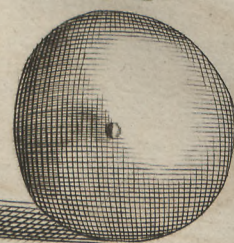

Fig. 3.

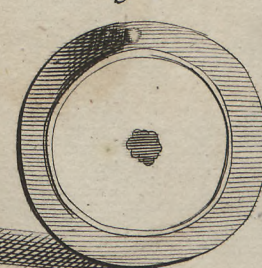
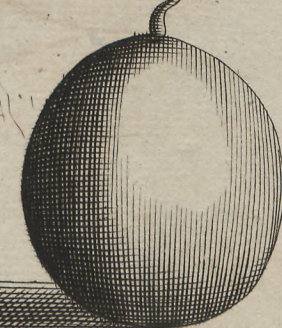

Fig. 2.

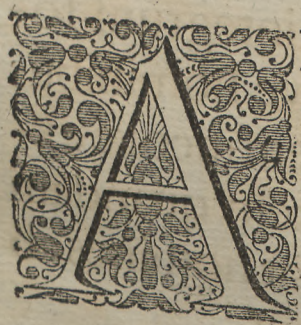
Corypha

umbraculifera. L.

PARS TERTIA.
H O R T I
MALABARICI
DE
ARBORIBUS.

CODDA-PANNA,
sive PALMA MONTANA MALABARICA.

T A B. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

Arbor hæc *Codda-Panna* Malabarensis dicitur, iisque *Panna* generale nomen est, quod cuique *Palmae* speciei attribuitur; atque ideo *Palma Indica* etiam *Tenga-Panna* nominatur. Brachmanis autem *Karetela*; Cingalensibus *Tala-gas*, & *Talagaija*; Lusitanis *Arvore dos Sombreiros* hoc est *Arbor Umbrosa* appellatur. Ea autem magnam habet similitudinem cum *Tenga*, *Karin-panna*, & *Ampanna* in parte 1ma descriptis; ubi in comment. ad Fig. 9. Doctiss. Arnoldus Syen. p. m. Folium ejus à Cl. Paulo Hermans Botanico eximio ex Insula Zeilan ad se missum describit pro *Karin-panna*.

Postquam vero intra annos triginta quinque aut sex, ad sexaginta vel septuaginta pedum altitudinem arbor hæc excrevit, nec interea ullis aut floribus, aut fructibus prolatis, è medio ejus apice novum quasi caudicem emittit, qui trium quatuorve mensium spatio ad triginta circiter pedum mensuram assurgit; quo tempore folia plæraque decidunt, & arbor altissimo ac lævigato malo plane similis est.

est. Dein novus hic caudex duodecim aut tredecim circiter hebdomadarum decursu undique longos, rotundos, ac læves ramos, nullis foliis aut ramulis lateralibus ornatos, emittit, quorum inferiores viginti pedum longitudinem obtinent. Atque ex hisce ramis demum plurimi ramuli prodeunt, qui copiosissimis ac exiguis albicantibus flosculis; in fasciculos quasi collectis, instructi intuentibus jucundum exhibent spectaculum. His autem flosculis post tres quatuorve septimanas decidentibus, exiguae succedunt baccae, quæ indies augentur, & sex circiter mensium spatio perfectos ac maturos exhibent fructus; quibus delabentibus novus hic caudex emarcescit, totaque arbor emoritur. At vero arboris hujus varias partes, & multiformes earum imagines qui cupit intueri, adjectas hæc tabellas perlustret, ubi *Fig. 1.* arbor ostenditur novella, cum foliaceis suis ramis, quo tempore haud absimilis est *Ampannæ* partis 1^{mæ} *fig. 10.* delineatæ. *Fig. 2.* pars folii, in qua laciniae & divisuræ exactè apparent. *Fig. 3.* integrum folium istius magnitudinis, ut decem pluribusve hominibus umbraculi loco inservire queat: quem in finem incolæ extremas folii lacinias consuunt, ut rotunditatem quandam acquirat, qua facilius sub ejus tegmine aliquot homines ab imbris, radiisque solaribus defendi possunt.

Tab. 2. *Fig. 1.* Arbor in summo vigore exhibetur, antequam ullos emisit ramulos; necnon genuina folii expansi constructio, uti arbori adhæret, latitudine quatuordecim, & exceptâ spinosâ caule, longitudine octodecim pedes superantis. Etenim isto tempore stupendæ magnitudinis observantur folia, quæ tamen cum arbor ramos undique emittat, altiusque excrescat sensim minora proferuntur. Et quoniam arbor hæc, uti *Tenga*, è medio trunci apice novella profert folia, hinc *Fig. 2.* complicatum hujusmodi folium adest, rotundum, viginti pedum longitudinem obtinens, quo cautè resoluto & explicato integrum sese hic offert folium. *Fig. 3.* exiguum folii segmentum explicatum

M A L A B A R I C U S.

3

tum cum nervo intermedio, quo complicari ac iterum resolvi queat: & *Fig. 4.* idem segmentum complicatum, longitudine sex pedes, latitudine vero sex digitos non raro superans.

Fig. 1. Arbor triginta quinque aut sex annorum conspici- Tab. 3.
tur, cum novo suo caudice, seu potius theca, è qua fructus postea emergunt. *Fig. 2.* Fructuum theca aut vagina exactus delineatur, quæ (uti dictum) ad triginta pedum mensuram è medio trunci apice excrescit: eaque è plurimis constat geniculis, quæ singula obducta sunt viridibus, flexibilibus, ac intrinsecus albicantibus & coriaceis involucris sibi è regione respondentibus; sub quibus aliæ minores latent thecæ seu vaginulæ, ut ex *lit. a. b. c.* & adjuncta *Fig. 3.* facile colligitur. Atque in tali vaginula, quæ longitudine spithamam, & latitudine palmam nondum superat, plusquam viginti millia fructuum occultantur.

Fig. 1. Vaginula quædam cum involucri suo *lit. a.* majori Tab. 4.
vagina *Fig. 2.* desumpta habetur, intra quam primordia florum furculi *lit. c.* & *Fig. 4.* separatim depicti, exactè apparent. *Fig. 3.* florum primordiorum ramusculus desumptus e *Fig. 1.*; demptis omnibus involucris, in quorum primo *lit. d.* semper apertura *lit. B.* apparet, qua augescente hic florum ramusculus sponte in lucem prodit. At vero theca hæc, cum tenera est, ex foliaceis integumentis, supra se invicem convolutis, atque in apice aperto semper hiatus patentibus, conformatur; cui innumera capsularum germina ordine decussato adhærent. Ita ut *Fig. 4.* e *Fig. 3.* & illa e *Fig. 1.* atque hæc e *Fig. 2.* succedat. Qui vero hujus Tabulæ *Fig. 1^{mæ}* multiformes vicissitudines intueri satagit, tabulas omnes sequentes respiciat necessum est, ubi

Fig. 3. Theca hæc in latere (ubi floriferus furculus extat) Tab. 5.
aliquantulum, *Fig. 4.* magis aperta. *Fig. 5. 6. 7.* turiones.
Fig. 8. tres coles ob oculos, ponuntur.

Fig. 1. Arbor undique læves, virides ac nitentes ramos Tab. 6.

emittit: at *Fig. 2.* patet quomodo iidem e communi fructuum theca, apertis vaginalibus involucris *lit. a.* & propriis thecis *lit. b.* dehiscentibus, erumpunt. Inferiores autem hi transversi rami longitudine viginti pedum mensuram superant, antequam florum ramusculi in conspectum prodeunt.

Tab. 7. *Fig. 2.* Lateralis ramus *lit. a.* e theca sua *lit. B.* emergens, suis que ramigeris capsulis geniculatim interstinctus, atque involucris suis (quale separatim *Fig. 1.* delineatur) obreptus exhibetur; quibus ablatis *Fig. 3.* scema floriferis fructiferisve furculis (*lit. c. c. c.* junctim, & *Fig. 4.* seorsim notatis) alternato ordine circumdatum commonstratur: quæ omnes harum partium vicissitudines ex vaginula *Fig. 5.* oriuntur.

Tab. 8. *Fig. 1.* Ramus lateralis, e quo floriferi furculi *lit. B. B. B.* erumpunt; at *Fig. 2.* floriferus furculus seorsim designatur.

Tab. 9. *Fig. 1.* Floriferi furculi in ipsa arbore integra. *Fig. 2.* thecæ segmentum cum appenso furculo, genuina in magnitudine. *Fig. 3.* segregatus furculus cum capsæ tegmine. *Fig. 4.* recisus furculi floriferi lateralis ramulus cum floripromis gemmis, viva imagine exprimuntur.

Tab. 10. *Fig. 1.* Floriferus ramus cum lateralibus ramusculis; florum viz. conceptaculis, retinaculisque, ac fructuum promiscendis, jucundissimum exhibens spectaculum. *Fig. 2.* trifidum ramulorum segmen cum annexis partim clausis, partim apertis flosculis (qui *Fig. 3.* cum omnibus suis partibus constituentibus exactè adumbrantur) repræsentatur. Ita namque post furculorum floriferorum omnium partium, ramis ac ipsis furculis ad majorem longitudinem proVectis, flores è gemmis apertis propullulant; iique plures & numerosi furculis adhærent contigui, terni, quaterni, candicantes, tribus foliolis, sexque staminibus dotati.

Tab. 11. *Fig. 1.* Ipsa arbor foliis privata, at fructuum primordiis ornata. *Fig. 2.* abruptus lateralis ramulus cum fructibus exiguis ostendit ur.

Tab. 12. *Fig. 1.* Ramuli illius lateralis segmentum unicum cum adhæ-

hærentibus fructibus naturali magnitudine. *Fig. 2.* separatus fructus cum suo putamine. *Fig. 3.* fructus transversim dissectus (in quo *lit. a.* cortex cum carne. *lit. b.* nucleus osseus. *lit. c.* medullare corculum, quod nunquam induratur, sed tempore consumitur, ac cavitatem relinquit, ostenditur) *Fig. 4.* ipse nucleus genuinâ suâ figurâ exhibetur. Fructus autem hi, qui furculis adhærent, exactè sphærici sunt, cortice glabro, viridi, carnosio, succulento, aqueo, subpingui, ac subamaro vestiti; nucleus vero, qui hoc fructu continetur, fatis magnus, rotundus, albicans, ac eburneus, carne dura & ossea infarcitur.

Nascitur hæc arbor locis montanis & petrosis in Malabar, Provinciis nimirum Mangatti, Tirtsjour, Katour, & pluribus aliis locis. Crescit quoque in Insulæ Zeilan Provinciis Menda Corla, Agras, & juxta Bhoudhou-Malec seu Adams-pico. Floret indifferenter quocunque anni tempore, quanquam in Augusto non raro hi flosculi observentur, qui intra quatuordecim menses vix maturos exhibent fructus; quos antequam ferat hæc arbor, plusquam triginta annis indiget, & postquam semel illos produxerit toto suæ vitæ spatio, emoritur, atque ex deciduo hujusmodi fructu nova propullulat arbor.

Cæterum arbor hæc in Medicina vix ullum habet usum: nihilominus tamen succus e furculis fructiferis expressus vomitum excitando conducit ex morfu serpentis vertiginosis, ac delirantibus. Fructuum theca tenella adhuc si discindatur liquor exstillat, qui radiis solaribus in substantiam duriores condensatus, ac mulieri gravidæ exhibitus foetum necat, & potenter expellit. Insuper folia ædium tectis inserviunt; nec non pro chartaceis philyris Malabareses iis utuntur, adeo ut eorum libri non ex libris, *hoc est,* arborum corticibus interioribus ipsi ligno adhærentibus, sed ex hujus arboris foliis conflentur admodum durabiles, & si bene asserventur pene perennes; quibus ferreo stilo suos characteres imprimunt, unde superiore cuticulâ de-

hifcente literæ signatæ remanent. E fructibus autem globuli ad armillas, brachialia, moniliaque pro Domicellis tornantur, iique lævigati & rubro colore tincti pro genuino rubro corallo imperitis facile obtruduntur.

T A B. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

Inter varias, quæ inveniuntur, Palmæ species, hæc maxime admiranda est, tum ratione ipsius structuræ, tum præcipue in producendis floribus fructibusque, quo nulli arbori potest comparari; atque ideo haud immerito arbor per se habetur, uti *Ampanna* part. 1. descripta: cujus tamen species est, quapropter convenientius in parte 1. post *Ampannam* & *Carim-pannam* potuisset describi: licet enim harum arborum flores, fructusque inter se non conveniant, foliorum tamen ratione merito sub uno referuntur genere; idque quod ad hypothesein à *Cl. Rob. Marison* de legibus naturæ exhibi-

tam, obiter ibidem proponit *Doctiss. Arnold. Syen. p. m.* magis hanc *Coddam-pannam* confirmare puto. Mentionem ejus nullus, quod sciam, fecit Botanicorum; videtur tamen rudi modo illam delineare *Jacobus van Neck* in *Itinerario* 1598. Estque forsan *Codda-panna* admiranda illa arbor, cujus meminit *Nicolaus Costinus* in *Itinerario suo*, quæque à *Casparo Bauhino* in *pinace* vocatur *Arbor foliis sex brachiorum longis, cujus folio extenso tres quatuorve viri in itinere operiuntur, ut pluvias non metuant.* Nobis vero erit *Palma montana Malabarica; folio magno, complicato, acuto, flore albo racemoso, fructu rotundo.*

NITI-PANNA.

Est & altera *Coddæ-pannæ* species, quæ Malaba-
rensis *Niti-panna* dicitur Cingalensibus *Nic-
col* & *Gin-colla*, Lusitanis *Olas d'agoa*; quasi *Pal-
mam aquaticam* dicas. Crescit namque in aquis,
& copiosè in fluminibus Teckencour in Ma-
labar.

Radix nigricans, orbiculata, fibrata, amara, graveo-
lens.

Folia, *Palmæ* foliis, plane similia sunt.

Hujus arboris icon inter cæteras non reperitur.

Niti-panna *Coddæ-pannæ* species haud videtur, quo-
niam nulla inter eas, nisi foliorum, est & similitu-
do; insuper nec arbor est, sed potius planta aqua-
tica.

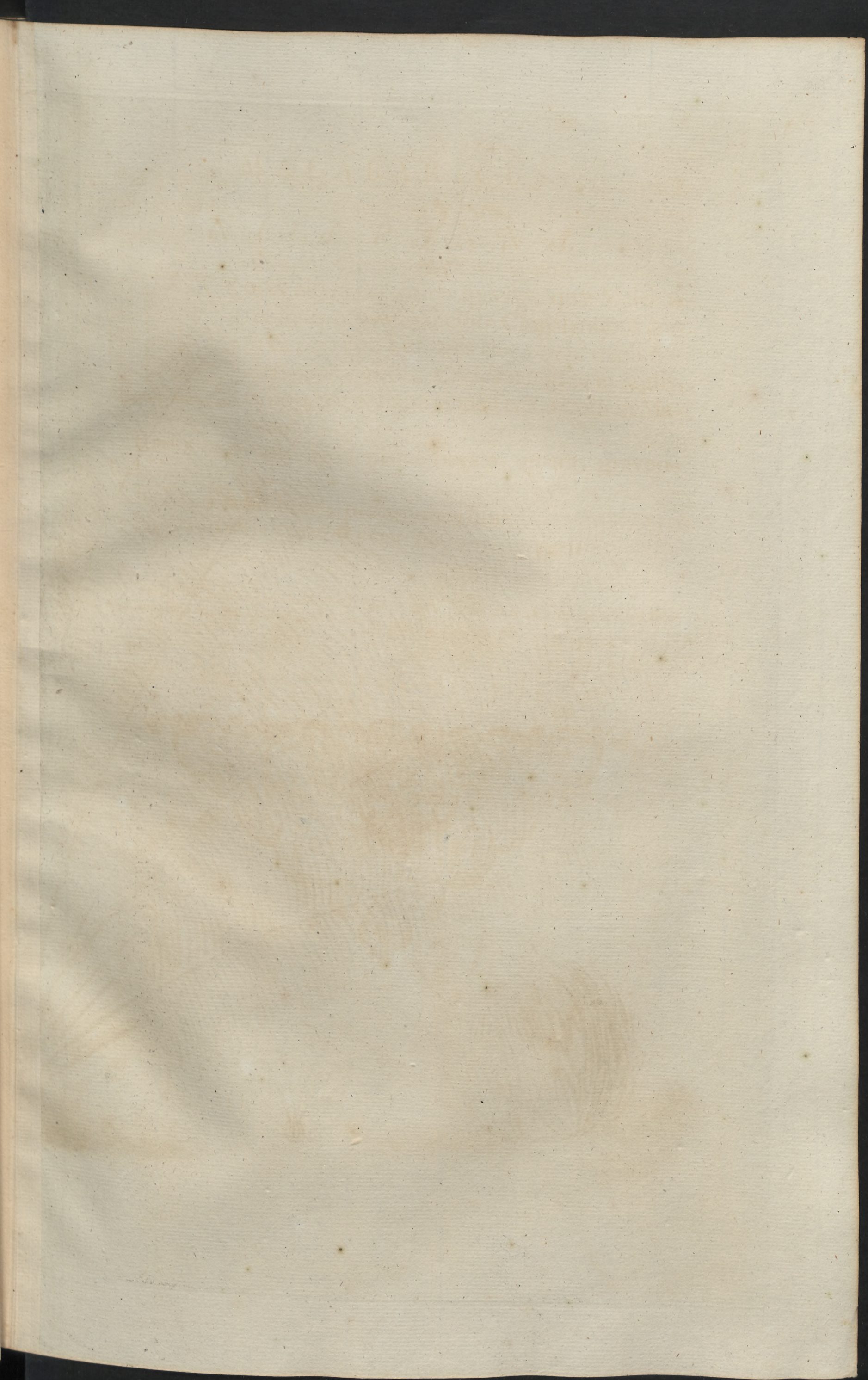
MALABARICUS
VITIPANNA

Se & alia Cerebra spicula, que Malabar-
iculis & Cerebra spicula Chigalensis &
& Cerebra spicula Chigalensis &
Cerebra spicula Chigalensis in aqua
& copiose in huminis & Chigalensis in Ma-

Radix nigra, oleum, spicula, Chigalensis
Folia, Palmifolia, Chigalensis
Folia, Palmifolia, Chigalensis

Radix nigra, oleum, spicula, Chigalensis
Folia, Palmifolia, Chigalensis

Todda-panna. Lat.

தெய்ய: Mal.

தேய்ய: Bram.

Fig. 1.

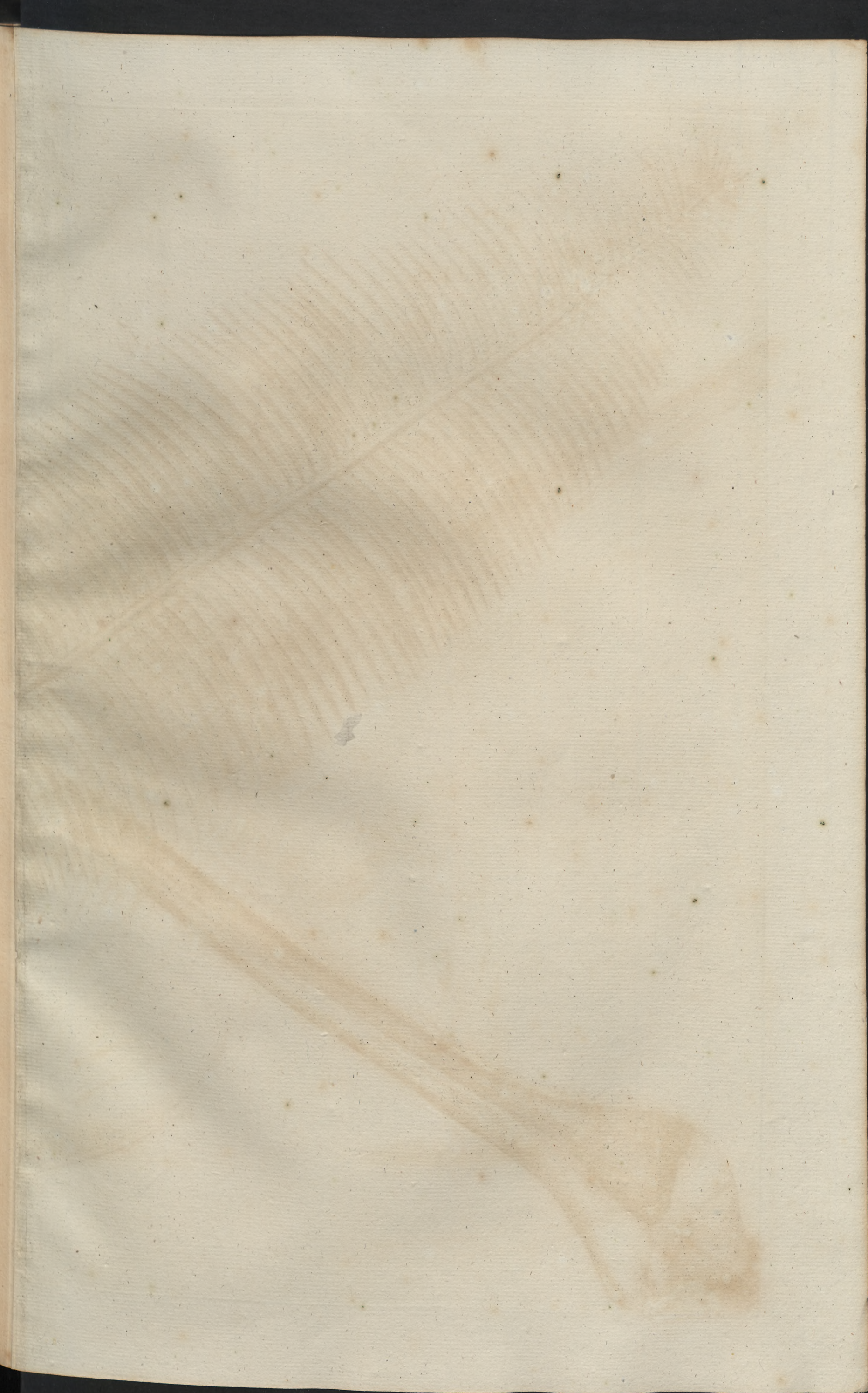

Cycas

circinnalis. L.

CC. D.

1. 1. 1.

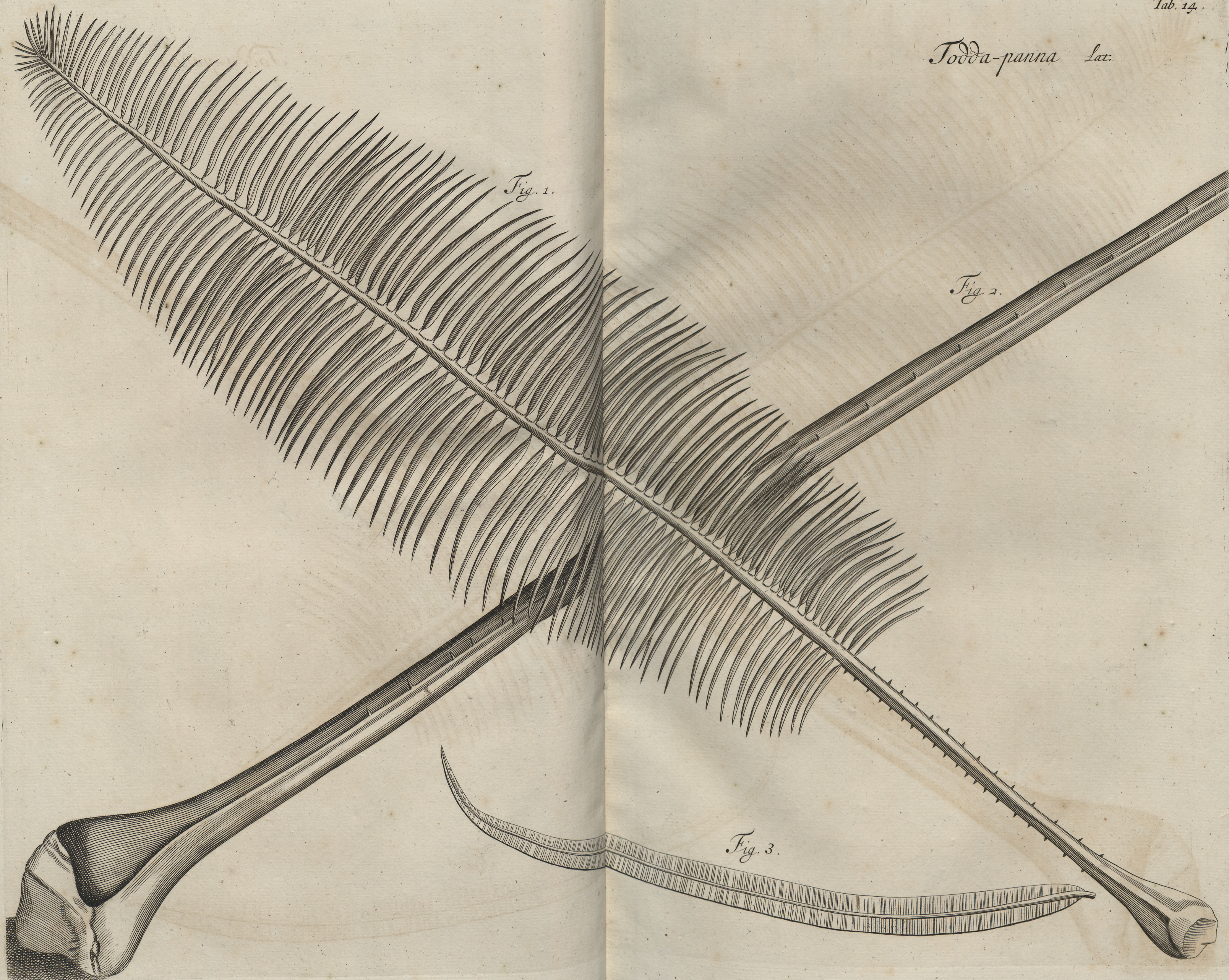

Todda-panna Lat.

Fig. 1.

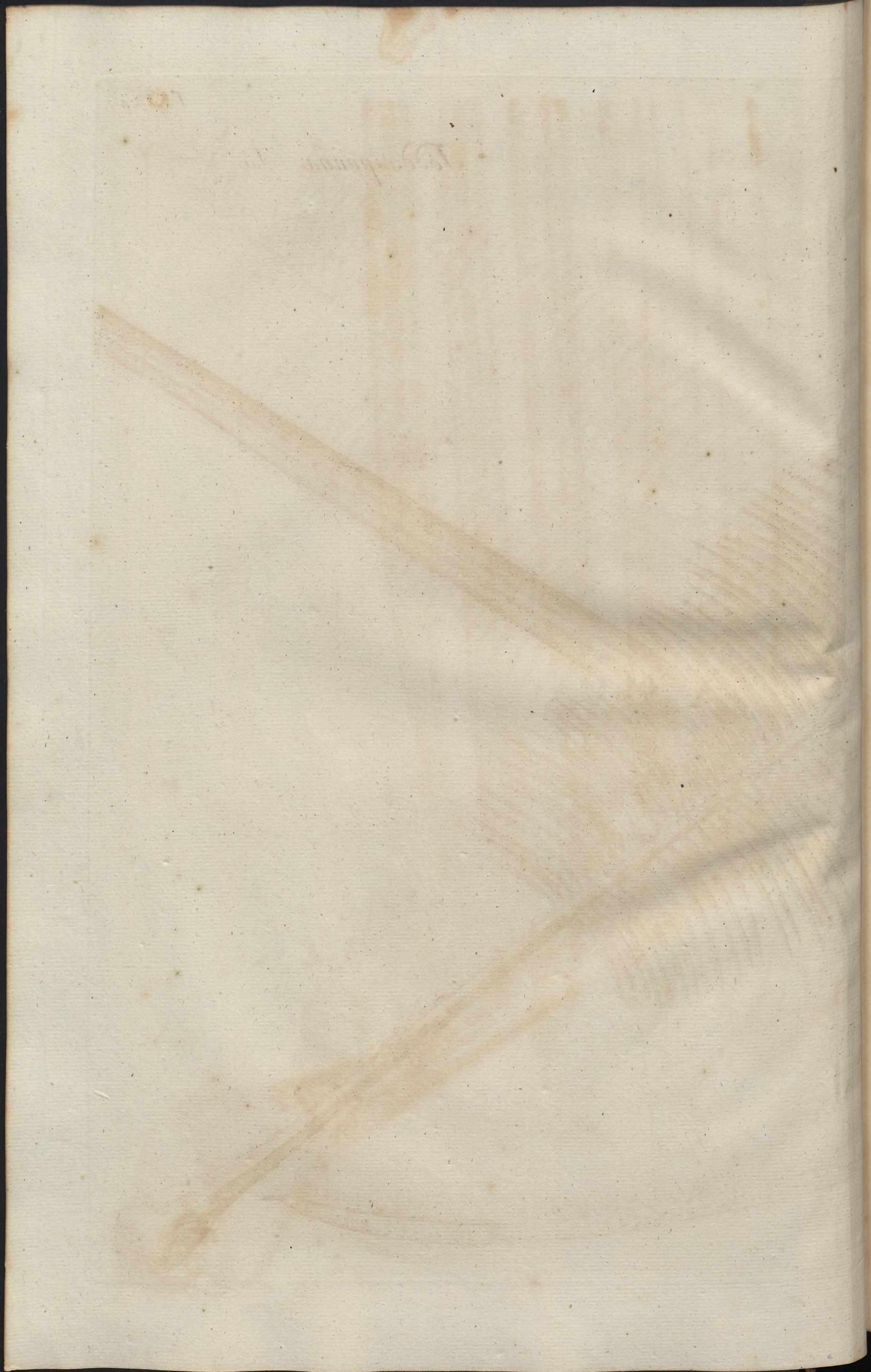
Fig. 2.

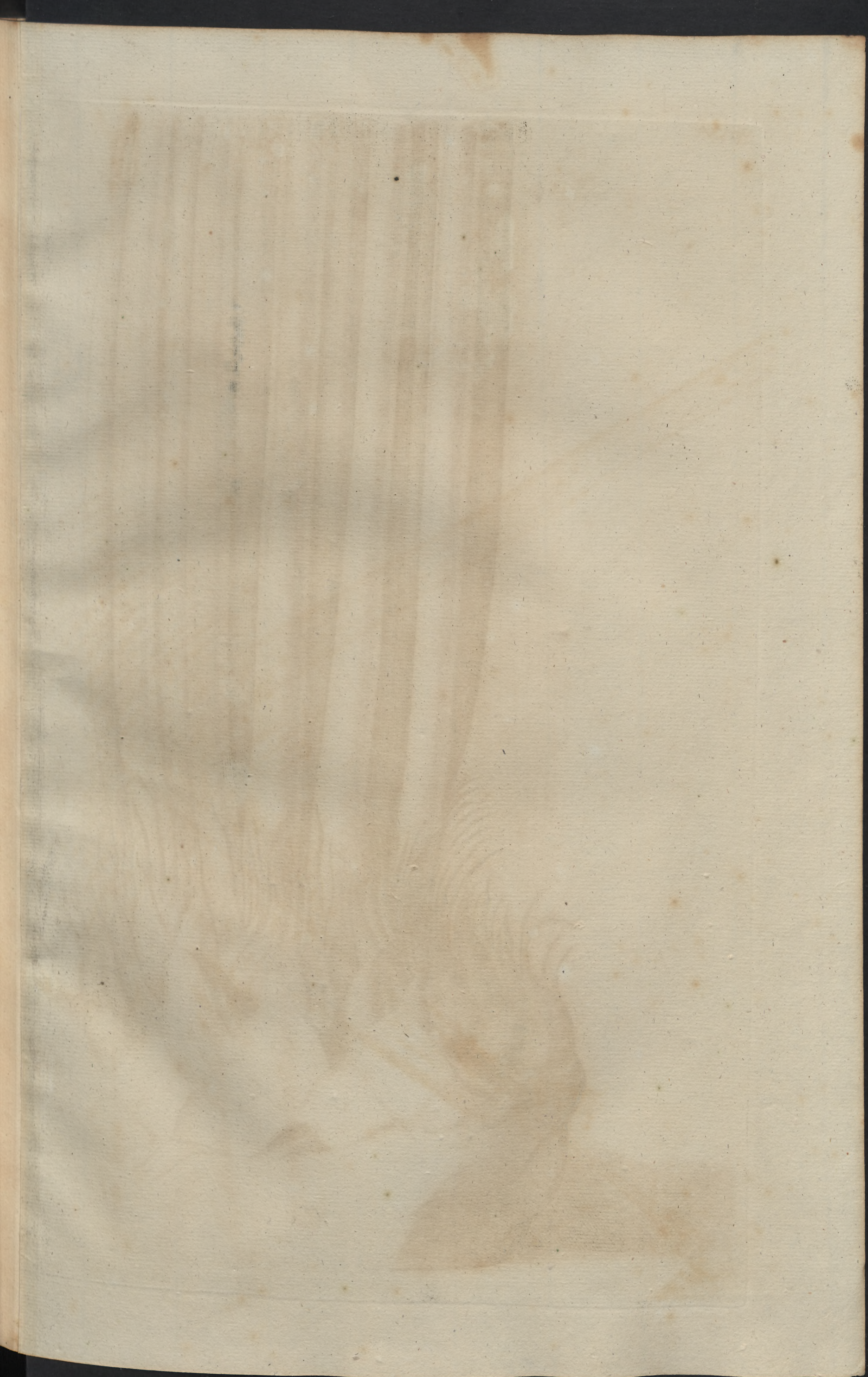
Fig. 3.

Cycas

circinnalis L.

Cycas

Fig. 4.

Fig. 3.

Fig. 2.

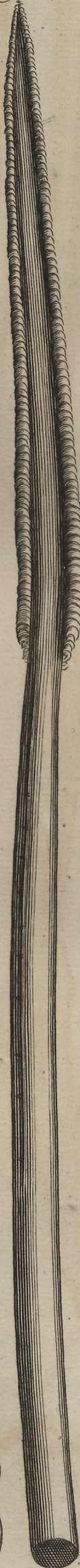
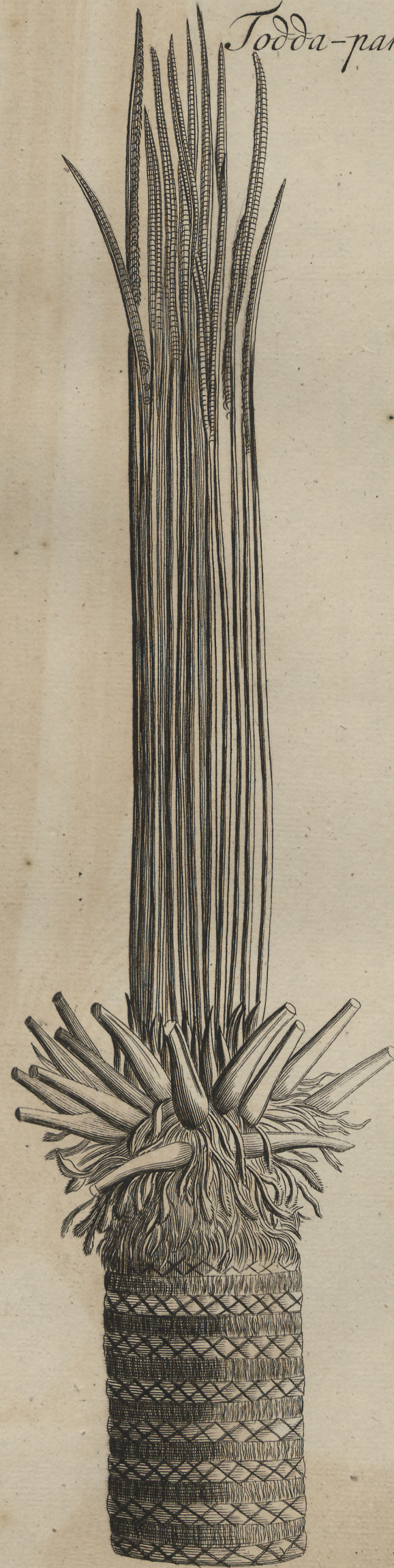

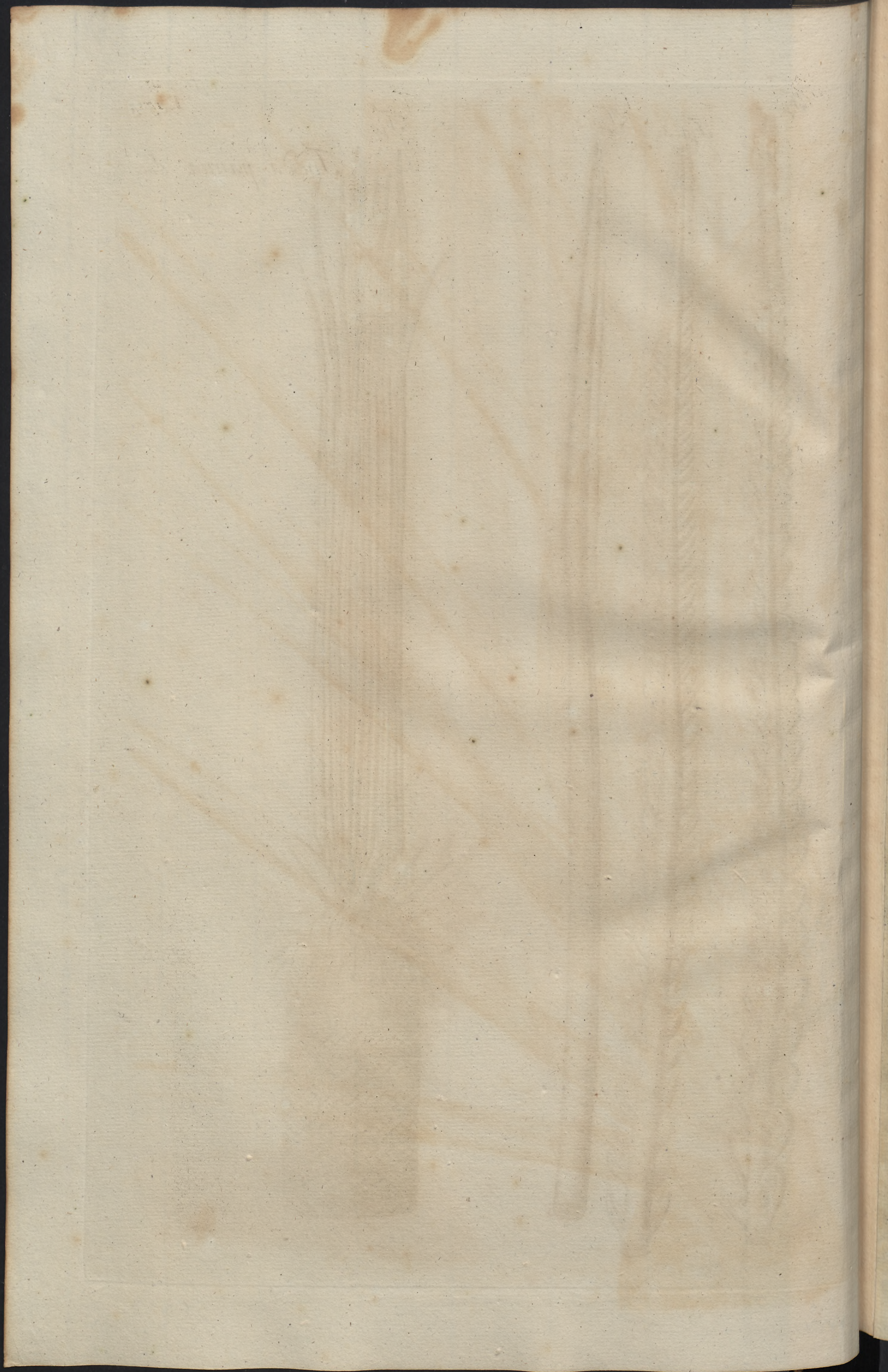
Fig. 1.

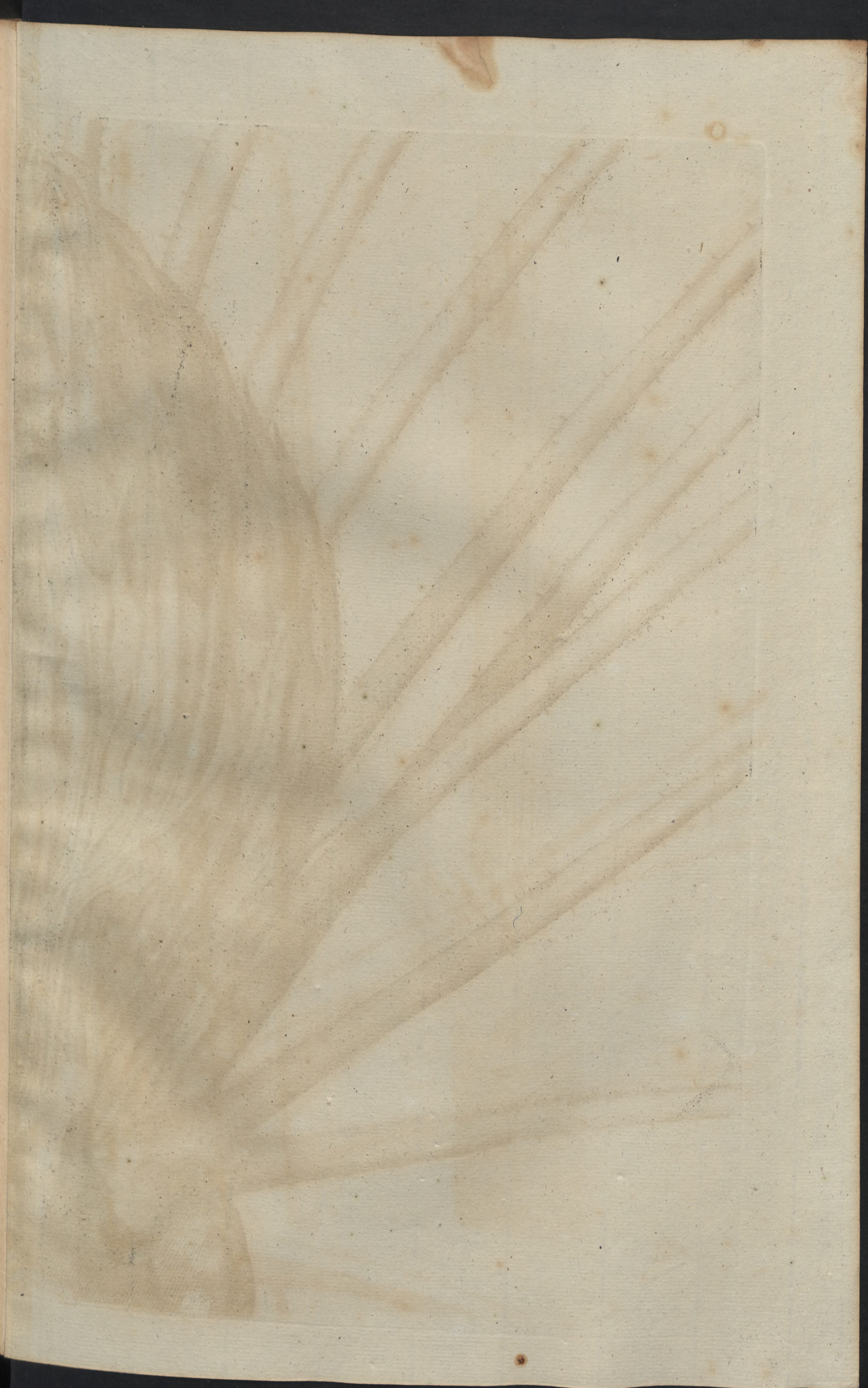

Tab. 15.

Todda-panna Lat.

circinnalis L.

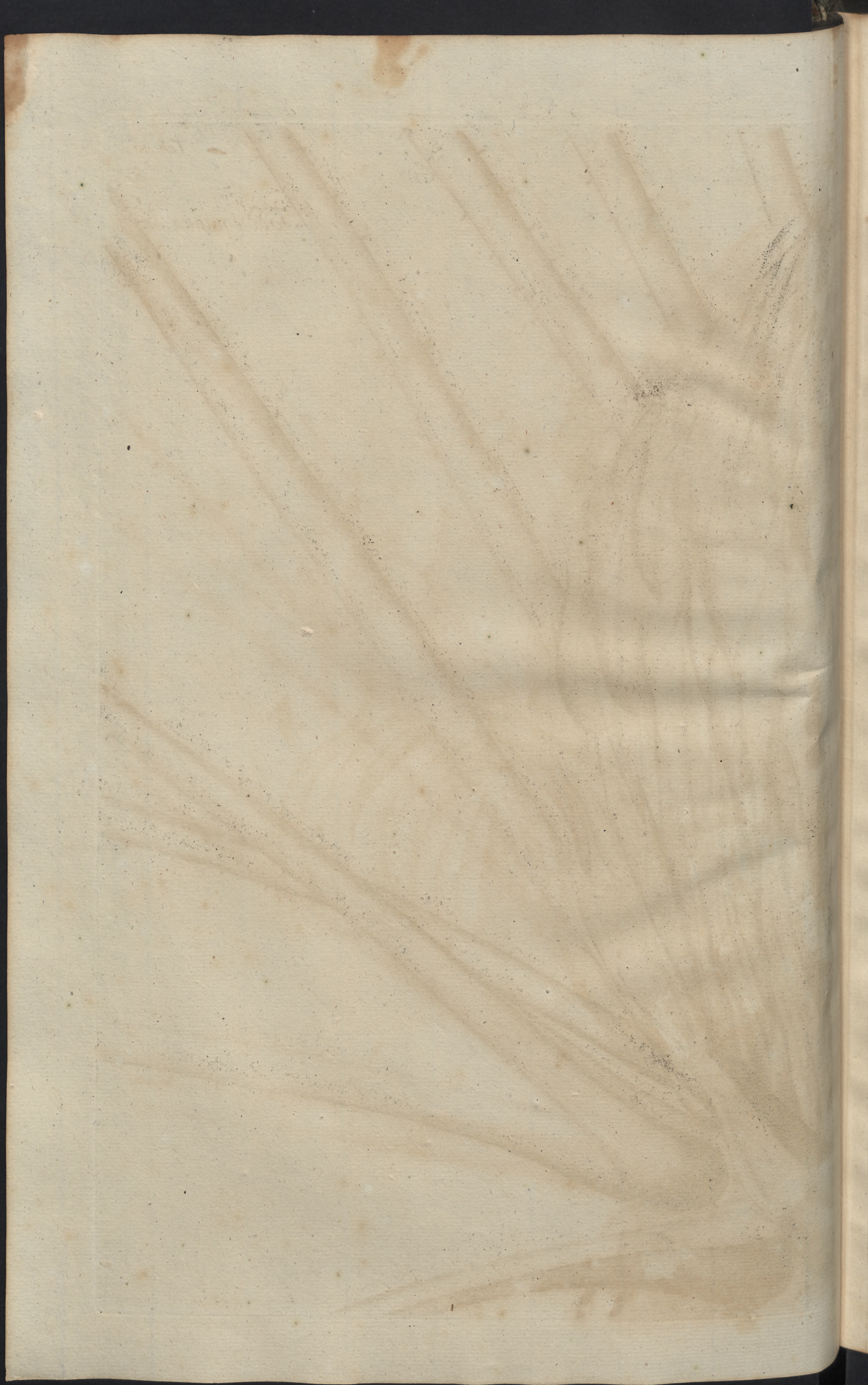

Todda-panna. Lat.

Cycas

circinnalis. L.

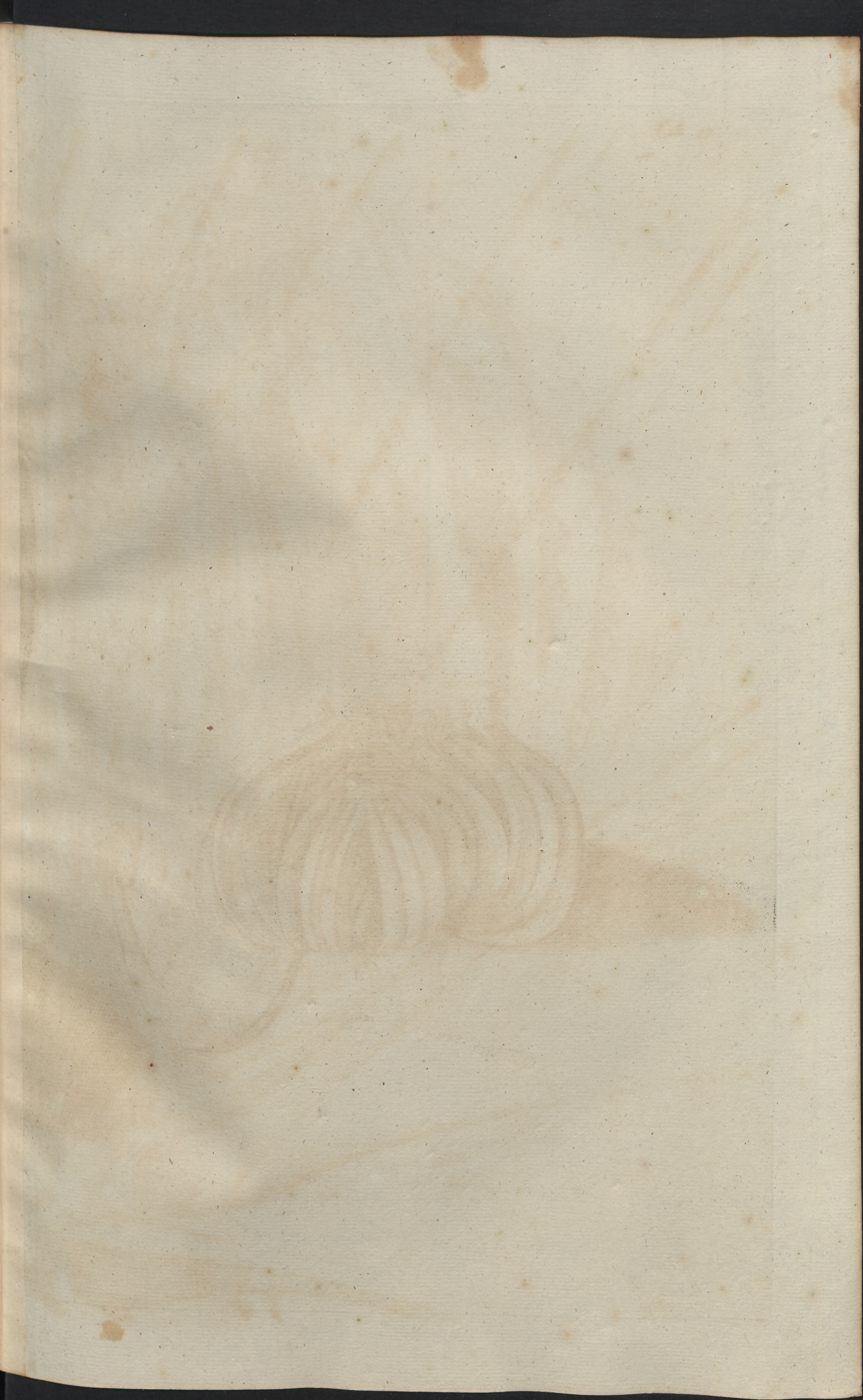

Fig. 1.

Tab. 17.

Todda-panna. Lat.

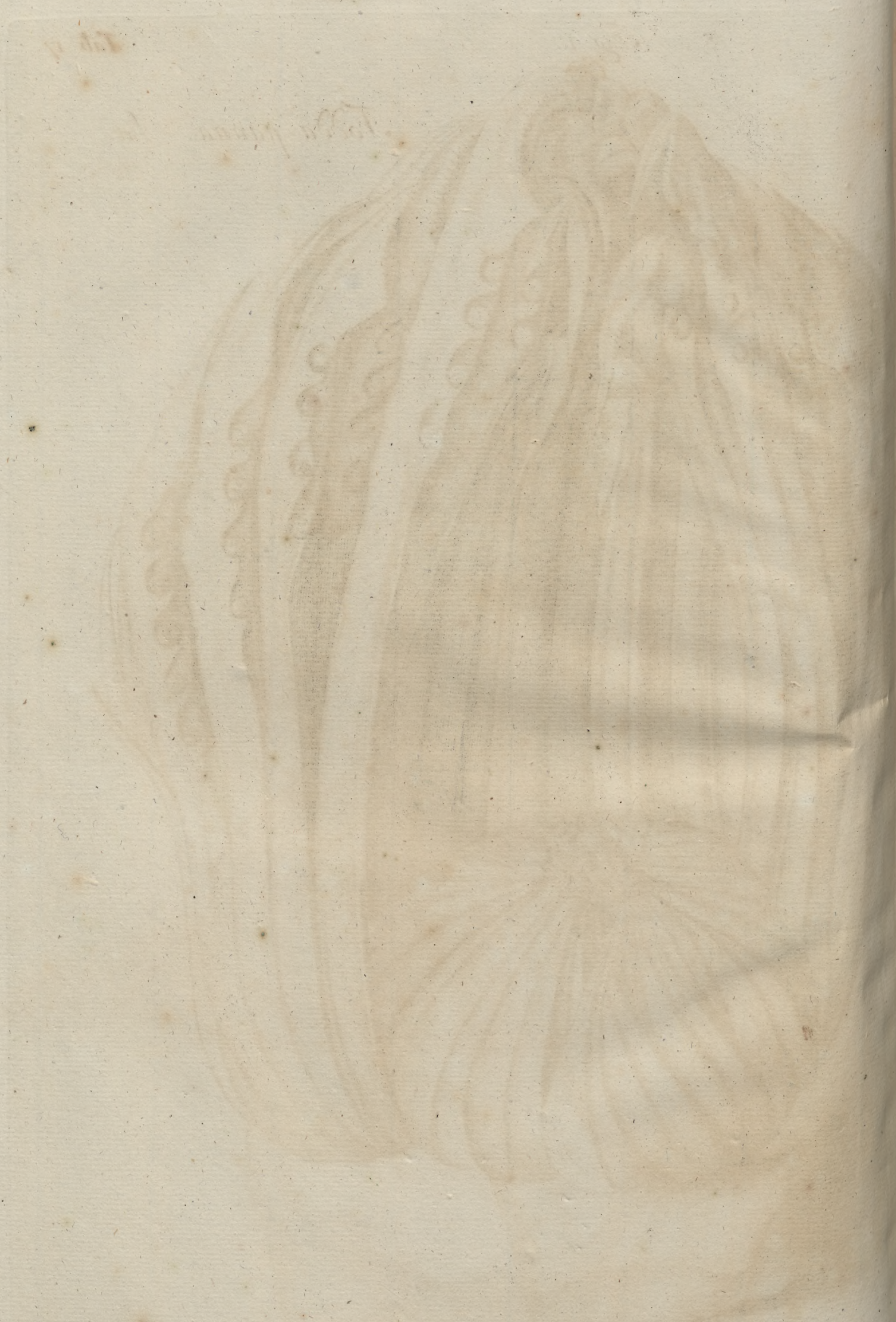
Fig. 2.

L. A.

Cycas

circinnalis. L.

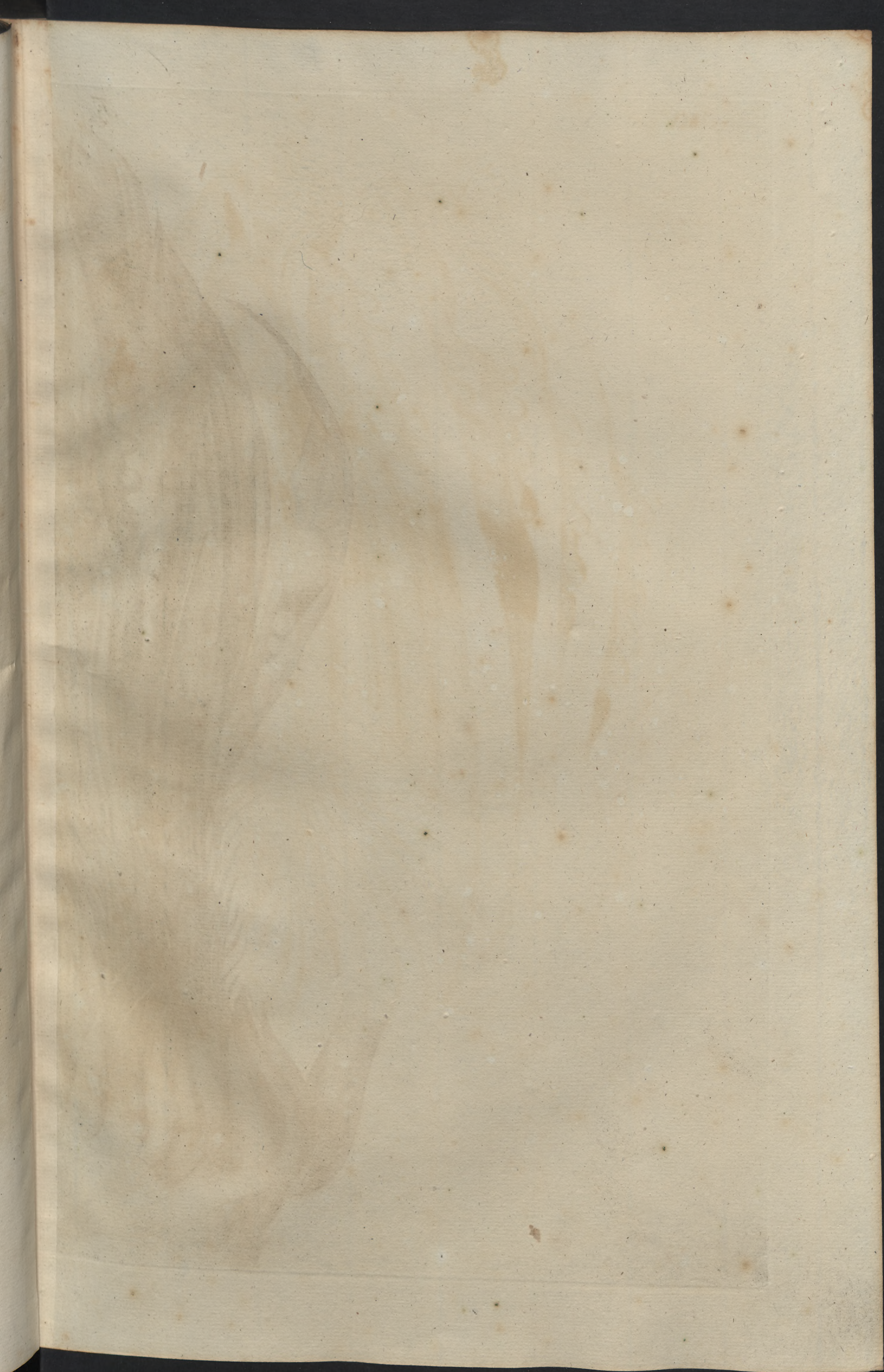

Fig. 1.

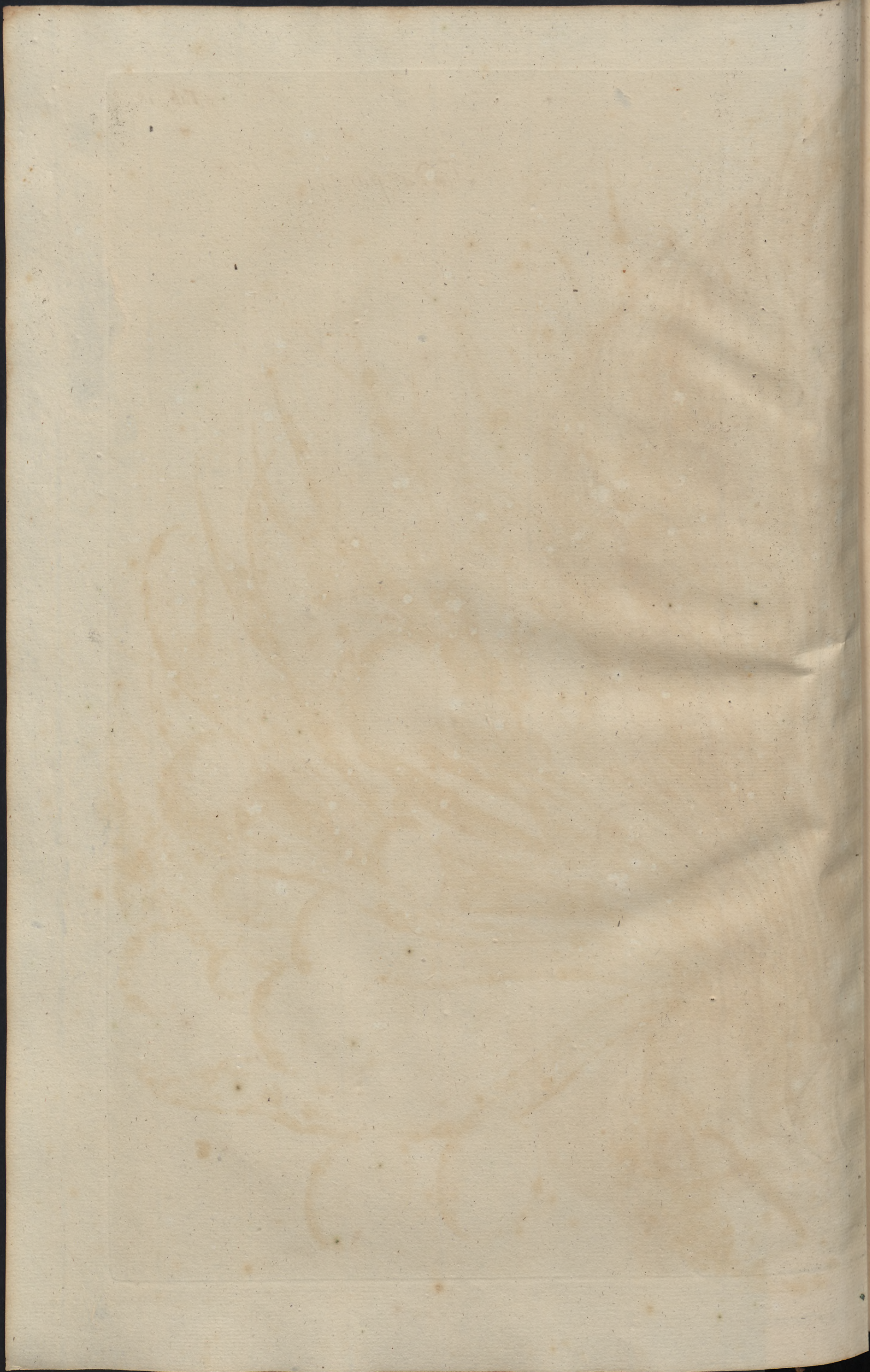
Tab. 18.

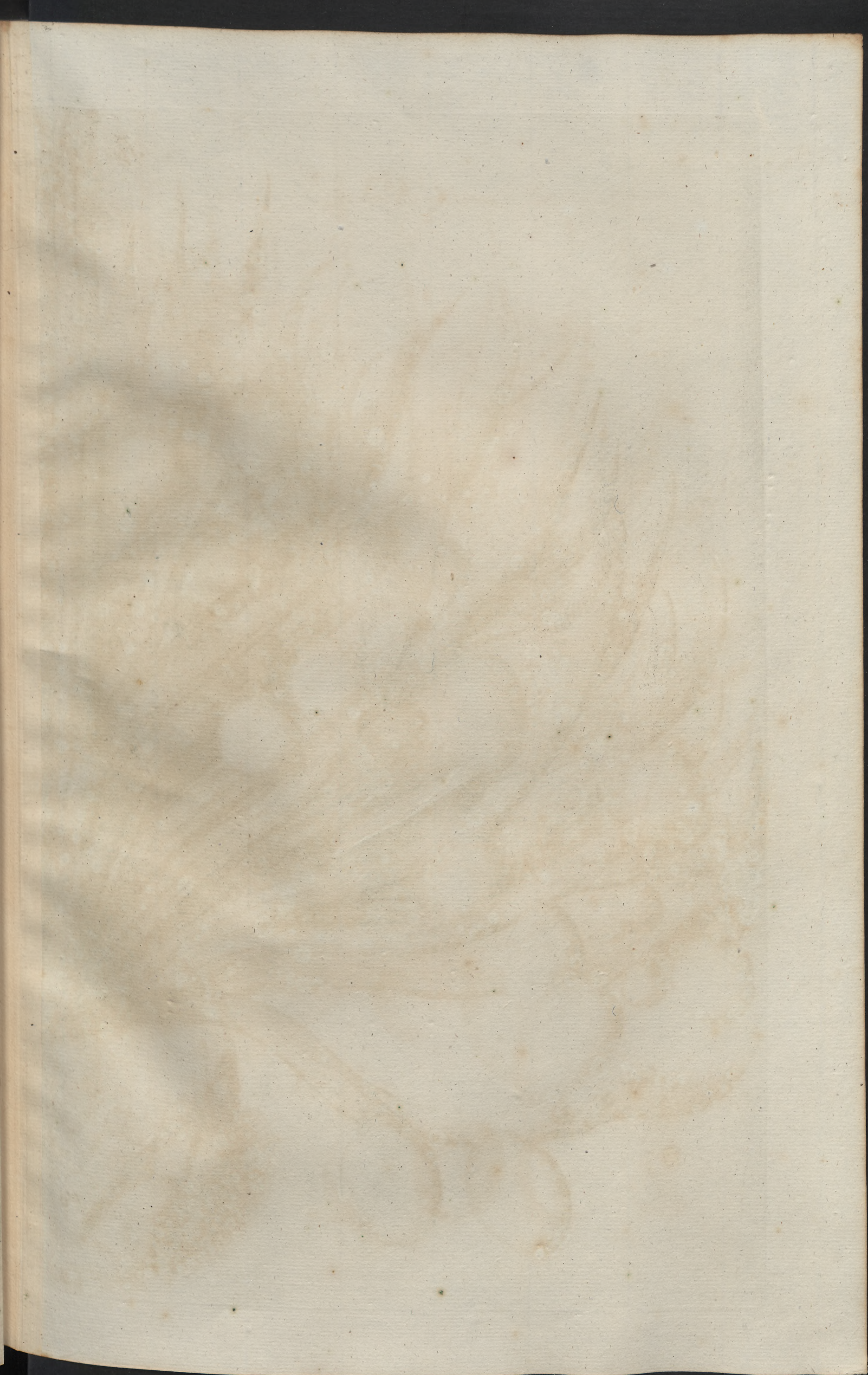
Todda-panna. Lat.

Cycas

circinnalis. L.

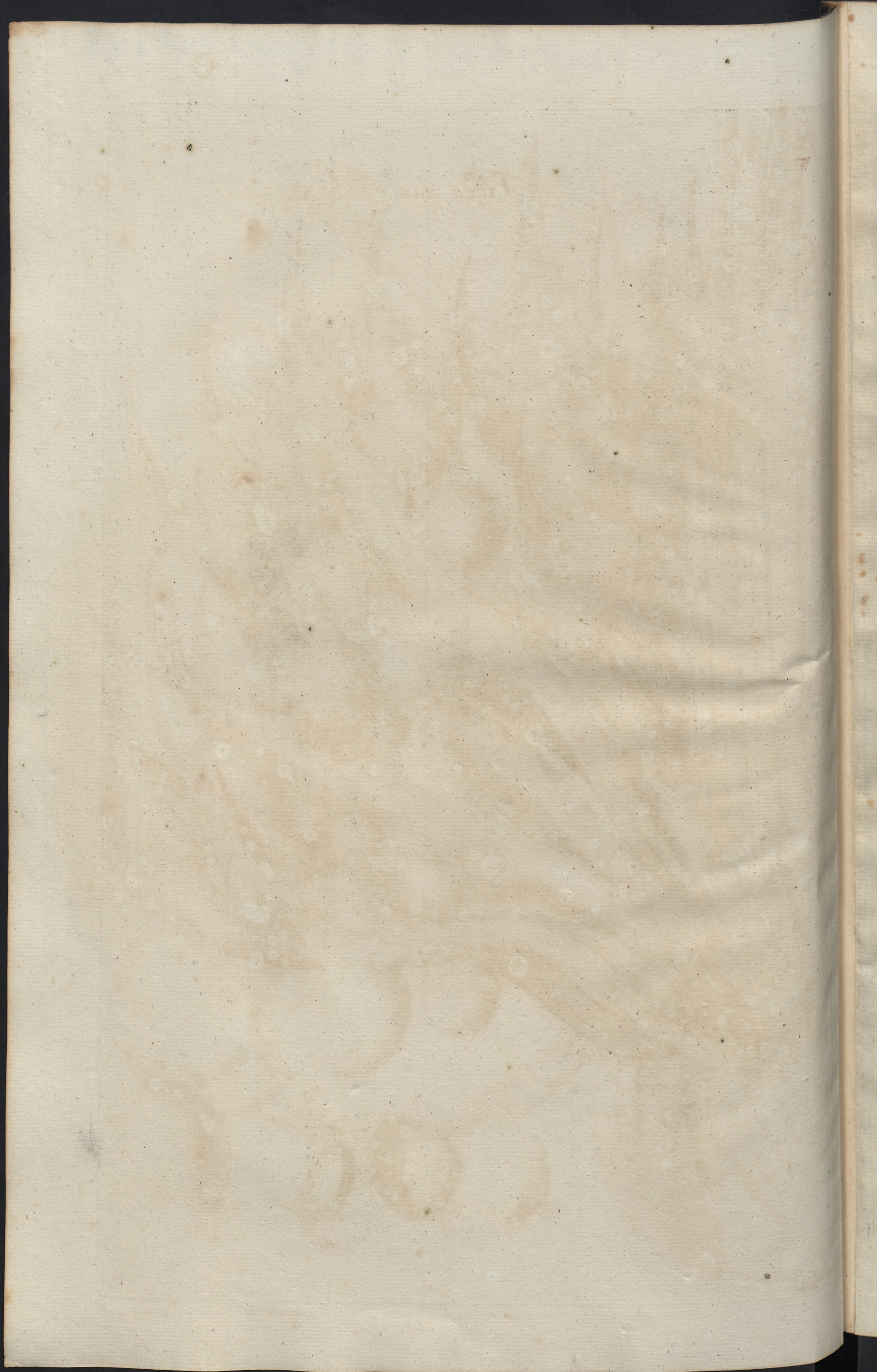
Fig

L.

Todda-panna. Lat.

Cycas circinnalis. L.

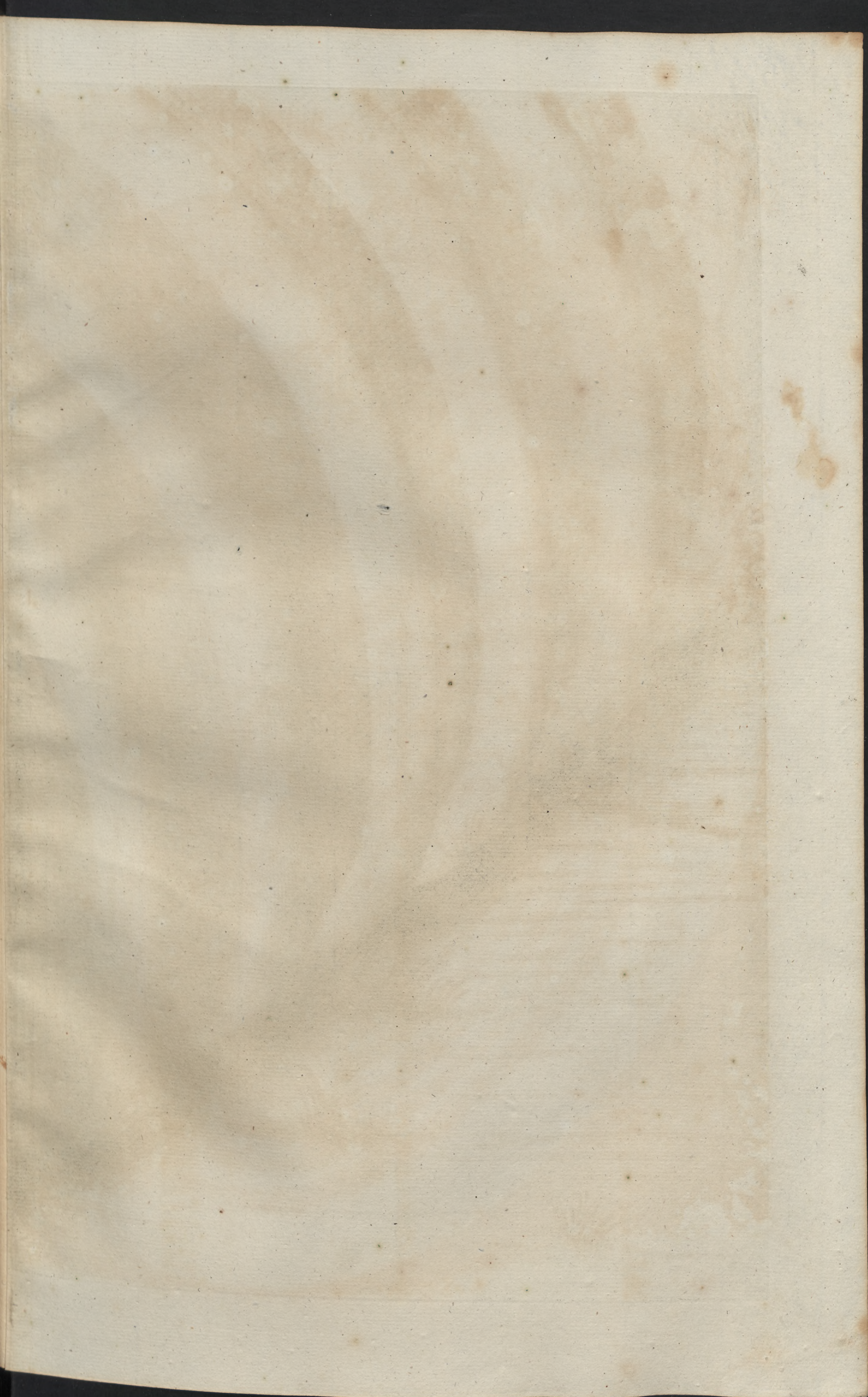

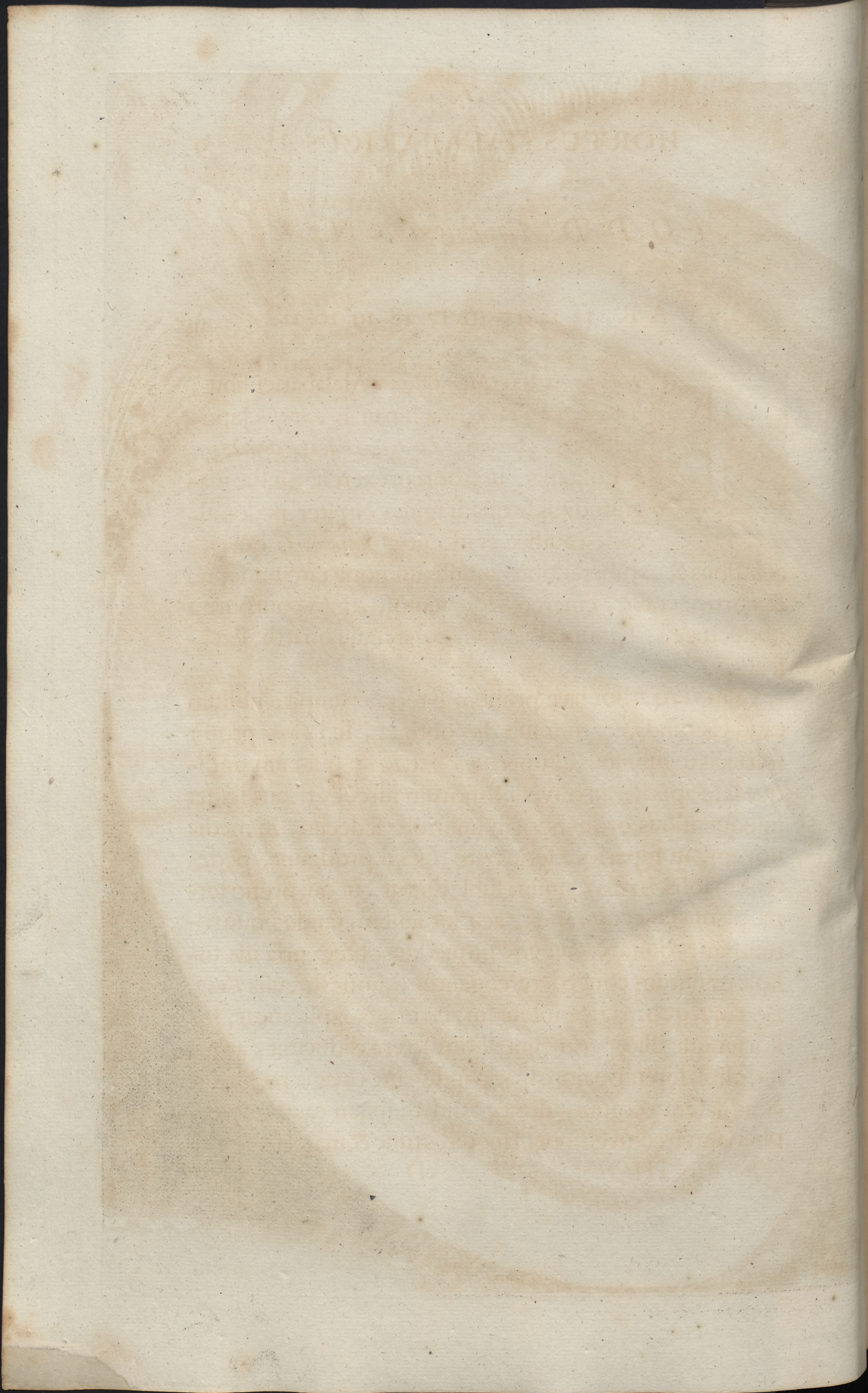
Fig. 1.

Tab. 21.

Todda-nanna Lat.

Cycas

circinnalis L.

T O D D A - P A N N A.

T A B. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21.

TOdda-panna seu Mouta-panna Malabarienfibus, Andexa Motha-panna Brachmanis, Soteetson Japonenfibus, Armatoria das Igrezias seu Palma d'Igrezia Lusitanis, in arborem excrescit justæ magnitudinis, quadraginta circiter pedes altam, caudice crasso uti Tenga-panna, qui circularibus & extuberantibus annulis undique circumdatus, & cortice crasso, cinereo, squammoso, intus purpureo obductus est; lignum albicans, molle, cujus matrix flavescens.

Cum vero arbor hæc primum e terra erumpit, nullum caudicis fundamentum sub dio obtinet, sed *Conus* prodit foliaceis tegminibus coopertus *Tab. 1. Fig. 3.* qui cum undique sese aperit, ac novelli foliorum furculi, tribus semet insequentibus ordinibus (in inferiore sedecim, in media novem, in superiore serie octo) ex eo prodeunt, pedetentim foliacea illa tegmina sublevantur, ut qui primo ferme planus erat coni apex, acutius sensim, tandemque rotundum acquirat cacumen, usquedum obtegentia illa foliola transitum concedere cogantur foliosis furculis *Tab. 1. Fig. 2.* qui quo magis adolefcunt, eo magis explicantur, foliorumque illa operimenta versus latera diducunt; atque ita foliosi furculi majore spatio indigentes magis reclinant, & ad latera vergunt, donec tandem ipsam caudicis peripheriam circumvestiunt, languidis tunc & marcescentibus

Pars III.

D

eorum

eorum primis tegminibus, quæ dein decidunt, & sui stigmata relinquendo circularibus prominentibusque annulis eam cingunt. Post hæc inter ipsas arboris frondes novus exoritur Conus priori plane similis, è quo novelli alatorum foliorum rami denuo prodeunt; quæ foliorum productio toties renovatur, quoad fructibus enitendis apta fiat arbor: quo tempore Conus in humani capitis magnitudinem augetur, ac undique sese aperiendo plures ramulos reflexos fructibus ornatos exhibet *Tab. 4. 6. 7.* & simulac aperitur novus ex ejus cavitate emergit foliigerus Conus *Tab. 5. Fig. 1. 2.* qui cum denuo augetur, aperitur, ac novellos foliorum ramos undique emittit, ecce novus intus adest fructipromus Conus; quæ foliipromi fructigerique Coni vicissitudines toties fiunt, quousque viget arbor. Contingit quoque nonnunquam, ut ex uno trunco quatuor aut quinque vertices enascantur *Tab. 8. Fig. 2.* viz. quum, caudice ad viginti circiter pedum altitudinem aucto, fructipromus conus non unum, sed plures includit novellos Conos, e quibus totidem prodeunt arboris vertices; id tamen raro observatur, & singulis arboribus simplex plerumque adest vertex, uti *Tab. 8. Fig. 1.* videre est. At vero ut arboris hujus variæ partes, & multiformes earum vicissitudines rite intelligantur, adjectæ hæ tabellæ ut perlustrentur necesse est, ubi

Tab. 1. Fig. 1. Arbor, prout extra terram truncum suum constituere incipit: quoties namque foliorum rami cum foliaceis Coni tegminibus marcescentibus decidunt (quod semel intra annum aut sesquiannum contingit) toties circulari prominentique annulo caudex cingitur, & augetur. *Fig. 3.* idem Conus, qui *Fig. 1. lit. A.* in medio consistens alatorum foliorum ramos undique emittit, constans è plurimis oblongo-teretibus, crassis, coriaceis, densaque lanugine vesti-

vestitis foliis; lanugine vero illâ detritâ viridi-fuscis. *Fig. 2.* novelli foliorum furculi, uti primum è Cono aperto prodeunt, exhibentur.

Fig. 1. Foliacei rami, octo pedum mensuram longitudine *Tab. 2.* haud raro superantis, genuina effigies. *Fig. 2.* caulis foliacei rami saturatè viridis, ac in superiore limbo exiguis spinis munitus, naturali magnitudine. *Fig. 3.* unicum folium atrovirescens, superne splendens, inferne nequaquam, viva imagine exprimuntur.

Fig. 1. Ostenditur, quomodo novelli alatorum foliorum *Tab. 3.* rami ex arboris apice, foliaceis Coni tegminibus undique apertis, prodeunt. *Fig. 2. 3. 4.* iidem novelli foliorum furculi, subrufescente densaque lanugine vestiti, lanuginosâ vero illâ tunicâ manu detrita viridi-fusci, adfunt; quorum lateralia & tenella folia hætenus cuncta, intorta, & crassa existunt. *Fig. 5.* exactius adumbrantur ea, quæ *Fig. 1.* exhibentur, viz. quomodo ex arboris cacumine *lit. C.* foliaceis Coni tegminibus *lit. B. B. B.* undique apertis, foliorum furculi prodeunt.

Fructipromus Conus, cui numerosi includuntur fructus, naturali magnitudine repræsentatur, ubi singulis illius partes unitis repagulis obferantur. *Tab. 4.*

Fig. 1. ejusdem fructipromi Coni discissi interior *Tab. 5.* monstratur forma, qua insuper exilior Conus, è foliaceis tegminibus (novellorum ramusculorum conceptaculis) conflatus comprehenditur, uti *Fig. 2.* speciatim ostenditur.

Prædicti Coni majus incrementum refert, ubi linguiformia involucra, veri fructuum loculi, magis extenduntur. *Tab. 6.*

Fig. 1. Iidem fructus maturi cum expansis suis retinaculis, *Tab. 7.* ac novellis foliorum furculis *lit. B.* nec non foliaceorum tegminum

gminum abscissorum reliquiæ *lit. A.* continentur: Fructus autem cum suo putamine *lit. C.* putamen ipsum *lit. D. & E.* nucleus vero transversim dissectus *lit. F.* repræsentantur. Suntque hi fructus oblongo-rotundi, prunis majoribus haud absimiles, quos tegit cortex glaber, viridis, ac nitens, postea subflavus, & dein rubescens, grati dulcisque saporis, cui subjectus cortex rufus ac lignosus, nucleum continens candidum, sapore castaneis haud absimilem.

Tab. 8. Intègra habetur arbor, quæ *Fig. 1.* simplici cacumine, at *Fig. 2.* quinque apicibus ornata conspicitur. *Fig. 3. 4. 5. 6.* multiformes hujus arboris in foliis fructibusque producendis mutationes observari possunt.

Tab. 9. Adulti caudicis frustum cum orbicularibus suis extuberantiis (tegminum foliaceorum, atque fructiferorum ramusculorum vestigiis) viva imagine ob oculos ponitur.

Hic vero caudex crassitie sesquipedem, altitudine triginta pedes haud raro superans, nonnunquam in ternos, quaternos, quinosque apices (ut supra dictum, & *Tab. 8. Fig. 2.* depictum) semet divaricat, alias simplici cacumine *Tab. 8. Fig. 1.* erectus. Singuli autem illi apices unius ferme pedis spatium reliquum trunci circularibus & extuberantibus annulis circumdant, qui duos tresve digitos lati, distinctis intervallis trium quatuorve digitorum intercapedine ab imo ad summum à se mutuo distant. Ad hæc ubi transversim diffecatur hic caudex, guttas expromit pelucidas, quæ radiis solaribus in candicans crySTALLINUMQUE gummi inspissantur.

Crescit hæc arbor locis montanis, petrosis, & arenosis in Tirtsjour & Couronuada Provinciis Malabar, nec non in Japoniæ insulis Roukiou & Lequas: nunc vero conspicitur id Cellissimi Principis Auriaci viridario *Honselaardijk*, non procul Haga comitis, eo ex India Orientali delata.

In-

Indifferenter quocunque anni tempore vicissitudines suas patitur, & foliipromos fructigerosque profert conos, atque à quinto sextove circiter sationis anno ad centesimum & ultra frugifera est.

Cæterum arboris hujus tanta est fertilitas, ut recisus ejusdem ramus terræ vel levius commissus in novam arbo-rem progerminet; quinimo experimento compertum di-citur, rejectum trunci frustum novas radices emitt ere, & in arborem denuo renasci; quodque magis adhuc miran-dum, si vel per annum, vel etiam plures annos è terra e-vulsa fervetur sicca arbor, & postea terræ committatur, revirescere, cujus rei fidem faciunt Japonenses, qui ob admirandam ejus cum ferro sympathiam arborem hanc *Sotectson*, hoc est, *à ferro virentem* naucupant: hæc quippe cum suis radicibus e terra evulsa, & in aprico loco ficcata reviviscit, ubi arena fervida scoriis ferri admixta radici sub-ternitur. Etiam prodigii instar esset, si verum foret, quod de hac arbore referunt, viz. ramos à trunco abruptos, cla-visque ferreis eidem denuo affixos pristino virori reddi. Insuper ubi languescit hæc arbor, ramosque quasi emor-tua dimittit, trunco clavos ferreos infigunt, atque ita ad virorem reduci perhibent.

Fructibus autem vescuntur Malabarenses cum saccharo Thomæo, alioquin alvum relinquunt adstrictam. Succus e novellis foliorum furculis expressus, atque exhibitus in-testinorum cruciatus compescit, stomachi ardorem sedat, & vomitui cruento medetur. Fructigerus conus contusus, & in cataplasmati formam redactus, lumbisque applica-tus dolorem nephriticum tollit, & involuntarium seminis in Gonorrhæa effluxum mitigat. At vero è fructibus tene-rioribus in aqua decoctis medicamentum paratur, quod vomitum ciendo ventriculum egregie expurgat. Ipsius ar-

boris gummi assumptum quibuscunque venenis resistit, atque cum gallinæ stercore mixtum & foris applicatum viperarum morsus mirifice sanat. Ex Arboris trunco Japonenses farinam ex eaque panem conficiunt, *Sagon* ipsis dictum. Denique ii Malabareses, qui à D. Thoma conversos se profitentur, atque ideo *Thomistæ* vulgo nuncupantur, templa sua diebus festis foliosis hujusmodi ramis exornant, quia non facile exarescunt, atque hanc ob causam arbor hæc *palma d'igresia* seu *armatoria das igreziã* à Lusitanis nuncupatur.

T A B. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21.

Quamquam e fructibus hujus arboris farina conficitur, *zagu* dicta, non tamen *Todda-panna* est *Palma* referens arbor *Farinifera*. C. B. neque *Arbor zagu* Amboënsium, quoniam farina quæ *zagu* nomine ubique per Indiam innotescit, non e fructibus, sed e caudice cujusdam arboris fit: *Todda-panna* vero admiranda quædam *Palma* species est, quæ ex Japonia adfertur.

Elate

silvestris. L.

Tab. 22.

Katou-indel. lat.

കു. 13 വെ. 2. Mal

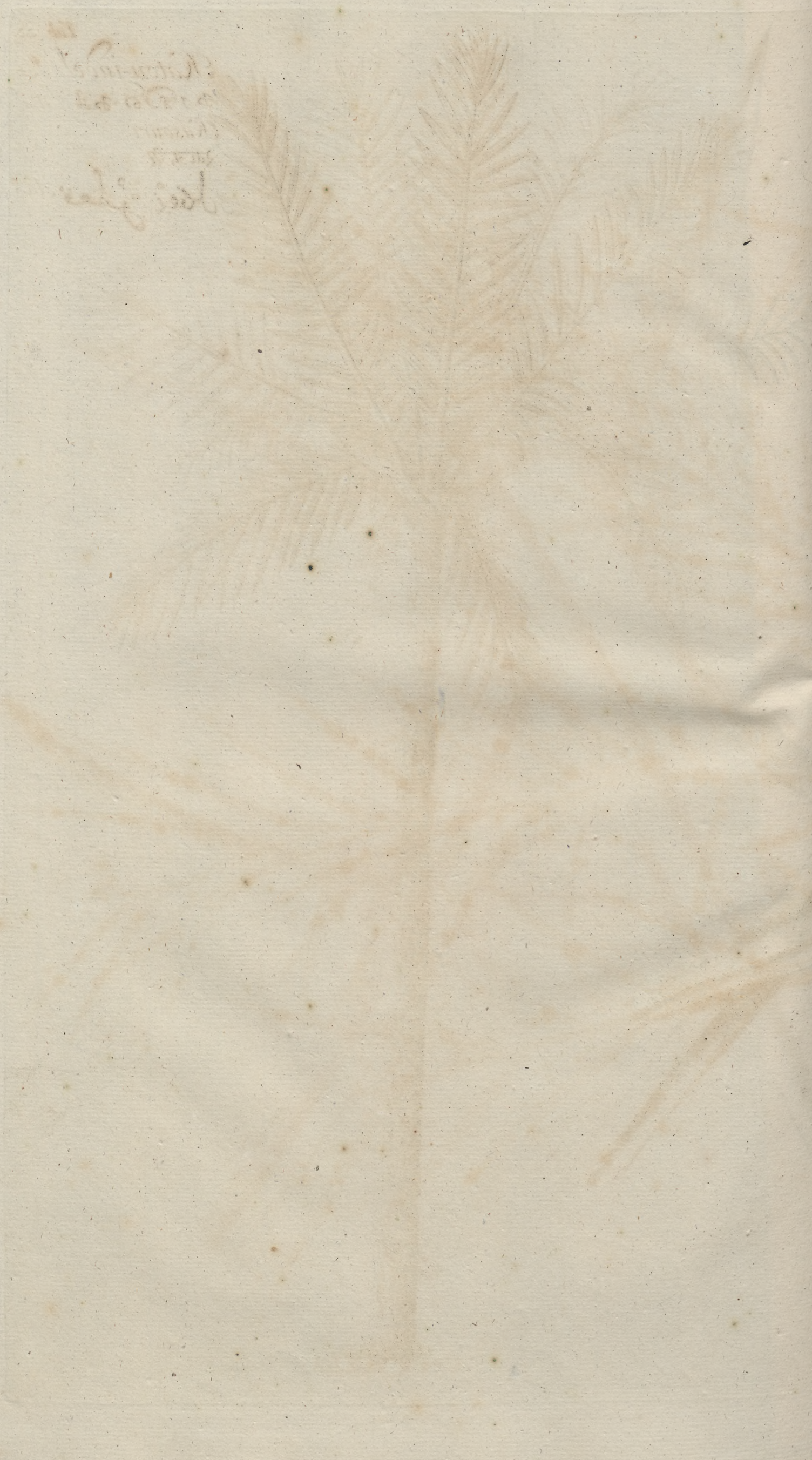
Kasouri.

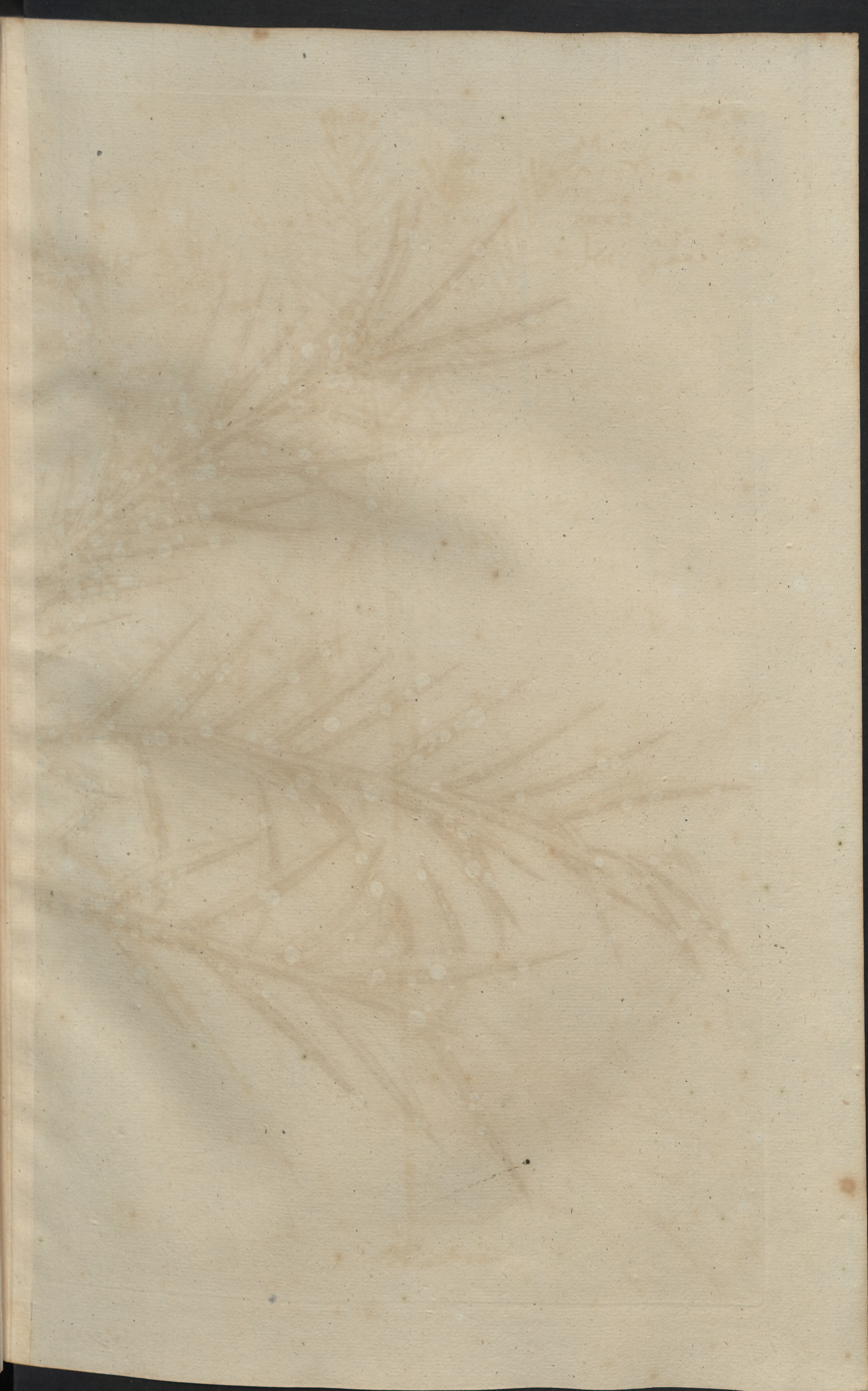
खाऊरी

bra.

قطر: Kie: Arab

Handwritten text in the top left corner, possibly a title or list of items, including words like "Pine", "Oak", and "Maple".

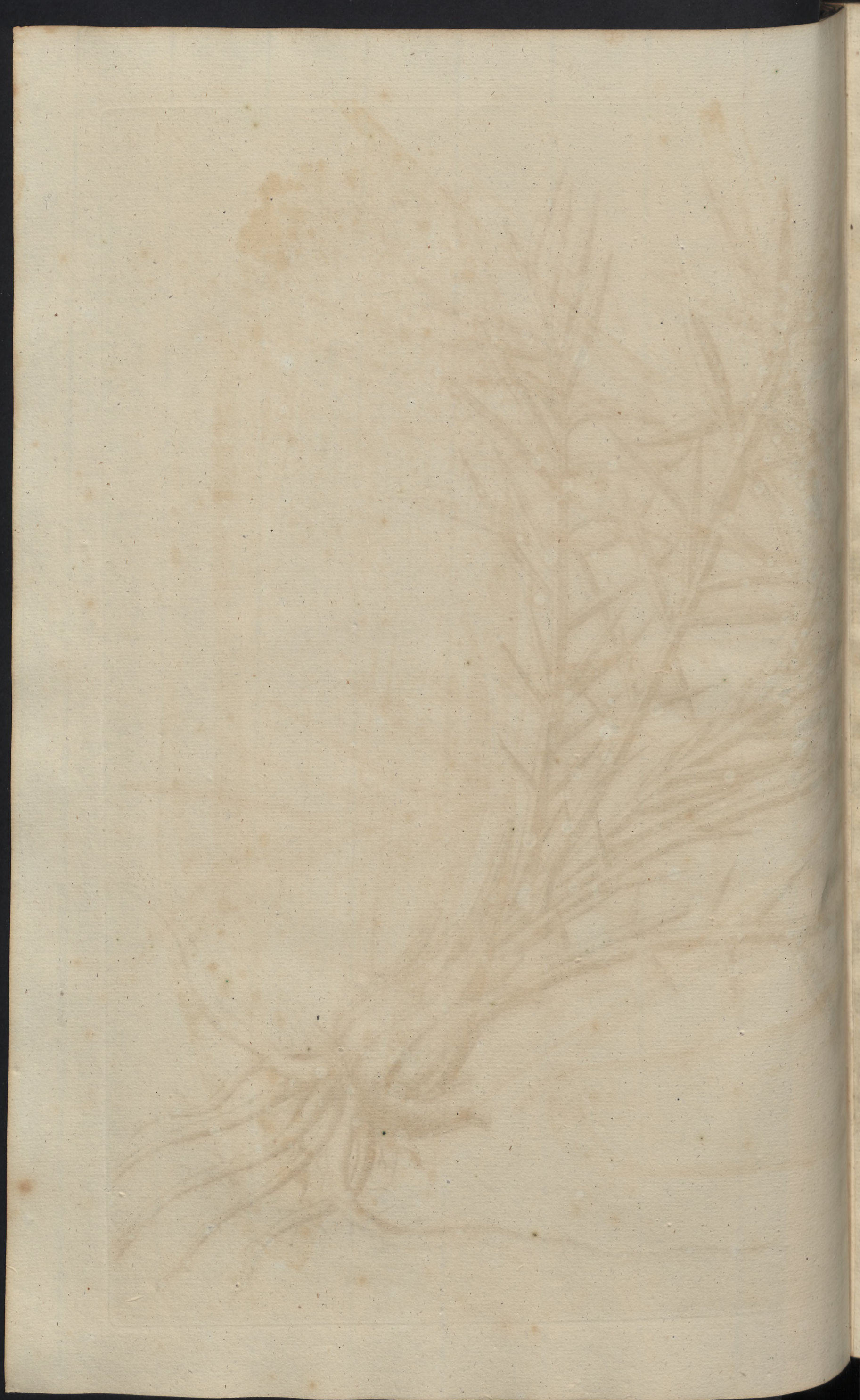

Katou-jndel. lat.

Elate

silvestris.

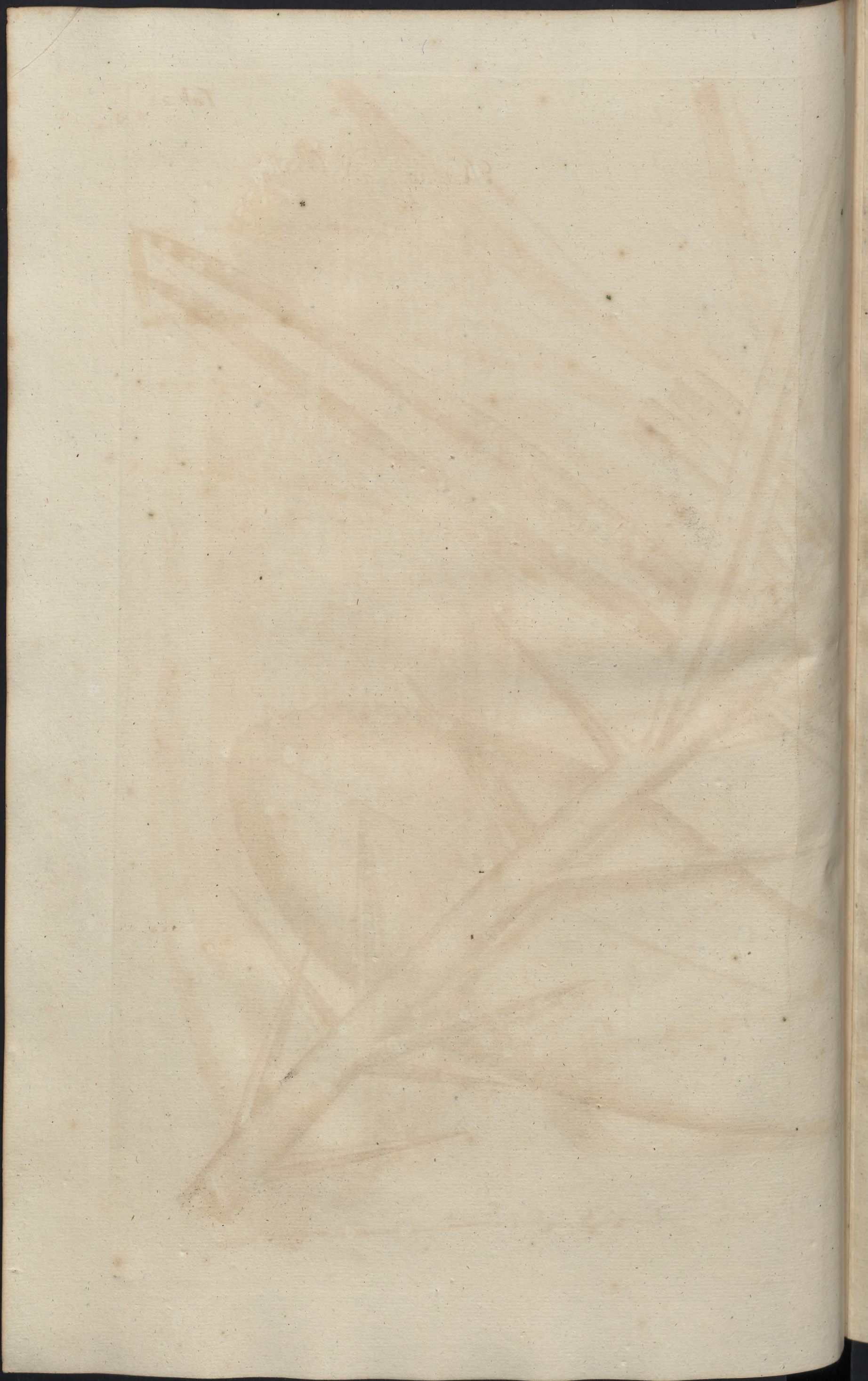

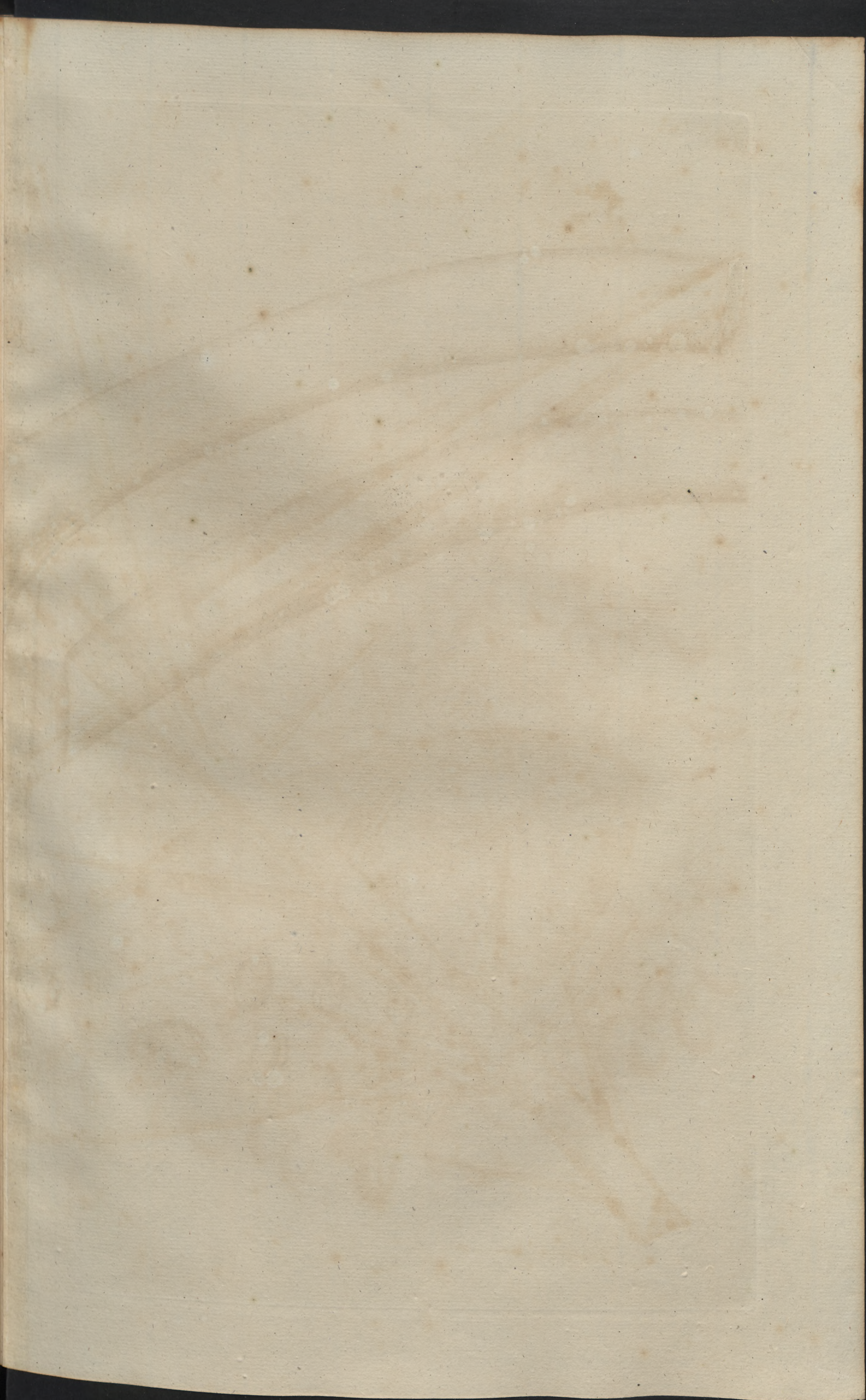
Katou-jndel. Lat.

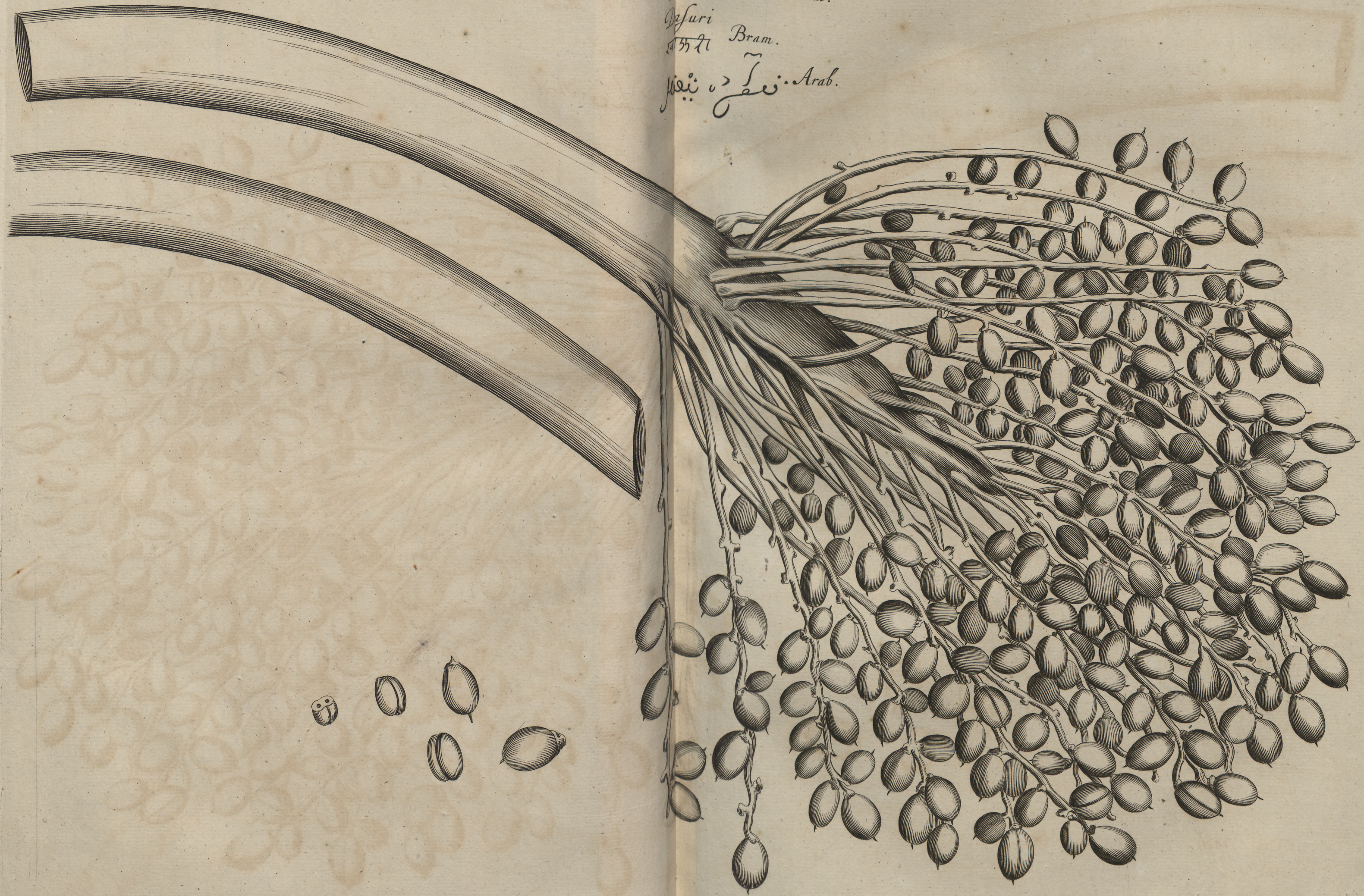
Elate

silvestris.

Natu Jndel. lat.
മലബാർ. Malab.
Qasuri Bram.
ناتو جندل. Arab.

Elate

silvestris.

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

KATOU-INDEL.

T A B. 22. 23. 24. 25.

Rbor hæc Malabarenſibus *Katou-indel*, Brachmanis *Kafouri*, Luſitanis *Tamara do Mato*, Belgis *wilde Dadelboom* nuncupatur: Eſtque mediocris magnitudinis, quatuordecim circiter pedes alta, cortice nullo, ſed cruſtâ cinerea ſolummodo obducta, ligno albicanti, præduro arctiſſimè unitâ.

Rami foliacei è caudice ordine decuſſato erumpunt, novelli ſolum è vertice prodeuntes, vetuſtioribus, qui inferiores ſunt, interea decidentibus: ſunt autem rami hi virides, glabri, & nitentes, intus plani, extus convexi, nec non inferius ſpinis oblongis ac rigidis obſiti.

Radix albicans, fibrata, odoris ſylveſtris, ſaporis unctuoſi.

Folia brevibus petiolis ex adverſo ramulis inhærent, numeroſa, oblongo-teretia, acuminata, denſa, glabra, comuni virore nitentia, ad exortum interiora verſus clauſa, nec non nervulis ſubtilioribus in longum ſtriata.

Flores, uti etiam in *Tenga* cernitur, rigidis, viridibus, ac coriaceis capſis primo occultantur, e quibus deinde apertis emergunt exigui, plurimi uni pediculo inhærentes, tribus rotundis e viridi-albicantibus foliolis, tribus albicantibus lanuginofis ſtaminulis dotatis, conſtantes; odor nullus, ſapor auſterus.

Fructus oblongo-rotundi, exigui, prunellorum ſylveſtrium adinſtar, cuſpide duro ac lignoſo in vertice dotati, ad baſin vero calyce viridi in tres lacinias ſectò excepti, primum virides, dein rubicundi, maturiores vero rubro-fulci, nigricantes, & nitentes, cortice tenui & fructu facili obducti, ac carne albicante, dulci, farinaceâ referti; intra

Pars III.

F

quam

quam ossiculum continetur oblongum, rufum, sulco profundo in longum striatum, nucleum continens albicantem & amarum. Hi vero fructus ramis proveniunt viridibus, glabris, & nitentibus, duos ferme cubitos longis, duosque digitos latis, planis, rigidis ac lignosis, nulloque cortice vestitis; quorum tenerioribus abscissis liquor effluit pellucidus, austerus. Provenit hæc arbor locis montanis, petrosis, & arenosis ubique in Malabar, imprimis circa Warapouli, & Trevancoor: quovis anni tempore floret, fructusque fert, estque non raro ad sexagesimum annum frugifera.

Fructus vero hujus arboris, quemadmodum fructus *Fausel* seu *Areecka*, cum folio Betel & calce viva a pauperibus manducantur; avidè quoque ab Elephantibus expetuntur ob Palmito, *hoc est*, medullam suavissimam ramulis, quibus fructus adhærent, inclusam. Cæterum folia, fructus, aliæque arboris partes validissime adstringunt, & fluxus quoscunque potentissime sistunt. Insuper e foliis pileos contextunt indigenæ.

T A B. 22. 23. 24. 25.

Hujus palmæ speciei nemo, quod sciam, meminit Botanicorum, atque e sylvestrium palmarum genere est, & referri potest ad eas, quas describit *Piso hist. nat. & med. Brasil. libr. 4. cap. 11.* ubi decem sylvestrium

Palmarum proponit species, quæ in Brasilia proveniunt, quapropter hanc vocabimus, *Palmam sylvestrem Malabaricam, folio acuto, fructu pruni facie.*

Tsjakamaram, aut. Pilau. lat.

ടാക്കമര mal.

Ponoffou पणव्ण bram.

پنلورا Arab.

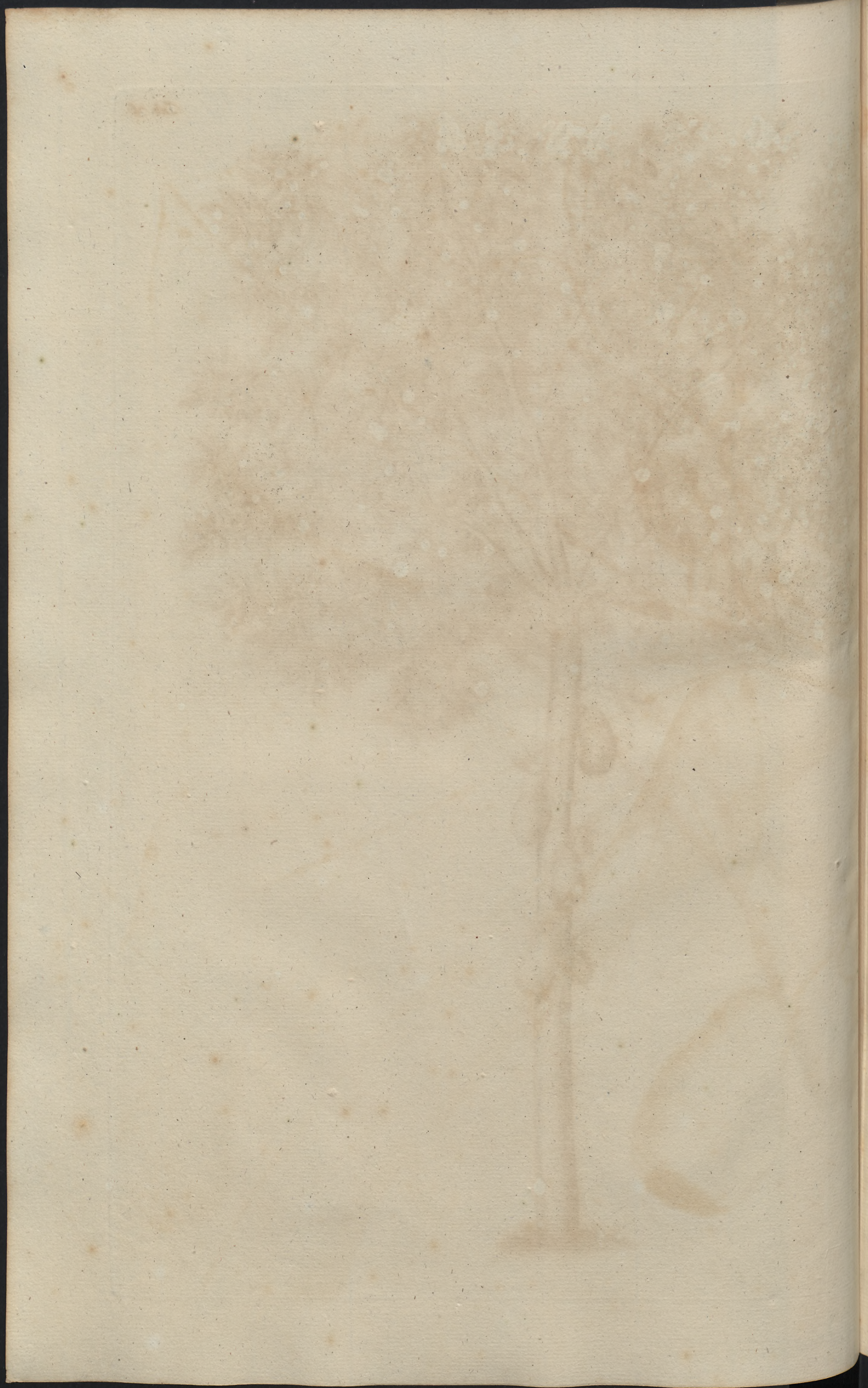

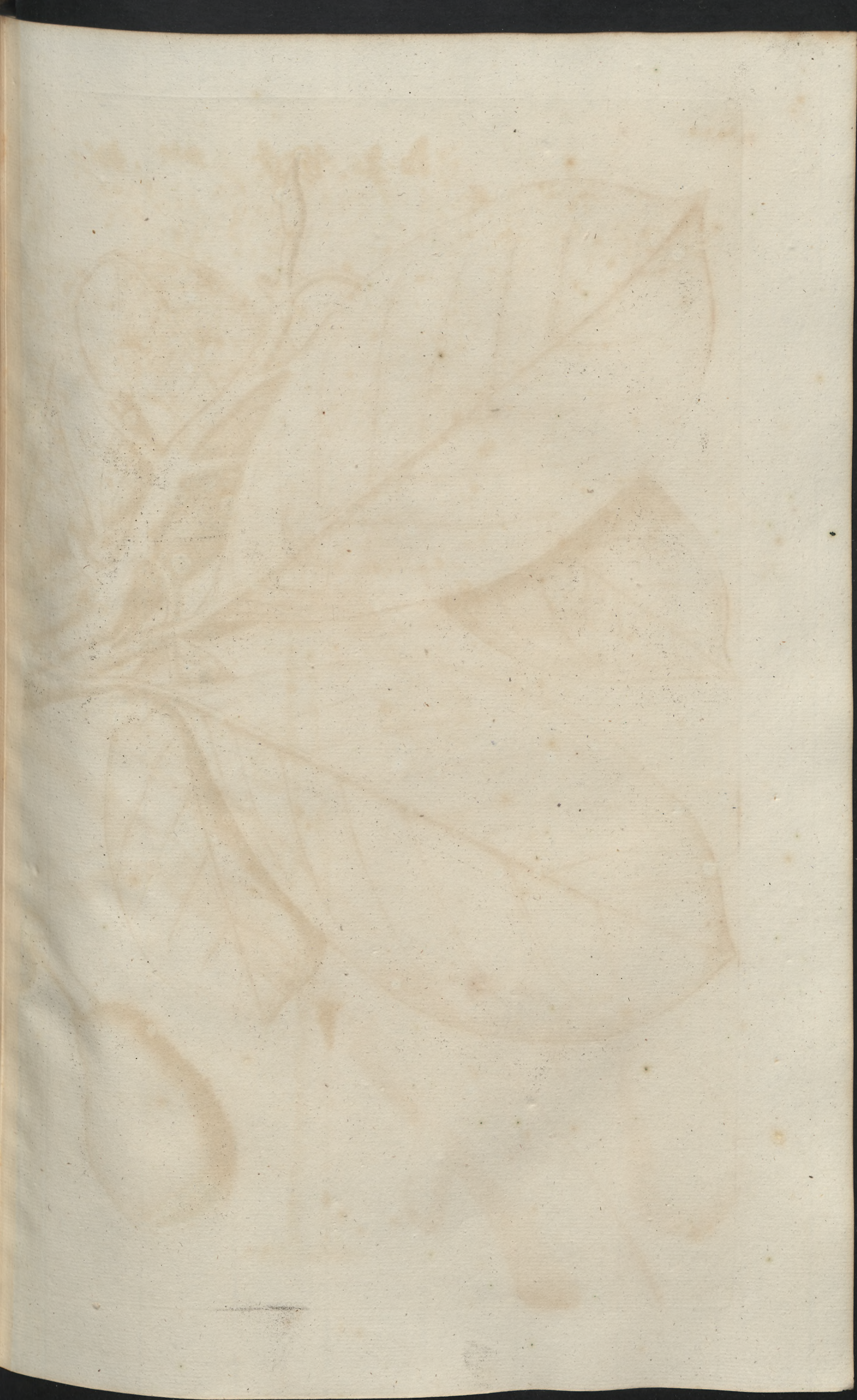
Artocarpus

Tab. 26.

integrifolia L.

Tsjakamaram. aut. Pilau. lat.

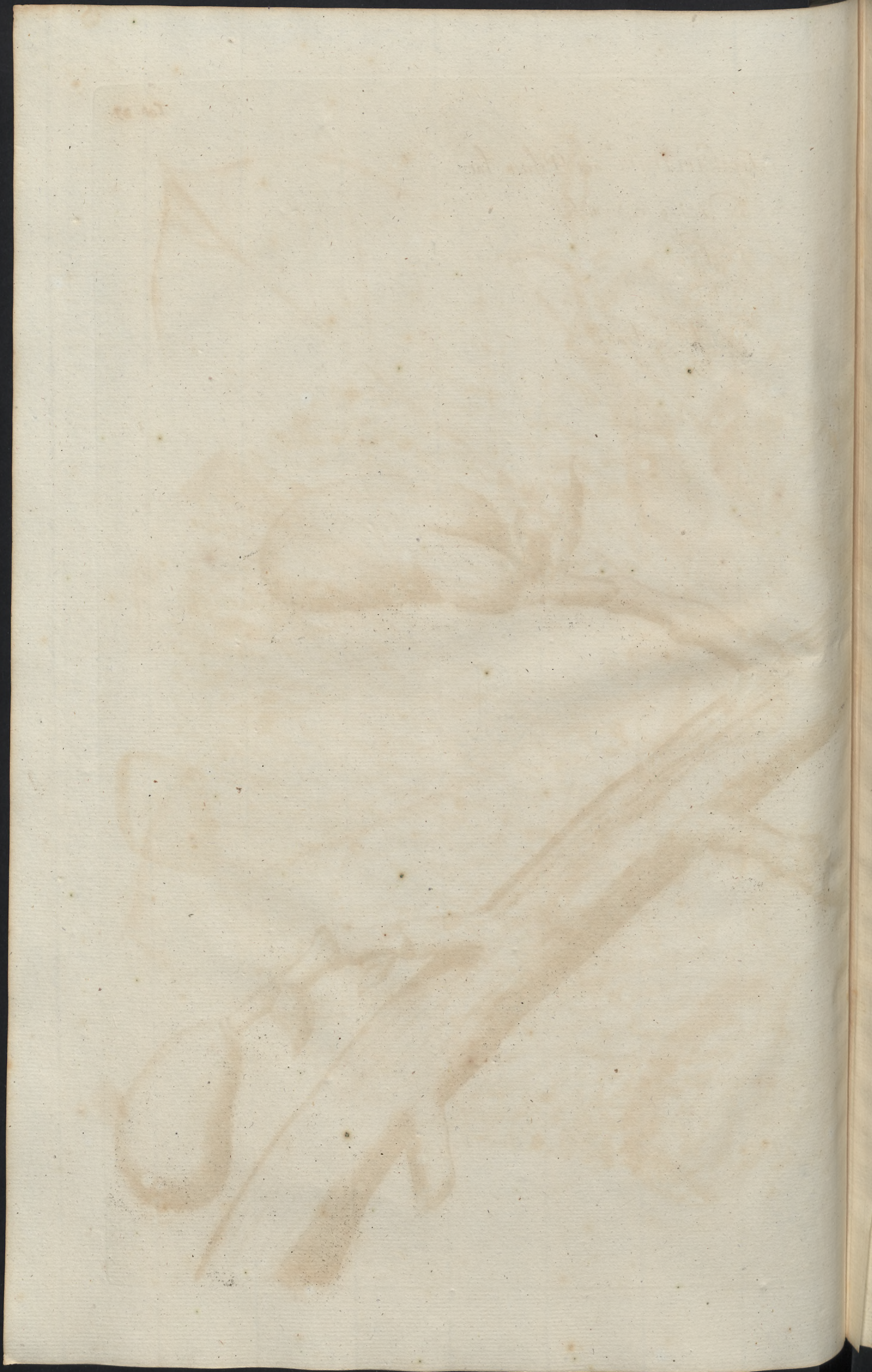
മല, മലാബ.

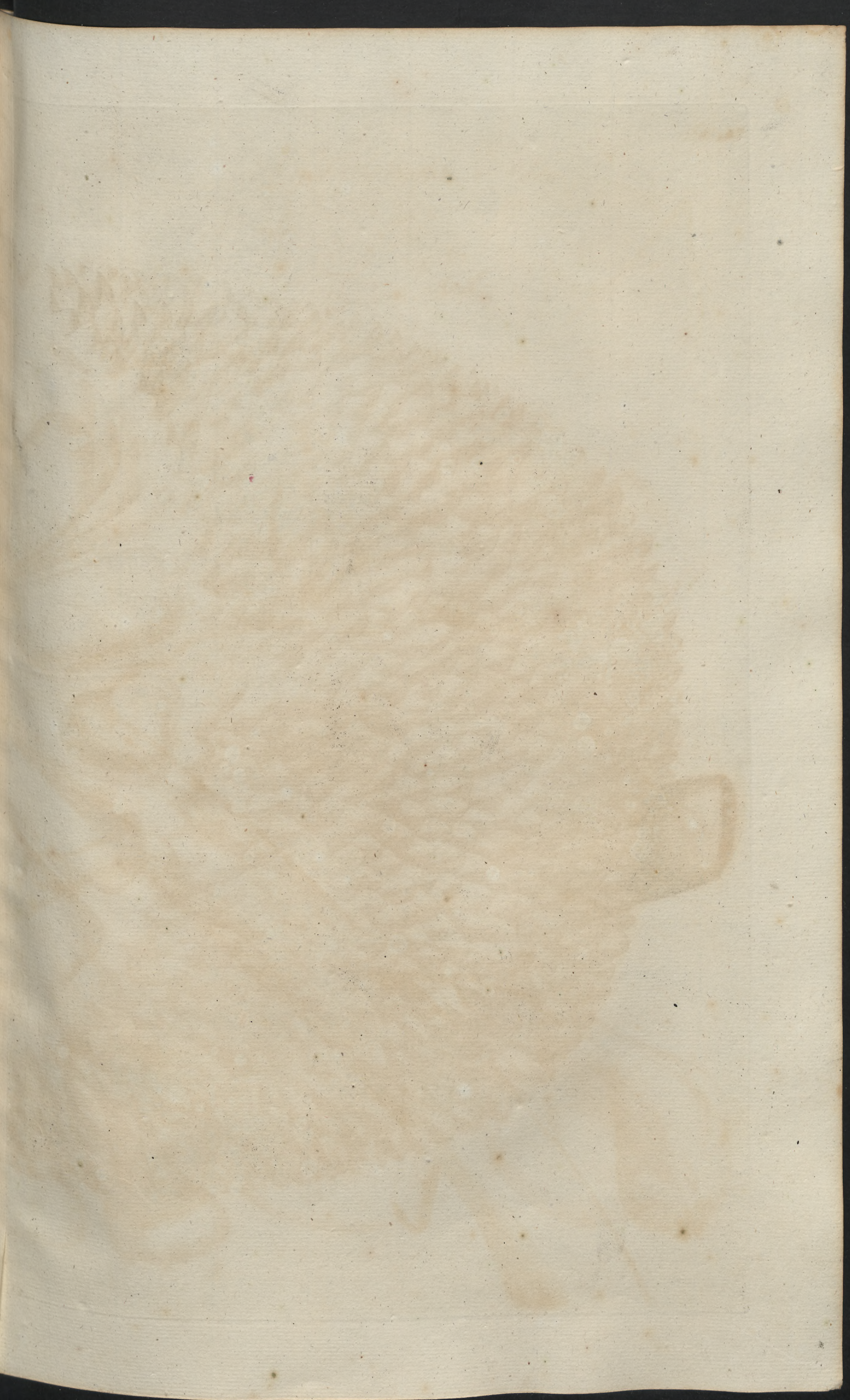
Ponoffou
ഗവർഗ്ഗം bram.

تيلو Arab.

Artocarpus integrifolia. L.

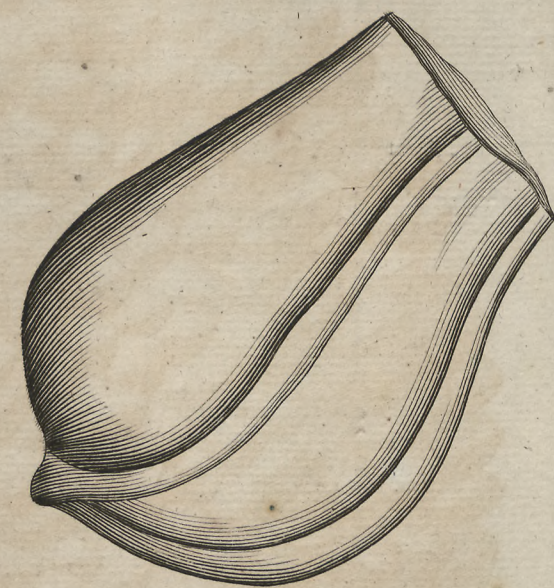
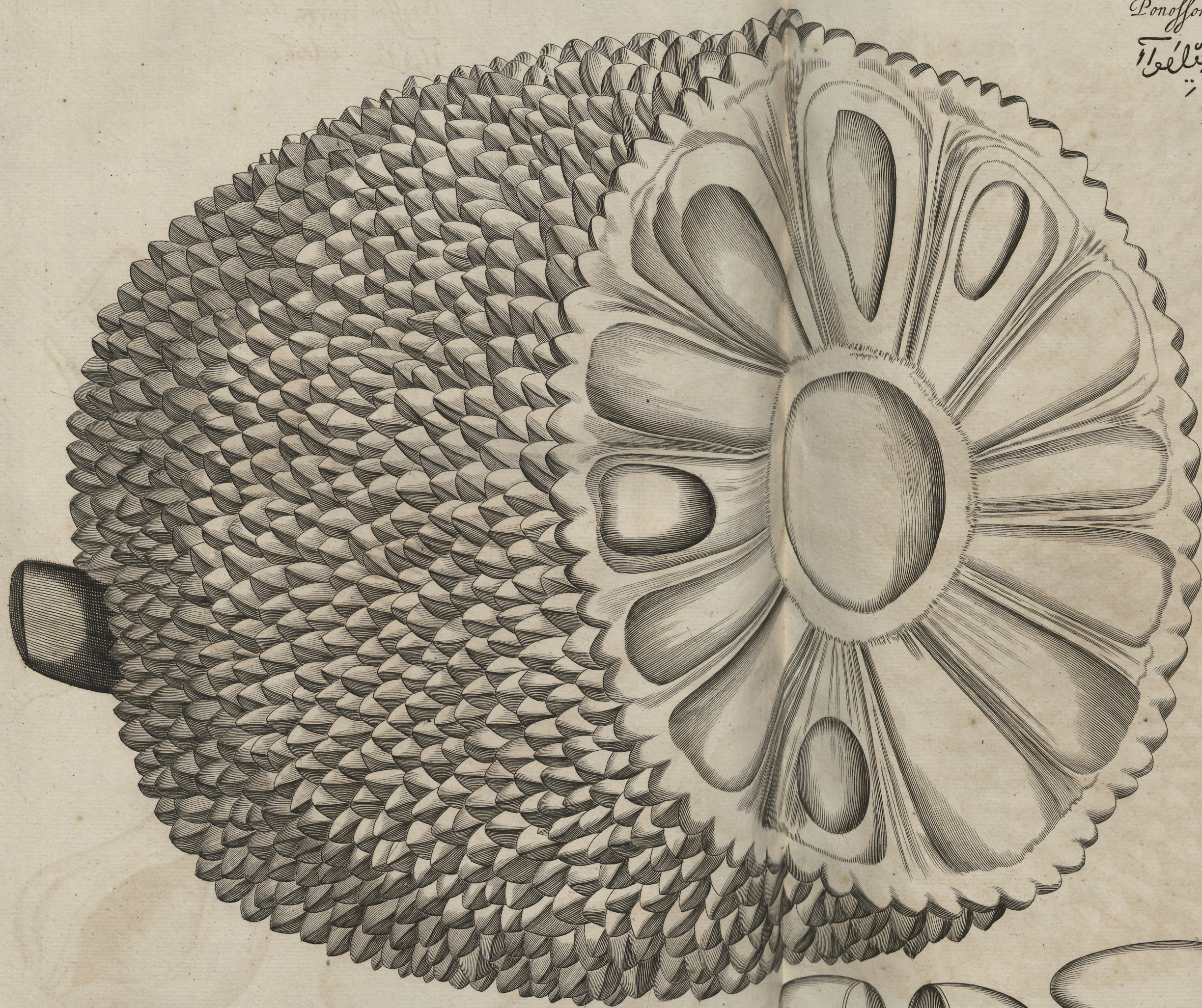

Tsjakamaram, aut. Pilau.

കടലാശ്ശി mal.

Ponoffon പാറു bram.

بيلقيا Arab.

Artocarpus

integrifolia. L.

TS Ꝛ AK A - M A R A M.

ſive Ꝛ A C A, vel Ꝛ A A C A.

T A B. 26. 27. 28.

Sjaka-maram & *Pilau* Malabarenſibus, *Ponoſſou* Brachmanis, *Jaqueira* Luſitanis, *Soortſacken* Belgis, Arbor eſt procera, caudice ex albo fla-veſcente variegato, craſſo, præduro, mul-tiſque ramis viridi-fulcis, geniculatis dona-to, qui cortice craſſo, cinereo, ruſo, ac intus croceo obducti, ubi inciduntur lacteum ſuccum ſtillant.

Similiter *Radix* craſſa, cortice craſſo, aqueo, ruſo, in-tus vero ad medullam croceo-rubeſcente tecta, nec non fibris ſuis late per terram diſfuſa; ſapor amaricans, odor nullus.

Folia oblongo-rotunda, denſa, glabra, brevibus ac ro-tundis petiolis ramulis inhærent, ac longitudine ſpitha-mam ſuperant, ſuperne ſplendent colore ex atro-vireſcen-te, inferne viridi diluto; coſta media craſſa, & in adverſa parte alte extuberans, e qua nervuli tranſverſi ſcabri, & ſubſperſi ſuperiora verſus excurrunt, qui in ſe invicem ar-cuatim deferuntur, atque fundunt diffracti lacteum ſuc-cum inſipidum ac inodorum

Fructus, *Jaca*, dicti, ramis craſſioribus, nec non ipſi cau-dici adhærent, & non raro cum imo caudice, cui inhærent, intra terram ſepulti: ramulis autem & furculis tenellis non pendent, ſed craſſioribus, cubiti longitudinem ferme æ-

quantibus ac nodulatis. Ipsi vero fructus oblongo-rotundi sunt, seu potius *Coni* ingentes, latitudine spithamam, longitudine duas spithamas, pondere viginti quinque libras haud raro superantes: cortex namque viridis est, crassus, & squammis densis aculeatis, velut gemmis adamantinis, bullatim exasperatus, intusque albicans & lacteus.

Cæterum intus in fructibus hisce majoribus, innumeri minores fructus intra communem corticem includuntur; suntque hi oblongi, carne spissa, flavescente, dulcis gratissimique odoris & saporis, referti; qui singuli in medio unam continent castaneam, quæ intra carnem, tanquam sacculum confitæ, ac albâ tenui pelliculâ, ceu tunicâ interiore coopertæ sunt. Hæ autem castaneæ oblongæ, & sacculis inclusæ, cortice tenui, cartilaginoso, albicante, & transparente tegunt, cui alter rufus subjicitur, nucleum continens densum, albicantem, & lacteum, ejusdem cum nostratibus castaneis saporis. Porro in medio ingentis hujus *Coni* stylus columnaris, crassus, albicans, & lacteus adest; cui tanquam communi basi, fructus minores in orbem locati, inserti sunt, una & altera extremitate ipsi cortici è diametro adhærentes; inter quos numerosa observantur ligamenta coriacea, albicantia, & subflava, quæ & stylo medio, & cortici affixa sunt; è quibus, (dissciso integro fructu) ut & è stylo, & cortice, succus lacteus glutinosus, therebinthinæ instar, exsudat, quo aves capiuntur.

Nascitur hæc arbor ubique in Malabar, & per totam Indiam: singulis annis maturos exhibet fructus, mense viz. Decembri, atque à sexto circiter sætionis anno ad septuagesimum & ultra fructifera est, propagatur autem hunc in modum: integer fructus terræ committitur, omnesque
fur-

furculi, quos singuli minores fructus, majori huic Cono inclusi, emittunt, ab incolis viminibus colligantur, ita ut in unum excrescant caudicem. Id vero peculiare hic observatur: quæ arbores locis petrosis nascuntur, crassiores sunt, & minus altæ; quæ arenosis, altiores, sed minus crassæ; at radix arboris cum aquis insistat, nullos profert fructus.

Cæterum arboris hujus ultra triginta numerantur species ratione fructuum distinctæ, quæ tamen omnes ad duo referuntur genera; quorum alterius fructus, qui carne succulenta, gratissimi, mellinique saporis turgent, *varaka*; at alterius, qui carne flaccidâ molliori, & minus sapidâ referti sunt, *Tsjaka-papa* nuncupantur.

Porro fructus hi maturi corticibus denudati in deliciis comeduntur, at lautius comesti difficile digeruntur. Ab indigenis fructus teneri in eduliis *Caril* expetuntur, vel muria in *Atsjaar* condiuntur, vel etiam in frustra concisi coquuntur, aut in oleo de Palma fricantur. Castaneæ assatæ dulcis saporis sunt, & inter bellaria ad secundæ mensæ delicias habentur; verum avidius comestæ fauces pectusque ardore, ac dein raucedine infestant: indigenæ quoque in eduliis *Caril* hisce utuntur, atque ex iis sole siccatis farinam, ex eaque placentas, *Apas* dictas, conficiunt. Nec non corticula, quæ castaneæ pulpam proxime ambit, vicem *Areque* seu *Kanuga* iis præstat in manducatione Betel. Præterea è fructuum teneriorum cineribus lixivium paratur, quorum lotrices linteamina eluunt. Adhæc arboris lignum operi fabrili inservit.

Cæterum è radicibus decoctum paratur diarrhæam sistens. E foliorum pulvere Bubali excrementis admixto cataplasma conficitur, quod calidè maxillis appositum spasmus cynico medetur. Lacteus fructuum succus cum pul-

vere calami aromatici tritus, oculisque illitus Nyctalopiæ conducit. Tritum cum aceto lignum uvulæ relaxationi, & faucium tonsillarumque inflammationi prodest. Radix cum fructus pulpa trita, & addito saccharo in emplastri formam redacta, ac loco dolenti imposita maligno ac vermiculari herpeti cum vermium nece confert.

T A B. 26. 27. 28.

Errat Casparus Bauhinus, quum *Pin. libr. 12. Sect. 6.* fructus quem exhibet, non *Faaca* est, sed *Durionem* Arborem hanc inter Palmarum species recenset, & vocat *Palmam fructu aculeato ex arboris trunco prodeunte*: nullam namque cum Palma habet similitudinem. Arborem hanc *Faacam* describunt *Garcias ab Horto libr. 2. cap. 11. Acosta libr. 3. Cap. 39. Linschotus, aliique. Boninus libr. 6. cap. 31.* obscure arboris hujus facit mentionem, quum fructum solummodo describat: Et sane *Acostæ, & Garcie ab Horto, quem vocat Fructum Durionem majorem, Faacam*, adeoque errat cum duas plane distinctas arbores, *Durionem & Faacam*, inter se confundat. Omnium optimè hanc *Tsjaka-maram* describit *Paludanus comm. in Linscotum*. Cæterum Fructus hi in *Guzaratte panax*, in *Calecutio jaceros*. Sinenfis *Po-lo-mie* nuncupantur.

H. O. R. T. U. S.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

Atámaram. lat.
 འུ་མཱ་མཱ་ mal.
 Atou མཱ་ bram.
 ʾatám Arab.

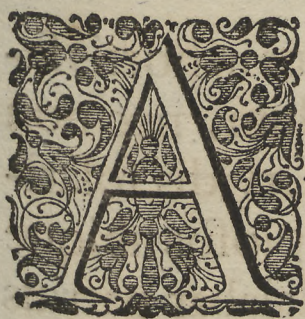

Anona

squamosa. L.

A T A M A R A M.

T A B. 29.

Tamaram ob similitudinem, quam fructus ejus habet cum *Jaka*, Malabarenfibus *Manil-jaka* appellatur; Brachmanis *Atoa*, *Manil-pa-nosou*, & *Jona-jaka*; Lusitanis *Atas*, & *Atocira*.

Arbor est mediæ magnitudinis, ad viginti circiter pedum altitudinem assurgens, cortice tegitur fungoso intus rubro. *Lignum* albicans, prædurum, cujus *matrix* viridior est, inodora, gustu subamara ac subauftera, paucos diffundit ramos, quorum ut & ramulorum ac virgultorum cortex viridis est, cinereis interstinctus punctulis.

Radix flavescent rubido tegitur cortice, graveolens est, saporis vero unctuarii, & in plurimas divisa fibras, quæ tamen per terram non late diffunditur.

Folia oblongo-teretia atque glabra foliis *Malake-tsjambo* in parte prima depictæ haud absimilia sunt, sibi tamen è regione non respondentia; parte superiore viridia & nitentia, inferiore vero subviridia, manibus conficta unctuaris, inodora: a pediculo ad apicem folii nervus conspicuus decurrit, a quo plurimi nervuli oriuntur contortuplicati, qui tandem in apice reuniti terminantur.

Flores singuli suis pediculis cohærent, foliis ornatis minoribus, quæ postea decidunt; foliis constant tribus, crassis, triquetris, coriaceis, intrinsecus albicantibus, extrinsecus vero dilute viridibus, odorem corio usto æmulum, si adoleantur, spirantibus.

Cæterum e floris stamine *Fructus* emergit, seu potius *conus*, qui maturus magnitudinem habet citri vulgaris, exterius viridis ac striatus, interius vero albicans, nec non medullâ succulentâ saporis grati, odorisque suavis refertus.

In his autem fructibus *semina* dura, oblongo-teretia, glabra, nitentia, nec non plana, ac utriculis inclusa, locantur;

H

ea-

eaque succulentâ & albicante fructus pulpâ artificiosè obducta cernuntur. At vero fructus ipsi immaturi decarpuntur, qui sponte per se mespilorum instar mitigantur, ac comeduntur.

Arbor hæc nullibi, nisi sobole aut seminibus in hortis facta reperitur. Amat locum calidum & humidum, nec non fimo equino subactum, atque rigatione & fervidis solariis radiis gaudet. Et licet fructus hosce copiosos ubique India suppeditet, non tamen Provincia Malabar patrius hujus arboris locus est; sed ex insulis Philippinis & Manilhas primum à Chinenfibus & Arabibus, & postea à Lusitanis in Indiam delata fuit.

Porro post primum biennium aut triennium arbor hæc demum frugifera est, idque bis in anno; Aprili viz. Majoque, tum Augusto atque Septembri mensibus, floret, fructusque fert: flores namque qui mense Aprili emergunt, Augusto circiter maturos proferunt fructus. Et quanquam à mense Aprili ad Octobrem continui fere sint imbres, nihilominus tamen Augustus ut plurimum ab iis immunis est, quapropter ab Indis inter menses æstivos numeratur, & ob eandem causam à Lusitanis *Veranico* appellatur. Flores vero qui mense Septembri prodeunt, proximo Februario perfectum exhibent conum. Cæterum arbor hæc diu superstes, & non raro ad quinquagesimum annum & ultra frugifera est, modo conveniens adhibeatur cultura.

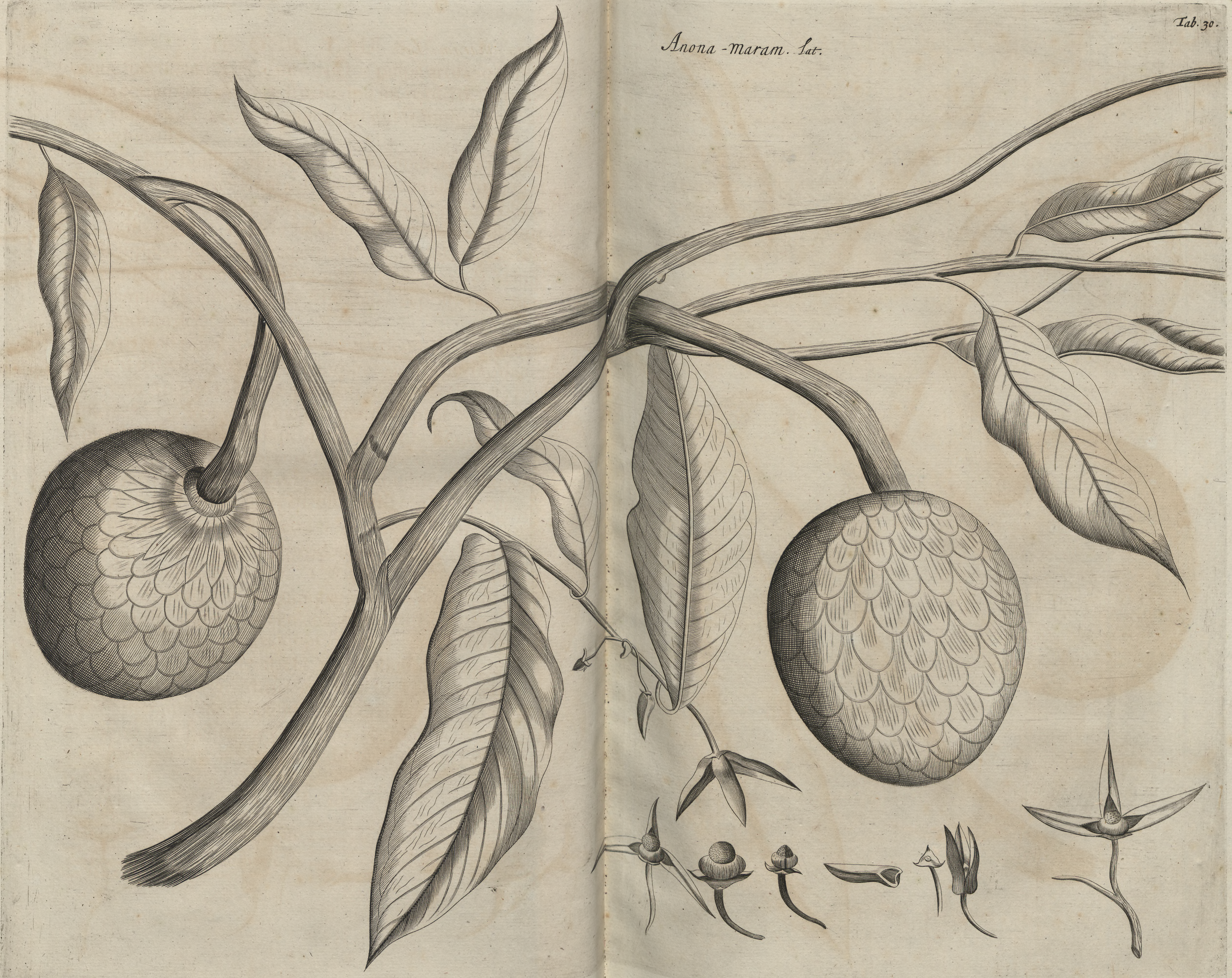
Folia hujus arboris minutim contusa, & addito sale in cataplasmati formam redacta, tumoribusque malignis imposita, potenter eos maturant. Fructus vero immaturi in aqua communi cum pauxillo Zinziberis decocti, vertigini medentur; at sufficienter mitigati, & in deliciis comesti valde refrigerant, alvumque reddunt laxiorem si aqua superbibatur.

T A B. 29.

Atamaram ob fructus similitudinem videtur species *Faaka*. Recchus de plantis Mexicanis pag. 348. figuram arboris cujusdam *Atamaram* persimilis proponit, quam Abate de Panucho vocat, & hisce verbis breviter describit: Abate de Panucho vel Ate Pannicensis, aut Tzypipalis, fructu apud Mexicanos præcellenti arbor nobilis, Folium aurei pomi, Fructus cæruleus, sed in nigrum tendens, ferro polito similis, rotundus, totus quasi ex glandulis constans, pineæ nucis figura, ramus vero castanei, folia juglandis.

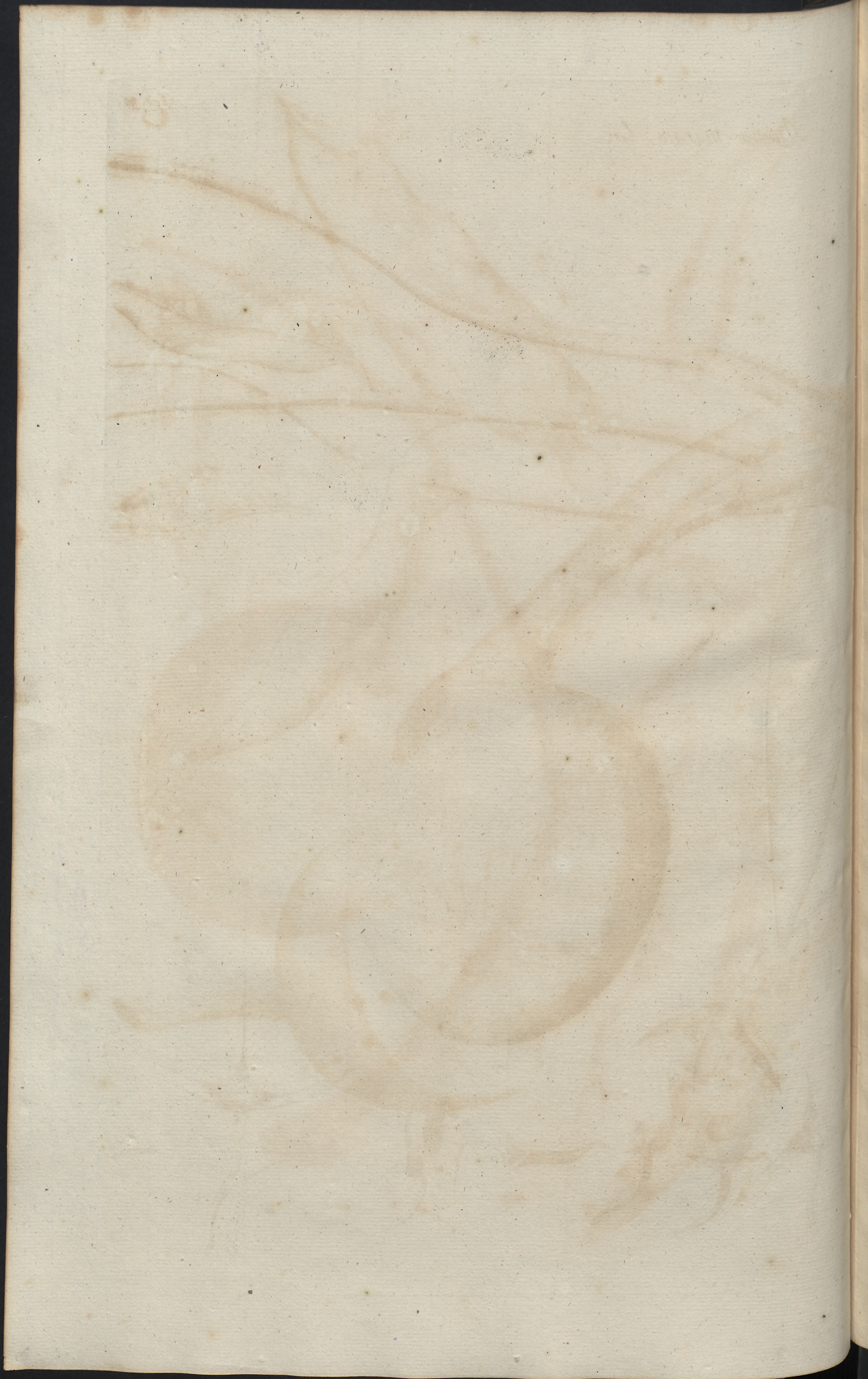
A N O-

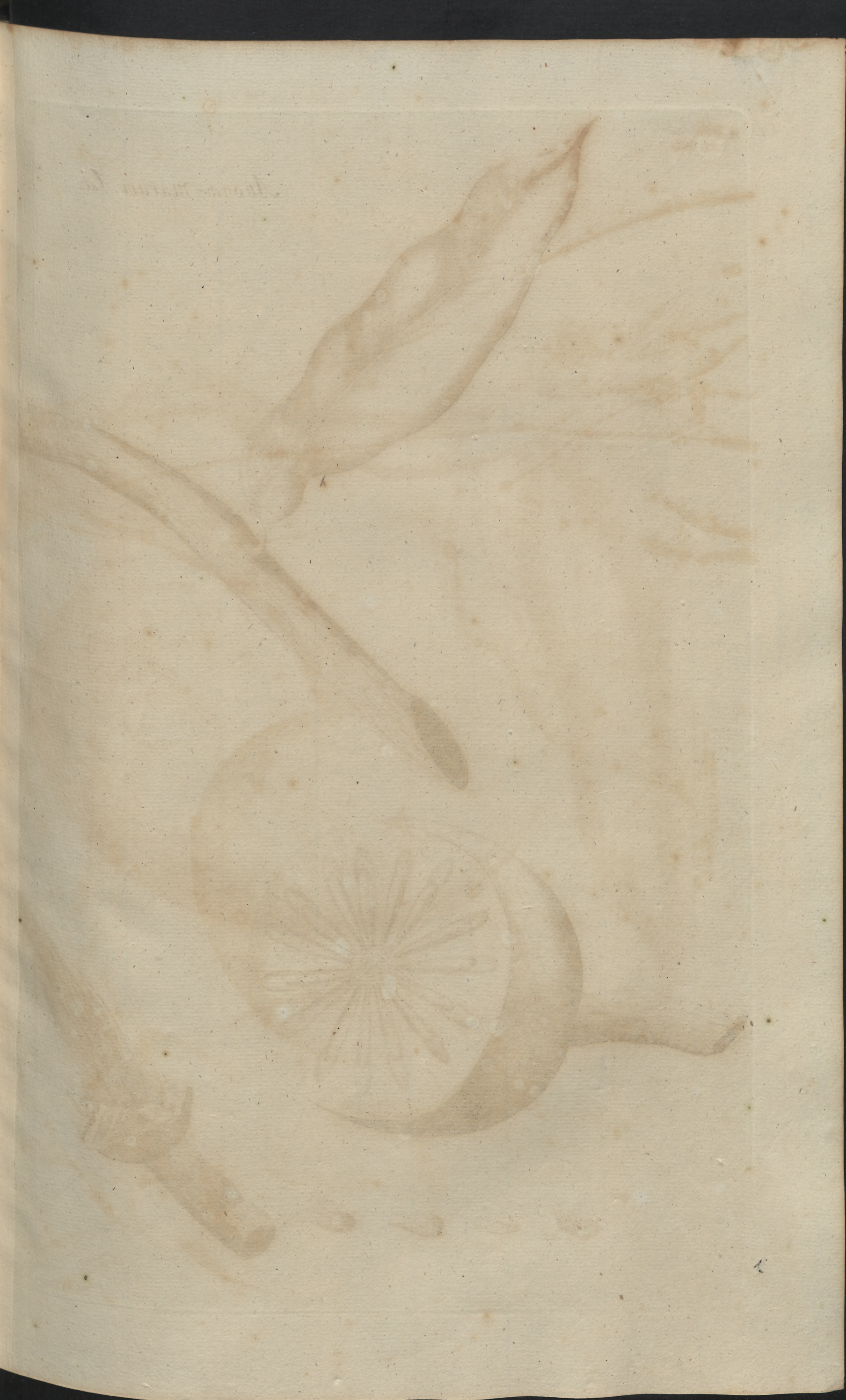
Anona-maram. Lat.

Anona

reticulata.

Anona-maram. Lat.

Anona

reticulata. L.

MALABARICUS
CANON-MARNA. de ANON ONIEDI

T A B. 30. 31.

...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus

...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus

...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus

...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus

...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus

...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus

...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus

...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus

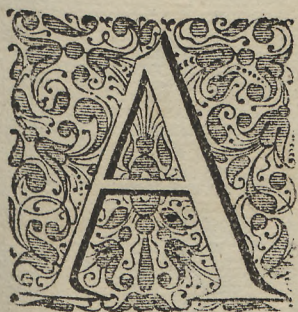
...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus

...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus

...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus
...est, quod Malabaricus

ANONA-MARAM, an ANON OVIEDI.

T A B. 30. 31.

Ltera est *Atamaram* species, quæ Malabaren-
sibus *Parangi-jaca*, Brachmanis *Tsjina-panosou*,
Lusitanis *Anona* nuncupatur. Eaque præ-
cedenti haud absimilis est, nec proceritate
cedit.

Folia tamen angustiora magisque acumina-
ta, ac pluribus ornata nervulis, nec non altiori virore ni-
tentia.

Flores à prioribus vix differunt.

Fructus vero licet non, uti *Atamaram*, è compactili ligno-
sarum squammarum strue compositi, sed undique glabro,
hyacinthino, ac tenui nitente cortice obducti sint, nec ma-
gnitudine cedant; quoad cætera tamen plane cum iis con-
veniunt.

Arbor hæc quoque nullibi, nisi sobole aut seminibus in
hortis fata provenit, nec Provincia Malabar natale ejus so-
lum constituit, sed è longinquis regionibus prius in eam
allata fuit, quapropter haud perperam Malabarensisibus
Parangi-jaca, hoc est, *Jaca* peregrina appellatur.

Vires cum priori easdem habet.

T A B. 30. 31.

Anona-maram quoque *Jaaka* species merito habetur
ob similitudinem Fructus, eamque *Recchus* libr. 1. cap.
60. describere videtur nomine *Quautzapoti* seu *Anonæ*,
testaturque non solum in India Orientali, sed etiam
pluribus in locis calidioribus provenire, uti in Insula
Helina, atque in Quaulmacensi novæ Hispaniæ pro-
vincia. Et forsitan arbor hæc *Anona oviedi* est, uti cen-
set *Fabius Columna* annot. in *Recchum*; quæ sententia
confirmatur si arboris hujus descriptio ex *Oviedi* libr. 8.
Cap. 18. cum ea *Fabii Columnæ* conferatur, hucque
referatur *Guanabano oviedi*, quæ species est *Anonæ-
maram*. *Josephus Acosta* libr. 4. Cap. 25. quoque men-
tionem facit *Anonæ* seu *Guanabano*, quæ huic *Anonæ-
maram* persimilis est.

MALABARICUS

NON, I. MALABARICUS NON OPTIMI

MAH

Malabaricus non optimus est, sed
non est optimus, sed non est optimus
non est optimus, sed non est optimus
non est optimus, sed non est optimus

Malabaricus non optimus est, sed
non est optimus, sed non est optimus
non est optimus, sed non est optimus
non est optimus, sed non est optimus

Malabaricus non optimus est, sed
non est optimus, sed non est optimus
non est optimus, sed non est optimus
non est optimus, sed non est optimus

TAB. 1.

Anjeli. lat.
 ॐ ॐ mal.
 Pála-ponofu
 ॐ ॐ bram.
 ॐ ॐ Arab.

Artocarpus

pubescens. W.

A N S J E L I

T A B. 32.

Rbor hæc Malabarenfibus *Ansjeli*, Brachmanis *Pata-ponoffou*, Lusitanis *Angeli*, Belgis *Ansjeli* nuncupatur: Estque vastæ magnitudinis, atque sedecim mensuram crassitie non raro superans, multisque ramis rotundis, geniculatis, hirsutis, subasperis, & spadiceis donata; Lignum solidum, prædurum, albicans, intus subrum, crasso, viridi, ac intus albicante cortice tectum, qui insuper cinerea, & austeri saporis crustâ squammosa obductus est.

Radix crassa, albicans, fibrata, cortice crasso candido, cuticulâ rubicundâ & squammosa obducto, tecta, odoris & saporis sylvestris & ingrati.

Folia brevibus, rotundis, ac hirsutis pedunculis ramorum geniculis ordine decussato inhærent, oblongo-rotunda, densa, glabra, longitudine spithamam, latitudine palmam æquantia, supernè colore ex atro virescente nitentia, infernè viridi dilutiore, nec non brevibus ac lanuginosis pilis obsita, adeoque aspera, & manui tangenti adhærentia, nervis aliquot villosis & subasperis e media costa in latera excurrentibus. At vero tenella folia e vertice ramorum prodeunt, spadiceo-viridi villoso involucro inclusa, uti & in *Tiliis* cernitur: ipsa vero arbor cum tenerior est, in tres lacinias plerumque incisa sunt folia.

Florum loco supremis ramis *julos* arbor hæc producit virides, intus albicantes, teretes, ac lanuginosos, longitu-

dine spithamam, crassitie digitum æquantes; iique siccati candelarum instar a pueris in ludis accenduntur.

Fructus, Angelica dicti, rotundis, crassis, spadiceis, ac lanuginosis pendent petiolis oblongo-rotundi, cortice crasso, aculeato, seu potius echinato, viridi, & dein flavescente obducti, fructibus *Datura* haud absimiles, at pugni magnitudinem superantes: intus vero, uti in *jaca* cernitur, alii minores fructus oblongo-rotundi, ac sulcati intra corticem & medullam occultantur, fabarum aut castanearum adinstar, saporis acido-dulcis & vinosi, odorisque fragrantis: nec non integro fructu disscisso lacteus succus stillat.

Crescit hæc arbor locis petrosis & arenosis ubique in Malabar, in primis in sylvis Kalicolan: singulis annis, mense viz. Decembri, fructus profert maturos, ac integrum seculum frugifera manet. Cæterum exsiccata, calefactaque hujus arboris folia artubus imposita eorum dolorem ac rigiditatem demulcent: Eadem testiculorum intumescentiam e contusione vel quavis externa vi ortam, ut & ὕδρακην ἢ πνευματοκλήν discutiant; at in pulverem redacta, & cum unguento albo caphurato forinsecus applicita Bubones venereos curant, vel cum radice curcuma trita, atque indies parti affectæ affricta vi sua adstringente vasorum orificia consolidando inveteratum hæmorrhoidum fluxum plane reprimunt. Fructus vero maturi avidius comesti diarrhæam facile excitant, quam arboris radices & cortices facile sedant. At oleum e fructibus coctis expressum vel intus sumptum, vel foris applicitum appetitum excitat, ac alimentorum in ventriculo fermentationem juvat: idem cum affato & trito allio, nec non coagulato lacte frixum, & podici admotum hæmorrhoidum dolores potenter sedat.

Insuper lignum arboris operi fabrili accomodum, ex eoque ingentes cistæ, & naves fabricantur: nec non ex hujusmodi

modi arboribus excavatis naviculas Indi conficiunt, quas *Mansjous* appellant, quarum nonnullæ longitudine octoginta, latitudine novem pedum mensuram superant, at vero naves ex ligno hujus arboris, quamvis duro, constructæ in aquis vermium putredini facile obnoxia sunt, præsertim in fluminum aquis minime falsis.

T A B. 32.

Arboris hujus accuratam descriptionem nullus Botanicorum tradidit, ejus tamen mentionem facit *Zononius*, eamque *Angelinam arborem* nuncupat, Estque forsan *Angelina arbor* B.P. sed *Angelina arbor Pisonis* nullam cum hac habet similitudinem. *Christ Acofta* Cap. 33. etiam arboris hujus facit mentionem, nullam tamen adjungit descriptionem; uti nec *Linscotus*, qui quidem refert ex hujus arboris trunco continuo in India naves, *Touas* vocatas, exstrui; sed præterea nihil addit.

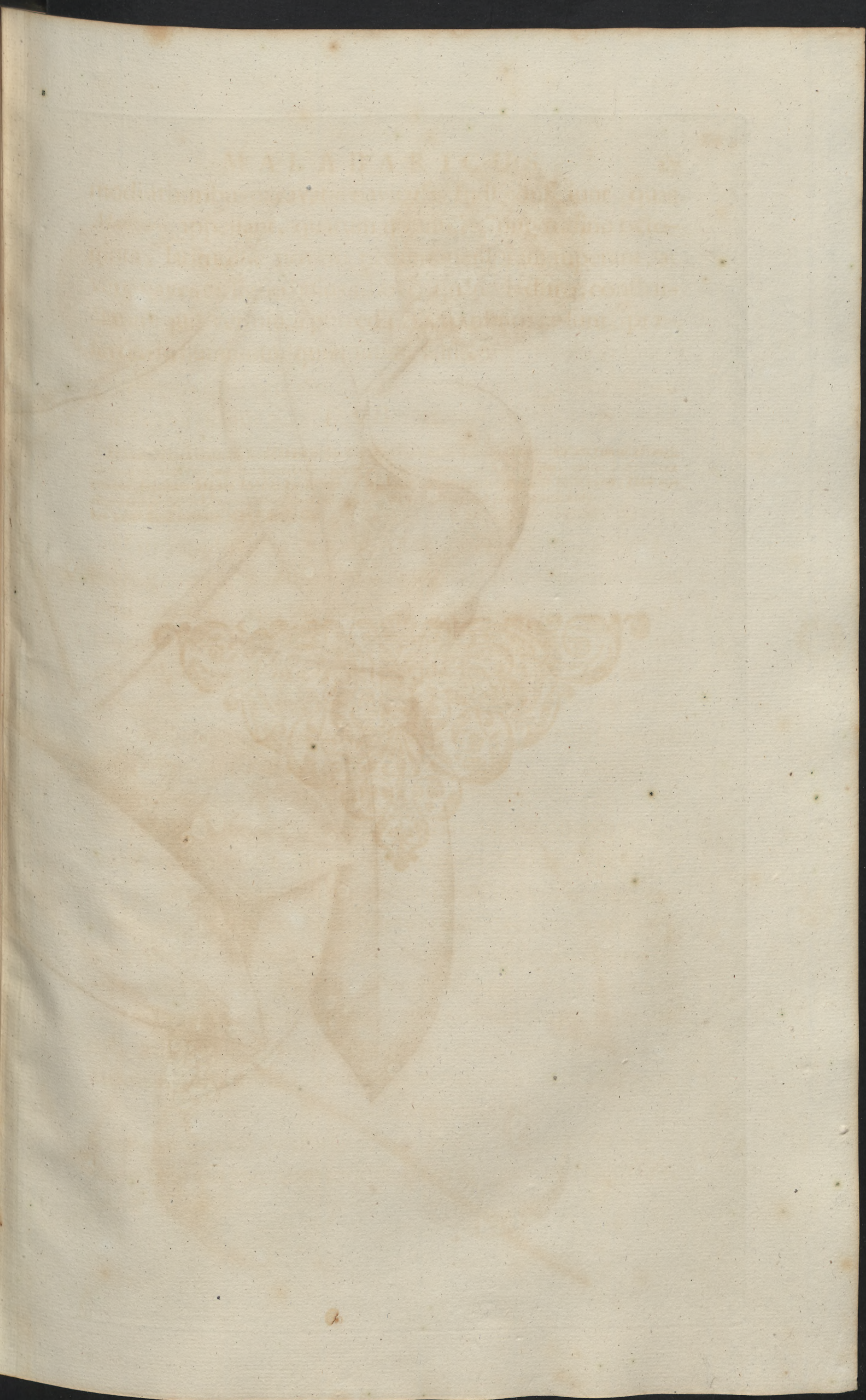

modi arboribus exaltatis rariis Indi continentur, quas
 Maiores appellat, quorum nomina longitudine octo-
 ginta, latitudine novem pedum mensuram superant, ac
 vero raves ex ligno huius arboris, quatuorvis duro, constan-
 t. Cinnamomum verum in picea eduntur, obnoxia sunt, pre-
 ferunt in flammis equis minimis salis.

TAB.

Altera est mensura arborum huiusmodi, quae octo pedum longitudinem, novem pedum latitudinem, ac quatuorvis duritiam habet, quae in picea eduntur, obnoxia sunt, preferunt in flammis equis minimis salis.

Katou Tsjaka. Lat.
 كاتو تسجا مال.

قحطو چيا قحط Arab.

Nauclea

orientalis. L.

K A T O U T S J A C A.

T A B. 33.

K *Aton Tsjaka* Malabarenfibus, *Darvo ponoſſou* Brachmanis, *Jaqua falſa* Luſitanis, *Morgenſterren* Belgis, Arbor eſt procera, caudice craſſo, præduro, multisque ramis donato; qui cortice glabro, cinereo, intus viridi, ſaporis odorisque ſylveſtris obducti, atque medulla intus ruſa & molli referti ſunt.

Radix fibrata, albicans, ac fulco cortice tecta, odoris ſaporisque ingrati.

Folia geminata brevibus, craſſis, ac rotundis petiolis ordine decuſſato furculis geniculatis inhærent, oblongo-rotunda, glabra, denſa, ſuperne colore ex atro virescente nitentia, inferne viridi dilutiore, nervis aliquot è media coſta in latera excurrentibus; odor ſylveſtris, ſapor acidiuſculus.

Summis ramis innafcuntur *globoſa capita*, queis denſa congerie in orbem *Floſculi* flaveſcentes inodori infident, qui è calyce candido in quinque lacinias ſecto prodeunt, & quinque oblongis, exteriora verſus reflexis conſtant foliolis, totidem in medio ruſis ſtaminulis præditi, inter quæ oblongus, ſurrectus, albicans prodit ſtylus. Floſculis vero decidentibus *fructus globoli* virides ſunt, qui dein rubicundi, tandemque nigricantes & fragiles evadunt; & ſi aſperius tractentur, facile ſolvuntur, ac in plures oblongos, virides, nitentes folliculos ſecedunt; quibus numeroſa, albicantia, exigua, oblonga continentur *ſemina*; ſapor intus aqueus, in cortice vero acidus.

Nafcitur in locis ſylveſtribus Malabar, in primis circa

Cranganoor; quovis animi tempore floret, fructusque fert, ac diu frugifera manet.

E fructibus vero expressus succus ventris cruciatus mitigat.

T A B. 33.

Arbor hæc nullibi descripta reperitur, & quamcum ea similitudinem habet, adeoque nec ejus speciem *Tsjaka* seu *Jacca* vocatur, nullam tamen eius haberi potest.

Pela. lat.
 ١٥٨٨ mal.

Tree Arab.

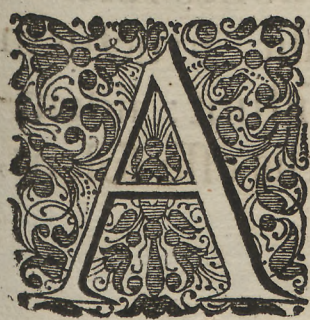
Psidium

pyrifolium. L.

PELA seu GUAFABOR

POMIFERA INDICA BPIN.

T A B. 34.

Arbor hæc Malabarensibus *Pela* & *Pelouka*,
 Brachmanis *Pera*, Lusitanis *Guajavas* seu *Pee-
 ra*, Nostratibus ibidem *Goejaves* appellatur.
 Estque justæ magnitudinis, viginti circiter
 pedes alta, caudice recto, præduro, ses-
 quipedali crassitudine, multisque ramis do-
 nato, qui cortice glabro, rubrovirente saporisque austeri
 obducti sunt; novellis tamen omnino virentibus, qua-
 drangulis ac undique alatis.

Radix rufo cortice tecta fibris suis late per terram diffun-
 ditur.

Folia decussatim brevibus crassisque pediculis ramis fur-
 culisque cohærent, crassa, oblonga, acuminata, & non-
 nihil crispa, nervis aliquot ex media costa in latera excur-
 rentibus, inferne scabra seu aspera, superne nequaquam;
 color ex atro virescens, odor gratus, sapor vero austerus.

Flores candidi ac inodori, quatuor, quinive tenuibus,
 oblongo-rotundis foliolis constant, multis in medio sta-
 minulis præditi albicantibus, quæ tamen apicibus seu po-
 tius nodulis flavescentibus eleganter sunt ornata.

Fructus nostratibus pyris haud absimiles, in vertice um-
 bilico præditi lacunoso, ac tenui & viridi albicante cor-
 tice cincti; maturi gratum spirant odorem, maturitatis
 indicium, carne intus albicante & succulenta, dulcisque
 ac grati saporis referti, quæ tamen in immaturis valde du-
 ra & adstringens; intra quam numerosa subrotunda ac
 prædura observantur grana.

Arbor hæc nusquam sponte in Malabar nascitur, sed facili negotio in hortis alitur. Seminibus fata tertio anno fructus fert, quos plerumque mensibus Januario & Februario maturos exhibet, manetque frugifera ultra triginta annos.

Ex foliis hujus arboris in aqua coctis Balneum conficitur, quod sua caliditate sudores movendo febrem sanat. Nec non è corticibus radicibusque decoctum paratur, quod subinde assumptum viscerum obstructions referat, aquas hydropicorum ducit, & icterum tollit. Fructus in aceto vini cocti diarrhæam ac dysenteriam sistunt: iidemque maturi avide comeduntur, & in bellariis esse solent, alvumque laxant.

T A B. 34.

Pela hanc describit *Piso Hist. Nat. & Med. Brasil.* lib. 4. cap. 2. nomine *Guajaba*. Eamque *Xalxochotl* seu pomo arenoso nuncupat *Recchius rerum Med. Novæ Hispan.* lib. 3. cap. 51. ubi tres ejus proponit species. Et refert *Joh. de Laet lib. 10, cap. 3.* Guáyavos provenire in Peru, & Quito provincia; adeo ut fructus hi in Indiis cum orientali, tum occidentali abunde proveniant. Estque *Pela* hæc *Guáyabo pomifera Indica* Caspari Bauhini Pin. lib. 11. Sect. 6. & *Guáyava Indica fructu mali facie* Joh. Bauhini Hist. Plant. Tom. I. lib. 1. cap. 41.

THE HISTORY OF THE
LIFE OF
JAMES OGLETHORPE
BY
JOHN STURGES
IN TWO VOLUMES
VOL. I.
LONDON: PRINTED BY J. JOHNSON, ST. PAULS CHURCH-YARD, 1784.

THE HISTORY OF THE
LIFE OF
JAMES OGLETHORPE
BY
JOHN STURGES
IN TWO VOLUMES
VOL. II.
LONDON: PRINTED BY J. JOHNSON, ST. PAULS CHURCH-YARD, 1784.

Malacka pela. lat.

മലക്ക പെലാ Mal.

बमब्राम. bram.

ملاکتا پیر Arab.

Psidium

pomiferum. L.

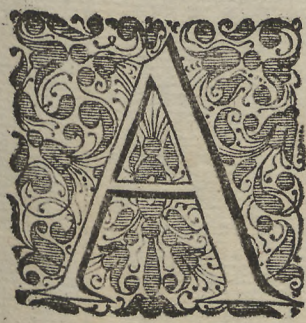
ROYAL HANDBOOK
OF THE
ARTS AND
MANUFACTURES
OF GREAT BRITAIN
AND IRELAND
IN THE YEAR 1789

THE
ARTS AND
MANUFACTURES
OF GREAT BRITAIN
AND IRELAND
IN THE YEAR 1789
BY
JAMES SMITH
OF THE
FACULTY OF
ARTS AND
MANUFACTURES
OF GREAT BRITAIN
AND IRELAND
IN THE YEAR 1789

MALACKA - PELA.

TAB. 35.

Rbor hæc altera Pelæ species est, ac Malabarensibus *Malacka - Pela* & *Tsjina - Peloucka*, Brachmanis *Pera*, Lusitanis *Pera de Malacka*, nostratibus ibidem *Goejarves appel* dicitur. A priori vix differt, nisi foliorum & florum magnitudine.

Fructus autem rotundiores, ac malis potius assimilantur, intus carne punicea acidiuscula præditi. Et quemadmodum prior, sic etiam hæc nusquam sponte provenit in Malabar, sed exteris è regionibus allata fuit, uti nomen *Malackæ* indicare videtur, quanquam nec Malacka patrius hujus arboris sinus est; at è Moluccanis Insulis, aut China, aut forsàn è Nova Hispania prius transferri cæpit.

TAB. 35.

Altera hæc *Guayavos* species est *Xalsocopti prima Recchi*, & *Araca-Guacu Pisonis*; cum priore ubique crescit, uti *Recchus* testatur.

Pelou. lat.
 ഐല മാ. mal.
 അലു bram.
 بقره Arab.

Psidium

montanum. Sw.

HORTUS MALABARICUS

YELOU (or COUMBO 22) ESTRA

14

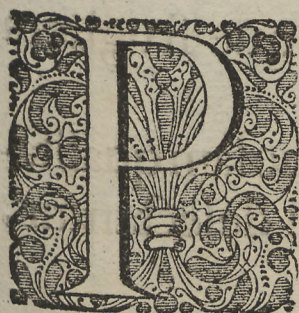
Yelou (or COUMBO 22) ESTRA
This is a small tree, about 10
feet high, with a trunk
about 2 inches in diameter.
The bark is smooth, and
the leaves are small, and
the fruit is a small, round,
green berry, which is eaten
raw, or boiled in water.

The fruit is a small, round,
green berry, which is eaten
raw, or boiled in water.
The fruit is a small, round,
green berry, which is eaten
raw, or boiled in water.
The fruit is a small, round,
green berry, which is eaten
raw, or boiled in water.
The fruit is a small, round,
green berry, which is eaten
raw, or boiled in water.
The fruit is a small, round,
green berry, which is eaten
raw, or boiled in water.

The fruit is a small, round,
green berry, which is eaten
raw, or boiled in water.
The fruit is a small, round,
green berry, which is eaten
raw, or boiled in water.
The fruit is a small, round,
green berry, which is eaten
raw, or boiled in water.
The fruit is a small, round,
green berry, which is eaten
raw, or boiled in water.

PELOU seu GUAYABO SYLVESTRE.

T A B. 36.

Pelou & *Katou Pela* Malabarenfibus, *Pelouarta* Brachmanis, *Pera Brava* Lufitanis, *wilde Goeyaves* Belgis, Arbor est mediocris magnitudinis, decem aut duodecim pedes alta, caudice mediocriter crasso, multisque ramis in orbem diffusis donato, cortice crasso, lignoso, scabro, furvo, ac intus rubro, obducto; Lignum albicans, densum, ponderosum, insipidum, odoris sylvestris.

Radix itidem albicans, cortice fusco intus rubro tecta.

Folia oblongo-rotunda, crassa, mollia, lanuginosa, in ambitu crenata, crassis, brevibus, albicantibus petiolis ramorum extremis, proveniunt rubicunda; quæ tamen postea superne atro-viridia, inferne subviridia evadunt, longitudine tres, latitudine duas palmas facile superantia, insipida, inodora; à pediculo ad apicem folii costa insignis albicans decurrit, quæ plures undique emittit nervulos.

Flores brevi pediculo extremis furculis multi simul juncti insident, atque è calice viridi quadripartito prodeunt, quatuor crassis, oblongo-teretibus, flaccidis, viridistriatis foliis constantes, numerosis staminulis albicantibus, flavescentibus dotatis apicibus, mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus; inter quæ stylus prodit oblongus, albicans: odor gravis ac foetidus, sapor amarus.

Fructus pyris haud absimiles, ac viridi, glabro, nitente, & duriore cortice cincti, intusque carne densa & albicante referti; intra quam oblongo-rotunda, glabra, rufa, densa, sapore castaneas æmulantia, locantur *semina*: fructus vero immaturi valde duri sunt, foetidi, saporisque ingrati; & quanquam maturiores saporis subdulcis evadunt,

dunt, non tamen ob venenatam, qua præditi sunt, qualitatem comeduntur.

Crescit arbor hæc ubique in Malabar, in primis circa Cochinchin, & Porka; mensibus Mayo & Junio floret, & antiquis decidentibus, novis frondescit foliis, fructus vero sequentibus fert Octobri & Novembri, diuque frugifera manet.

Cæterum arbor hæc in Medicina ob venenosam qualitatem nullum habet usum; cortice tamen apri delectantur, quem in finem venatoribus in usu est.

T A B. 36.

Genus hoc *Pela* seu *Guayavos Sylvestris*, à nemine hætenus descriptum, tertia ejus species merito haberi potest.

Covalam. lat.
 ଓଲମ୍ବ. mal.
 Belou bram.
 ବେଲୁ
 وحوعلام Arab.

Aegle

Marmelos. Pers.

COVALAM seu CYDONIA EXOTICA.

CASP. BAUH. in PIN.

TAB. 37.

Ovalam Malabarenfibus, *Belou* Brachmanis, *Marmeleira* Lusitanis, *Slym-appels* Belgis, Arbor est procera, caudice ex albo flavescente variegato, crasso, præduro, multisque ramis donato; qui cortice crasso lignoso obducti, ac spinis oblongis aculeatis muniti sunt. Rami autem vetustiores spadiceo-fusci, teneriores vero ab una parte virides, ab altera qua radiis exponuntur solaribus, rubicundi, uti & ipsorum spinæ.

Radix fibrata, albicans ac rufo cortice tecta, odoris gravis, saporis dulcis, deinde amariusculi.

Folia terna simul ex eodem pediculo nascentia, oblongo-teretia, in ambitu crenata, communi virore nitentia, suaveolentia, austeria, manibus conficta unctuosæ; à pediculo ad apicem folii costa insignis decurrit, quæ plures undique emittit nervulos.

Flores suaveolentes sex septemve uni pediculo inhærent, atque è calyce viridi in lacinias secto prodeunt, & quinque oblongo-rotundis, crassis, reflexis, exterius viridibus, interius albo-viridibus constant foliolis, multis in medio subviridibus staminulis, viridibus apicibus dotatis, præditi; inter quæ stilius prodit oblongus, crassus, surrectus, qui ipsius fructus rudimentum est.

Fructus mala rotunda externâ formâ referunt, quos tegit subviridis tenuis cortex, cui subjectus alter prædurus lignosus, & pene osseus, carnem continens viscosam subflavam, humidam, saporis acido-dulcis; intra quam semina plana oblongo alba, gummoso pellucido succo intus turgentia, recondita sunt.

Pars III.

P

Na-

Nascitur frequenter in Teckenkour, Kalicolan, aliisque Provinciis Malabar, nec non in Insula Zeilan. Seminibus fata sexto vel septimo demum anno fructus fert, quos tamen singulis annis Decembri & Januario mensibus maturos exhibet, ac integrum seculum frugifera manet.

Hi autem fructus teneri saccharo vel aceto condiuntur; maturiores vero in deliciis comeduntur. Ex arboris cortice & radiculis cum aqua communi decoctum paratur, quod melancholiam hypochondriacam, cordis palpitationem, & lypothymiam sanat. Ex eodem cortice in subtilem pulverem redacto, & melli admixto Electuarium conficitur, quod mane sumptum alimentorum in ventriculo fermentationem juvat, capitis dolorem ac vertiginem tollit. Foliorum decoctum asthmati medetur. Ex floribus aqua destillatur cardiaca & alexipharmaca. Fructus denique vix maturi diarrhæam & dysenteriam sistunt.

T A B. 37.

Covalam si non ipsa arbor, quam exhibet *Bontius* *hist. nat. & Med. Indiae orient. lib. 6. Cap. 8.* nomine *Mali Cydonei Indici*, saltem species ejus est. *Garcias* ab *Horto aromat. hist. lib. 2. Cap. 14.* vocat *cydoniam* è *Bengala*, additque Lusitanos illam appellare *Marmelos de Bengala*, Bengaleses *Scrifole* & *Beli*; quæ nomina fane cum Brachmanico *Belou*, & Lusitanico *Marmeleira* conveniunt. Insuper *Castor Durantes* in hortulo sanitatis fol. 576. describit *Covalam* nomine *Marmelos de Bengala*. Estque hæc arbor *cydonia exotica* Caspari Bauhini in *Pinnace*.

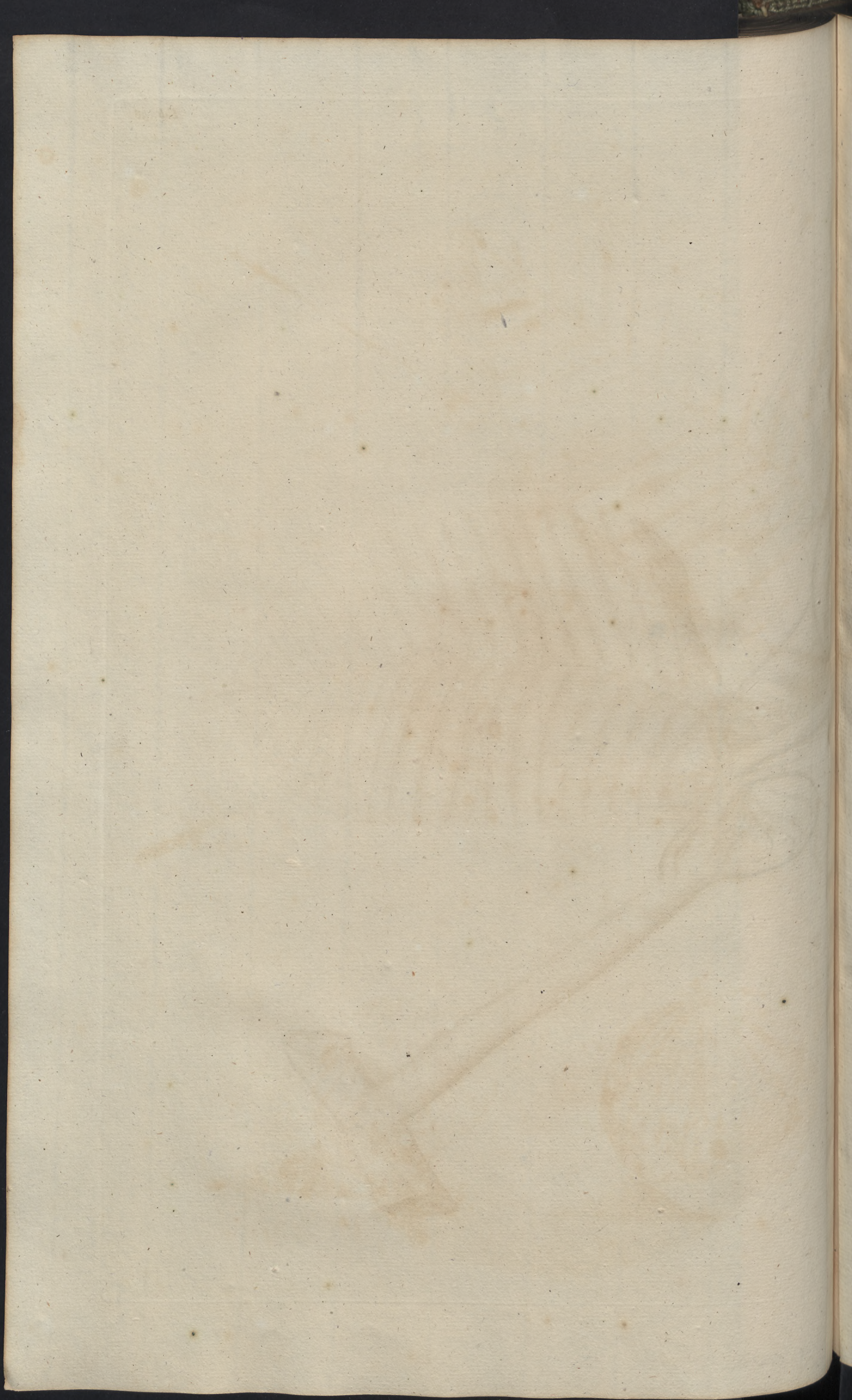

Syalita. latin.

Dillenia

speciosa. L.

Sjalita. lat.

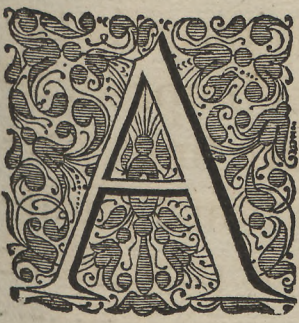

Dillenia

speciosa.

SYALITA.

T A B. 38. 39.

 Rbor hæc Malabarenfibus *Syalita*, hoc est *Synceritas*, appellatur, Brachmanis *Karinbala-pala*, Lusitanis *Fruita Estrelada*, Belgis *Roos-appel*. Est autem procera, quadraginta aut quinquaginta pedes alta, caudice admodum crasso, cortice itidem crasso munito, qui cuticulâ cinereâ squammosâ obductus, intus albicans, aqueus, ac ubi inciditur copiosam aquam adstringentem exsudans.

Similiter *Radix* crassa est, & tenui rubro-nigricante squammoso, intus vero ad albicantem medullam purpureo cortice tecta, nec non fibris suis late per terram diffusa; sapor acris, odor nullus.

Folia oblongo rotunda singula crassis, intus cavis ac villosis seu lanuginosis suis petiolis inhærent, longitudine spithamam, latitudine palmam superant, superne splendent, inferne nequaquam, color ex atro-virescens; costa media crassa & in adversa parte alte extuberans, e qua nervi plures ordinatim ferme bini & bini peralleloductu ad prominentes dentatasque oras exeunt; vetustorum odor ut & sapor sylvestris, novellorum acidus.

Inter ipsa autem folia e valido, crasso, quadrangulo caule *calyx* prodit, qui ad mali aurantii magnitudinem auctus sese aperit, constans e quinque cochleato-cavis, viridibus, crassis, validis, nitentibus foliis, seu potius cavis involucris *Florem* continentibus formosissimum & admirandum, itidem e quinque albicantibus, glabris, cavis,

Pars III.

Q

rotun-

rotundis, coriaceis foliis conflatum, plurimis in medio capillamentis albicantibus, aureis apicibus dotatis, præditum, quæ insuper albicante umbilico stellato, eleganter e viginti angulis formato, superius ornata sunt. Postquam vero flos ita apertus suavissimo ac liliaceo odore septem octove dies elegantiam suam orbi exhibuit, quinque ejus albicantia folia stellatum umbilicum, ut & albicantia capillamenta instar sativæ brassicæ arctissime constringunt; dein crassa cochleato-cava viridia nitentia calycis folia omnes illas floris partes occludunt comprehenduntque, quæ unita singularum, quæ in flore sunt, partium complicatio *Fructum* efformat prægrandi malo similem. At vero floris ut & fructus hujus varias partes, & multiformes earum imagines accuratius qui cupit intueri, duas hasce tabellas perlustret, ubi N°. 1. adversa folii pars. 2. petioli, quibus folia inhærent. 3. costa folii media alte extuberans. 4. superior folii pars A. A. A. calycis folia crassa, cochleato-cava, viridia, nitentia. E. E. E. E. E. ipsius floris albicantia cava, rotunda, coriacea folia, acido ac vinoso sapore prædita, quæ quum calycis folia A. A. A. occludunt ac comprehendunt florem, plane mucosa fiunt. G. G. capillamentorum in floris medio congeries. F. F. albicans umbilicus stellatus, quo flos aut fructus in medio ornatus est, exhibentur. N°. 6. idem flos, quum separatis crassis calycis foliis, basis ejus. M. apparet; & D. D. D. quomodo floris capillamenta G. G. ipsi basi. M. adhærent. K. L. separata quædam albicantia floris capillamenta. N°. 7. conspicitur floris basin. M. ut & stellatum ejus umbilicum. F. F. ex pluribus albicantibus feminum folliculis inter se junctis conflari, quorum unus 1. 1. separatim delineatur, quemadmodum. P. exigua albicantia rotunda, quæ continet, semina adumbrantur; & N°. 8. H. H. quo ritu feminales thecæ junguntur, ut floris basin, & stellatum ejus constituent umbilicum. Atque hæ omnes multiformes partes in flore recluso & ducto

ducto levi operâ separantur, quæ tamen in clauso non tam facile exhiberi queunt. N°. 1. A. A. maliformis fructus perfectus ostenditur, in quo crassa cochleato-cava calycis folia, quæ diducta cum flore aperto *Tab. 1.* exprimuntur, tam exacte sibi mutuo junguntur, ac omnes floris partes ita occludunt, comprehenduntque, ut eorum vestigia vix discerni queant; adulto autem fructu, iisque demptis candiantia ipsius floris folia plane mucosa conspiciuntur: quibus porro detractis floridus exsplendet aster N. 2. B. B. B. viscidam in fructu æmulans carnem, sicuti floris capillamenta albicantia C. C. C. lubricis & mucilaginosi filis assimilari possunt. Sublato vero hoc stellato vertice inferiores designantur appendices, veræ seminum capsulæ N°. 3. D. D. D. in quibus numerosa latent femina tenaci glutine tanquam piscium ova cohærentia, tabaci seminibus haud majora: adeo ut flos & fructus ab ortu ad interitum easdem partes, formâ equidem & situ, non vero essentiâ vel numero, discrepantes obtineant.

Cæterum fructus hi nostratibus pomis vinosis fere assimilantur odore, sapore, & pulpa; meditullium tamen paulo aliter hic conformatur: etiam pulpa in fructibus hifce maturioribus factis molissima evadit.

Crescit hæc arbor in multis locis Malabar, præcipue circa Cochin, & Provincias Moutan; semel in anno, Decembri viz. & Januario mensibus, fructus fert, & a sationis anno circiter quarto ad quinquagesimum & ultra frugifera est.

Fructus hi ob nimiam aciditatem in deliciis vix comeduntur; sed in eduliis, præsertim indigenarum jusculis usurpantur. Ex arboris foliis lixivium fit, capillorum untuositati, ac capitis fordibus absumendis, nec non argento decoquendo, adeoque depurando accomodum. Succus e radicibus expressus cum linteis applicatus tumores phlegmonosos ac œdematosos resolvit. E fructibus tenerioribus expressus succus cum saccharo miscetur, ac inde

syrupus conficitur, qui phlegmata incidit ac expellit, tussim sedat, nec non faucium inflammationem, & aphthas tollit: Fructus autem maturiores laxam reddunt alvum, & diarrhoeam non raro excitant. Denique arboris cortex cum oryzæ infuso (quod indigenæ a *Ambatacansja* nuncupant) tritus, partique affectæ illitus arthritidi medetur.

a. *Ambatacansja* Incolis vocatur illa oryzæ aqua, quæ per noctem super coctam oryzam infusa fuit.

T A B. 38. 39.

Arbor hæc, a nemine hætenus tradita, non male dici posset *Malus rosea Malabarica*.

Blatti. lat.

ஐந்தி mal.

Ambetti. bram.

ஐந்தி

وَعَطِرْ Arab.

Sonneratia

acida. L.

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

MAHARAJA

BLATTI seu JAMBOS SYLVESTRIS.

T A B. 40.

Blatti seu *Katon-Tsjambou*, quasi sylvestris *Jambou*, Malabarensibus hæc arbor dicitur, Brachmanis *Ambetti*, Lusitanis *Jambors de Mato*, Belgis *Sterre-bollen*: Estque mediocris magnitudinis, quatuordecim circiter pedes alta, crasso cinereo lignoso cortice tecta, uti *Tenga*. lignum albicans, prædurum. Rami ac furculi geniculati, nec non teneriores quadranguli & alati, primum rubicundi, dein spadicei; vetustiores vero alis privati, ac rotundiores.

Radix nigricante cortice tecta, odoris ac saporis sylvestris.

Folia brevibus, planis, purpureis, ac alatis petiolis, ex adverso ut plurimum ramulis inhærent, oblongo-rotunda, glabra, densa, communi virore nitentia, nervis aliquot ex media costa in latera excurrentibus, longitudine sex, latitudine quatuor ferme pollices superantia; odor nullus, sapor austerus.

Flores inodori ac acidi floribus *Nati-tsjambou* part 1. fig. 18. exhibitæ haud absimiles, sex oblongo-teretibus, acuminatis, tenuibus, purpureis constant foliis, & singuli brevi ac quadrangulo pediculo extremis ramulis prodeunt; nec non lato, profundo, crasso, viridi, in sex lacinias secto, inhærent calyci, qui plurima insuper emittit stamina robusta, eminentia, oblonga, purpurea, rubicundis falcatis apicibus eleganter ornata.

Fructus mala sunt plano-rotunda ac lata, viridi-fusca & nitentia, in vertice stylo oblongo subviridi dotata; ad basin vero calyce plano, lato, crasso, ac viridi excepta, qui

Pars III.

S

ob-

oblongos suos cuspides late extendens, ac exteriora versus reflectens, stellam exactè refert. Cæterum fructus hi, quanquam maturiores, duri sunt, carne intus albicante & succulenta, saporisque valde acidi, referti, intra quam plurima angulata albicantia observantur semina. Insuper fructibus hisce transversim dissectis seminum folliculi, eleganter in speciosæ arboris formam per carnem dispositi, albicantes sese offerunt, qui tamen ab aëris attactu mox plane nigrescunt, ac si atramenti liquore essent imbuti.

Circa Palourti & Tirpoutarè Provincias Malabar, in fluminum ripis, aliisque locis aquosis plurimum hæc arbor nascitur: semel in anno, mense viz. Augusto, maturos exhibet fructus, & à sationis anno tertio aut quarto ad vigesimum circiter frugifera manet. Fructus vero hujus arboris ab indigenis coquuntur, & cum aliis cibis comeduntur: succus autem e fructibus expressus, & melli admixtus aphthis medetur, nec non febricitantibus æstum potenter compescit. E foliis contusis cataplasma conficitur, quod capiti raso in febribus continuis impositum somnum conciliando delirium solvit.

T A B. 40.

Arbor hæc Lusitanis *Jambou de Matô*, hoc est, quapropter malè hic loci traditur, sed potuisset describi *Jambos Sylvestris* appellatur; estque tertia *Jambou* species, in Parte prima post *Nati-Schambu* Tab. 18. cuius nullus Botanicorum hætenus meminit.

Panitsjika maram. lat.

പനിച്ചി മല. mal.

Tembiri, bram.

तेवरी

پانچي Arab.

Garcinia

malabarica. Enclcl.

PANITSJIK A-MARAM.

T A B. 41.

Anitsjika Malabarenfibus, *Tembiri* Brachmanis, *Fruita da grude* Lusitanis, *Lym-appel* Belgis, Arbor est procera, altitudine octoginta, crassitie vero quindecim pedum mensuram non raro superans, multisque ramis donata; Lignum prædurum, albicans, nigricante austerique saporis cortice obductum.

Radix itidem albicans nigricante cortice tecta, & fibris suis late per terram diffusa.

Folia oblongo-rotunda, glabra, densa, nitentia, crassiss, brevibus, viridi-flavis petiolis rubicunda proveniunt, quæ tamen postea supernè atro-viridia, infernè subviridia evadunt, odoris & saporis sylvestris ac ingrati: à pediculo ad apicem folii nervus decurrit conspicuus, rotundus, viridi-albicans, infernè eminens, è quo plurimi exoriuntur nervuli contortuplicati, exigui.

Flores vel candidi vel albo-flavescentes, brevi pediculo extremis furculis multi simul juncti insident, atque e calyce viridi-flavescente prodeunt: constant ii unico folio, sed in quatuor aut quinque profundas lacinias diviso, sic ut plura videantur, numerosis fibris pallidis erectis mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus; odor suavissimus & aromaticus, nec non è longinquo nares feriens.

Fructus, qui etiam plures simul floribus succedunt, ac calyce viridi grandiusculo excipiuntur, exacte rotundi sunt, & pilarum obtinent magnitudinem, in vertice umbilico

Pars III.

T

præ-

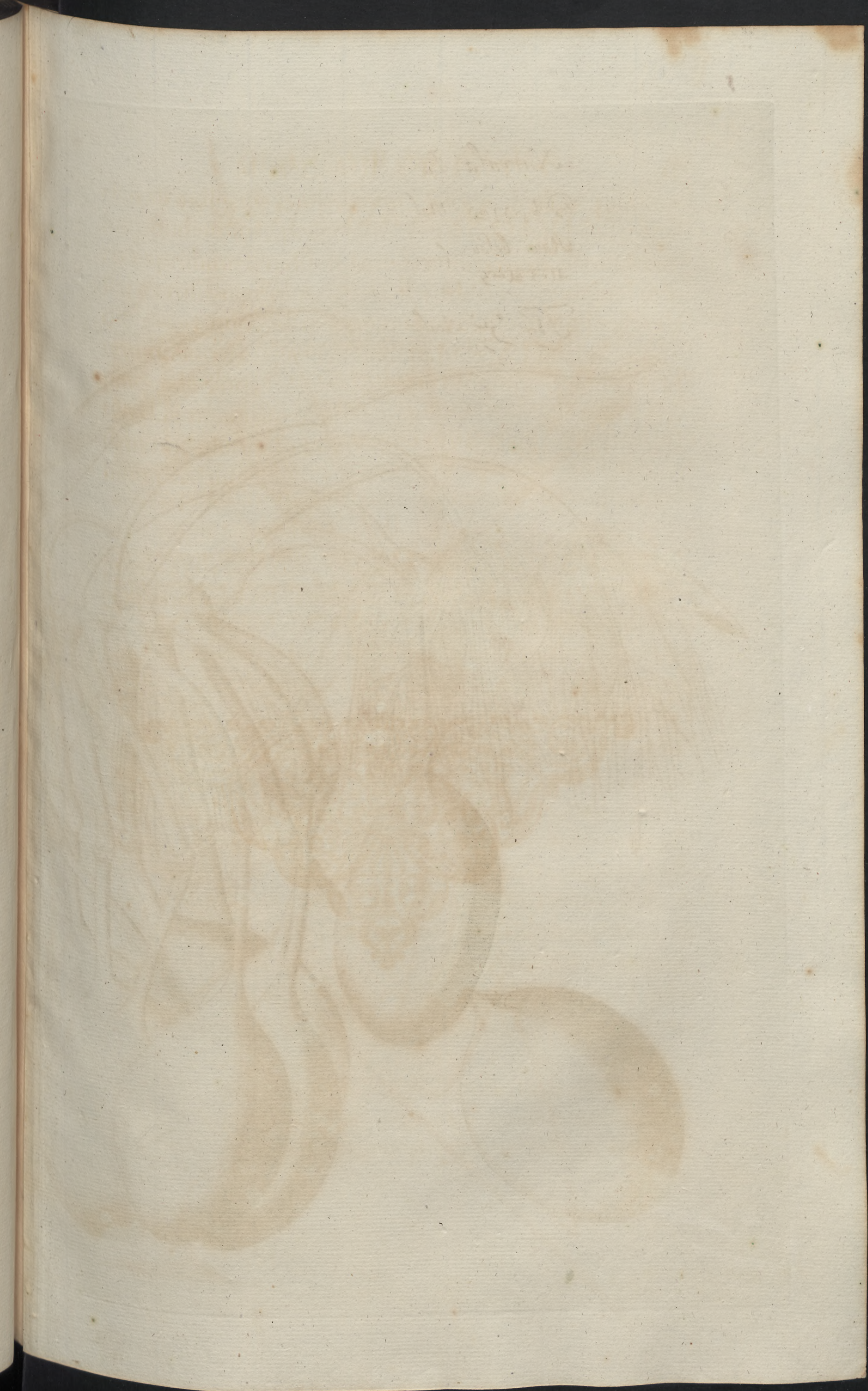
præditi, & cortice primum viridi, dein rubro villoso seu lanuginoso, tandem vero glabro & cinereo cincti; carne intus albicante, subviridi, & aquosa seu potius glutinosa, saporisque primum valde acidi, dein acido-dulcis, referri, intra quam octo aut decem *semina* rubicunda, plana, oblongo-rotunda; *fructuum Cacao* æmula, ac utriculis inclusa, in orbem locantur, eaque glutinosâ fructus pulpâ artificiose obducta cernuntur. At vero immaturi cum hi fructus sint humore glutinoso, gummoso, & aqueo-pellucido ita abundant, ut cortice pluribus foraminulis pertuso guttatim exfudet, qui radiis solaribus in substantiam spissiore concrefcens, ipsum fructum gummi instar oblinat: fructus autem quum indies maturefcunt, viscositas hæc, ut & humor ipse minuitur, donec tandem modico ac grato succo repleti esui apti evadant. Nascitur hæc arbor ubique in Malabar; quovis anni tempore fructus fert, quanquam Aprili & Octobri Mensibus ut plurimum floret; atque à septimo circiter sætionis anno ad centesimum & ultra frugifera est. Arboris hujus folia tenella cum aqua trita (quam medicaminis formam plerique Asiatici pro more habent) ac potui data, vel etiam succus e fructibus tenerioribus expressus egregium est ad aphthas & linguæ fissuras remedium, si ore contineatur. Idem succus oculis instillatus ophthalmiæ conducit. Arboris cortex in pulverem redactus ac cum oryza infuso, & expresso è matura nuce Indica lacteo succo mixtus, atque febricitantibus exhibitus æstus potenter extinguit: insuper decoctum ex hoc cortice paratur, cui mel admiscetur, idque assumptum ventris tormina sedat. E seminibus oleum exprimitur, quod cum zinzibere & semine cumini sumptum hydropicis succurrit; insuper alvi cruciatus lenit, eandemque evacuat. Fructus vero maturiores cum inclusis feminibus seu nucleis

cleis ab indigenis comeduntur. Succus denique glutinosus, gummosus, pellucidus, qui è fructibus haud maturis exprimitur, radiis solaribus concreescens ac rufescens, seu ex rufo-nigricans, & velut vitrescens, optimum evadit *gluten*, quo ad quaecunque arctissime conjungenda utuntur incolæ: quemadmodum Judæi & Lusitani in compingendis libris solo hoc glutine utuntur, quique ob id teredini nunquam obnoxii sunt: nec non piscatores eodem hoc glutinoso succo retia sua inficiunt, ut durabiliora evadant.

T A B. 41.

Panitsjika-maram describit *Piso hist. nat. & Med. Brasiliens. lib. 4. cap. 16.* nomine *Janipaba*. *Clusius Exotic. lib. 1. cap. 10.* vocat *Funipapeyva* *Brasilianorum*; sed quoniam exsiccatum fructum ipsi solummodo licuit videre, accuratam hujus arboris non addit descriptionem. *Genipat Thèveti* si non *Panitsjika-maram*, saltem species hujus est. Insuper *Joh. Baubini lib. 3. cap. 4. & 5.* plura hujus arboris genera, è variis auctoribus collecta, proponit.

Nirvāla. lat.

നിർവാല mal.

Rāna-bélu bram.

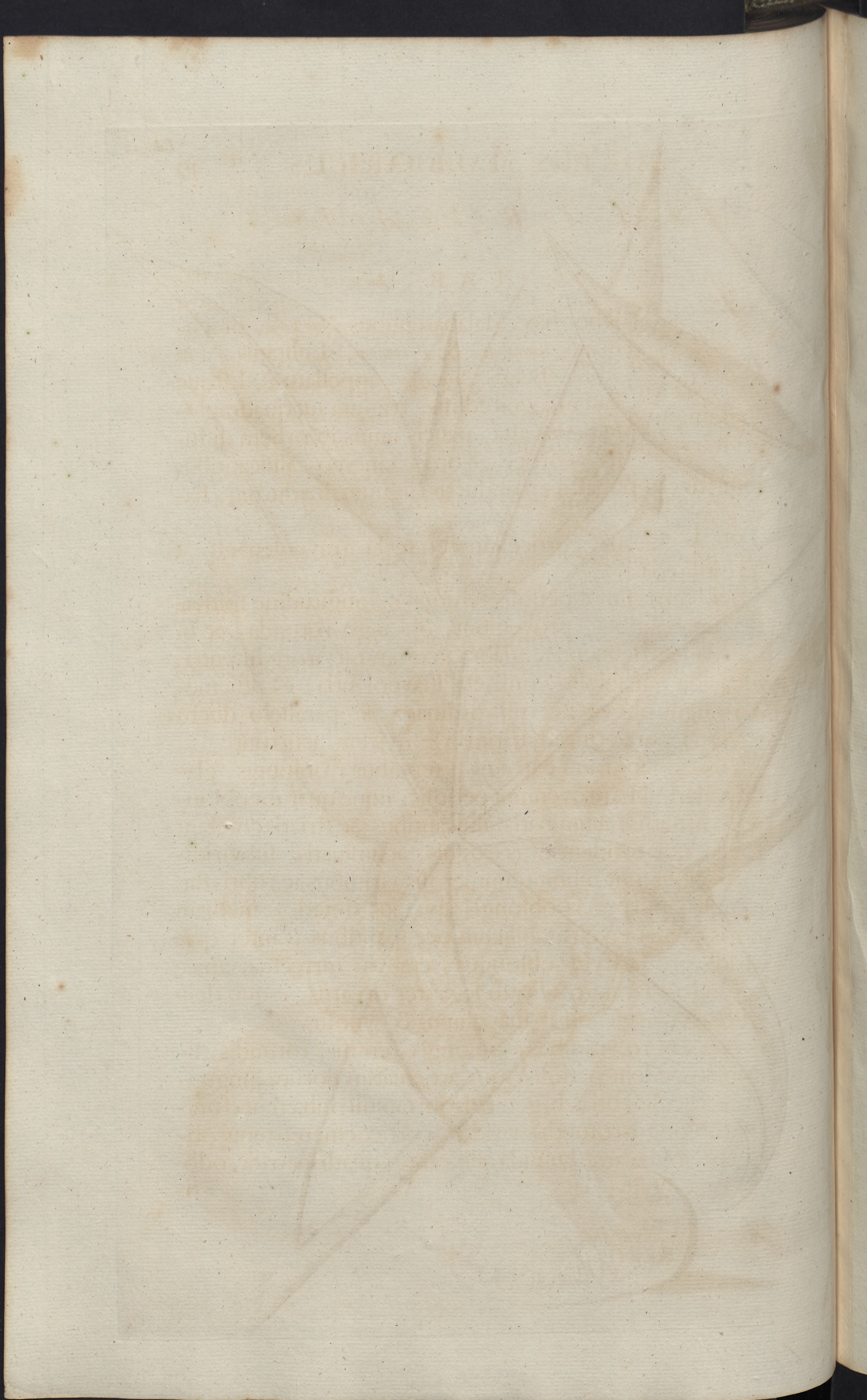
गानबल

نير وال Arab.

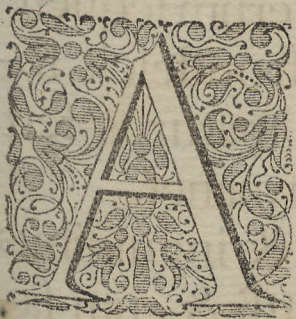
Crataeva

religiosa. Vahl.

N I I R V A L A.

T A B. 42.

Rbor hæc Malabarensibus *Niir-va-la*, Brachmanis *Ranabelou* & *Pretonou*, Lusitanis *Pee do Morto*, Belgis *Bombeenen* appellatur: Estque vastæ magnitudinis, triginta aut quadraginta pedes alta, paucis ramis in orbem diffusis, cortice glabro, cinereo, albicantibus interstincto punctulis, obductis; lignum prædurum, flavescens.

Radix albicans, cortice cinereo tecta, graveolens est, at fere insipida.

Folia terna simul petiolis teretibus, longitudine spithamæquantibus, proveniunt, oblongo-rotunda, ac in mucronem desinentia, glabra, communi virore nitentia, subacida, manibus confrieta suaveolentia; e costa media insigni plures nervuli ordinato ac parallelo ductu exeunt, qui ad oras arcuatim in se invicem incurrunt.

Flores in ramorum extremis, tenuibus, oblongis, glabris, viridibus proveniunt petiolis; iique quatuor oblongo-rotundis, acuminatis, albicantibus, ac striatis constant foliis, quæ totidem intus exiguis, acuminatis, subviridibus foliolis sunt munita, numerosis viridibus ac rubris staminulis, purpureis oblongis apicibus dotatis, mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus; inter quæ viridis prodit stylus oblongus, crassus, surrectus, apice rotundo, saturato-viridi eleganter ornatus, e quo dein fructus emergit: odor suavissimus & vinosus.

Fructus vero viridibus, oblongis, crassis, rotundis, lignosis pendent petiolis, qui articulatim florum junguntur pediculis, uti & hi geniculatim ramulis inhærent; suntque oblongo-rotundi, virides, cortice cinereo tenui obducti; intus carne humida, albicante, quadripartita, odo-

ris saporisque vinosi, referti; intra qua numerosa continentur *semina* flavescentia, prædura, angulata & plana.

Provenit hæc Arbor locis petrosis & arenosis in Malabar, in primis circa Provincias Mangatti, & Poiga in fluminum ripis: mense Aprili folia decidunt, verum sequente Junio & Julio, dum floret, novis denuo frondescit foliis, at Novembri & Decembri Mensibus maturos fert fructus, vixque annos quadraginta frugifera manet.

Foliorum autem succus linteis exceptus, & inguinibus adhibitus urinam ciet: similiter fructus contusi & cum sale, comphora, & felis stercore in cataplasomatis formam redacti, & dictis locis applicati eosdem præstant effectus. Cortex in aqua maceratus, & cum zinzibere & pipere longo in lacte vaccino & oleo sesami ad humidi consumptionem excoctus, egregium præbet exsiccandis frigidis humoribus linimentum. Semen cum orizæ infuso coctum, & dein cum butyro recenti contusum, ac cataplasomatis formâ abscessibus applicatum potenter eos emollit ac maturat.

T A B. 42.

Piso hist. nat. & Med. Brasili lib. 3. cap. 16. arborem describit, quæ Indigenis *Tapia* dicitur, & magnam cum *Nyroala* habet similitudinem, cum foliorum, tum florum & fructuum ratione, lignum tamen non ita durum, uti *Nyroale*, sed fungosum; quod discrimen forsan procedit à natali solo, ubique eodem modo haud constituto, uti non raro in aliis stirpibus id contingere observamus; quapropter putamus, duas hæc arbores si non easdem, saltem species esse persimiles.

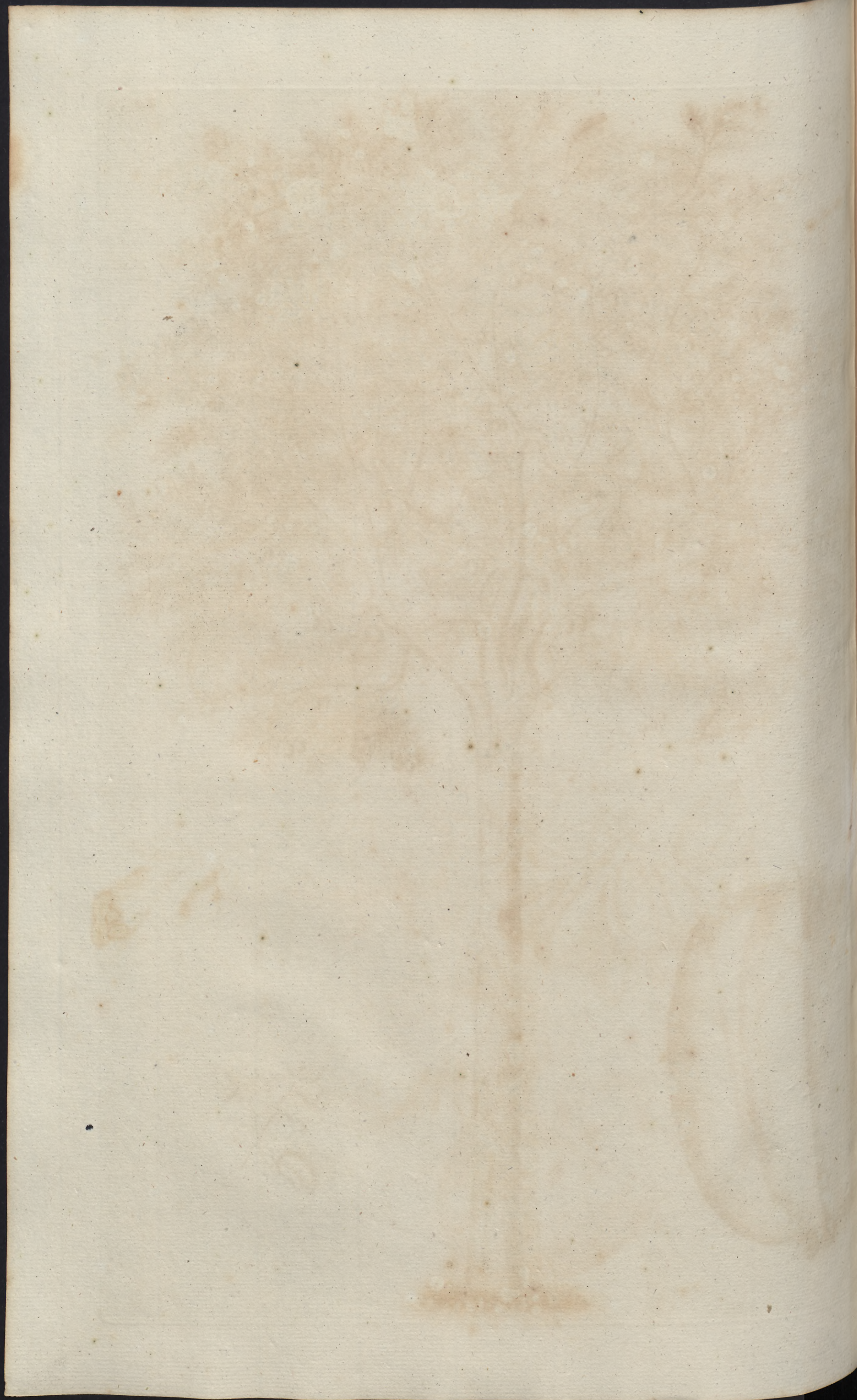
Tamara-tonga. lat.
 താമര താമര malab.
Carambola. bram.
 कदम
 'Tamar' Arab.

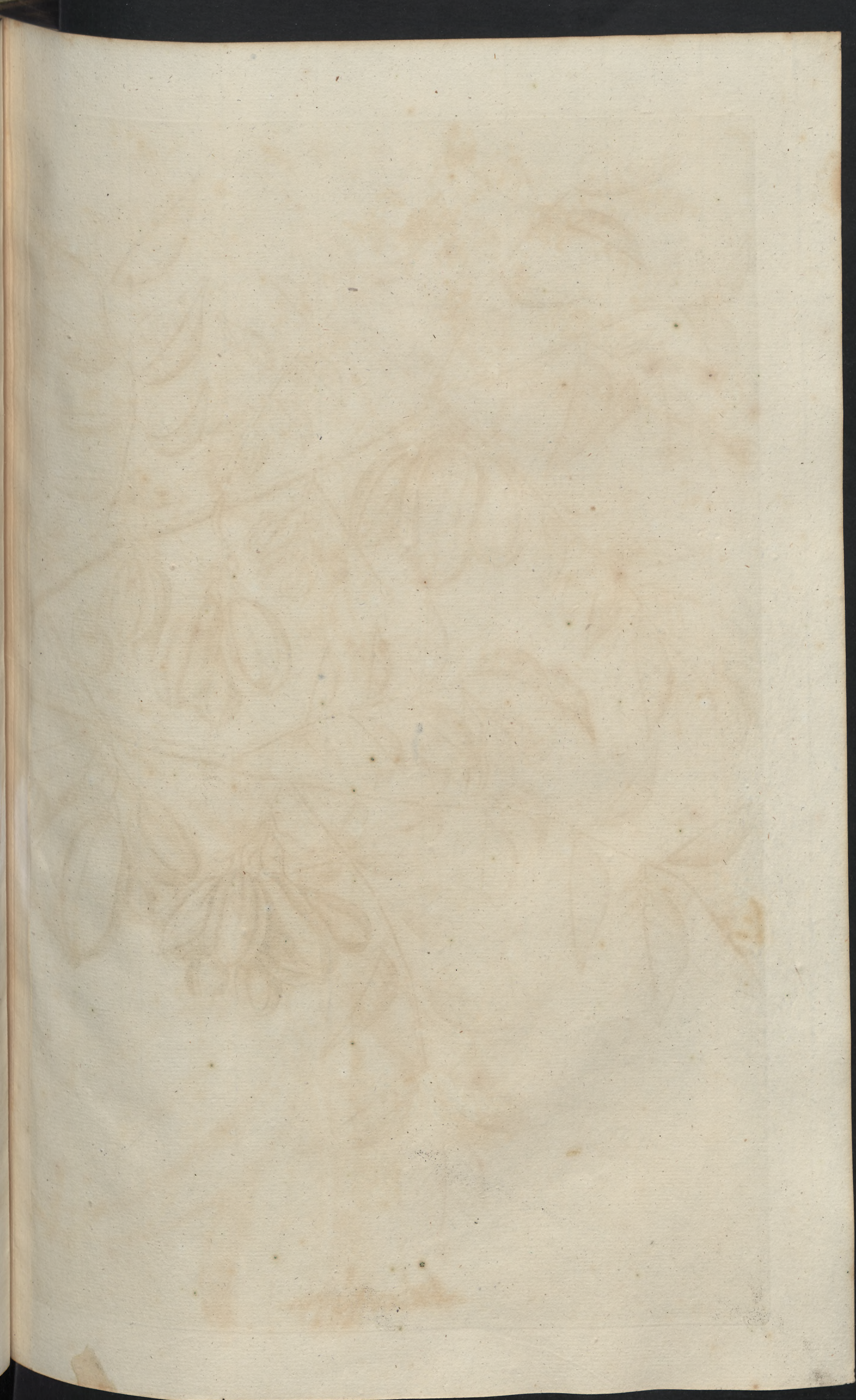

Averrhoa

Carambola. L.

Tamarà-tonga. lat.

കടലാഴി മാല.

Carimbola. bram.

कदम

طامراطونقا Arab.

Averrhoa

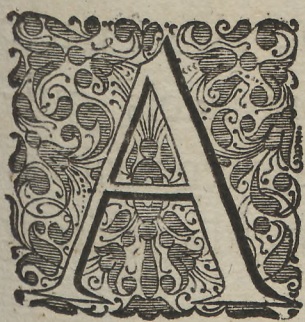
Carambola. L.

TAMARA-TONGA,

S E U

CARAMBOLAS.

T A B. 43. 44.

Rboris quæ Malabarenfibus *Tamara-tonga*, Brachmanis & Lusitanis *Carambola*, Belgis *Vyf hoeken* appellatur, duæ sunt species, quæ inter se vix distinguuntur, nisi quod altera dulcissimi plane sit saporis. Non altè, viz. ad duodecim aut quatuordecim circiter pedum altitudinem, excrescunt. Caudex pedis mensuram in ambitu vix superat, multisque ramis in orbem diffusis donatus, cortice scabro & fusco obductus; Lignum albicans, medulla intus albicante & molli refertum.

Similiter *Radix* albicans, nigricante cortice tecta.

Folia ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, crassa, mollia, glabra, viridia, superne splendentia, inferne nequaquam, nervis aliquot in adversa parte eminentibus, ex media costa in latera excurrentibus; odor sylvestris, sapor amaricans & adstringens.

Flores racematim ipsis ramis inhærent, atque e calyce rubicundo, in quinque lacinias secto, prodeunt, quinque tenuibus, oblongo-rotundis, purpureis foliolis constantes, quinque in medio albicantibus staminulis, flavescens apicibus dotatis, præditi; sapor subacidus, odor nullus.

Fructus oblongi, umbilico exiguo, at eminente in ver-

tice præditi, quinque angulis crassioribus fulcati, qui tamen in medio eminentiores sunt, juxta utrumque caput non tamen evidentes; cortice tenui, undique carni arctissime adhærente, glabro, nitente, primum viridi, dein flavescente cincti; carne primum albicante, dein eâdem flavescente, tenerâ, succulentâ, saporisque primum acerbi, dein acido-dulcis & suavis, intus referti. In pentagono ejus meditullio seu volva *Scribonio* dicta, Græcis *μντεγ ή καρδια*, decem latitant *semina* oblonga, alterâ parte obtusa, alterâ acuta, rufa, glabra, membranaceis quibusdam atque duris pelliculis seu parietibus integerrimis, uti in malis, sejuncta, ita ut gemina in singulis latitent cellulis.

Arbor hæc in hortis & pomariis lata, ubique in Malabar crescit; ter singulis annis flores fert, fructusque exhibet maturos: sobole aut feminibus lata a primo triennio ad annum quinquagesimum usque frugifera est.

Succus autem è radicibus hujus arboris expressus, & assumptus, æstum febrilem compescit. E foliis contusis cum oryzæ infuso cataplasma conficitur, quod tumores quoscunque potenter emollit & resolvit; at vero è foliis hisce in oryzæ infuso decoctis aut maceratis egregium fit decoctum vulnerarium. Succus è fructibus expressus pruritum, impetiginem, pforam, similesque affectus cutaneos sanat, si linteis parti affectæ subinde admoveatur; idemque succus, si cum adusto nucis Indicæ vino (quod vulgo *Araque* dicitur) propinetur, alvi cruciatus lenit & diarrhoeam sistit. Insuper è foliis hisce contusis, & cum succo è palmæ floribus expresso cataplasma paratur, quod inflammationibus quibuscunque medetur. E fructibus exsiccat, & cum foliis Betelæ contusis pulvis fit, qui

MALABARICUS.

53

qui cum nucis Indicæ vino adusto propinatus labores parturientium promovet, nec non foetum mortuum & secundinas expellit.

Adhæc fructus maturi in deliciis comeduntur; immaturi vero saccharo, vel muria & aceto condiuntur. Præterea e fructibus immaturis succus exprimitur, qui in vestes incidens suo acore colores exedit; atque ideo ad maculas quascunque e linteis delendas frequenter usurpatur; colores etiam ad lintea tingenda ex eo parantur; nec non cum fructibus immaturis Aurifabri vasa argentea decoquere & depurare solent.

T A B. 43. 44.

Arboris hujus, ejusdemque fructus mentionem faciunt *Garzias ab Horto lib. 2. Cap. 15 & Acoſta cap. 47.* Similiter *Bontius libr. 6. cap. 11.* breviter eam describit, sed imperfectè. Errat *Casperus Baubinus*, quum Pinacis lib. 11. sect. 6. *Carambolos* vocat *Mala Goënsia fructu octangularem* pomis vulgaris magnitudine; seductus nimirum illis quæ de octangularem horum fructuum figura male refert *Linſchotus*. Adhæc arbor hæc in Decan *Camarix & Camaribeli*, Malaccis *Bolimba*; Persis *Chamarock* nuncupatur.

Bilimbi. lat.

බිලිඹ්බි mal.

Malacki-Caramboli. gram.

मलाकिकावली

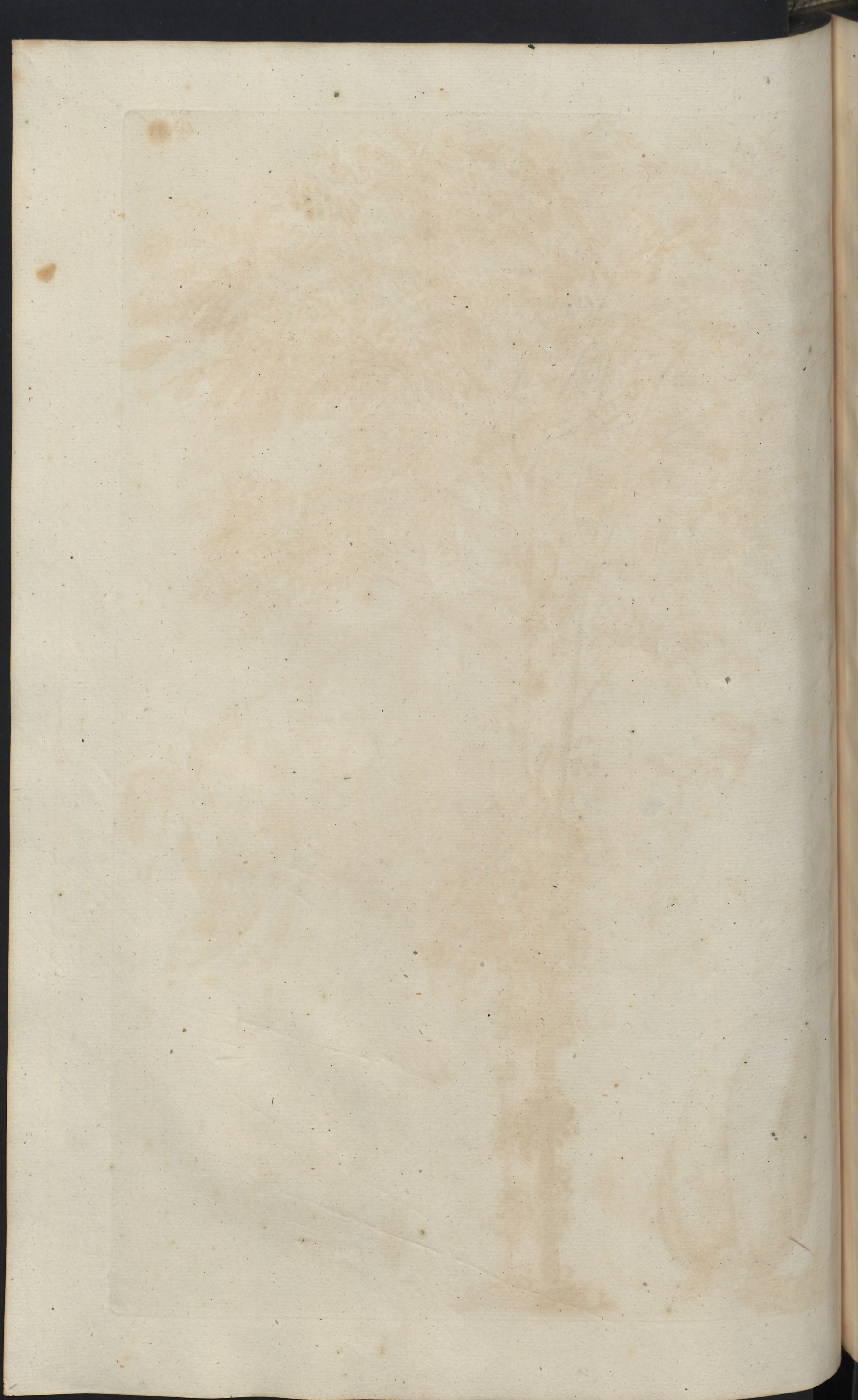
بيليمبي Arab.

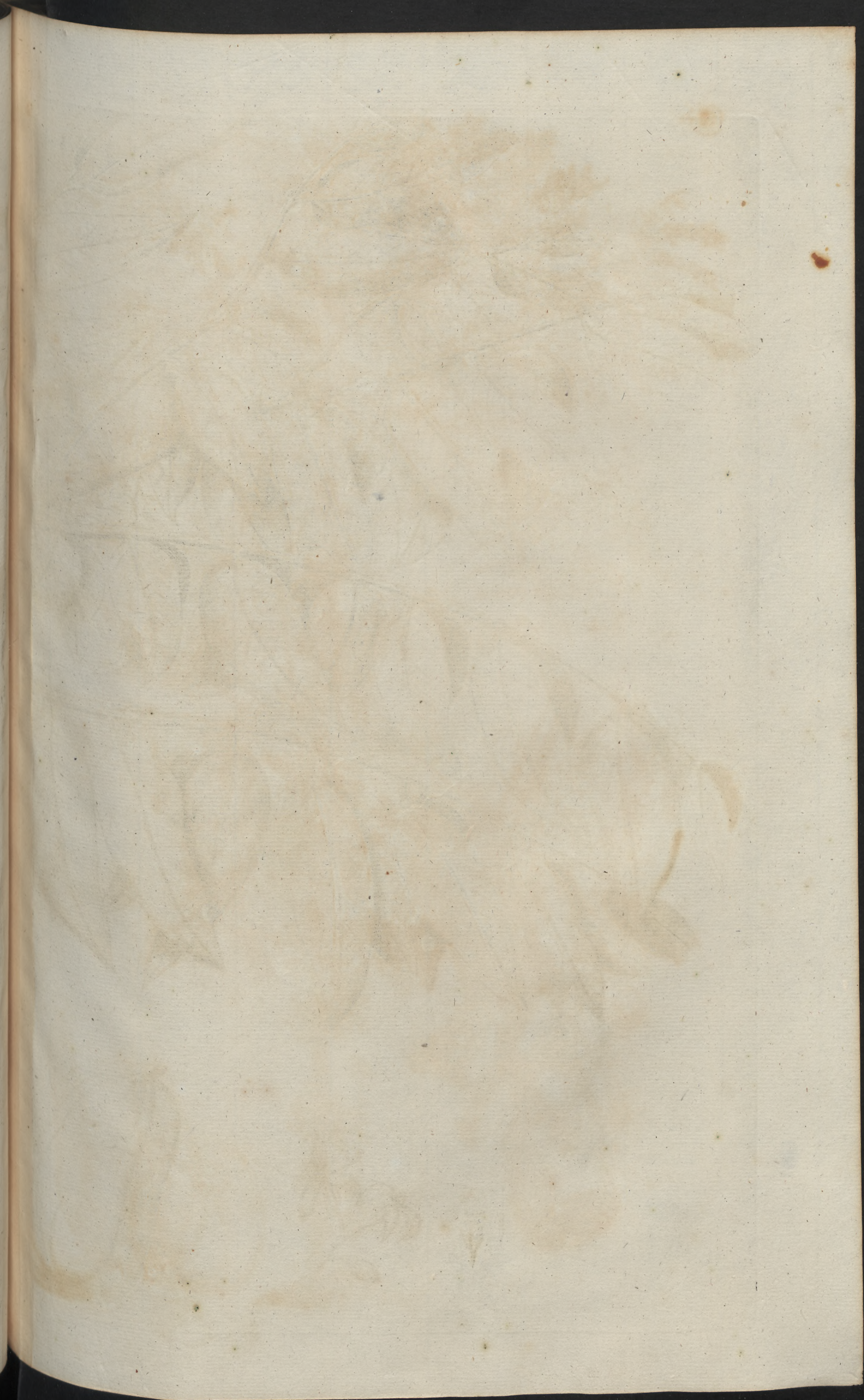

Averrhoa

Bilimbi.

Bilimbi. Lat.
 බිලිබි Mal.
Malacki-Caramboli. Bram.
 मलाकिकरवली
 بيلمبي Arab.

Averrhoa

Bilimbi.

B I L I M B I

T A B. 45. 46.

Ilimbi Malabarenfibus, *Malaki - Karamboli* Brachmanis, *Bilimbinos* Lusitanis, *Blimbynen* Belgis, Arbuscula est humilis, octo aut decem pedes circiter alta, caudice tenui, ramis in orbem diffusis eleganter ornato, qui cortice atro-viridi, primum hirsuto, & spinis tenuissimis subaspero, deinglabro obducti, atque molli & albicante medullâ intus referti sunt; Lignum tamen prædurum, albicans, insipidum, inodorum.

Radix similiter albicans, rufo cortice tecta.

Folia ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-teretia, crassa, mollia, viridia, supernè splendentia, infernè nequaquam, nervis aliquot, in adversa parte eminentibus, ex media costa in latera excurrentibus; odor suavis, sapor subacidus.

Flores non furculis foliaceis, at ipsis ramis, nec non toti caudici inhærent numerosi, & quasi in fascias spithamam longas collecti, atque e calyce rubicundo, in quinquelacinias acuminatas secto, prodeunt, quinque tenuibus oblongo-teretibus, superne colore purpureo, inferne pallidiore nitentibus, reflexis foliis constantes, decem in medio rubicundis staminibus, albicantibus apicibus ornatis, mediam floris cavitatem & albicantem umbilicum occupantibus, quorum quinque elatiora extra florem prominent, quinque vero breviora sunt: odor violaceus, sapor subacidus & gratus.

Fructus, qui etiam plures simul floribus succedunt, fructibus *Tamara - tonga* plane similes, oblongo-rotundi sunt, ovo gallinaceo magnitudine respondentes, quinque angulis crassioribus sulcati; cortice tenui; undique carni arctè adhærente, viridi, glabro, & nitente obducti;

carne primum viridi, dein flavescente, tenerâ, succulentâ, saporis primum acerbi, dein subacidi & suavis, intus referti, quæ uvarum carni haud absimilis est. In pentagono ejus meditullio *semina* latitant oblonga, alterâ parte obtusa, alterâ acuta, rufa, glabra, membranaceis quibusdam pelliculis seu parietibus integerrimis sejuncta, ita ut singula in singulis latitent cellulis, interdum etiam gemina. Arbor hæc, sobole aut feminibus in hortis fata, ubique in Malabar nascitur; per totum annum floret, fructusque fert, atque à primo sationis anno ad quinquagesimum, & ultra frugifera est.

Singulæ vero hujus arboris partes easdem habent vires, eundemque in medicina usum cum *Tamara-tonga*. Fructus maturi in deliciis quoque comeduntur, immaturi saccharo, aut aceto & muria condiuntur: Et quanquam maturi subacidi, gratique sint saporis; immaturi tamen acerbi, adeo ut stupor dentium ex acidorum esu contractus, hisce fructibus comestis obfussetur.

T A B. 45. 46.

Bontius libr. 4. cap. 42. hanc *Bilimbi* describit nomine *Billingbing*, atque obscuram ejus exhibet figuram. *Zo-* tradit descriptionem. Fructus ejus similitudinem quandam habere videtur cum *Carambolas*, cætera vero harum arborum inter se minimè conveniunt.

ME-

Tab. 47.

Neli-pouli.

Lat.

മലി മലി

Mal.

Amvalli.

அமலி

Gram.

نَهْلِيْ پُولِيْ

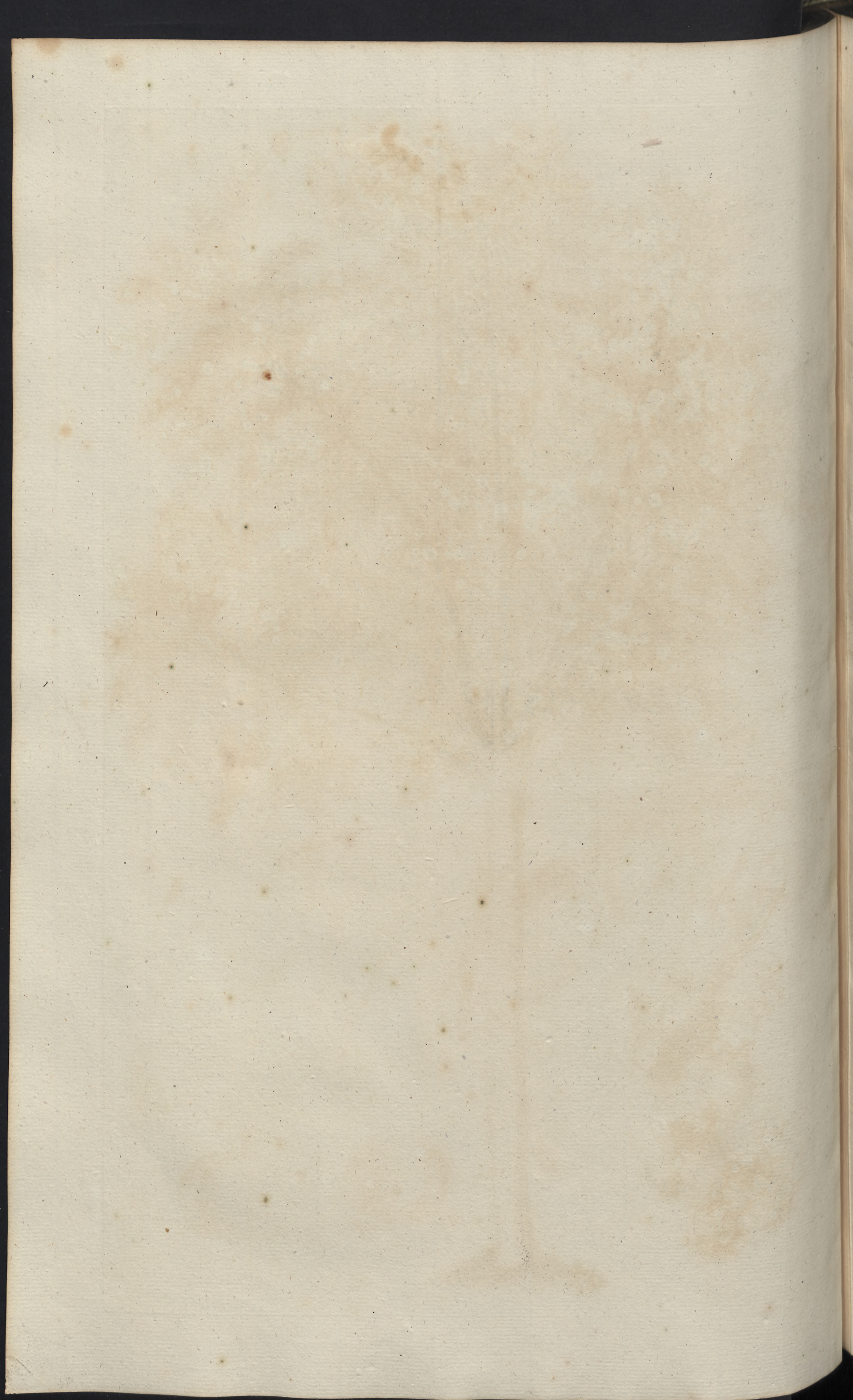
Arab.

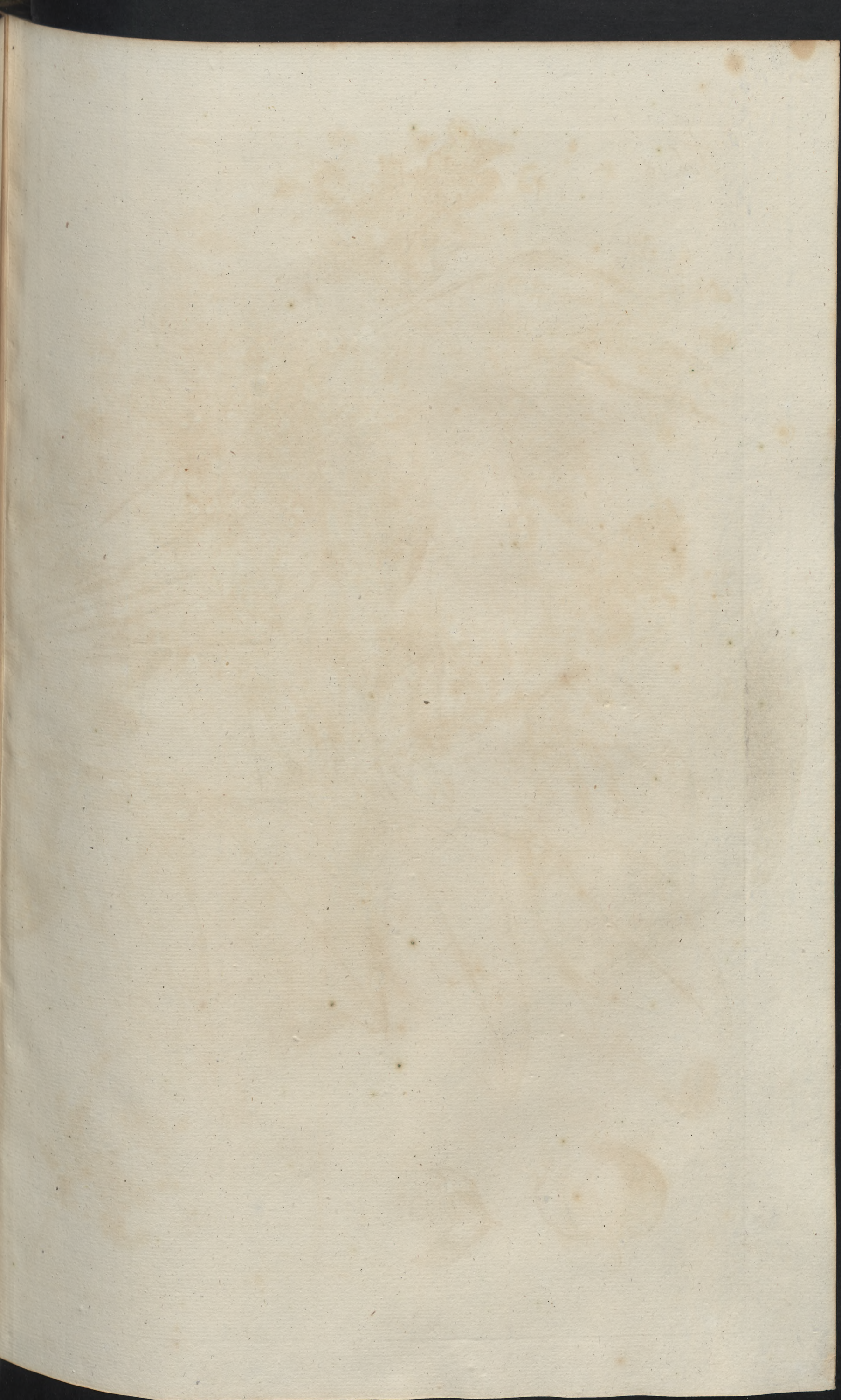

Cicca

Disticha.

Tab. 48.

Neli-pouli. Lat.

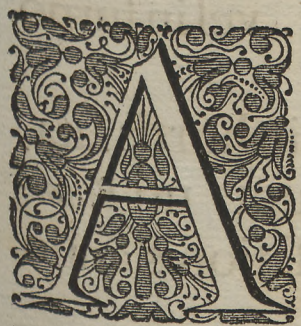
Cicca

disticha.

NELI-POULI seu BILIMBI

ALTERA MINOR.

TAB. 47. 48.

Rbusculæ quæ Malabarensibus *Neli-pouli*, Brachmanis *Amvallis*, Lusitanis *Cheramela*, Belgis *Suercnoop* nuncupatur, duæ sunt species plane sibi consimiles, quarum altera quamquam floret, nullos tamen fructus fert, & peculiari nomine *ala-pouli* dicitur. Non alte, viz. ad octo aut decem circiter pedum altitudinem, crescunt. Caudex albicans, pedis mensuram in ambitu vix superat, multisque furculis foliosis, glabris, viridibus, in orbem diffusis donatus, cortice crasso, furvo, intusque purpureo obductus.

Radix purpurea, cinereo tegitur cortice, ac succum stillat lacteum; sapor acris, odor nullus.

Folia, foliis *Bilimbi* plane similia, ordine parallelo quoque ramulis inhærent, cum quibus dein, novis foliis frondescente arbore, à ramis majoribus decidunt. Similiter *Flosculi* non furculis foliosis, non ipsi caudici, uti in *Bilimbi* cernitur, sed ramis lignosis racematim inhærent, exigui, uvarum flosculis haud absimiles, quatuor aut sex tenuibus, acuminatis, purpureis, atque in stellæ modum expansis, foliolis constantes, octo aut decem in medio albicantibus fibris præditi; odor suavis, sapor subacidus.

Fructus, qui floribus succedunt, ramis lignosis quoque racematim inhærent, plano-rotundi, ceraso nigro majori magnitudine respondentes, sex octove angulis sulcati, glabri, subvirides, nitentes, ac perlucidi, umbilico exiguo & concavo in vertice ornati, nec non carne succulentâ, (prunorum carni haud absimili) subacidi, gratique saporis, intus referti, ac pellicula tenui, undique carni ar-

etè adhærente, cincti. Intra carnem *officulum* continetur, quod *nucleum* includit callosum, oblongum, è sex octove *seminibus*, tenuis cuticulæ ope inter se junctis, constantem, quæ detracta hac pellicula conspiciuntur, oblonga, supernè rotunda, infernè plana. Hi autem fructus subacidi & grati in deliciis comeduntur, & in eduliis usurpantur, nec non saccharo, aut aceto & muriâ condiuntur, vel in furno exsiccati ad varios usus conservantur.

Crescit hæc arbor, sobole aut seminibus in hortis fata, ubique in Malabar & Canana; per totum annum, uti *Bilimbi*, floret, fructusque fert, atque à primo sationis anno ad quinquagesimum usque frugifera est.

Cæterum radix hujus arboris cum semine sinapi & cumini contusa, atque exhibita vomitum ciet, alvumque movet: at vero cum fructu *Tamara-tonga* si usurpetur, nimium alvi fluxum compescit, & dyspnœam sanat. E foliis cum aqua communi Decoctum conficitur, quod sudores movet, ac variolos expellit. Ex iisdem etiam cum croco Malabarico (quem *Manya Cona* indigenæ vocant) in aqua decoctis Balneum fit, quod quibuscunque membrorum doloribus potenter medetur. Ipsi autem fructus summopere refrigerant, atque ideo ad sitim ingentem in febris continua compescendam perquam utiles sunt.

Altera hujus arboris species, quæ vulgo *Ala-pouli* nuncupatur, in Medicina nullum habet usum.

T A B. 47. 48.

Arboris hujus descriptionem nemo hætenus dedit: cum florum, tum fructuum ratione, *Bilimbi* species merito potest haberi, & dici *Bilimbi altera minor*.

Tab. 49.

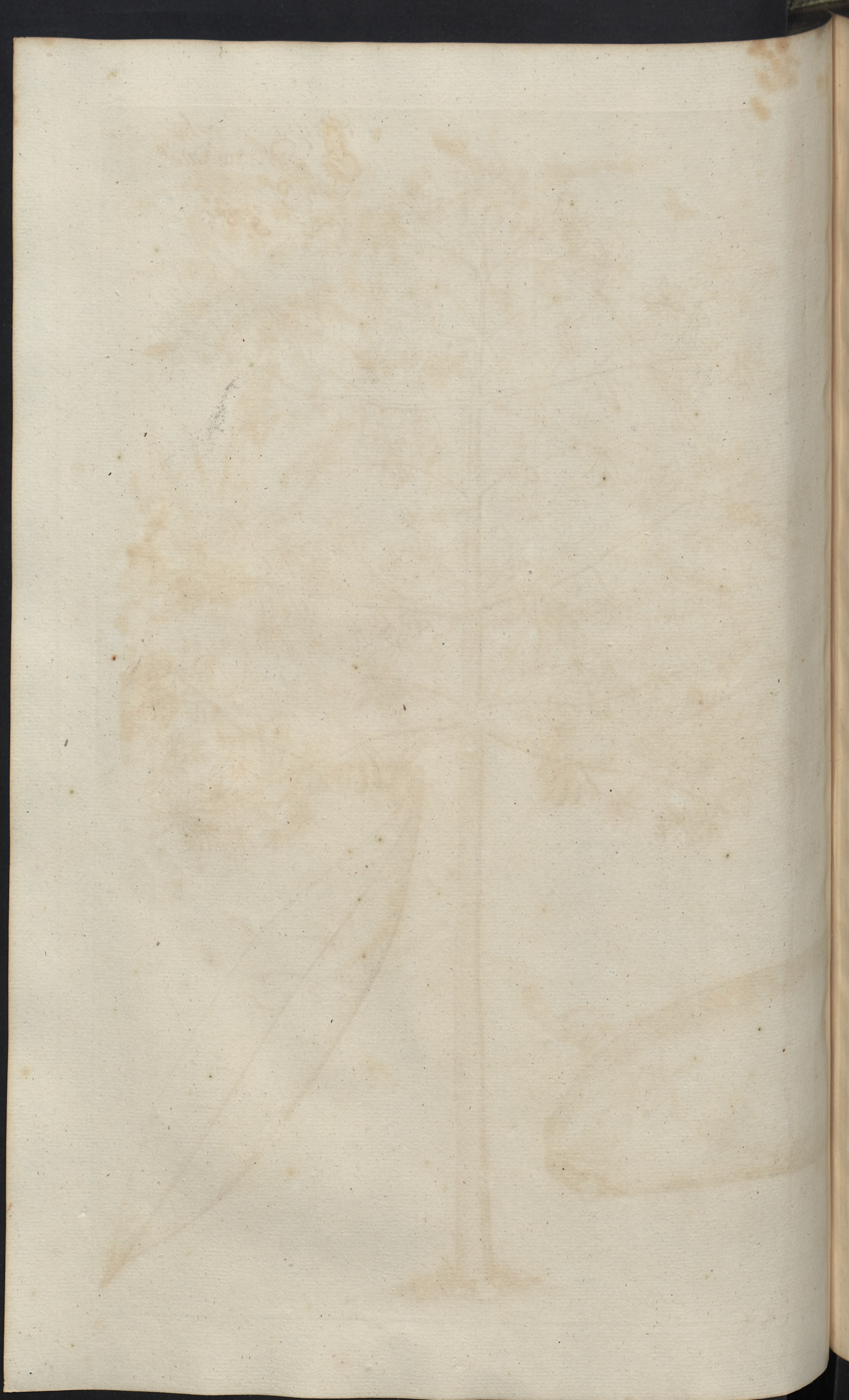

Bombax

Panja. Lat.
 ॐ ॐ ॐ ॐ Mal.
 Sangori.
 یغجی یغجی Arab.
 संवरी gram.

pentandrum. L.

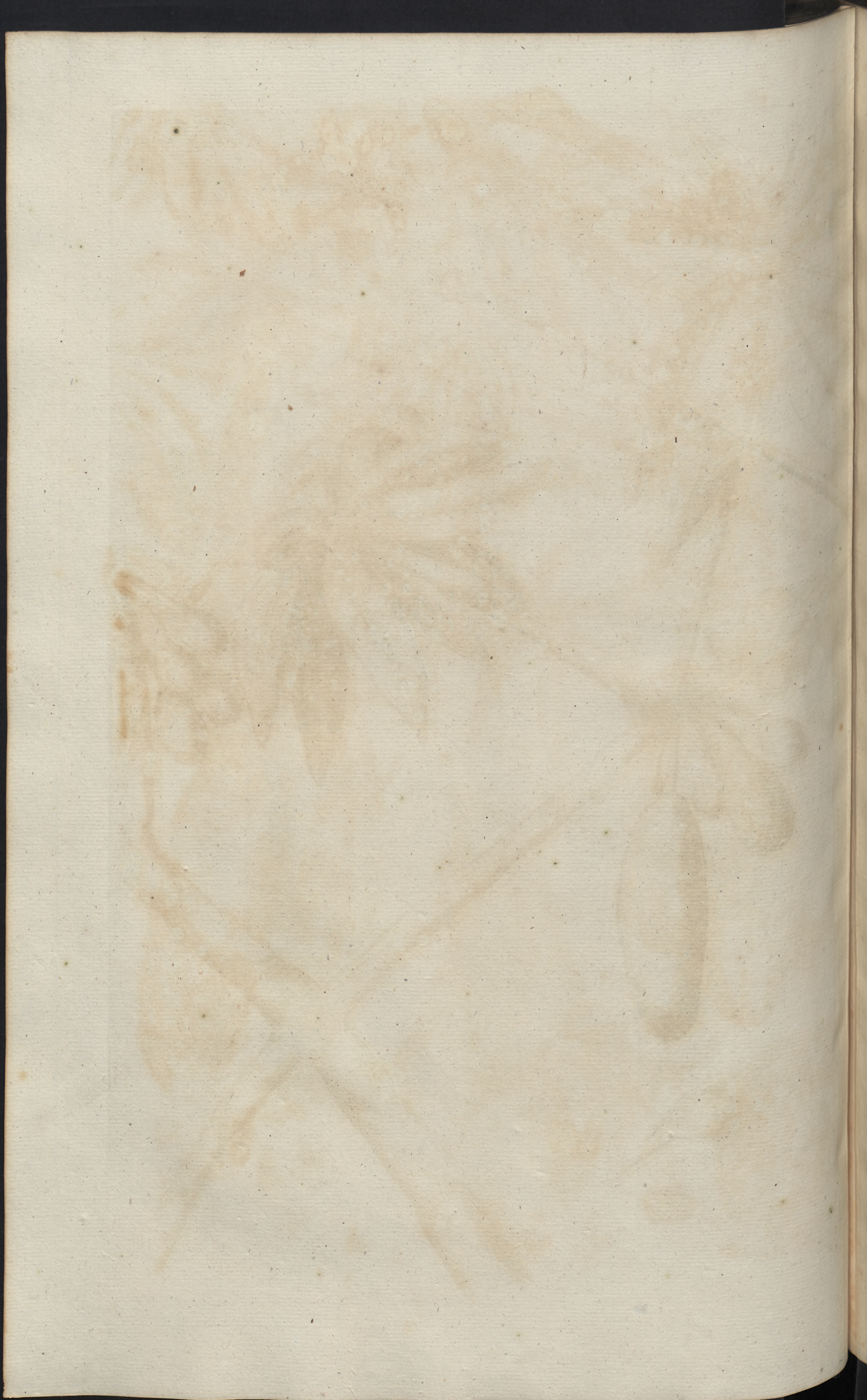

Panja. lat.

Bombax

pentandrum L.

PANJA, PANJALA.

Sive ARBOR LANIGERA. BONTI.

T A B. 49. 50. 51.

Anja Malabarenfibus, *Sangori* Brachmanis, *Algodano* Lusitanis, *Kapock* Malaccis, *Donsboom* Belgis, Arbor est procera, quadraginta aut quinquaginta pedes alta, ramis decussatim in alios minores divisis in orbem brachiata; ita ut velut alæ expansæ videantur, ac (uti in abiete & pino observare est) sursum versus magis magisque gracilescant frondes. Lignum albicans, molle, cortice glabro, atro-viridi variegato, inodoro, ac insipido obductum.

Radix albicans, cinereo & glabro cortice tecta, fibris suis non late per terram diffunditur, sed profundius ei inhæret; sapor viscidus & unctuosus, odor nullus.

Folia longis, rotundis, glabris, nec non rubicundis petiolis plura simul juncta, ac in orbem expansa inhærent, oblongo-teretia glabra, densa, longitudine spithamam, latitudine duos circiter pollices æquantia, communi virore nitentia, nervis aliquot in adversa parte eminentibus ex media costa, ordinato ac parallelo ductu, in latera excurrentibus.

Flores inodori ac insipidi, plures simul juncti rufis, rotundis ac hirsutis petiolis, ramis lignosis inhærent, atque è calyce crasso, viridi, in quinque lacinias secto, prodeunt, quinque subrotundis, densis, intus lanuginosis, extus glabris, nitentibus, & albicantibus foliis constantes, quinque in medio teretibus, crassis, albicantibus staminibus, flavescentibus falcatis ac divisis apicibus eleganter ornatis, mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus; inter quæ stylus prodit, flavescente globulo dotatus.

Fructus oblongo-rotundi sunt, quinque angulis leviori-

Pars III.

Bb

bus

bus fulcati, cortice primum viridi, glabro, & nitente, dein rufo, scabro, ac duro, obducti; intus in quinque loculamenta, albâ ac nitente lanugine ceu gossypio re-
 ta, divisi, uti in *Ericon* part. 2. Fig. 31. descripta cernitur; intra quam lanuginem, dehiscente demum fructu, nume-
 rosa observantur *semina* rotunda, glabra, nigricantia. Hu-
 jus vero arboris fructibus maturis pleræque ejus decidunt
 frondes, quo tempore solis fructibus ornata est arbor.

Provenit ubique in Malabar; semel in anno, viz. Janua-
 rio & Februario mensibus fructus fert, Martio autem &
 Aprili denuo frondescit & floret, atque fata feminibus
 quadraginta annos non raro frugifera manet.

At vero fructuum horum lanugo seu gossypium colligi-
 tur, ex eoque lectuli & pulvinaria fiunt, quæ summam ob
 mollitiem pluris æstimantur. Arboris radix siccata gestatur
 ad spasimum præcavendum. Flores Fructusque teneriores
 in cataplasmatibus formam contusi, ac capiti impositi cepha-
 lalgiam & vertiginem tollunt.

T A B. 49. 50. 51.

Arborem hanc breviter describere videtur *Bontius* | cius ejus dici potest. Et forsan *Panja* est lanifera arbor
 lib. 6. cap. 14. nomine arboris lanigeræ sive *Gossampini* *Pli-* | peregrina *Clusii* Exotic. libr. 1. cap. 14. & *Gossypium*
 nii, sed rubicundose ei tribuit flores, cum *Panje* flores | *Javanense* *salicis folio* *Caspari* *Baubini* pinacis lib. 11.
 candidi sunt; quapropter si non ipsa arbor, saltem spe- | lect. 5.

Moul-elavou. Lat.

മുളലാവു Mal.

Valli sanvari.

वडसरु bram.

مولی لواء Arab.

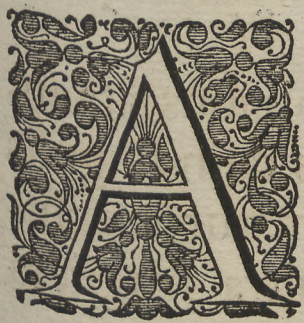
Bombax

heptaphyllum. L.

MOUL - ELAVOU

Sive ARBOR LANIGERA SPINOSA.

TAB. 52.

Arbor quæ Malabarenfibus *Moul - Elavou*, Brachmanis *Valli-Sanvari*, Lusitanis *Algodano do Mato*, Belgis *Wol-doorn* appellatur, procera est, admiranda, altitudine quinquaginta, crassitie octodecim pedum mensuram haud raro superans, antequam ullos diffundit ramos. Lignum molle, fragile, subrufum, cortice crasso, molli, cinereo, intus rubicundo, ac scabroso cinctum; qui squammis numerosis, rigidis, atris, glabris ac nitentibus spinis insuper dotatis, undique ornatur: hæ autem spinæ acutæ circa caudicis exortum demum decidunt, manent tamen in ramis superioribus, quos omni ex parte obducunt; atque hæc ratio est, quod simiæ nunquam hæc scandant arbores.

Radix crassa, fibrata, albicans, cortice subrufo, flavescente ac nodoso obducta; sapor acerbus, odor nullus.

Folia insipida, inodora, manibus confrieta unctuosæ, *Panjiæ* foliis haud absimilia, longis itidem, rotundis, glabris, nec non viridi-striatis, ac in exortu nodosis, petiolis plura simul juncta, & in orbem expansa inhærent.

Flores suaveolentes, ac magnitudine palmum æquantes, plures simul juncti ramulorum extremis inhærent, atque è calyce crasso, denso, intus subviridi, extus flavescente, prodeunt, quinque oblongis, crassis, densis, undique colore purpureo nitentibus, extus lanuginosis, & reflexis foliis constantes, mucrosis in medio crassis, densis, longis ac rubicundis staminibus, atris falcatis apicibus dotatis, duplici ordine mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus; inter quæ stylus prodit fissus, qui ipsius fructus rudimentum est. Insuper in floris umbilico subcæru-

Pars III.

Cc

leus

leus ac pellucidus observatur humor, qui dulcissimi gratissimique saporis est.

Fructus oblongo-rotundi *Panja* fructibus plane similes, intus itidem in quinque loculamenta, albâ ac nitente lanugine ceu gossypio referta, divisi; intra quam lanuginem, dehiscence demum fructu, similia observantur *Semina* numerosa, rotunda, glabra, nitentia; non tamen triplici, uti in *Panja*, sed duplici ordine locata.

Crescit arbor hæc ubique in Malabar; feminibus fata anno circiter decimo sexto fructus fert, quos dein singulis annis, viz. Februario & Martio mensibus, maturos exhibet, atque ad annum ducentesium & ultra frugifera manet.

Insuper arbor hæc, quum lanuginem hanc in fructu recondit, ad genus earum, quæ gossypium dant, referenda: atque ex hac lanugine, uti de *Panja* fructibus innuimus, lectuli quoque & pulvinaria fiunt. Ex Arboris ligno naviculæ construuntur.

Arboris cortex pulverisatus, & cum succo limonum in linimenti formam redactus inflammationes compescit quascunque, & ossium fracturas consolidat; cum adusto autem è nuce Indica vino si permisceatur, pro linimento ad herpetem usurpatur. Eradicis vero cortice egregium fit vomitorium. Humor ille dulcis, qui in floris sinu colligitur, cum *Balam-pulli* aut *Tamarindi* foliis exhibitus, quoscunque aquosos humores per alvum & vesicam potenter educit.

T A B. 52.

Arbor hæc *Panja* species est, ejusdemque nullus ha-
tenus meminit Botanicorum, adeoque errat *Casparus* | *pium arboreum caule spinoso; sed rectius dici potest arbor*
Bauhinus, quum *Pinacis* lib. 11. sect. 5. eam vocat Gossy- | *lanigera spinosa Malabarica.*

Belutta-triampakam. Lat.
 വെളുത്തവെലക. Mal.

Naga-tampo. bram.
 नगादण्डे Arab.

وَلَهُ جَانِبِيَّ قَامْ

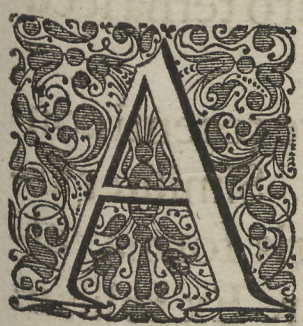
Mesua

ferrea. L.

BELLUTTA TSJAMPAKAM

Sive CASTANEA ROSEA INDICA.

T A B. 53.

Rbor hæc Malabarenfibus *Bellutta Tsjampakam*, Brachmanis *Nagatampo*, Lusitanis *Moroinus Rosado*, Belgis *Castanie Roosen* nuncupatur; Estque vastæ magnitudinis, caudice furvo variegato, crasso, præduro, glabro, multisque ramis, *Tiliarum* instar, in orbem diffusis donato, qui cortice obducuntur crasso, glabro, fulvo, odoris aromatici, saporis amari & acerbi.

Radix fibrata, rufa, glabro & flavescente cortice tecta; sapor amarus, odor aromaticus.

Folia brevibus petiolis ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-teretia, glabra, densa, supernè viridia, infernè rore subcæruleo (uti in uvis cernitur) obducta, nitentia, nervis aliquot subtilissimis & visum penè effugientibus ex media costa in latera excurrentibus; odor itidem aromaticus, sapor amarus & acerbus.

Flores formâ & magnitudine rosis sylvestribus seu Eglen-
tinis persimiles, calyci quadripartito, exiguo, denso, viridi inhærent, quatuor candidis, rotundis ac teneris foliis constantes, tenuium ac albicantium filamentorum, flavescentibus apicibus dotatorum, congerie mediam floris cav-
vitatem & umbilicum occupante: odor suavis, rosaceus ac violaceus, sapor amarus.

Fructus globosi, quatuor angulis eminentibus fulcati, in vertice acuminati, per initia cum maturescere incipiunt glabri, & subvirides, maturitatem adepti rufi ac rugosi, cortice primum crasso & molli, dein rufo ac duro, casta-
nearum cortici persimili, obducti: intus autem tres qua-

Pars III.

Dd

tuor-

tuorve continentur *nuclei* cum formâ & magnitudine, tum substantiâ & sapore castanearum æmuli. Fructus vero teneriores circa basin tenax & glutinosum exfudant *gummi*, cujus odor acris est, & aromaticus.

Arbor hæc ubique in Malabar, præcipuè in Provintiis Mangatti, ob florum jucunditatem studiosè colitur, quos Julio & Augusto mensibus fert; à sexto sationis anno quottannis maturos exhibet fructus, atque non raro terna sæcula frugifera manet.

Cæterum radix hujus arboris cum Zinzibere recenti confusa si assumatur, sudores potenter expellit. Similiter arboris cortex cum assumptus, tum sub pulveris formâ vulneri adhibitus, serpentum moribus medetur. Ex foliis in lacte dulci coctis, & addito oleo palmæ confusis, cataplasma conficitur, quod vertici impositum viscidos & pituitosos in cerebro collectos humores incidit, attenuat, & per nares expurgat, adeoque gravedinem & catarrhum sanat; ipsum vero foliorum decoctum potum phlegmata incidendo, attenuando ac expellendo tussim curat. Fructus recentes cum melle cocti alvum emolliunt & laxant; siccati autem adstringunt, ex iisque oleum exprimitur, quod artubus illitum quoscunque illorum dolores jucundè tollit.

T A B. 53.

Arboris hujus descriptionem nemo hæcenus tradidit, habetur, & nostratibus in India *Castanea rosea* appellatur, sed fructuum ratione castanæ peregrinæ genus merito latur.

Kāpa-māva. Lat.

കപ്പാമാവ Mal.

Casjū.

काउना bra.

كاسيا Arab.

Anacardium

occidentale. L.

K A P A - M A V A

S I V E

ACAJOUS vel ANACARDI alia species B. Pin.

T A B. 54.

Apa-mava seu *Kasjavo-maram* Malabarenfibus, *Kasjo* Brachmanis, *Cajous* Lusitanis & Belgis, Arbor est mediocris magnitudinis, caudice crasso, candido, cortice cinereo, intus purpureo, odoris subacidi, saporisque adstringentis, tecto, ac ramis atro-viridibus, eleganter in orbem diffusis, donato.

Radix albicans, cortice furvo, tenuibus filamentis per-texto, obducta.

Folia sine ordine ramis adhærent, oblongo-rotunda, glabra, communi virore splendentia, nervis aliquot internè eminentibus è costa media densa in latera excurrentibus. Tenella vero hujusmodi folia manibus conficta glutinosa sunt, & fragrantem spirant odorem; vetustiora autem priusquam decidunt, planè rufescunt.

Flosculi suaveolentes, ac melleum odorem spirantes, racematim ramulis extremis inhærent, atque è calyce exiguo, viridi, in quinque lacinias acuminatas secto prodeunt, quinque teretibus, reflexis, primum viridi-flavescentibus, dein rufis, tandemque purpureis constantes foliolis, staminulis quibusdam tenuibus, flavescentibus apicibus ornatis, mediam floris cavitatem occupantibus, inter quæ stylus prodit, qui ex ipsius fructus germine emergit.

Pars III.

Ee

Fructus

Fructus cum figurâ, tum magnitudine pyris nostratibus haud abfimiles, glabri, splendentes, primum rufi, dein virides, tandemque flavescentes, carne intus viridi-flavescente, fungosâ, & aquosâ referti, ac tenui pelliculâ cincti: odor suavis, sapor vinosus; acris tamen & austerus, si nondum probè maturi sint. Hujus vero fructus alteri extremitati *Nux* quædam, figura & magnitudine leporinum renem referens, adnascitur, viz. parte altera gibbosa, oppositâ lacunam impressam habens, quæ cinereo tegitur cortice; & præter hunc corticem alius *Nucleum* complectitur pallidum, ea forma qua & totus est fructus, succulentum, amygdalæ dulcis sapore, substantia molliore: at vero inter duos hosce cortices, qui culmi fere latitudine invicem absunt, tophaceis cavernulis coercetur melligo crassiuscula & lenta, sæpe ceraforum colore & consistencia, sapore primum adstringente, mox insigni acrimonia linguam & fauces vellicante, servata tamen adstrictione.

Provenit hæc arbor ubique in Malabar; singulis annis, viz. Augusto & Septembri mensibus, maturos fert fructus, manetque frugifera triginta circiter annos.

Cæterum è fructibus hisce potus exprimitur, qui debito modo fermentatus, vinosus evadit, & inebrians. Fructus in deliciis, uti Amygdalæ, comeduntur & usurpantur, saporemque non minus gratum habent quam amygdalæ aut castaneæ; crudos vero nemo securè ore aperiet, quod continuo cutem abradant, magno dolore eorum, qui ignari temerè eos refecant: ideo cultro aperiuntur, aut, uti castaneæ, sub cineribus assantur, ut manducari possint. Guttur autem peculiari natura cum deglutiuntur stringunt, gustu acri & austero; ideoque in orbes scinduntur, adjuncta aqua seu vino, saleque injecto, quibus modis acrimonia illa mitigatur, palato ita gratissimi. Hisce quo-

quoque nucleis leviter tostis incolæ vescuntur ad Venerem stimulantam. Ex melligine quam gemini cortices continent, copiosum indigenæ eliciunt oleum, quod pictoribus, ad linteamina quævis indelebili nigricante colore pingenda, in usu est; eodemque oleo si lignum ungatur contra putredinem præservatur, adeoque durabilius redditur. Insuper acri illo oleo nihil præstantius esse ferunt ad lichenas & impetigines tollendas, eodemque incolæ adversus scabiem, & vermes necandos utuntur, extrinsecus illito. Denique nuclei hi comesti ventriculum roborant, alimentorum fermentationem juvant, nec non vomitum & nauseam tollunt. Succus vero è fructibus hisce expressus Diarrhœam sistit, & Diabetem sanat.

T A B. 54.

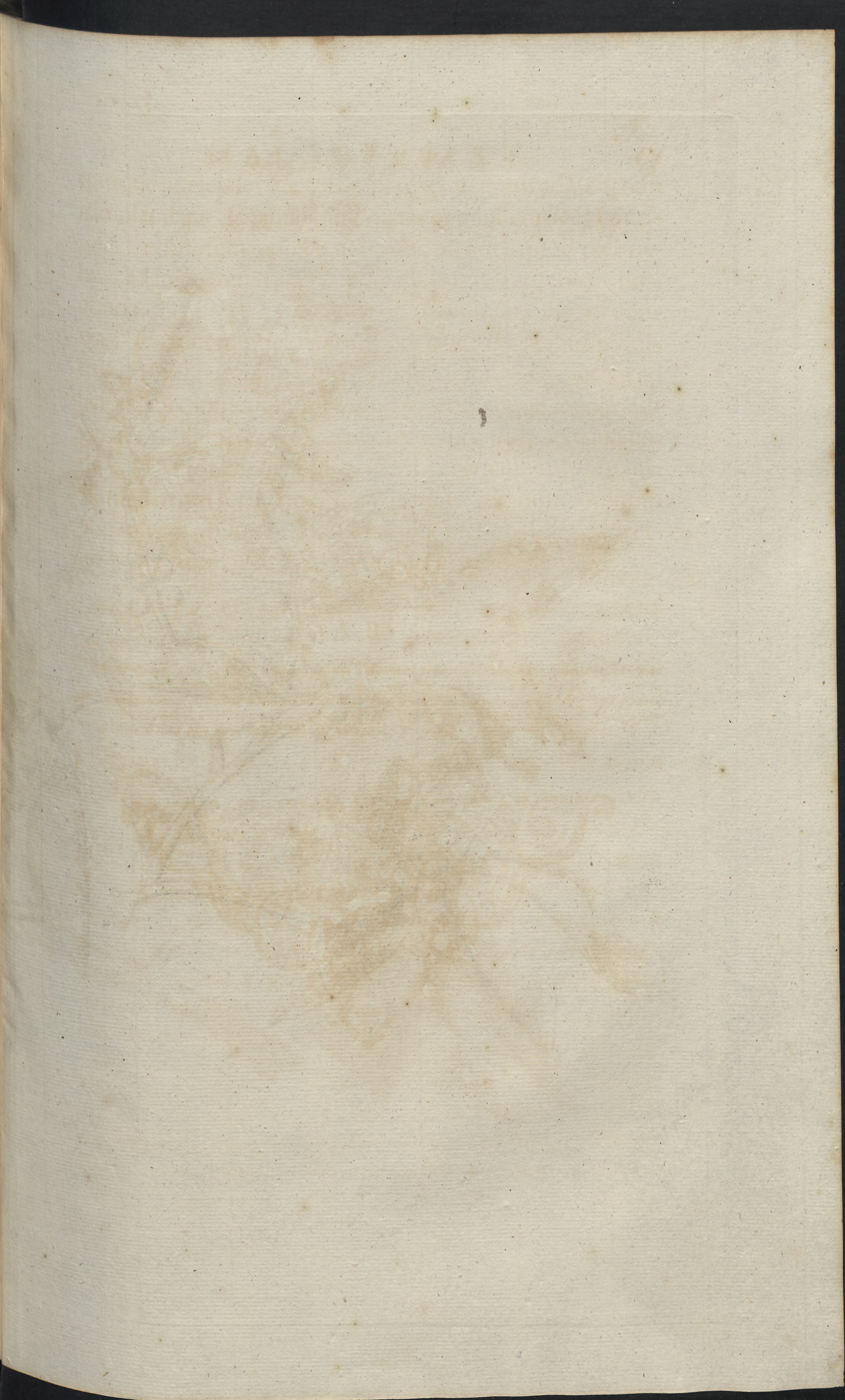
Arbor hæc à variis describitur auctoribus, at imperfectè. Piso tamen *hist. nat. & med. Brasil. lib. 4. cap. 6.* & *Mantiss. aromat. cap. 16.* accuratam hujus arboris ejusdemque fructus exhibet descriptionem, additque eam in multis Brasiliæ locis provenire, & indigenis *Acajaiba*, tos. fructum vero *Acaju* dici. Estque *anacardi alia species* Caspari Baubini. Adhæc Rochefortius ejus mentionem facit nomine *Acajou*, hujusque tria proponit genera, quorum unum fructus fert *Cajou* nomine vulgo notos.

quod nuda leviter in oleo vitæ unguentum
fuerit unctum. Ex hoc unguento quod dicitur
nec, copiosius unguentum quod dicitur
pau. adhuc unguentum quod dicitur
genda. in oleo vitæ unguentum
ita putandum quod dicitur
in. labitur aculeo oleo vitæ unguentum
licet & unguentum quod dicitur
re. unguentum quod dicitur
illud. Unguentum quod dicitur
alio unguentum quod dicitur
& unguentum quod dicitur
in. unguentum quod dicitur

Ad hoc unguentum quod dicitur
in. unguentum quod dicitur
alio unguentum quod dicitur
& unguentum quod dicitur
in. unguentum quod dicitur

Fiti-arealou. Lat.

മിമി ൭൭ ല *Mal.*

Dou-adeke-goli.

अउके गोळी *bram.*

يَطِيْعُ عَلَاجُ *Arab.*

Ficus

nitida. Thunb.

I T T I - A R E A L O U.

T A B. 55.

Itti-arealon Malabarenfibus, *Donadeke-goli* Brachmanis, *Arbore da Raijs menor* Lusitanis, *Cleyn Wortel-vyge* Belgis, in proceram excrescit arborem; cujus *Radix* fibrata, albicans, nigricante cortice tecta, qui ubi inciditur lacteum succum stillat.

Caudex, haud secus atque in *Itti-alon* part. 1. Tab. 26. & *Peeralon* Tab. 28. descriptis, observatur, plurimos undique diffundit ramos, qui (postquam annos quadraginta aut quinquaginta vixit arbor) tenues quasdam, easque singulares fibras seu filamenta, rufi ac cerei coloris, deorsum mittunt, quibus, ubi terram attingunt, firmantur, novamque quasi prolem generant, & velut in novos arborum caudices transeunt, qui rursus summâ sui parte novos ramos in latera spargentes, novis denuo fibris deorsum missis sese propagant. Sic alii deinceps rami in infinitum, ut interdum unica arbor suis propaginibus milliare Italicum in ambitu occupet, sitque difficile, quænam primaria arbor, sive omnium istarum prolium parens, dijudicare, præterquam ex trunci crassitie, quæ interdum tanta est, ut trium virorum ulnis vix apprehendi possit. Cæterum non modo inferiores rami similes spargunt fibras, sed etiam in arbore summi, atque ideo unica arbor sylvam efficit densissimam, & non raro plura superstes manet secula. Sub eas vero arbores aditum sibi parant incolæ, ac fibras jam in truncos conversas, tenuiores sc. rescindere solent, atque ea ratione veluti concamerationes & umbracula faciunt, æstus arcendi gratiâ: adeo enim densis ramulis reliqui majores luxuriant, ut foliorum radii nulla ratione penetrare queant; imò aliquot hominum millia sub tali arbore latere possint.

Folia similia sunt foliis *Itti-alon*, at minora.

Pars III.

Ff

Fruetus

Fructus exigui, plano-rotundi, colore primum viridi, dein foris & intus sanguineo, granisque pleni uti vulgares ficus, dulces quidem, minus tamen grati saporis quam illæ, quapropter avibus potius quam hominibus cibo sunt; nascuntur inter folia quemadmodum vulgares ficus, *hoc est*, in novellis ramis, qua parte folia illis inhærent.

Nascitur ubique in Malabar, imprimis circa Warapouli; viret per totum annum, fructusque fert.

Cæterum ex arboris hujus cortice, radice, & foliis in oleo decoctis Balsamum paratur vulnerarium. Ex cortice in lacte ebutyrato cocto fit oris collutio, quæ aphthas absterget, flaccidas & erosas gingivas sanat, nec non vacillantes dentes firmat.

T A B. 55.

Arbor hæc, & sequentes *Alou* seu *Arbores da Rajz*; species sunt illarum, quæ patt. 1. Tab. 25. 26. 27. 28. 29. describuntur, omnesque ad *Ficum Indicam* *Clusii* merito referuntur; cum eodem modo è ramis undique diffusis tenuia quædam filamenta deorsum mittant, quibus ubi terram attingunt, firmantur, novamque quasi prolem generant, & velut in novos arborum caudices transfunt: quod tamen *Eximius Botanicus Arnoldus Syen p. m.*

haud notavit in comment. ad *Alou* species part. 1. exhibitas. Interim hæc *Itti-arealon* genus est *Itti-alou*, & *Arealon*; ac, uti ex illius descriptione suspicari posset, forsan *Euzada Pigafette*: sed fructuum ratione minor species videtur *Ficus Indicæ*, quam *Clusius* describit *Exotic. libr. 1. cap. 1.* Et nostro judicio vocari posset *Ficus Malabarica*, *Folio mali cotonei*, *Fructu exiguo, plano-rotundo, sanguineo.*

Tsjerou-meerallou Lat.

മെഴുത്തുമരം Mal.

Parai.

पामरु

Gram.

جفروءى Arab.

Ficus

acrobata W.

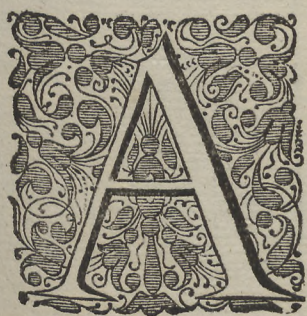
127 FROM THE ALBION

1841
The Albion was built at the
works of Messrs. J. & F. Hall,
London, and was launched on
the 1st of May 1841. She was
designed by Mr. J. Hall, and
was built for the service of
the East India Company. She
was the first of a class of
ships built for the service of
the East India Company, and
was the first of a class of
ships built for the service of
the East India Company.

TSJEROU-MEER-ALOU.

T A B. 56.

Rbor quæ Malabarenfibus *Tsjerou-meer-alou*,
Brachmanis *Paray*, Lusitanis *Arvore da Raijs*,
Belgis *Wortel-boom* nuncupatur, minor est ac
humilior præcedentis species, eodemque
modo crescit, & propagatur ut *Itti-arealon*.

Folia similia sunt foliis seqq. *Atti-meer-alou*;
at minora, & numerosiora.

Fructus itidem fructibus *Itti-arealon* per similes; sed minores,
brevibusque petiolis inter folia novellis ramis inhærent.

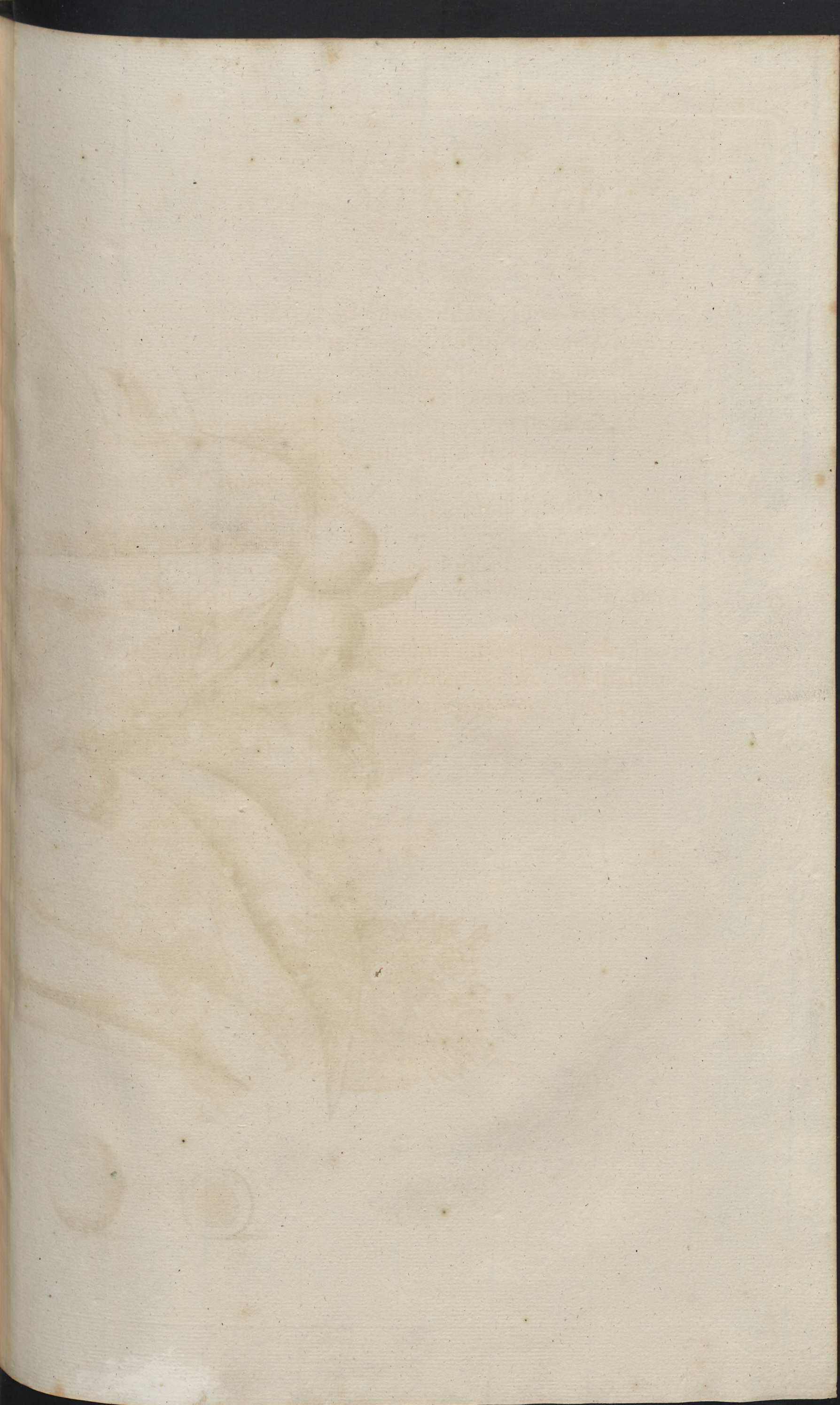
Cæterum uti *Itti-arealon*, crescit quoque species hæc ubi-
que in Malabar, præcipue in Provincia Warapouli; per
totum annum viret, fructusque fert.

Vires autem hujus arboris eadem sunt, ac præcedentis,
præterquam quod ex radice cum calce & curcuma in aqua
decocta Balneum conficitur ad Epilepsiam & Lepram cu-
randam.

T A B. 56.

Arbor hæc præcedentis species est, atque minabimus *Ficum Malabaricam*, folio & fru-
à nemine hætenus tradita; quapropter no-ctum minore.

Catu-álu. Lat.

കുളുഴ Mal.

فحاط علو Arab.

Ficus

cotoneafolia. W.

THE MARRIAGE

A NOVEL

IN THREE VOLUMES

By MARY W. MONTAGUE
Author of "The History of the Life of the Late
John Montague, Esq." &c.
LONDON: Printed by J. JOHNSON, in Pall-mall.
1794.

THE MARRIAGE
A NOVEL
IN THREE VOLUMES
By MARY W. MONTAGUE
Author of "The History of the Life of the Late
John Montague, Esq." &c.
LONDON: Printed by J. JOHNSON, in Pall-mall.
1794.

K A T O U - A L O U.

T A B. 57.

K *Aton-alou* Malabarenfibus, *Doulo-vadhon* Brachmanis, *Rayseira vidriado* Lusitanis, *Glas-vijge boom* Belgis, in arborem excrescit proceram, imo altiore[m] quam *Itti-alou*, *Peeralou*, *Tsjeron-meeralou*; aut *Ittiare-alou*, atque fibris suis à ramis deorsum missis propagatur eodem modo ac *Itti-arealou*. Cæterum quoad lignum, corticem, & radicem, species hæc cum præcedentibus planè convenit.

Folia oblongo-rotunda, ac in mucronem desinentia, densa, fragilia, supernè glabra, atro-viridia, splendentia, infernè albicantia & lanuginosa, insipida, inodora; è costa media insigni plures nervuli ordinato ac parallelo ductu exeunt, qui ad oras arcuatim in se invicem incurrunt.

Fructus in novellis ramis, qua parte folia illis inhærent, sine petiolis proveniunt, rotundi, fructibus *Itti-arealou* perfrimiles, sed majores, colore primum viridi, dein flavescente, tandemque rubicundo, ac granis pleni, uti vulgares ficus, dulces quidem, sed minus grati saporis quam illæ.

Crescit hæc *alou* species in multis locis Malabar, præcipue in provincia Parakaroo; per totum annum viret, fructusque fert, & aliquot secula superstes manet.

Porro ex arboris cortice in aqua decocto conficitur oris collutio, quæ aphthas maturat & absterget, nec non dentes vacillantes firmat: idem decoctum potum renes expurgat, & urinam ducit. Insuper ex eodem cortice cum cancri pedibus in oleo cocto Balsamum paratur, quod auribus

Pars III.

Hh

instil=

instillatum earum exulcerationes sanat, nec non tinnitum & surditatem tollit. Denique ex radice & arboris cortice simul coctis Balneum fit, quod curandæ lepræ, nec non quibuscunque artuum doloribus mitigandis mirificè conducit.

T A B. 57.

Katou-alou est ipsa *Ficus Indica*, *Clusii Exotic. libr. 1. Pigafette* pro hac arbore describit. Neque *Katou-alou* cap. 1. & *Ficus Indica* foliis mali *Cotonei* similibus, fructu est *Arbor da Rajz*, *Lincolti*, uti ex imagine ejus manifestum fit: sed forsitan illa, quam *Rochefortus de plantis sect. 1.* Errat tamen idem *Baibinus*, quum *Euzadam Americanis* proponit.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF CHARLES THE FIRST
BY JOHN BURNET
OF THE UNIVERSITY OF OXFORD
M.D.C.LXXII

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard, near St. Dunstons Church, in London.

1672

Atti-meer-álou Lat.

उ० अ० Mal.

पानाई Bram.

عزعلو Arab.

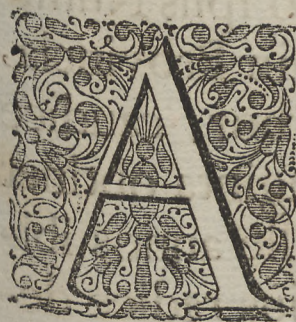
Ficus

excelsa Vahl.

ATTI-MEER-ALOU.

TAB. 58.

Rbor hæc Malabarenſibus *Atti-meer-alou*, Brachmanis *Rauka-paray*, Luſitanis *Arvore da raijs ladrao*, Belgis *Wortel-vijgh* nuncupatur. Eſtque vaſtæ magnitudinis, caudice craſſo, tenues quaſdam & ſingulares fibras deorſum mittente, quæ ipſi caudici adhæreſcentes craſſiſſimum eum reddunt; adhæc iiſdem fibris arbor terræ firmatur, multiſque ramis in orbem diffuſis longè latè-que propagatur. *Lignum* albicans, molle, & flexile, cortice ſubviridi cinereo obductum, qui ubi inciditur ſuccum ſtillat lacteum, acrem, inodorum.

Radix albicans, glabro & nigricante cortice tecta, nec non fibris ſuis late per terram diffuſa; læſa liquorem fundit candidum, unctuoſum, qui dein cum inciſa radice purpureus evadit.

Folia foliis *Atti-alou* part. 1. Tab. 25. deſcriptæ, haud abſimilia, brevibus petiolis novellis ramis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, denſa, communi virore nitentia, ſuperne glabra, inferne nonnihil aſpera, nervis aliquot è media coſta, in duas inæquales partes folium dividente, in latera excurrentibus; ſapor amaricans, & acerbus.

Fructus brevibus petiolis inter folia ramulis inhærent, fructibus *Are-alou* part. 1. Tab. 27. deſcriptæ, perſimiles.

Provenit ubique in Malabar; per totum annum vi- ret, fructuſque fert. Initium ſumit ex arborum quarundam caudicibus, aut erupibus, vel antiquorum murorum rimis & fiſſuris, e quibus convolvuli inſtar prodi- t; dein radix & truncus tenuia quædam filamenta deorſum mittunt, quibus caudex inſigniter craſſeſcit; cumque iiſdem fibris terræ firmatur, longe latè-que propagatur; adeo ut arbor,

Pars III.

Ii

e qua

e qua initium suum duxit moriatur, hæc vero evadat maxima omnium arborum, quæ in Indiis adhucdum repertæ sunt, nec non secula aliquot superstes maneat.

Cæterum arbor hæc indigenis species habetur *are-alou*, quanquam illis sacra non sit, uti *are alou* Cingalensibus, quam *Bhoudou-gas* seu *Rhoo-gas*, à quodam *Bhoudou* sacro ipsis Numine, appellant. In *Kandenato* Regionis *Cochin* Provincia, juxta templum *Baykam* hujusmodi habetur arbor, caudice crassissimo, quæ in circumferentia quinquaginta obtinet pedes geometricos, quamque incolæ bis mille annos ibidem crevisse affirmant. Porro ex arboris hujus radice decoctum fit, hepar obstructum potenter aperiens; eodemque si os colluatur præstantissimum evadit adversus quoscunque oris affectus remedium: foliorum succus febribus medetur ardentibus. Fructus quoscunque alvi fluxus sistit.

T A B. 58.

Arboris hujus descriptionem nullus Botanicorum hactenus exhibuit. Videtur genus præcedentium *Alois* specierum; differunt tamen maximopere modo crescendi: Enimvero illæ è ramis tenuia deorsum mittunt filamen-

ta, quibus terræ firmantur, novamque quasi prolem generant; hæc autem non è ramis, sed è caudice tenues quasdam fibras deorsum mittit, quibus non propagatur, verum caudex crassissimus fit.

Handur-álu. Lat. Tab. 59.
 වුදු. Mal.
 වුදු. Bram.
 علة. Arab.

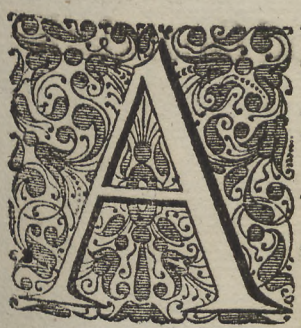

Ficus

septica. Forst.

HANDIR - ALOU.

TAB. 59.

Rbor quæ Malabarenfibus *Handir-alou*, Brachmanis *Vodon*, Lusitanis *Figos de Buzio*, Belgis *Kray-vygh* appellatur, procera est, caudice crasso, candido, fungoso, cortice cinereo obducto, multisque ramis latè diffusis ornato.

Similiter *Radix* nigricans fibris suis latè per terram diffunditur; sapor acris, odor nullus.

Folia sine ordine novellis ramis inhærent, oblongo-rotunda, densa, glabra, fragilia, longitudine spithamam, latitudine quatuor circiter pollices æquantia, superne atro-viridia, inferne subviridia, splendentia; nervis aliquot in adversa parte eminentibus e media costa, ordinato ac parallelo ductu, in latera excurrentibus: sapor austerus, odor sylvestris.

Fructus itidem granis pleni uti vulgares ficus, ac fructibus *Atti-alou* part. 1. Tab. 25. descriptæ, persimiles. Ab hominibus non comeduntur, sed desiderantur à fimiis & cornicibus; quam ob causam Lusitanis *Figos dos Buzios*, hoc est, *Simiarum ficus* fructus hi nuncupantur.

Nascitur ubique in Malabar, præcipue in fluminum ripis, & locis montanis ac petrosis Mangotti; virescit per totum annum, fructusque fert, & aliquot secula superstes manet. Ab avibus feritur: eæ namque quum fructus comedunt, exigua illorum granula (in quibus germinandi vis consistit) cum excrementis iterum deponunt, è quibus denuo arbores excrescunt.

Cæterum arboris hujus foliorum tenellorum succus expressus ad erofas gingivas, similesque oris affectus egregium est remedium, si eo os colluatur. Ex eodem succo cum butyro recenti digestivum fit, Ulceribus mundificandis & consolidandis perquam utile. Ex radicibus & foliis simul in aqua decoctis Balneum paratur, quod sanandæ lepræ, & epilepsiæ conducere dicitur.

T A B. 59.

Hujus quoque arboris nullus meminit Botanicorum : Species est præcedentis; filamenta namque non è ramis, sed è caudice deorsum mittit, quæ ipsi caudici adhærentia crassissimum eum reddunt. Adhæc *Handir-alou* magnam habet similitudinem cum *Arbore Peregrina*, *Fructum ficui similem gerente*, quam *Clusius* perfunctoriè describit; & referri forsan potest ad *Tepeamatl*, seu *Sycomoro Saxatil Mexicana*, quam *Recchus* proponit.

TERE-

Tab. 60.

Teregam. Lat.

എറമക. Mal.

حليجہر غنم Arab.

Ficus

Ampelos. Lam.

T E R E G A M.

T A B. 60.

Eregam seu *Terega-maram* Malabarenfibus, *Caravatti* Brachmanis, *Arvore da Raspa* Lusitanis, *Rijv-boom* Belgis, arbor est procera, triginta circiter pedes alta, caudice crasso, cortice atro-viridi, intus albicante obducto, nec non ramis lanuginosis ac asperis in orbem diffusis eleganter ornato; Lignum ex albo flavescens, molle, insipidum, inodorum.

Radix fibrata, albicans, cortice rubicundo, intus croceo tecta, inodora, insipida.

Folia rotundis, viridibus, ac hirsutis ramulis sine ordine inhaerent, foliis mali citrii haud absimilia, atro-viridia, densa, spinulis quibusdam tenuibus & rigidis omni ex parte vestita.

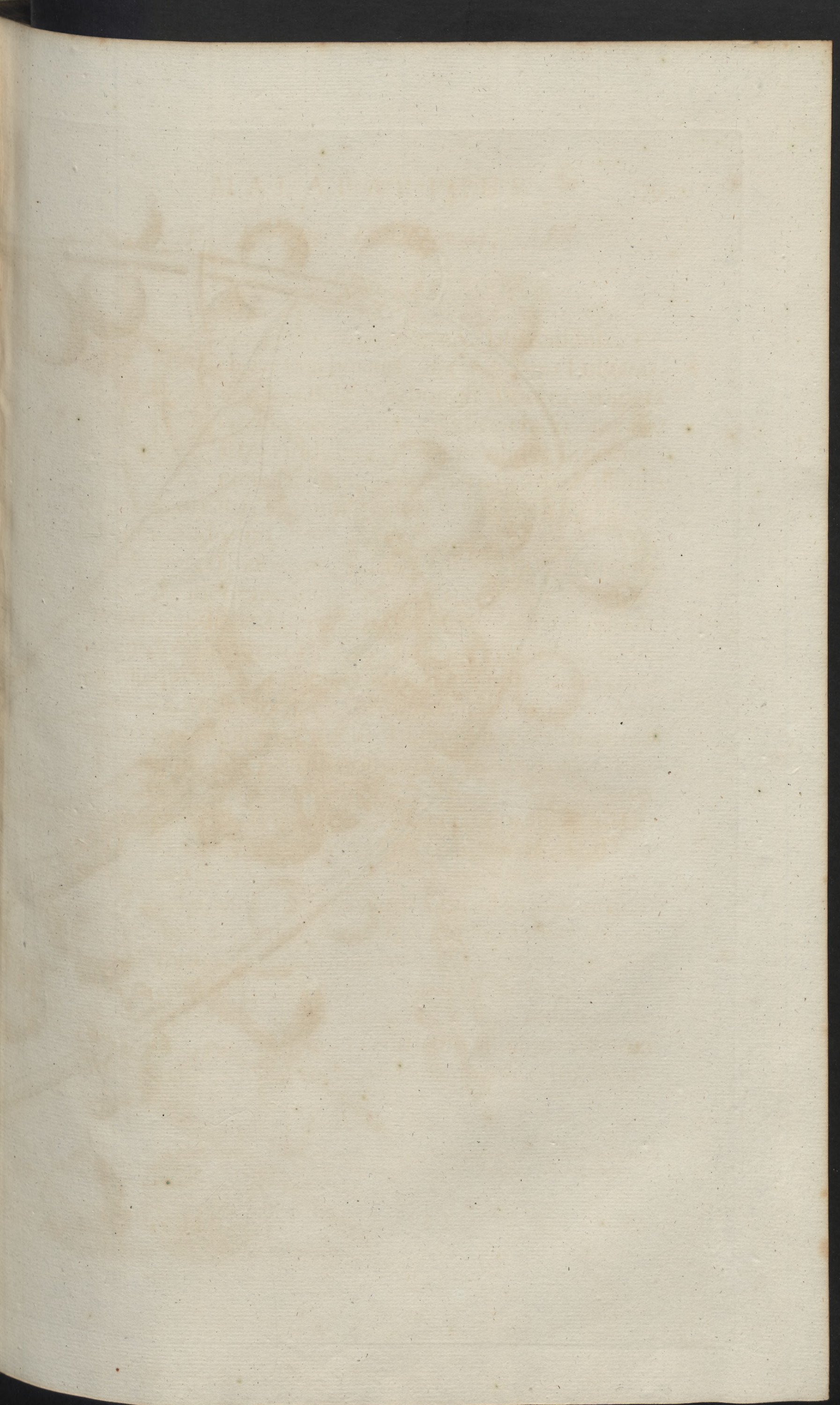
Fructus ad ramulorum exortum ramis inhaerent, Alou fructibus persimiles, rotundi, lanuginosi, cerasi nigri majoris magnitudine, viridi primum, dein flavescente colore, ac granis pleni, insipidi, inodori.

Provenit locis sylvestribus Malabar, imprimis circa Cochinchin; per totum annum viret, fructusque fert, ac diu superstes manet.

Folia autem hujus arboris usurpantur ad scrinia, ac quaecunque lignea, cornea, stannea, & argentea vasa fricanda, atque scabritie suâ polienda ac laeviganda, quam ob causam Malabarenfibus *Terega*, Lusitanis *Folhas da Raspa*, Belgis *Rijv-bladeren* nuncupantur. Radix cum aceto è nuce Indica confecto contusa, & mane jejuno ventriculo assumpta viscerum ardorem compescit. Fructus itidem impensè refrigerant.

T A B. 60.

Nemo, quod sciam, *Teregam* fecit mentionem: adeoque nobis erit *Ficus Malabarica*, foliis rigidis, Fructuum ratione species *Ficus Indica* haberi posse; sed rotundo, lanuginoso, flavescente, cerasi magnitudine. modus crescendi cum praecedentibus planè discrepat.

Perim-téregam. Lat.

പെരന്തേറേഗം. Mal.

بجر روم طحتر غوم Arab.

Ficus

symphytifolia. Lam.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

1898

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION
1898

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION
1898

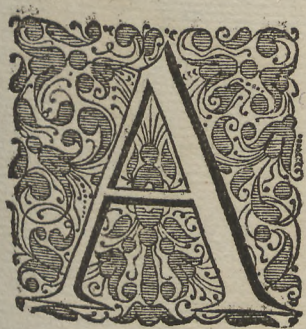
THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION
1898

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION
1898

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION
1898

P E R I N T E R E G A M.

T A B. 61.

Rbor quæ Malabarensibus *Perin Teregam*, Brachmanis *Meri Carabatti*, Lusitanis *Arvore da Raspa major*, Belgis *groote rijv-boom* nuncupatur, præcedentis species est major, atque altior, caudice crasso, candido, molli, multif-
que ramis geniculatis donato, qui cortice cinereo, hirsuto ac subaspero cincti, intusque medullâ coccineâ referti sunt.

Radix albicans & lactescens, nigricante cortice obducta, nec non fibris suis latè per terram diffusa, inodora, insipida.

Folia similia sunt foliis *Teregam*, at majora, & crassiora.

Fructus vel solitarii, vel plures simul juncti ramulis inhærent, præcedentis speciei fructibus intus ac extus persimiles, sed majores.

Nascitur in sylvis Malabar, præcipue in Parou, per totum annum viret fructusque fert, & integrum seculum frugifera manet.

Cæterum folia hujus arboris iisdem usibus inserviunt, ac folia *Teregam*: Fructus contusi usurpantur ad aphthas; insuper ex iisdem in lacte caprino coctis potus conficitur, qui hepatis obstructioni, ejusdemque scyrrho potenter medetur: etiam ex fructibus hisce cum arboris cortice in aqua coctis Balneum fit, quod endemiis corporis maculis leprofis tollendis conducit.

T A B. 61.

Etiam arbor hæc, fructuum ratione, præcedentis dictum: sed quoniam nemo hætenus ejus tradidit descriptionem, plura addere non possumus.

nec non cæterarum *Alou* specierum genus videtur; distinguitur tamen ab his modo crescendi, uti de *Teregam*

Valli-téregam. Lat.

പള്ളി കെരക. Mal.

واللي محضرا غام Arab.

Ficus

rufescens. W.

VALLI-TEREGAM.

T A B. 62.

Valli-Teregam Malabarenfibus, *Caravatti-valli* Brachmanis, *Arvore de Raspa pregiroso* Lusitanis, *Climmende Rijn-boom* Belgis, Convolvulus est arborefcens, humilis, fex feptemve circiter pedes altus, caudice tenui, candido, cortice furvo obducto, ramis tamen lanuginofis latè undique, aliorum convolvulorum in modum, proferpentibus donato.

Radix itidem fibrata, albicans & lactefcens, rubicundo cortice tecta, inodora, infipida.

Folia decuffatim ramulis inhærent, denfa, primum profundè incifa, dein oblongo-rotunda, acuminata, fpinulis undique veftita, ac foliis *Perin-Teregam* fimilia, fed minora

Fructus cum magnitudine tum figura prunorum æmuli, intus & extus *Teregam* atque *Perin Teregam* fructibus haud abfimiles.

Crefcit etiam in fylvis Malabar; per totum annum viret, fructusque fert. Folia itidem hujus convolvuli iifdem uſibus inferviunt, ac folia *Teregam* & *Perin Teregam*. Succus è radice expreffus & affumptus alvi cruciatus lenit: fimiliter e foliis cum lacte dulci contufus expreffus fuccus dyſenteriam curat. Radicis cortex cum coriandri femine in pulverem redactus & exhibitus, tuffi, aſthmati, fimilibusque thoracis affectibus medetur.

T A B. 62.

Valli-Teregam duarum præcedentium ſpecies eſt, *montani candidi* C. B. haud abſimilia ſunt, at dein ratione fructuum & foliorum; quæ novella foliis *aceri* aliam planè acquirunt formam.

Pars III.

Nn

TS7ELA.

Tsiela. Lat.
 0212 Mal.
 Asuatū. bram.
 3333 Arab.

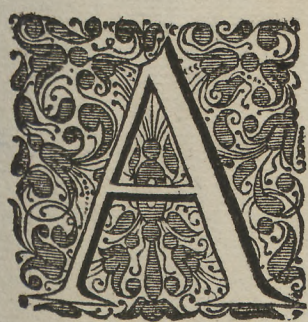

Ficus

indica. L.

T S J E L A.

T A B. 6.3

Rbor hæc Malabarenfibus *Tsjela*, Brachmanis *Afonaton*, Lusitanis *Morsegeiro*, Belgis *Vledermuys-boom* appellatur, estque vastæ magnitudinis, septuaginta circiter pedes alta, caudice crasso, octodecim pedum mensuram in ambitu haud raro superante, multisque ramis in orbem diffusis donato. Lignum albicans, cortice crasso, scabro, cinereo, intus rufo obductum; cuius matrix prædura, crocea.

Radix albicans, flavescente cortice tecta, fibris suis crassioribus profundè terræ inhæret; sapor lacteus ac subfalsus, odor nullus.

Folia rotundis ac subviridibus petiolis in novellis ramis densâ congerie proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, communi virore supernè splendentia, infernè subviridia, insipida, inodora; e media costa nervuli plures ordinato ac parallelo ductu exeunt, qui ad oras arcuatim in se invicem incurrunt.

Fructus ipsis ramulis inter folia sine petiolis adhærent, cum formâ tum magnitudine ribesii haud absimiles, suntque exiguæ ficus, rufis granulis plenæ uti omnes *Alon* & *Teregam* fructus, insipidæ, inodoræ.

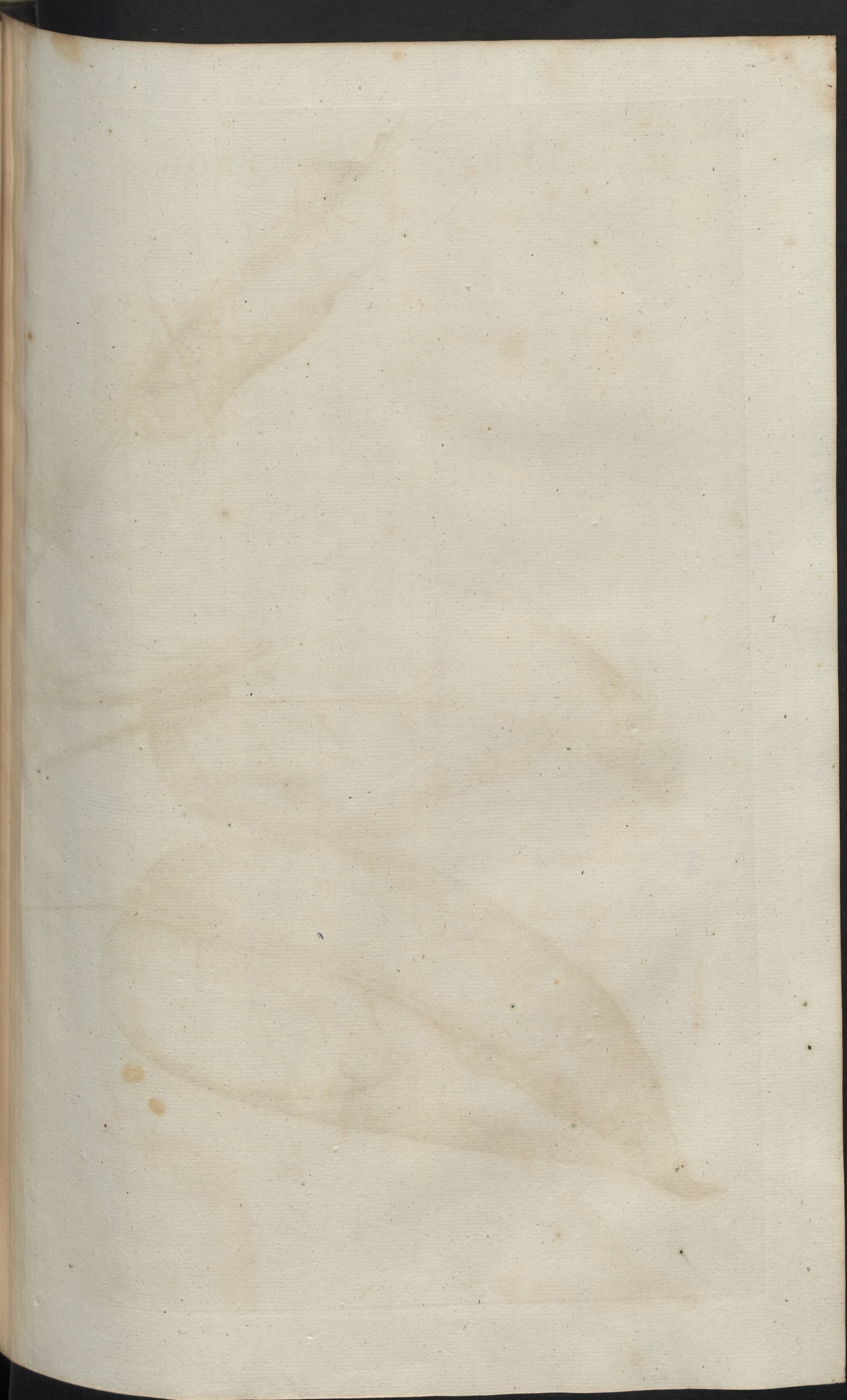
Nascitur locis sylvestribus, montanis, ac petrosis Malabar, præcipue in Ambalakatti, atque per totum annum fructus fert. Vespertiliones, quoniam fructibus delectantur, in hac arbore frequenter nidificare solent, quam ob causam Lusitanis *Morsegeiro*, nostratibus *Vledermuys-boom* dicitur.

Cæterum ex arboris hujus radicis cortice cum pipere longo in aqua communi decoctum paratur, quod tussi inveteratæ, aliisque pulmonis affectibus medetur. Lacteus e radice & fructibus expressus succus efficax in oculorum vitiis remedium est.

Pars III.

O o

T S J A.

Isi'la. lat.

മല Mal.

Rana-rodu.

मानक bram.

جملع Arab.

Ficus

venosa. W.

NOTUS AB EABRIS

Y. V. A. V. A.

1711

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

1711

III

T S J A K E L A.

T A B. 64.

Sjakela Malabarenfibus, *Rana-vodon* Brachmanis, *Cordoeira* Lusitanis, *Heup-boom* Belgis, arbor est procera, caudice candido, præcrasso, multisque ramis crassioribus in orbem diffusis donato, cortice nigricante intus purpureo obducto, quo leviter inciso succus exstillat lacteus, acris, inodorus.

Radix fibrata, albicans, flavescente cortice tecta, incisa & vulnerata similem plane emittit lacteum succum.

Folia rotundis ac viridi-albicantibus petiolis in novellis ramis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, densa, longitudine spithamam, latitudine palmum superantia, superne communi virore nitentia, inferne subviridia, insipida, inodora, nervis aliquot albicantibus, ac eminentibus e media costa in latera excurrentibus.

Fructus præcedentis speciei fructibus similes sunt.

Crescit locis montanis Malabar, præcipue in sylvis Paracaroo; semel in anno, viz. Decembri & Januario mensibus fructus fert, atque sobole fata ad quinquagesimum usque annum non raro frugifera manet.

Porro ex arboris cortice peculiari artificio Chordæ torquentur, quibus arcus tenduntur. Nec non color paratur rubicundus, quo vestimenta *panos de Cambaya* ipsis dicta, tinguntur.

Cæterum arbor hæc eosdem habet in Medicina usus, ac *Atti-alou* part 1. Tab. 25. descripta.

T A B. 63. 64.

Haud dubitandum, quin duæ hæc arbores præcedentium sint species, sed à nullo Botanographo, quod sciam, descriptæ.

Pars III.

Pp

I N D E X.

A.		N.	
A Nona-Maram, seu Anon Ovie-		N Eli-pouli, seu Bilimbi altera mi-	
di.	tab. 30. fol. 23	nor.	tab. 47. fol. 47
Ansjeli.	tab. 32. fol. 25	Niti-panna.	fol. 7
Atamaram.	tab. 29. fol. 21	Nyrvala.	tab. 42. fol. 49
Atti-meer alou.	tab. 58. fol. 75		
B.		P.	
B Ellutta Tsjampakam, seu Castanea		P Anja, Panjala, seu arbor Lanigera	
Rosca Indica.	tab. 56. fol. 63	bontii.	tab. 49. fol. 59
Bilimbi.	tab. 45. fol. 55	Panitsjica-maram.	tab. 41. fol. 45
Blatti, seu Jambos Sylvestris	tab. 40. fol. 43	Pela, seu Guayabo pomifera Indica	
C.		B. Pin.	tab. 34. fol. 31
C Odda-panna, seu palma Monta-		Pelou, seu Guayabo Sylvestre.	
na Malabarica.	tab. 1. fol. 1		tab. 36. fol. 35
Covalam, seu Cydonia Exotica Bauh.		Perin Teregam.	tab. 61. fol. 81
Pin.	tab. 37. fol. 37		
H.		S.	
H Andir-Alou.	tab. 59. fol. 77	S Yalita	tab. 38. fol. 39
I.		T.	
I Tri-Arealou.	tab. 55. fol. 69	T Amara-tonga, seu Carambolis.	
K.			tab. 43. fol. 52
K Apa-mava, seu Acajous.	tab. 54. fol. 65	Teregam.	tab. 60. fol. 79
Katou-alou.	tab. 57. fol. 73	Todda-panna.	tab. 13. fol. 9
Katou-Indel.	tab. 22. fol. 15	Tsjahela.	tab. 64. fol. 87
Katou-Tsjaca.	tab. 33. fol. 29	Tsjaka-maram, seu Jaca.	tab. 26. fol. 17
M.		Tsjela	tab. 63. fol. 85
M Alacka Pela.	tab. 35. fol. 33	Tsjerou-meer-alou.	tab. 56. fol. 71
Moul-Elavou, seu Arbor lanigera			
Spinosa.	tab. 52. fol. 61		
		V.	
		V Alli-Teregam.	tab. 62 fol. 83

ERRATA EMENDANDA.

P Ag. 1. lin. 13. lege *Karetala*. p. 2. l. 18. *exactè* p. 3. l. 8. *exactius*. & l. 17. *ex majori*. p. 4. l. 1. *emittit*. l. 3. *erumpant*. l. 7. *ramus*. l. 9. *obseptus*. l. 17. *genuina*. l. 23. *promiscundis*. p. 5. l. 15. *Malee*. lin. 26. *dele adhuc*. p. 6. l. 12. col. 1. *Carin-pannam*. col. 2. *Baubino*. p. 7. l. 3. *Nicol*. l. ult. col. 1. *dele &*. p. 9. l. 3. *Malabarensibus*. p. 11. l. 21. *singula*. p. 12. l. 29. *Courounada*. l. 31. *in*. p. 13. l. 14. *Soteetsou & nuncupant*. p. 18. l. 16. *teguntur*. p. 19. l. 25. *Kaunga*. 27. *quocum*. 30. *Bubulis*. p. 20. l. 15. col. 1. *describit*. *ibid*. col. 2. *leg. jaceros nuncupantur*. p. 21. l. 6. *Atoeira*. l. 16. *diffunduntur*. l. 17. *Malakessjambou*. p. 22. l. 2. *decerpuntur*. p. 25. l. 6. *sedecim pedum*. p. 29. l. 2. *leg. 33*. l. 22. *rufis*. p. 31. l. 1. *Guajabo*. p. 32. l. 4. *manetque*. l. 18. col. 1. *Guayavos*. col. 2. l. 17. *Pin. & Indica*. l. 28. *Plant.* pag. 37. l. 21. *in quinque lacinias*. l. 31. *oblonga*. p. 38. l. ult. *Serifole*. p. 41. l. 13. *deteguntur*. l. 22. l. *maturioribus mollissima*. p. 43. l. 5. *do Mato*. p. 44. l. 10. *Tirpontari*. p. 50. l. 11. *campora*. p. 52. l. 28. *dele &*. p. 53. l. 17. col. 1. *Carambolas*. col. 2. l. 16. *Chamarock*. p. 60. l. 11. *Aprili*. p. 61. l. 28. *numerosis*. p. 63. l. 5. *Maroin*. p. 69. l. 4. *Arvore*. lin. 12. *quinquaginta crevere*) *tenuis*. p. 71. l. 17. *conficiatur*. p. 74. l. 10. *Enzadam*. p. 75. l. 4. *Rouka-paray*. p. 76. l. 3. *sint*. p. 77. l. 4. *do Buzio*. p. 87. l. 3. *Tsjabela*.
In Dedicatione pag. 2. lin. 15. lege *aliquamdiu*.
In Praefat. seu Epist. Münicks ad Lectorem Botan. pag. 1. lin. 22. lege *celissimas*. lin. penult. *aliorum*. lin. ult. *accurata*.

H O R T I
I N D I C I
M A L A B A R I C I
P A R S Q U A R T A
D E
A R B O R I B U S
F R U C T I F E R I S
R E G N I M A L A B A R I C I,

*Latinis, Malabaricis, Arabicis, & Brachmanum Characteribus nominibusque expressis,
Unà cum Floribus, Fructibus & Seminibus, naturali magnitudine à peritissimis
pictoribus delineatis, & ad vivum exhibitis.*

*Addita insuper accuratâ earundem descriptione, quâ colores, odores, sapor, facultates,
& præcipuæ in Medicina vires exactissimè exhibentur.*

A D O R N A T A

Per Nobilissimum ac Generosissimum D.D.

HENRICUM VAN REEDE, TOT DRAAKESTEIN,

*Toparcham in Meydrecht, quondam Malabarici Regni Gubernatorem, supremi Confessus
apud Indos Belgas Senatorem Extraordinarium; nunc vero Equestris ordinis nomine
Illustribus ac Præpotentibus Provinciæ Ultrajectinæ Proceribus adscriptum,*

E T

JOHANNEM MUNNICKS, M. D.

*In eademque facultate Anatomies ac Botanices in Academia Ultrajectina
Professorem, & Reip. Ultraj. Poliatrum.*

Notis adauxit, & Commentariis illustravit

JOANNES COMELINUS.

AMSTELODAMI,

*Sumptibus Viduæ JOANNIS van SOMEREN, Hæredum JOANNIS van DYCK,
HENRICI & Viduæ THEODORI BOOM.*

Anno clæ 17c Lxxiii.

H O R

I N D I C E

M A T H E M A T I C A

P A R T I

D E

A R B I T R A R I I

F R U C T U

R E C T I

M A T H E M A T I C A

P A R T I

D E

A R B I T R A R I I

F R U C T U

R E C T I

M A T H E M A T I C A

P A R T I

D E

A R B I T R A R I I

F R U C T U

R E C T I

M A T H E M A T I C A

P A R T I

D E

A R B I T R A R I I

F R U C T U

R E C T I

M A T H E M A T I C A

P A R T I

D E

A R B I T R A R I I

F R U C T U

R E C T I

M A T H E M A T I C A

P A R T I

D E

A R B I T R A R I I

F R U C T U

R E C T I

M A T H E M A T I C A

GENEROSISSIMO ET NOBILISSIMO

D O M I N O

D. HENRICO JACOBO

D E T U Y L L

D E S E R O S K E R C K E N ,

Libero Baroni Vrelandiæ oppidi , Quæque
sunt ejus juris Domino , Toparchæ in Zuy-
len, Sweferengh, Westbroeck, Cooken-
gen quæ est Lochorstianæ ditionis, Nee-
derhorst, Overmeer, Horstweert, Nich-
tevecht: Ex ordine equestri præpotenti-
bus Reipublicæ Ultrajectinæ Proceribus,
nec non confessui ordinariorum delegato-
rum adscripto.

*I quis hoc tempore, Dilectissime Co-
gnate, gratiarum actione quempiam
demereri conetur, hæsitare & am-
bigere eum oportebit, quum curio-
sum nimis, & delicatulum hoc secu-
lum pretiosissima quæque tam vilia, tam vulgaria
habeat, ut vix quicquam alicujus faciat, nisi
quod novum, rarum, ac inauditum sit; qualia
non pauca Quartam Horti Malabarici partem*

D E D I C A T I O.

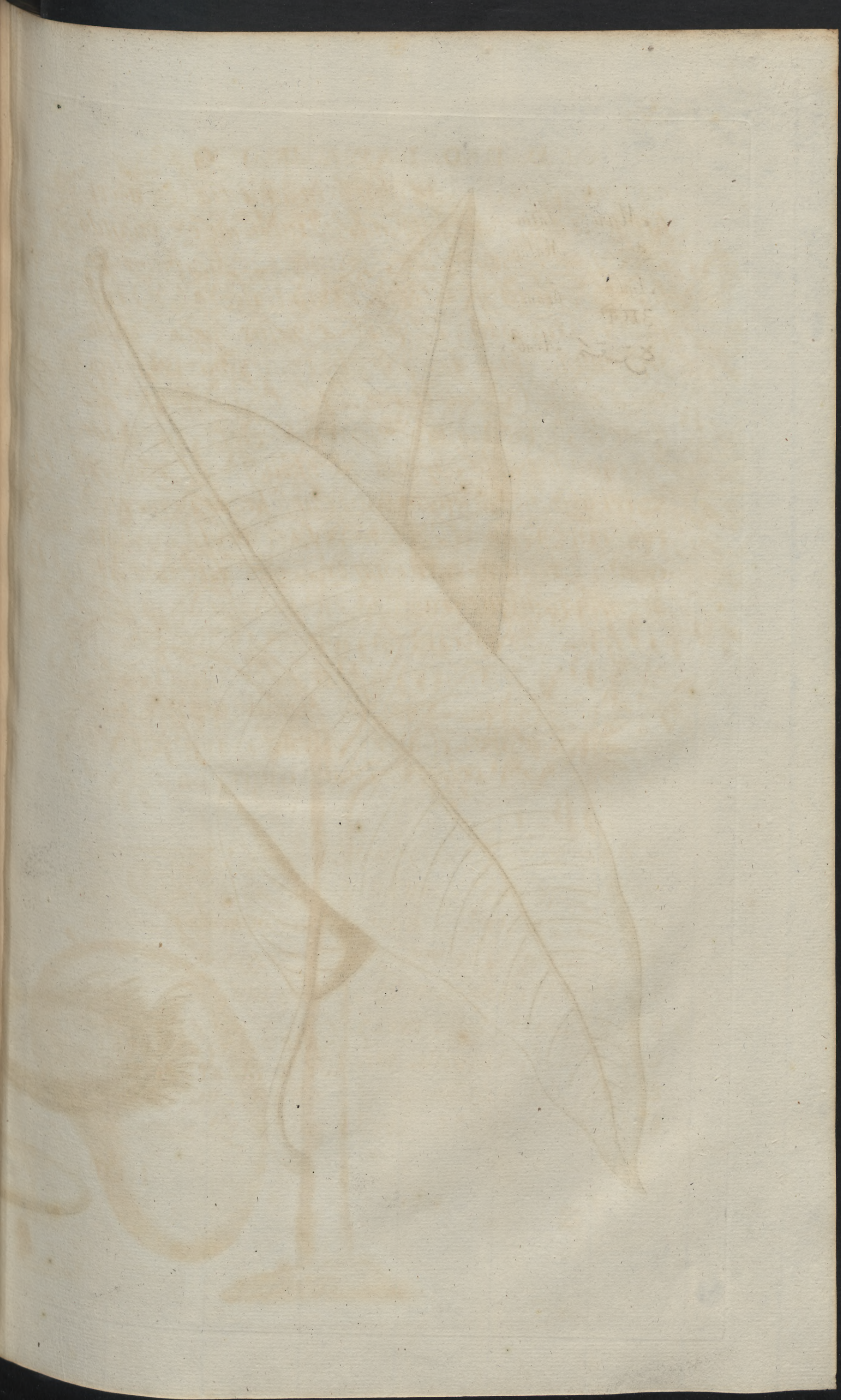
continere puto, quam idcirco in amicitiae, & necessitudinis nostrae, ac imprimis ad tui in me exornando enixi studii memoriam, gratumque animum testandum Generositatis tuae nomini dicare constitui: si inter gravissima Reipublicae hujus onera, in defessi animi relaxamentum, hisce stirpibus remotissimi à nobis soli, ac otii mei fructibus, oculos aliquando, animumque libuerit advertere, ac meditari quam ampla, quam mirabilia sint Creatoris nostri opera, & quam nos ignari simus innumerarum rerum, quæ alibi terrarum reperiuntur; tum equidem ero voti mei compos, quo æternum tibi devinctus, usque ero

NOBILITATIS TUÆ

Amantissimus

HENRICUS VAN REEDE
TOT DRAAKESTEIN.

HOR-

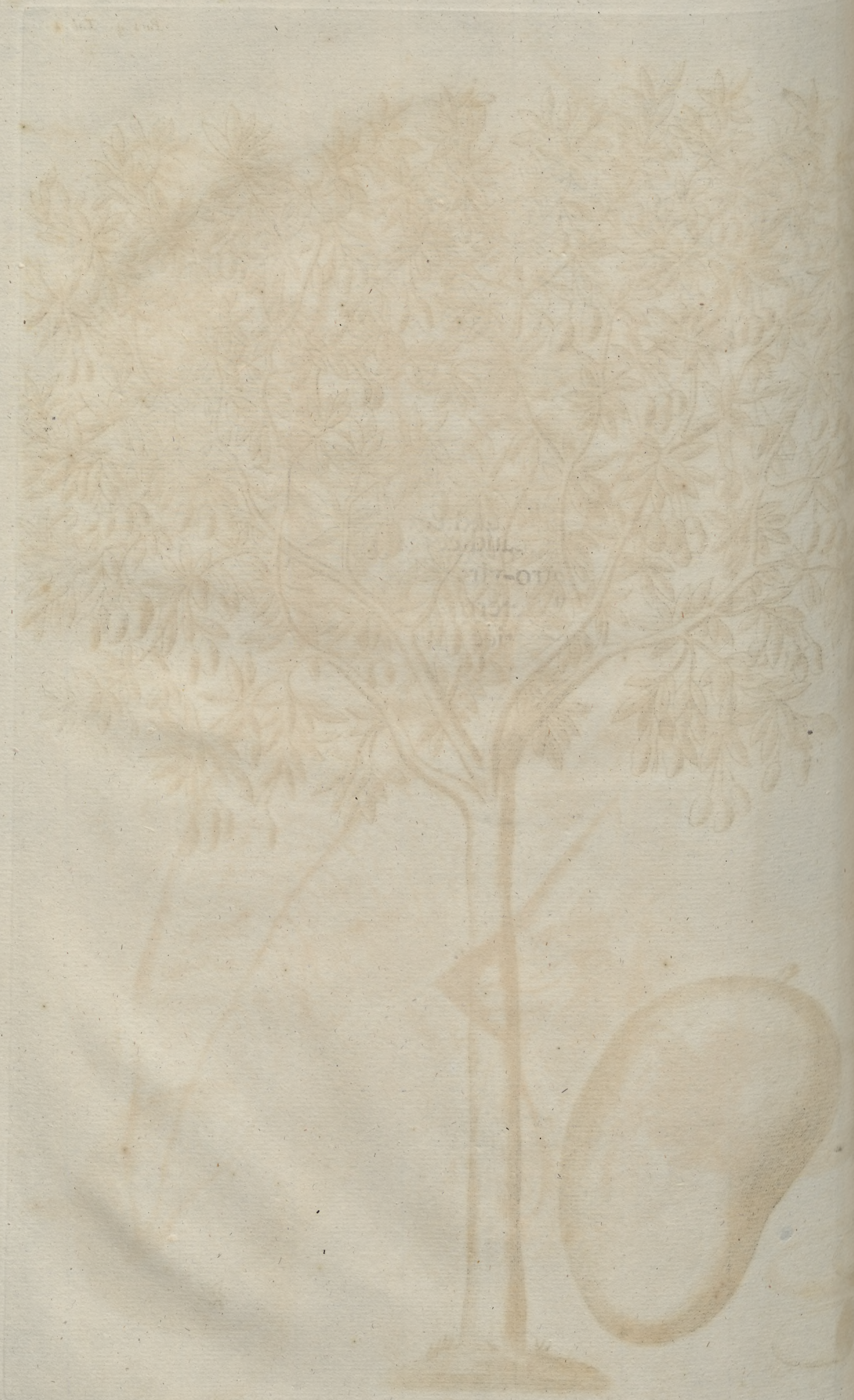

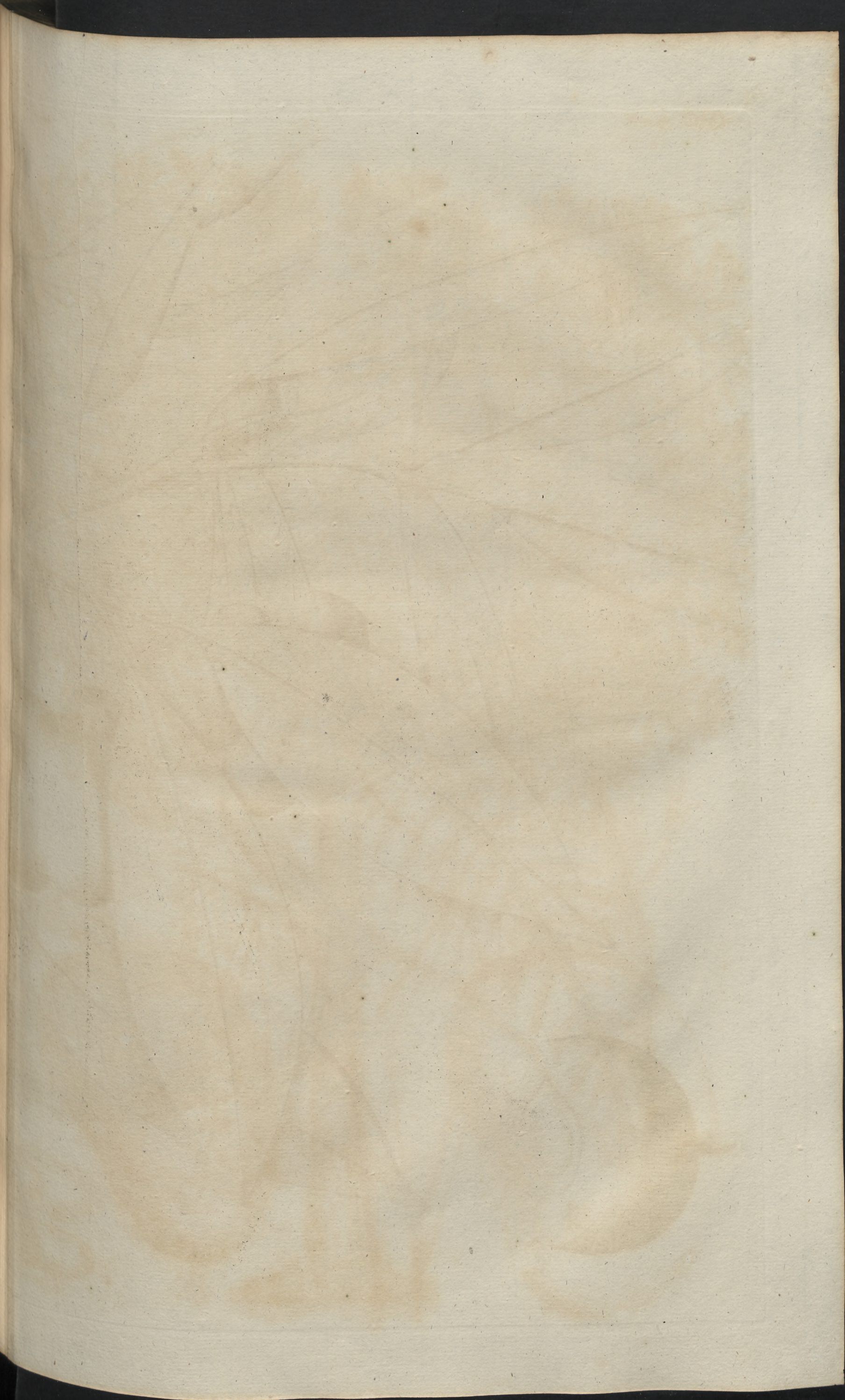
Maù. Latin.
 832 Malab.
 Ambò. bram.
 3119
 مكره Arab.

Mangifera

indica. L.

Mau. lat.
832 mal.
Ambō bram.
متره Arab.

Mangifera

indica. L.

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
ZOOLOGY
OF THE
CITY OF LONDON

1891
JAN 10

THE
LIBRARY OF THE
MUSEUM OF NATURAL HISTORY
AND
ZOOLOGY
OF THE
CITY OF LONDON

1891
JAN 10

P A R S Q U A R T A
H O R T I
M A L A B A R I C I
D E
A R B O R I B U S.

MAO, seu MAU, vel MANGAS.

Tab. 1. 2.

Rbor hæc Indis *Mange*, Malabarensi-
bus *Mao* seu *Mau*, Brachmanis *Ambo*, Lu-
fitanis *Manga* seu *Mangeira*, Belgis *Manges*,
nuncupatur: Estque vastæ magnitudinis,
altitudine quadraginta, crassitie vero octo-
decim pedum mensuram circiter æquans,
multisque ramis in orbem longè latequè diffusis donata;
qui cortice glabro, atro-viridi, ac nitente muniti, ubi
inciduntur liquorem stillant fuscum, suaveolentem, acrem,
amarum: Lignum albicans, molle, ac leve, cortice obdu-
ctum crasso, scabro, & nigricante, ilque vulneratus itidem
lachrymam fundit fuscam, viscidam, & tenacem, quæ ra-
diis solaribus in gummi substantiam tandem spissescit.

Radix crassa, albicans, cortice crasso, purpureo, at in-
tus croceo tecta, nec non fibris suis latè per terram dif-
fusa; sapor amarus, odor aromaticus.

Folia bina, terna, aut quaterna simul ex eodem pedi-
culo ramulis inhærent, oblongo-teretia, densa, glabra,

Pars IV.

A

lon-

longitudine spithamam, latitudine palmum superantia, supernè splendentia colore viridi-fusco, infernè viridi dilutiore; costa media crassa, flavescent, divisa, & in utraque parte altè extuberans, e qua nervuli aliquot transversè superiora versus excurrunt: odor suavis, sapor aromaticus. Folia tamen tenella, e vertice ramorum prodeuntia plerumque subrubra sunt.

Flores ramulorum extremis racematim inhærent, exigui, uvarum flosculis haud absimiles, atque e calyce viridi in quinque lacinias secto prodeunt, quinque tenuibus, acuminatis, candidis foliolis, flavescente maculâ intus notatis, constantes, quinque intus albicantibus fibris, flavescentibus apicibus dotatis, ac stellæ in modum inter foliola expansis, præditi, in quarum medio stylus prodit albus; odor suavis ac melleus, sapor aromaticus.

Fructus oblongo-rotundi, plani, ad latus leviter sinuati, renali formæ haud absimiles, ovum anserinum magnitudine superantes, glabri, nitentes, primum virides, albis interstincti punctulis, dein viridi-flavescentes, tandemque aurei, carne flavescente ac succulentâ (mali Perfici aut potius pruni carni haud absimili) acidi primum, dein acido-dulcis, gratique saporis intus referti, ac pelliculâ tenui villosâ ac tomentosâ aucti. Intra carnem *officulum* continetur oblongum, compressum, & lanuginosum, quod *Nucleum* includit callosum, oblongum, amygdalæ persimilem, amaricantem, non tamen gustui insuavem. Cæterum fructuum horum Mangas, haud fœcus ac pomorum & pyrorum nostratium, variæ dantur species, quæ pro regionum natura & diversitate plurimum variant.

Crescit sobole aut feminibus fœta in multis provinciis, uti in Malabar, Goa, Guzaratte, Balagate, Bengala, Pegu, Malacca, Ormuz, aliisque Indiæ locis. Quæ in sylvis spontè provenit species, Lusitanis *Mangas dos Matos*, hoc est *Mangas Sylvestris* appellatur, non *Mangas Bravas*: hæc quippe

pe adeo præsentis veneni est, ut Indigenæ illius fructu se mutuo perimant, eaque delineatur in parte prima Tab. 39. nomine *odallam*. Porro arbor hæc perpetuum frondet, singulisque annis semel aut bis maturos profert fructus, qui mensibus plerumque Aprili, Mayo, Junio, & Julio colliguntur; atque a sationis anno sexto vel septimo ad centesimum usque frugifera est.

Lignum hujus arboris cum santalo in usu est comburendis gentilium cadaveribus, utpote huic ritui sacrum; hinc & ex eo cistæ fiunt ferales, in quibus cadavera recondunt. Insuper ad fabricam lignum hoc adhibetur, verum cum mollius sit, ocyus teredinem ac corruptionem patitur, quapropter ad viliora opera solummodo usurpatur: eam quoque obrationem naviculæ minores, quæ ex eo fiunt, quæque *Mansjous* Indigenis dicuntur, aquæ & aëri sine putredine diu resistere nequeunt. Frondibus ædes suas diebus festis exornant Brachmanes. Foliis dentes fricant & purgant. Caules vicem Arequæ seu Kaungæ subeunt in maducatione Betel, iidemque calcinati ac in pulverem redacti verrucas tollunt. Ex foliis tenerioribus, corticibus Avanacoe *hoc est* Ricini, semine cumini, & Parpadagam decoctio fit, quæ tussi, asthmæ, aliisque thoracis affectibus summoperè prodest. Arboris cortex in pulverem redactus & cum jusculo galinaceo exhibitus, sanguinem ex casu alicubi extravasatum & coagulatum egregiè dissolvit. Expressus e cortice succus cum albumine ovi, & tantillo opii assumptus præsentaneum contra diarrhæam, dysenteriam, & tenesmum remedium est: similiter ex arboris gummi, & floribus oryzæ, addito opii & piperis pauxillo pilulæ conficiuntur, quæ cuicunque alvi fluxui medentur. Fructus denique ablato cortice comeduntur aut sine vino, aut generoso aliquo vino macerati, veluti persicæ. Coquuntur etiam, & cocti ut mala & pyra usurpantur, vel varia ciborum genera ex iis conficiuntur. Non rarò confer-

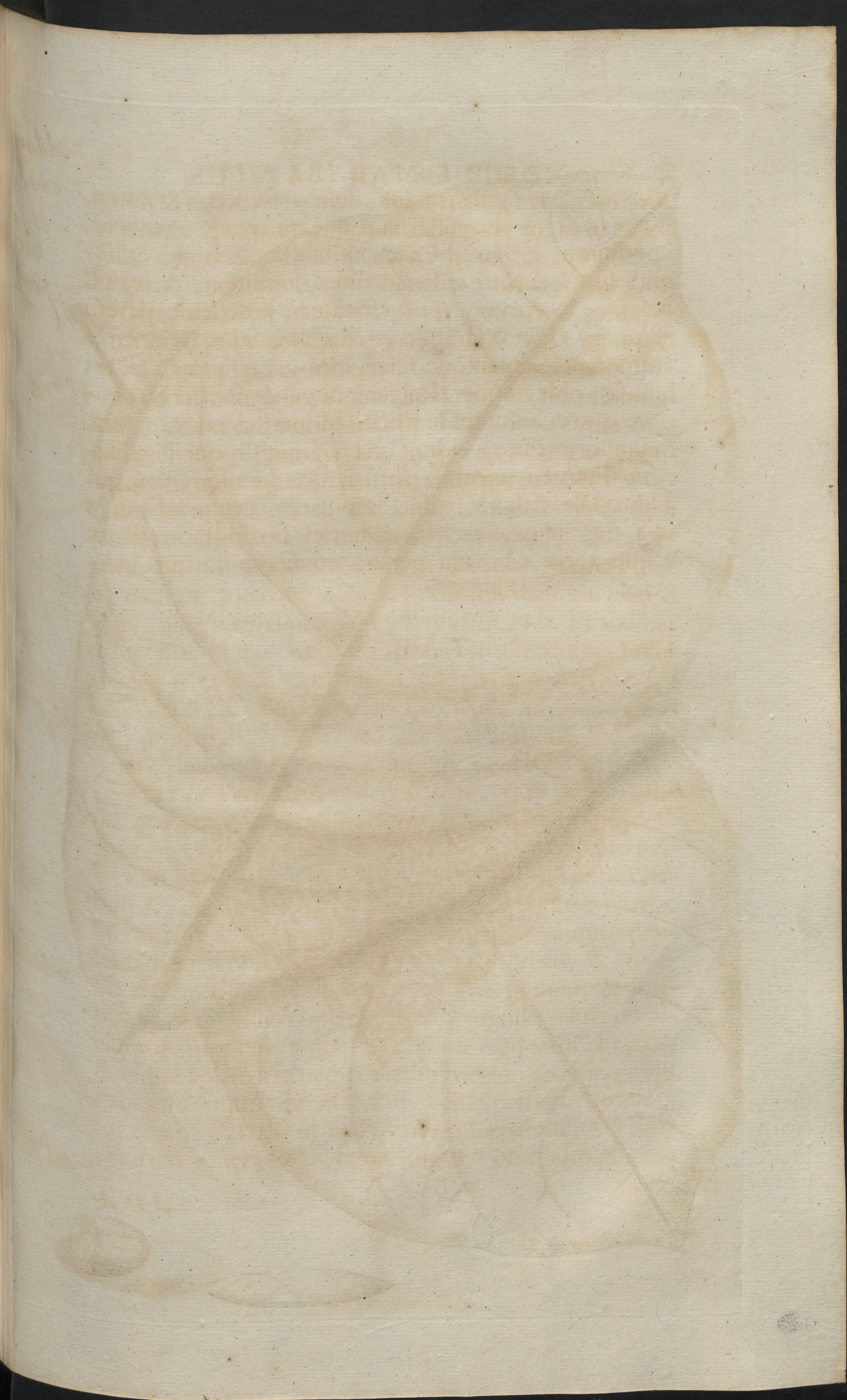
tur melle aut saccharo; interdum verò aceto & muria, insperfis in eorum meditullio alliis, sinapi, & zinzibere, condiuntur in *Atsjaar*. Cæterum fructus hi frigidi & humidi sunt, tametsi vulgus calidos constituat, & multas rosiones in eorum, qui vescuntur, ventriculo parere affirmet: Quin & Indigenæ Medici calidos faciunt, & vituperant, censentque serpiginem, erysipelas, febres biliosas, phlegmones, scabiemque generare: At eo tempore quo colliguntur hi fructus ob immoderatum æstum, in similes morbos incidunt etiam nonnulli, qui illis abstinēt. E fructibus porro maturis succus exprimitur, qui addito sale, radiis solaribus inspissatur, sicque ad varios usus per annos asservatur. E nucleis siccatis farina fit, ex eaque varia ciborum genera conficere norunt indigenæ.

T A B. I. 2.

Arbor hæc Casparo Bauhino pin. lib. 11. sect. 6.
Persicæ similis putamine villosa. Bontio lib. 6. cap. 5.
Arbor Mangifera. Garcie ab Horto, Acoſtæ, aliis-
 que *Mangas* nuncupatur. Genera fructuum horum

plura proveniunt, qui tamen vix, nisi soli natalis ratione, inter sese distinguuntur; eorum que aliqui duas non raro ponderant libras.

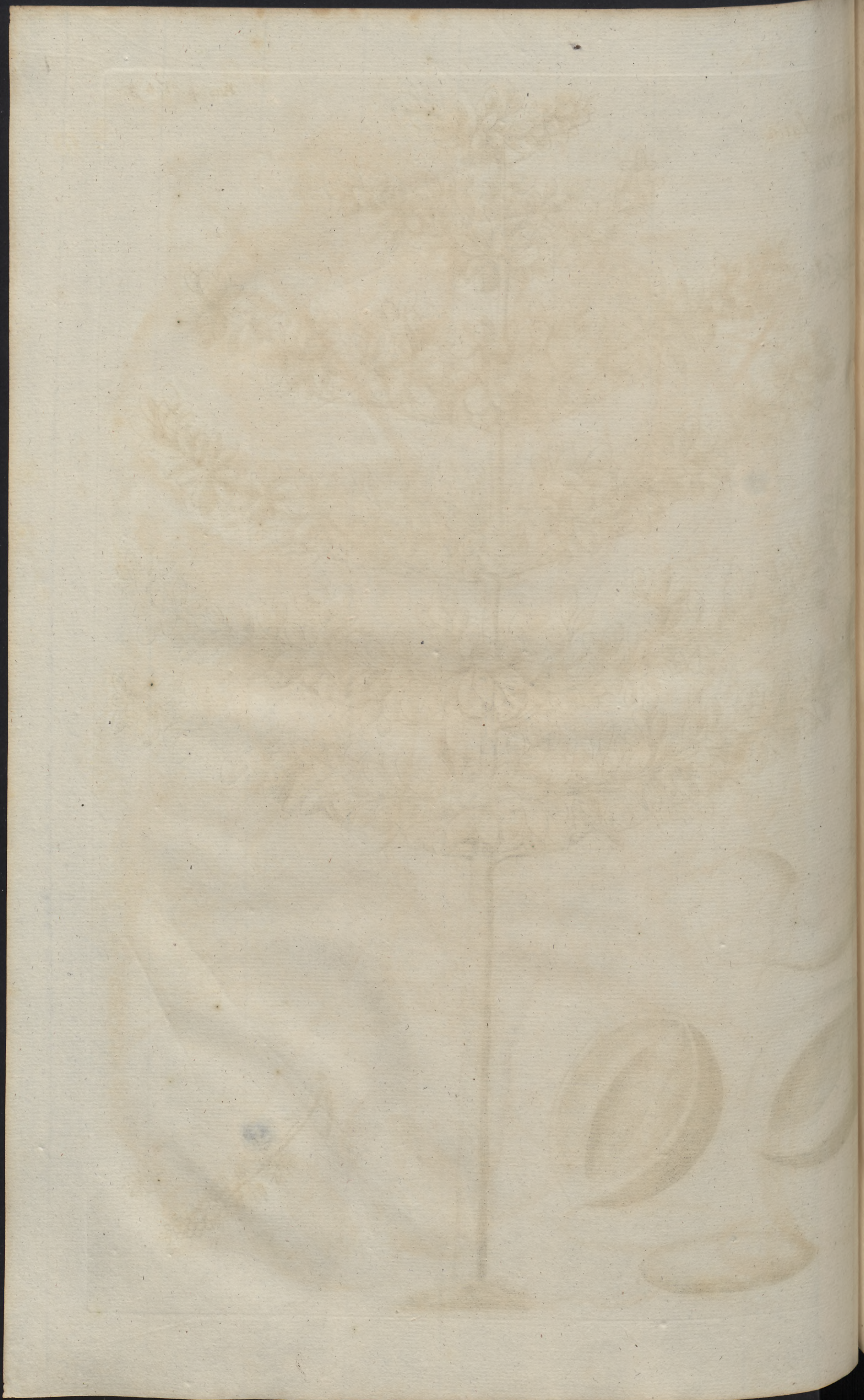
Adāmuram. Latin.
අදාමුරා Mal.
Chibā. bram.
අදා Arab.
අදාමුරා Arab.

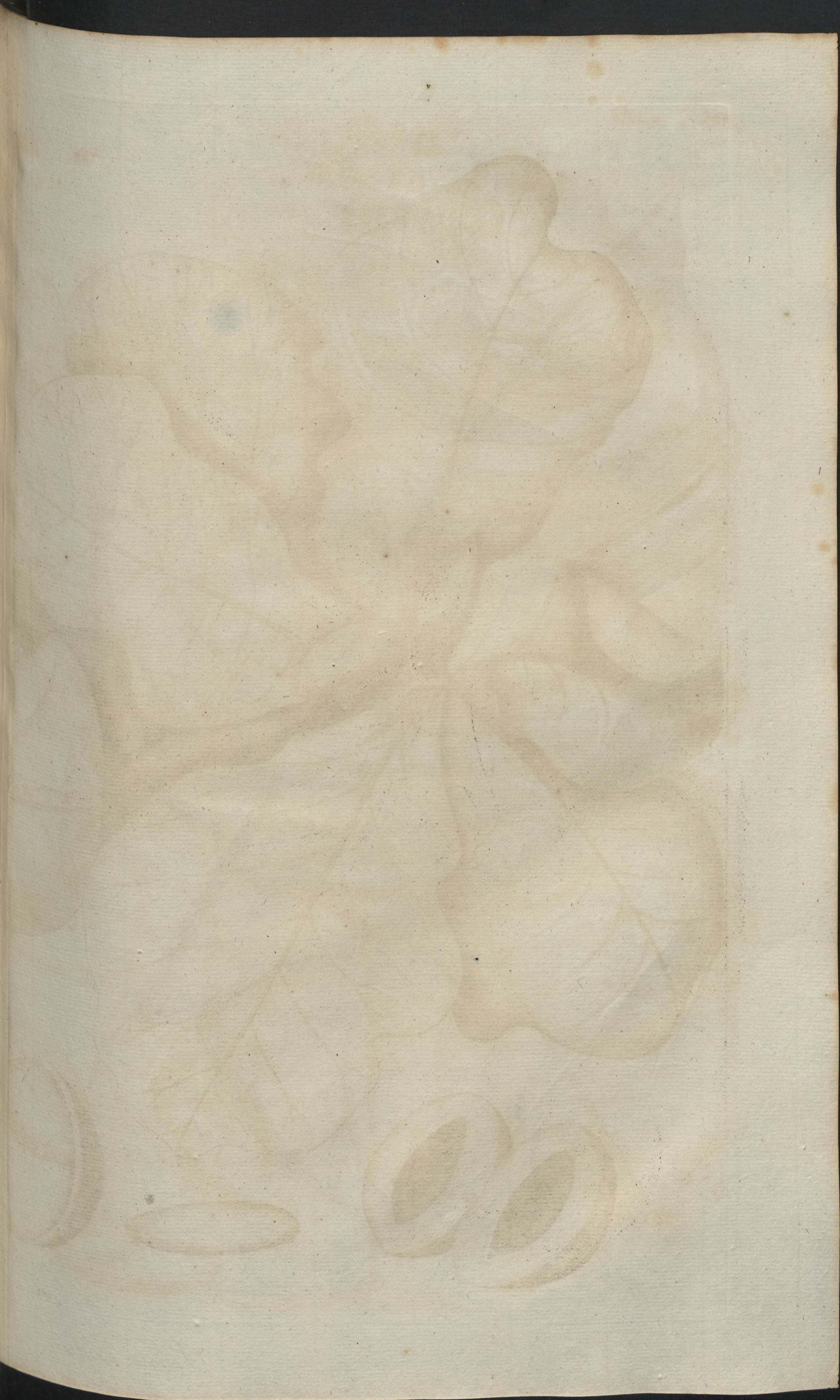

Terminalia

Catappa. L.

Adāmaram. lat.

മടമ Mal.

Chiba. bra.

श्रीवा

عشبة آدم Arab.

Terminalia

catappa. L.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

THE SECOND VOLUME

CONTAINING

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

THE SECOND VOLUME

CONTAINING

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

THE SECOND VOLUME

CONTAINING

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

THE SECOND VOLUME

A D A M A R A M.

Tab. 3. 4.

Adamaram vel *Saros* Malabarensibus, *ſibe* Brachmanis, *Pinha* Lufitanis, *Katappes* Belgis, nec non Javanis & Malaccis, Præcelſa eſt arbor, atque ſpecioſa plurimum, ramis decuſſatim in alios minores diviſis, in orbem brachiata, ita ut velut alæ expanſæ videantur, ac (uti in Abiete, Pino, & Panja, parte. 3. Tab. 49. 50. 51. deſcripta, videre eſt) ſurſum verſus magis magiſque gracileſcant frondes, donec pyramidis ferè formam attingat: Ligno eſt albo, præduro, cortice glabro, extus cinereo, intus rubicundo, munito; ramulis vero tenerioribus viridibus ac lanuginofiſ.

Radix cinerea, rubicundo cortice tecta, inodora, inſipida.

Folia brevibus, rubicundis ac villoſis petiolis plura ſimul juncta, ac in orbem expanſa, ramulis utrinque inhærent, oblongo-rotunda, ſplendentia, glabra, longitudine ſeſquiſpithamam, latitudine ſpithamam circiter æquantia, ſupernè viridia, infernè e viridi flavefcentia, ac lanuginofa, nervis aliquot in adverſa parte eminentibus ex media coſta inordinatim in latera excurrentibus; ſapor amarus, odor nullus.

Flores exigui, inodori ac inſipidi, tenuibus, rubicundis ac hirsutis petiolis inter expanſa folia ramulis, uti ri-

Pars. I V.

B

bium

bium flores, racematim cohærent, quinque acuminatis, densis, intus albicantibus, extus viridibus foliolis constantes, decem in medio tenuibus, albicantibus staminibus, tot apicibus dotatis, mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus, quinque nimirum stellæ in modum inter foliola expansis, quinque vero erectis; inter quæ stylus prodit viridis, hirsutus, ipsius fructus rudimentum.

Fructus oblongo-rotundus, compressus & in arcum tendens, amygdalæ per similis, at major, cortice primum viridi, glabro & nitente, dein rufo, scabro ac duro obductus; eo vero in maturitatem tendente dehiscente, & facilè ossiculum leve, oblongo-rotundum relincente: putamini duro *Nucleus* inest albicans, sapore amygdalæ præterquam quod inter masticandum, secus ac amygdala penitus dissolvatur, nullâ remanente ipsius nuclei substantiâ. Hic autem nucleus duobus constat albicantibus ac rotundis foliolis spiritaliter convolutis, quæ in medio juxta longitudinem patens foramen relinquunt, uti apparet si nucleus in aqua calida tantisper maceretur; tunc enim convolutione hac laxatâ & solutâ, *Nucleus* Tab. 3. Fig. 5. in duo foliola rotunda, candida, quæ pedunculo brevi albo insident, se expandit Fig. 6. ut adeo totius nuclei conformatio conspectui sese manifestè exhibeat.

Nascitur hæc arbor in sylvis Malabar, locis præsertim arenosis, plurimumque in hortis colitur. Ter singulis annis maturos exhibet fructus, cumque floret antiqua decidunt folia, iis præcipuè in locis ubi flores, erumpunt, atque ab anno tertio ad octogesimum non raro frugifera manet.

Ex foliis arboris placentulas conficere norunt Indigenæ

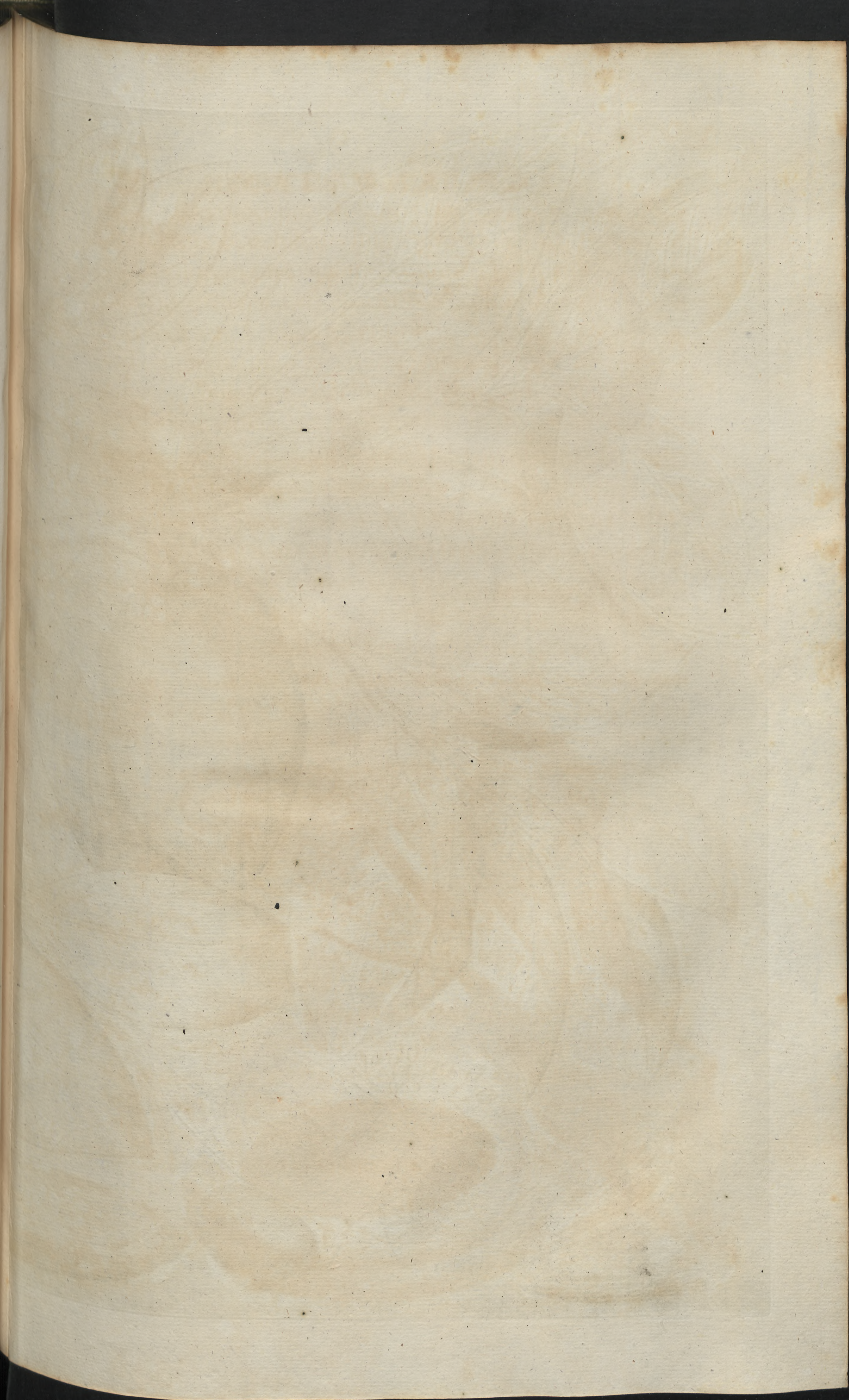
MALABARICUS.

nae, quas comedunt: foliorum succus cum oryzæ infuso mixtus & exhibitus humores biliosos temperat, capitis dolorem ex læsa alimentorum in ventriculo fermentatione ortum sanat, nec non acerrimis doloribus colicis medetur. E foliis tenerioribus, & succo lacteo nucis indicæ unguentum fit contra scabiem, lepram, impetiginem, similesque affectus cutaneos: eademque folia oleo palmæ oblita, ac foris gutturi imposita faucium tumores resolvunt. Fructuum Nuclei in deliciis comeduntur, ex iisque lac emulgetur uti ex amygdalis, nec non oleum exprimitur oleo amygdalarum persimile, præterquam quod nunquam rancorem contrahit.

Tab. 3. 4.

Arboris hujus meminit *Joh. Nieubof in Itinerario* quod sciam, ante apertum hunc hortum Malabari-
nomine *Katappers* seu *Amygdalæ Indicæ*: nemo tamen, cum exactam ejus descriptionem exhibuit, & iconem.

Panam-pálca. lat.
 പനാമപാൾക്ക mal.

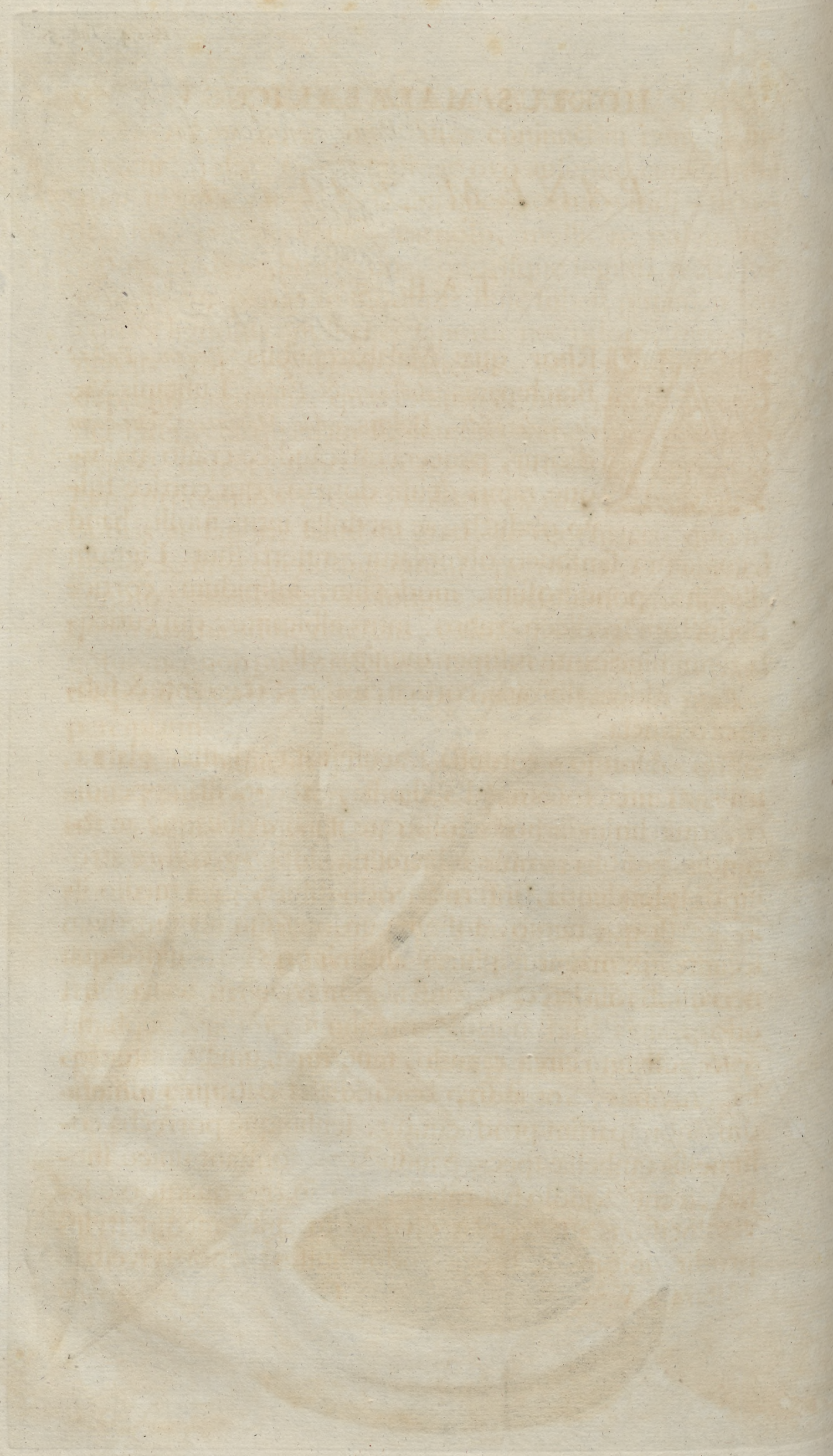
Ambadiki.
 आबाडिकी bram.

يعنهم ياروقا Arab.

Myristica

tomentosa. Thunb.

PANEM - PALKA

TAB. 5.

Rbor quæ Malabarenfibus *Panam - Palka*, Brachmanis *Ambadeki & Palka*, Lusitanis *Noz de Moluco falso*, Belgis *wilde Mannekes Noote-boom* dicitur, procera est, caudice crasso, nullisque ramis densis donato; qui cortice fulvo obducti, ac medullâ intus molli, haud secus ac in sambuco observatur, referti sunt: Lignum albicans, ponderosum, inodorum, insipidum, cortice obductum spadiceo - rubro, intus albicante, qui cuticula tenui nigricante insuper munitus est.

Radix itidem albicans, cortice cinereo, fragrante & subamaro cincta.

Folia oblongo - rotunda, acuminata, densa, glabra, mali aurantiæ foliis haud absimilia, exceptâ illa appendice, quâ hujus arboris folia carent, brevibusque ac rotundis petiolis ramulis inhærentia, supernè colore atroviridi splendentia, infernè viridi - dilutiore; a medio illo, crassoque nervo, folium per longitudinem medium secante, exoriuntur plures alii minores, tenuioresque nervuli ad folii latera expansi: sapor sylvestris ac acerbus, odor suavis.

Flores exigui circa ramulos teneriores ubique inter folia brevibus, rotundis, ac viridibus petiolis glomeratim, non sparsim producuntur, sensimque porrectis columellis umbellæ specie panduntur: constant unico subflavescente foliolo seu calyce, sed in tres quatuorve leves incisuras aut lacinias diviso, in cujus medio stylus prodit albicans & brevis; odor nullus, sapor sylvestris.

Pars I V.

C

Fructus

10 HORTUS MALABARICUS.

Fructus bini terni, aut plures conjunctim ramulis in-
hærent, oblongo-rotundi, ac ovo anserino cum formâ
tum magnitudine haud absimiles, extus viridi-flave-
scentes, cortice crasso, carnosio, molli, ac pulvinato,
saporis acido-adstringentis, odorisque ingrati, tecti, ju-
glandis aut perfici in modum: huic subest putamen seu
cortex lignosus, nullo nec sapore, nec odore, intus ci-
nereus, foris ex nigro spadiceus, valleculis hinc inde
depressis inæqualis; quas extimo & huic jam dicto cor-
tici interjecta quædam substantia, veræ maci perquam
similis, explet, reticulato plexu certis locis durum il-
lum corticem obvolvens, coloris ex rubro flavescentis,
odoris ac saporis haud ita grati, ac vera macis, quo si-
gno à se invicem distinguuntur: perrupto verò cortice
lignoso *Nucleus* adest oblongus, dactylum tam figurâ,
quam magnitudine referens, coloris ferè cinerei, & ru-
gosus, nec non nuci moschatae mari perquam similis, præ-
terquam quod vix ullus sapor odorve hoc in nucleo
percipiatur.

Crescit ubique in sylvis Malabar: semel aut bis quot-
annis maturos profert fructus, Junio viz. aut Decem-
bri & Januario mensibus, diuque frugifera manet.

Cæterum nuces hæ nullius sunt usus in re Medica: Ex-
petuntur tamen à Mercatoribus Turcis ac Judæis, qui
easdem veris nucibus moschatis maribus, nec non sub-
stantiam hanc ex rubro flavescentem, ac lignosum hujus
fructus corticem obtegentem, veræ maci admiscent,
simulque vendunt; similiter e Nucibus hisce, earundem-
que maci oleum exprimunt, quo genuino nucistæ oleo
admisto emptores fallere haud rarò solent.

Tab. 5.

Fructum hujus arboris sæpius observare licuit, dif-
fert a *Nuce moschata fructu oblongo*. C. B. cum magni-
tudine, tum duritie, & præsertim sapore; species
tamen ejus merito habetur. Hujus quoque meminit

Job. Bauhinus hist. plantar Tom. 1. lib. 3. cap. 203.
ubi *Nucem Indicam oblongam, intrinsecus similem nucis*
moschatae eam appellat.

Samstravari. lat.

ಸೌ (ಸೌ) mal.

Sadapali. bra.

सदफली
شترارچی Arab.

Eugenia

racemosa. L.

NOTES ON THE HISTORY OF THE

AMERICAN PEOPLE

FROM 1776 TO 1876

BY J. W. F. DUNN

NEW YORK

1876

THE

AMERICAN

PEOPLE

FROM 1776 TO 1876

BY J. W. F. DUNN

NEW YORK

1876

THE

AMERICAN

PEOPLE

FROM 1776 TO 1876

BY J. W. F. DUNN

NEW YORK

1876

THE

AMERICAN

PEOPLE

S A M S T R A V A D I,

sen

C A I P A - T S J A M B U.

Tab. 6.

Amstravadi Malabarenfibus, *Sada-pali* Brachmanis, *Rosairo de Jambu* Lusitanis, *wilde Jamboe-sen* Belgis, Arbor est vastæ magnitudinis, caudice crasso, ramis cinereis, saporis amari, odorisque subacidi, hinc inde in orbem diffusis donata; Lignum ex albo flavescens, densum, cortice viridi intus albicante cinctum, qui crustâ nigricante, scabrâ, ac asperâ insuper obductus est.

Radix crassa, furva, albicante cortice munita, nec non fibris suis longè latèque per terram diffusa; sapor acris & amarus, odor ingratus ac terrestris.

Folia stellæ in modum plura simul juncta, crassis, brevibus, atro-purpureis petiolis, ramulorum extremis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, crassa, densa, in ambitu crenata, supernè colore atro-viridi splendentia, infernè viridi dilutiore, spithamam aut amplius longa, palmum lata; a pediculo ad apicem folii nervus decurrit conspicuus, rotundus, viridi-albicans, infernè eminens, è quo plurimi superiora versus exoriuntur nervuli, qui in se invicem arcuatim deferuntur: sapor amarus & acris, odor suavis ac pomum vinosum maturum redolens.

Pars I V.

D

Vetu-

Vetustiora autem hujus arboris folia vitri instar fragilia fiunt & decidunt, atque sui stigmata in ramis & trunco relinquendo variis tuberibus eos cingunt.

Flores inodori ac amari, floribus *Nati-Tsjambou* part. 1. Tab. 18. descriptæ (cujus genus sylvestre hæc arbor est) haud absimiles, itidem ramulorum extremis inter expansa folia proveniunt, caulibus Nimirum rotundis, flexilibus, purpureis, glabris, nitentibus, ac duas, tres quatuorve ulnas Italicas longis, quibus plures hinc inde adhærent, atque è calyce crasso, rotundo, viridi-purpureo, bipartito aut tripartito prodeunt, quatuor oblongo-rotundis, acuminatis, crassis, ex viridi albicantibus, ac pellucidis foliis constantes, numerosis staminibus purpureis, flavescentibus apicibus dotatis, mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus; inter quæ stylus prodit oblongus, purpureus, è fructus ipsius vertice demum eminens.

Fructus pyris nostratibus haud absimiles, at inferius latiores, superius angustiores, quatuor angulis crassioribus sulcati, & in vertice calyce florum surrecto coronati, cortice tenui, undique carni arctissimè adhærente, glabro, nitente, primum viridi, dein ex candido rubescente cincti; carne albicante, & ad corticem rubescente, densâ, saporisque ingrati ac amari, intus referti; intra quam *Nucleus* locatur oblongo-rotundus, cum formâ, tum substantiâ & sapore glandi persimilis.

Nascitur hæc arbor locis sylvestribus ac humidis in Paroe, Oediampere, aliisque provinciis Malabar; perpetuò frondet; floret, ac fructus fert, quamobrem Brachmanis *Sada-pali*, hoc est, *frugifera arbor*, à *Sada* frugifera & *Pala* arbor nuncupatur, diuque superstes manet.

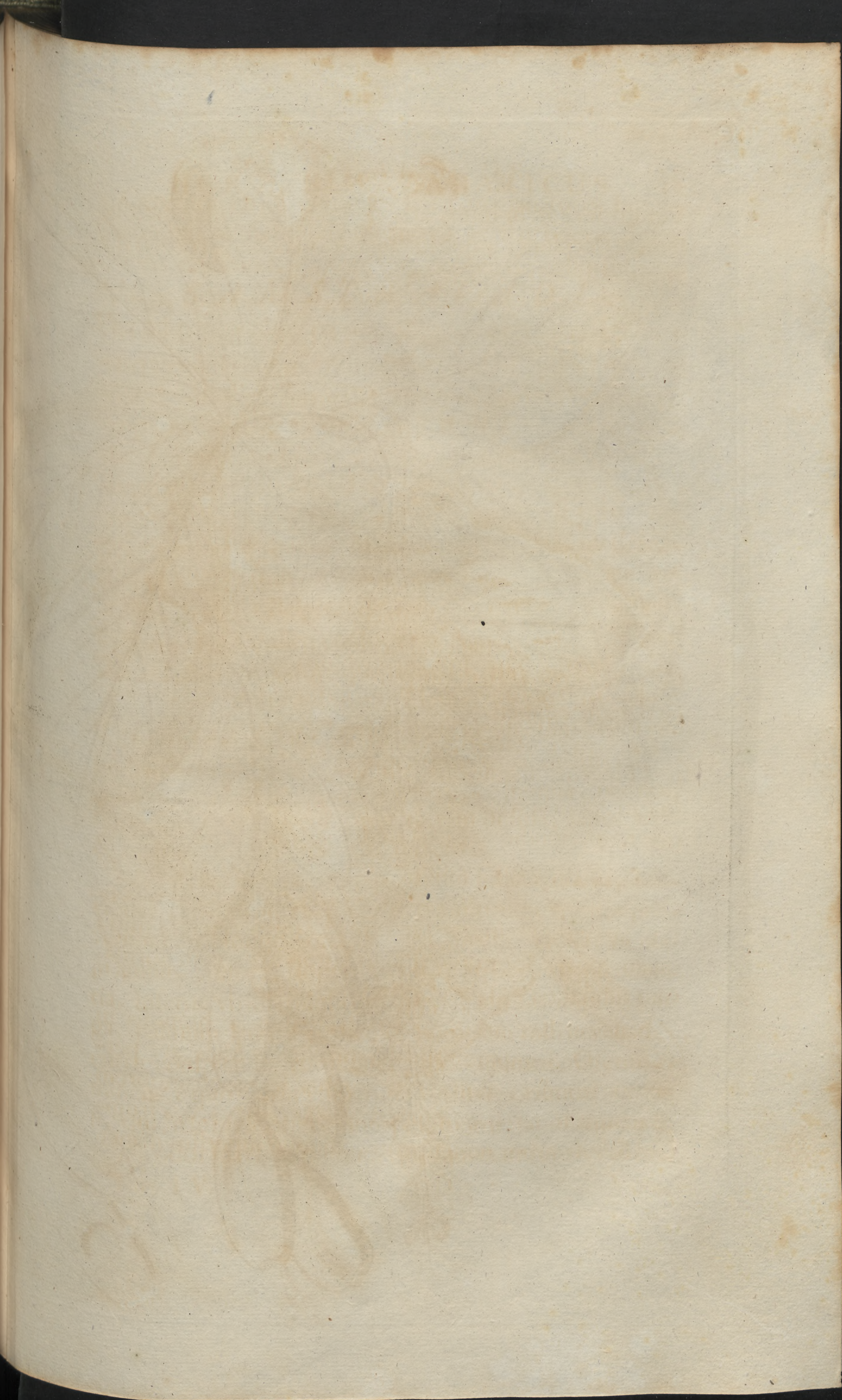
Cæ-

Cæterum Ethnici Jogues seu peregrinatores superstitionibus addictissimi, florigeris ac fructigeris hujus arboris caulibus sese exornant, eosque de collo suspendunt ac sacros faciunt: Adhæc fructiferi hi caules ipsis sunt ad preces numerandas, quod observantes Lusitani arborem ipsam *Rosairos* dicunt. Porro folia in eduliis sunt: succus è foliis expressus, & cum oleo palmæ in unguenti consistentiam coctus, scabiem sanat si eo pars affecta ungatur. Nuclei fructuum in pulverem rediguntur, isque diarrhæam sanat si cum fimo caprino, saccharo, & lacte ebutyrato mixtus exhibeatur; si vero cum zinzibere & succo limonum sumatur, tenesmo medetur; urinæ humanæ si admisceatur quibuscunque venenis antidotum est; cum vino si propinetur, colicam passionem sanat; cum aqua mixtus & exhibitus, vel foris applicatus hæmorrhoidum dolores placat; tandem cum lacte muliebri epotus vomitum excitat, nec non icterum, aliosque morbos biliosos curat, at oculis adhibitus eorum affectibus conducit.

Tab. 6.

Malè huc refertur *Samstravadi*, quæ species est *Tjambou* part. 1. Tab. 17. & 18. descriptæ, ubi convenientius potuisset proponi.

Sjeria-samstravadi. lat.
 ചെറിയരണ്ടുവൃക്ഷം *mal.*

Sadapali. bram.
 सदफळे

جھریا شہوڑاواربہ *Arab.*

Eugenia

acutangula. L.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

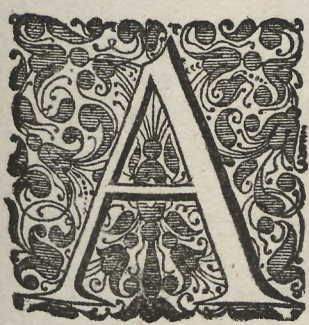
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

TSJERIA SAMSTRAVADI.

Tab. 7.

Ltera hic exhibetur *Samstravadi* species, quæ Malabarensis *Tsjeria Samstravadi*, Brachmanis *Gove-sada-pali*, Lusitanis *Rosairo Brava*, Belgis *Beedelsnoeren* nuncupatur: Eaque præcedenti perquam similis est, nec proceritate cedit.

Radix tamen ex albo flavescent, fibrata, amara, inodora.

Flores purpurei. *Fructus* quadranguli, saporis prius dulcis, dein amari & ingrati.

Provenit in variis provinciis Malabar, locis nimirum uliginosis ac aquosis; singulis annis maturos exhibet fructus, Mensibus viz. Januario, Febuario, Martio, & Aprili.

Arboris hujus lignum durum est, & solidum, atque operi fabрили accommodum: Cæteræ verò partes eundem planè usum habent cum *Samstravadi*.

T A B. 7.

Nulla, quod sciam, inter Botánicos Arboris hujus facta est mentio; & quanquam ab Autore huc referatur, vix ullam tamen cum *Tsjambou* similitudinem habere videtur.

Cātu-tsjambu. lat.
 ചാതു ത്ജമ്പു Mal.

فخاطو جيمبو Arab.

Eugenia

paniculata. Lam.?

MALLA-KATOU-TSJAMBOU.

Tab. 8.

Alla-Katou-Tsjambou, hoc est *Tsjambou Montana*, Malabarenfibus, *Malambetti* Brachmanis, *Jambous dos Bugios* Lusitanis, *Swyne-Jamboesen* Belgis, Arbor est mediocris magnitudinis, quatuordecim circiter pedes alta, caudice albicante, variis ramis in orbem diffusis donato, qui cortice scabro, primum rufo, dein cinereo, saporis adstringentis, odorisque sylvestris obducti sunt.

Radix flavescent, rufo cortice tecta, unctuosâ, insipida, inodora.

Folia geminata brevibus petiolis ordine decussato ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, crassa, densa, glabra, atro-viridia, supernè nitentia, infernè nequaquam; nervis aliquot è costa media albicante, ac in adversa parte altè extuberante, in latera excurrentibus: sapor acidus & austerus, odor nullus.

Flores exigui, *Tiliæ* florum magnitudine æmuli, purpurei, inodori, acidi, numerosi furculis tenerioribus proveniunt, atque calyci viridi, in quinque rotunda, cochleato-cava foliola secto, inhærent, quinque aut sex crassis, mollibus, subrotundis, ac exteriora versus reflexis foliolis constantes, in quorum medio stylus prodit itidem purpureus, superius tripartitus.

Flosculis pari fertilitate succedunt *fructus* subrotundi, magnitudine prunis haud absimiles, umbilico lato quadripartito in vertice præditi, viridi cortice cincti, carneque densâ, acidi ac ingrati saporis, intus referti; intra quam *Nucleus* locatur albicans, itidem acidus & austerus.

Pars I V.

F

Nasci-

Nascitur frequenter locis montanis in Paroe, aliisque provinciis Malabar; quotannis maturos fert fructus, Mense viz. Augusto.

Radix vero extrinsecus variis modis usurpatur ad Cephalalgiam, aliosque capitis affectus.

T A B. 8.

Tertia hæc *Tijambou sylvestris* species hujus Horti, haud dubie eadem illa arbor est, cujus meminit *Joh. Neubof* in *Itinerario* nomine *Fambu sylvestris minoris*: magnam similitudinem habet cum *Malacca-sambu & Nati-schambu* part. 1. Tab. 17. & 18. descriptis.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

541.4-K-1011-1

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

Cattu-tjeru. lat.

കടലാസ് mal.

Rana-bibò. bra.

रानाबा

قناطون فخر Arab.

Hadestaphylum

cauoticum

1794

James M. Smith
of the State of New York
do hereby certify that
the within and foregoing
is a true and correct
copy of the original
as the same appears
from the records of
the said State.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

K A T O U - T J E R O E,

seu

C H E R U

Tab. 9.

Aton-tjeroe Malabarenfibus, *Rana-bibo* Brachmanis, *Uvas d'inferno* Lufitanis, *Dulle pruy-men* Belgis, præcella est arbor, atque speciosa plurimum, caudice crasso, multisque ramis longè latèque dispersis, ac cinereo cortice cinctis, ornato; ramulis tamen tenerioribus viridibus. Lignum albicans, densum, furvo ac lanuginoso cortice munitum, isque vulneratus lachrymam fundit rubicundam, glutinosam, graveolentem, acerrimam ac urentem, quæ radiis solaribus tandem nigrescit.

Radix albicans furvo cortice tecta, inodora, saporis unctuarii, nec non acris & urentis.

Folia inordinatim circa ramulos proveniunt, spithamam circiter longa, & pollicem aut sesquipollicem lata, supernè colore atro-viridi nitentia, infernè virididilutiore; à medio illo, crasso, & in utraque parte altè extuberante nervo, folium per longitudinem medium secante, plures alii minores oriuntur nervuli, ad folii latera ordinato ac parallelo ductu expansi: sapor acris & urens, succumque continent rubicundum, itidem acrem & urentem, cutemque exulcerantem uti ranunculus.

Pars IV.

G

Flores

Flores ex ramulorum extremis racematim profert, petiolis nimirum oblongis, viridibus, & hirsutis, candore insignes, teneros, suaveolentes si fertum iis refertum offeratur, alioquin si singulares naribus admoveantur, odoris ferè expertes, saporis acris ac urentis, è quinque foliolis acuminatis, lanuginosis, & in orbem expansis compositos, in quorum medio fibræ albæ rubicundis & nigricantibus apicibus ornatae, quarum nonnullæ inter foliola expansæ, nonnullæ vero erectæ cernuntur.

Flosculis pari fertilitate succedunt *Fructus* parvi, ex rotundo oblongi, uvis cœruleis majoribus, quæ Græcis ἐρύμας dicuntur, cum formâ tum magnitudine perquam similes, primum virides, paulò ante maturitatem glauci ac lanuginosi, tandem maturescentes atro-cœrulei & glabri, intusque carne subfuscâ, succulentâ, nec non glutinosâ, acri ac urente referti; intra quam officulum locatur oblongum, nucleum continens albicantem, unctuosum, amariuscule, & subacrem, formâ avellanæ haud absimilem.

Insuper arboris hujus altera datur species, Malabarensis *Tsjeero*, Brachmanis *Bibo* dicta, huic perquam similis, præterquam quod fructus non ex rotundo oblongos ac atro-cœruleos, sed planè rotundos ferat & nigricantes.

Nascitur porro arbor hæc ubique in Malabar, locis tum sylvestribus, tum montanis, nec non in fluminum ripis; perpetuo frondet, floret, aut fructus fert, manetque superstes ad ducentimum non raro annum. Colitur plerumque in agris ubi oryza aut frumentum provenit, ad aviculas deleteriâ hujus arboris qualitate pellendas.

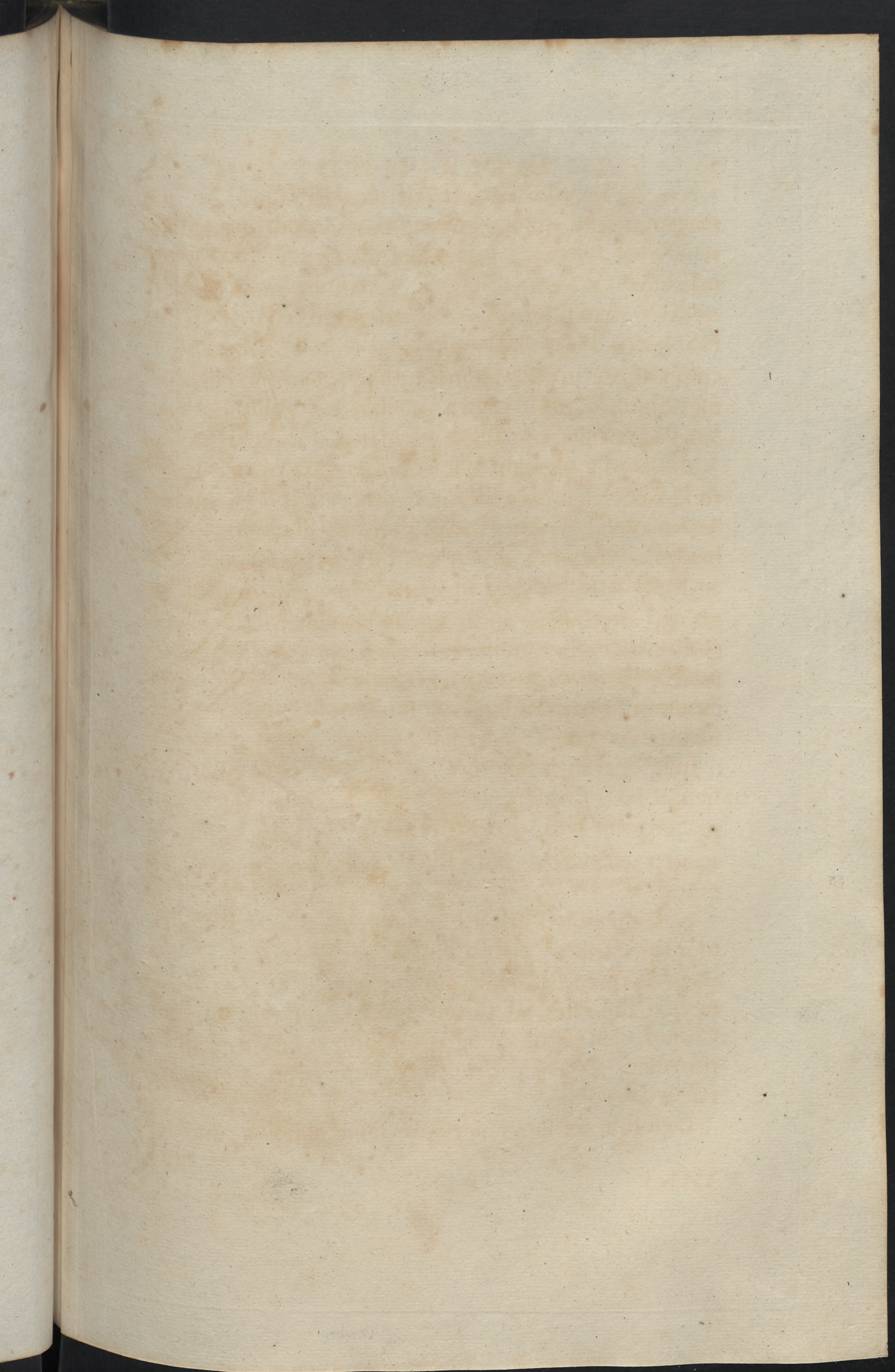
Cæterum ex ligno naviculæ fiunt minores, Indigenis

nis *Mansjous* dictæ. Lachrymâ rubicunda & fusca, quam fundit vulneratus cortex, nec non fructuum succo acri & glutinoso, admixtâ calce, pictores utuntur ad lina gossypina variis figuris indelebili colore pingenda. Fructuum decoctio in lacte dulci pota scabiei, lepræ, capitis dolori è causâ frigidâ, vertigini, colicis cruciatibus, aliisque affectibus è viscidis, pituitosis, & flatulentis humoribus natis, conducit. Succus è fructibus & arboris cortice expressus, ac dentibus admotus odontalgiam sanat; nec non tumoribus frigidis applicatus cutem erodendo, ac vesiculas excitando (haud secus ac potentiale cauterium) eos aperit. At licet variis modis arbore hac, ejusdemque partibus utantur Indigenæ, ex iisque medelam variis affectibus quærant: nihilominus tamen inter Indos reperiuntur, quibus arbor hæc noxium est venenum, atque ex levi ejus tactu totum corpus mirum in modum intumescit; quod symptoma lacte, butyro, aut oleo assumpto, protinus mitigatur.

Tab. 9.

Nucis cujusdam insanz, Belgis *malle-pruymen* dictæ, meminit *Clusius exoticor. libr. 2. cap. 26.* sed quoniam arboris non addit descriptionem, affirmare nequeo, illane sit nostra hæc *Katon-Tsjeron*,

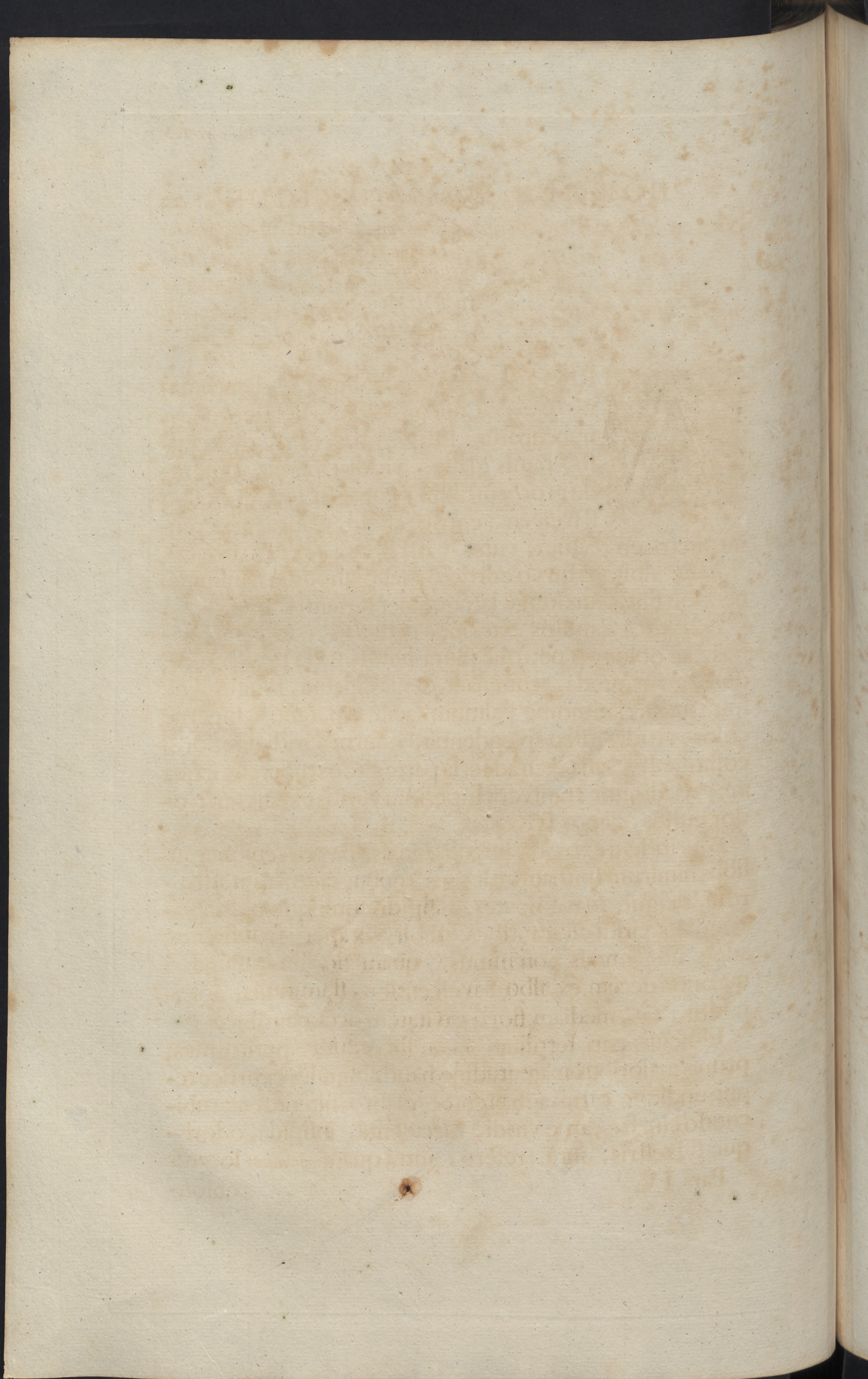

Tani. lat.
 𑀮𑀺𑀭𑀸𑀓𑀲𑀺𑀓𑀲𑀺 mal.
 Gottingu. bra.
 𑀮𑀺𑀭𑀸𑀓𑀲𑀺
 طغني Arab.

Gmelina

parviflora. Roxb.

T A N I.

T A B. 10.

Arbor hæc Malabarensis *Tani*, Brachmanis *Gottinga*, Lusitanis *Biborala*, Belgis *Heylpeeren* nuncupatur: Estque procera, caudice crasso, ramis glabris, viridi-cinereis, hinc inde in orbem diffusis donato; Lignum ex albo flavescens, cortice crasso, glabro, cinereo, intus croceo tectum, cujus matrix dura, è rufo striata.

Radix albicans furvo cortice cincta, inodora, insipida, nec non fibris suis longè latèque per terram diffusa.

Folia circa ramulos extremos rotundis, viridi-nitentibus, ac oblongis petiolis plura simul juncta proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, densa, glabra, longitudine spithamam, latitudine palmum facilè superantia, supernè colore viridi-fusco splendentia, infernè viridi dilutiore; costa media crassa, & in adversa parte altè extuberans, è qua nervuli aliquot transversî superiora versus excurrunt: odor nullus, sapor sylvestris.

Flores itidem extremis furculis inter folia proveniunt, caulibus nimirum spithamam longis, quibus racematim adhærent, exigui, suaveolentes, insipidi, quinque oblongo-teretibus, viridi-albicantibus foliolis vix apertis constantes, adeo ut gemmis non minus, quam floribus assimilari queant; decem ex albo flavescens staminulis, apicibus ornatis, mediam floris cavitatem occupantibus.

Flosculis pari fertilitate *fructus* succedunt, pyriformes, prunis majoribus magnitudine haud absimiles, cortice tenui undique carni adhærente, glabro, nitente, ac rubicundo cincti; carne viridi, succulentâ, insipidâ, odorisque sylvestris, intus referti; intra quam *ossiculum* locatur

Pars IV.

H

oblon-

oblongo-rotundum, *Nucleum* continens candidum, grati saporis, ac nuci avellanæ haud absimilem.

Crescit locis arenosis in Padinjate, Bardelle, aliisque provinciis Malabar; semper frondet, floret, fructusque fert, atque non raro duo frugifera manet secula.

Lignum porro arboris operi fabrili accommodum, ex eoque ingentes cistæ, & naves fabricantur: nec non ex hujusmodi arboribus excavatis naviculas Indi conficiunt, quas *Mansjous* appellant. Fructuum nuclei in eduliis sunt: iique in pulverem redacti Endemiæ illi Cachexiæ (quæ *Pitao* Lusitanis appellatur) medentur, atque oculorum vitia emendant: adhæc expressum ex iisdem oleum capillos firmat capiti inunctum. Arboris cortex Antidotum habetur noxio veneno, quod ex arbore *Katou-Tsjeron* seu *Rana-bibo*, ejusve fructibus quocunque modo contrahitur; isque minutissimè contritus, addito asæ foetidæ pauxillo, tunc exhibetur. Insuper corticis hujus & radicis succus cum oryza & lacte decoctus & exhibitus, colicum dolorem sanat.

Tab. 10.

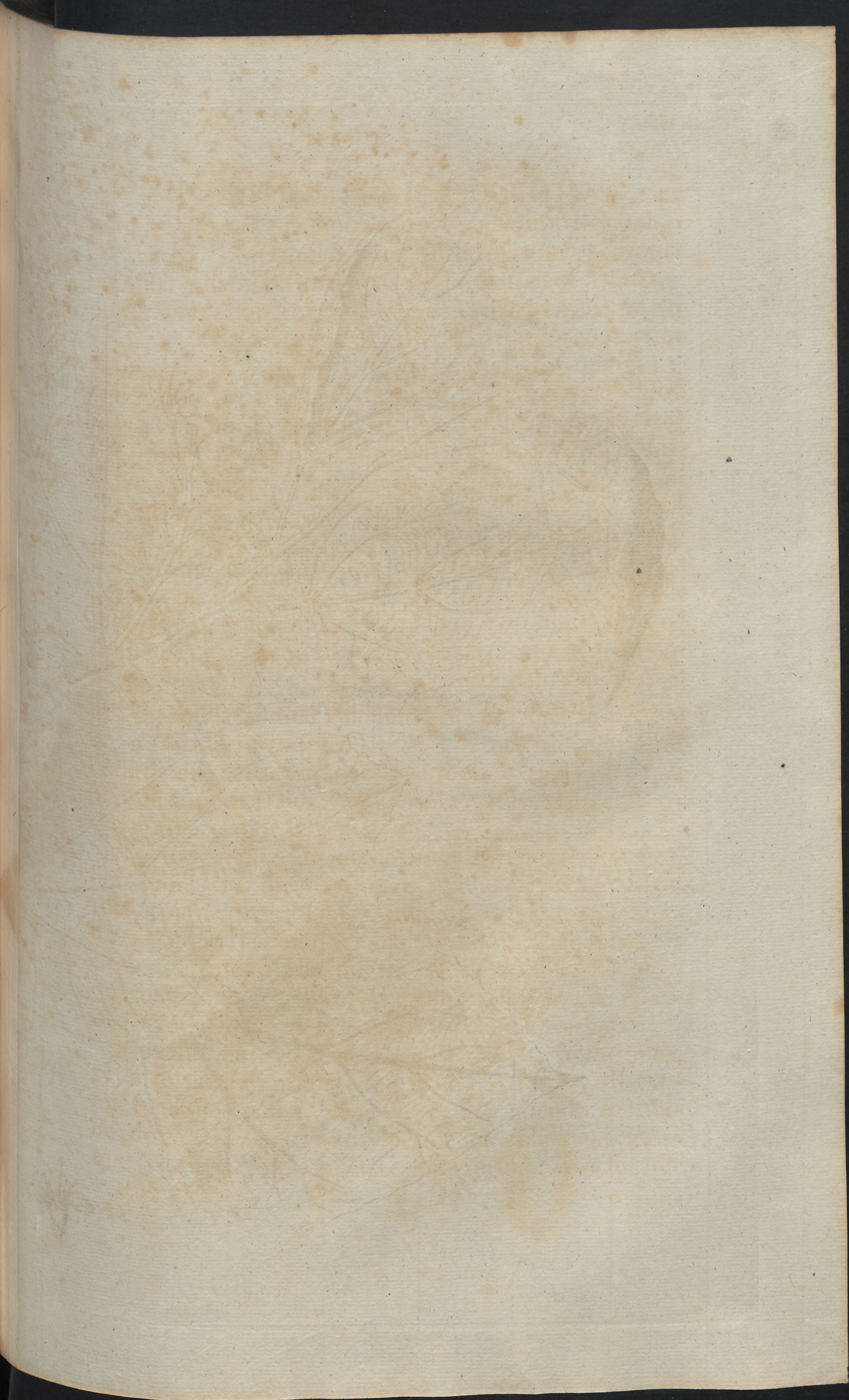
Similis planè arbor describitur in prima à Batavis in orientalem Indiam instituta navigatione eaque à Caspa-

ro *Bauhino pinac. libr. 11. sect. 6.* vocatur *Fructus in insu-*

la *S. Mariæ*, pyra majora referens, intus muculentum: at quanquam ipsi magna cum *Tani* sit similitudo, non tamen affirmare audeo, eandem plane esse arborem.

T S J E M.

Isjem-tani. Lat.
 മലങ്കാലി *mal.*

چهن طغني *Arab.*

Rumphia

amboinensis. L.

T S J E M . T A N I .

Tab. II.

Sjem-Tani Malabarenfibus, *Tanis-Morij* Brachmanis, Arbor est vastæ magnitudinis, caudice crasso, cortice crasso, scabro, cinereo, intus rubicundo, odoris aromatici, saporis acidiusculi obducto, nec non plurimis donato ramulis viridibus, ac non rarò hirsutis; Lignum albicans, matrice viridescente.

Radix rubicunda, cortice tenui flavescente tecta, amara, odorata.

Folia sine ordine rotundis ac asperis petiolis circa ramulos proveniunt, lata, ex rotundo in acumen definentia, in ambitu ferrata & horrentia, supernâ parte atro-viridia, infernâ subviridia, tactu nonnihil aspera, hirsuta, sapore subamaro & adstringente, odore aromatico; è costa media crassa nervi aliquot transversi, & ex his demum plures alii nervuli superiora versus excurrunt.

Flores inter foliosos furculos caulibus spithamam longis proveniunt, quibus racematim petiolis lanuginosis adhærent, tribus oblongo-rotundis, candidis, mollibus, ac exteriora versus reflexis foliolis constantes, atque oblongo-rotundo, albicanti, hirsuto, & pediculo viridi tricuspide subnixo calyci inhærentes; tribus flavescentibus staminibus, nigricantibus apicibus ornatis, mediam floris cavitationem & umbilicum occupantibus, inter quæ stylus prodit itidem flavescentis: odor nullus, sapor amarus.

Fructus hujus arboris, haud secus ac præcedentis, pyriformes sunt, tribus angulis crassioribus sulcati, olivarum magnitudine æmuli, exiguo in vertice præditi umbilico, cortice viridi, aspero, & exiguis spinulis obsito cincti, carneque densa, furrâ, odoratâ, amarâ intus referti; intra

Pars IV.

I

quam

26 HORTUS MALABARICUS.

quam *officulum* hæret oblongo-rotundum, triquetrum, tres includens *Nucleos* candidos, amaros, similiter triquetros, ex ligno membranaceis quibusdam viridi-albicantibus dissepimentis ab invicem sejunctos.

Provenit locis sylvestribus, petrosis, arenosis, montanis in Parakaroo, aliisque provinciis Malabar; perpetuò frondet, semel in anno floret, fructusque fert, Decembri viz. & Januario mensibus, diuque frugifera manet.

Cæterum hujus arboris cortex calefacit, viscidos ac pituitosos humores incidit, attenuat, debilitata viscera roborat, nec non aquas hydropicorum ducit. Idem cortex cum fructus pulpa in pulverem redactus & exhibitus, febrem tertianam intermittentem tollit. Fructuum nuclei comesti alvum laxant.

Tab. II.

Alteram hanc *Tani* speciem nullus adhuc exhibuit Botanicus, eaque nullam cum præcedente habet similitudinem.

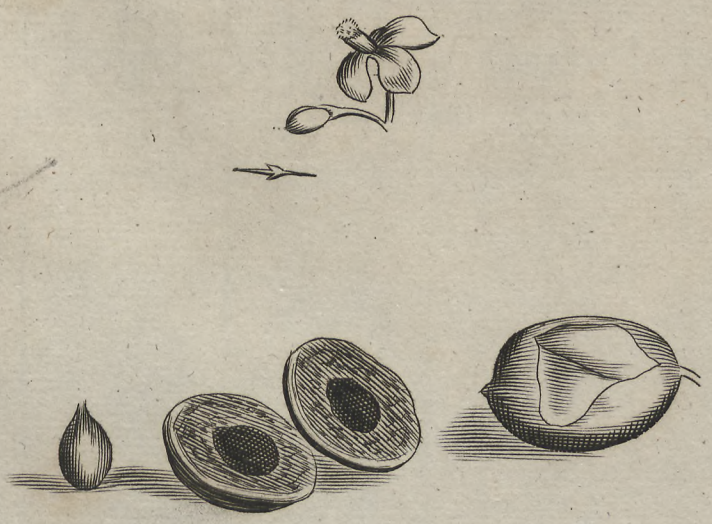

Cātu Tsjeru Naregam Lat.

കടലാസ്സെറു. Mal.

Rāna-nimba bra.

قحاطون نعره غام Arab.

Limonia

monophylla. L.

NOTES ON A MAMMALIEN

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

MAL - N A R E G A M,

seu

Malus limonia pumila sylvestris Zeylanica
Dⁿ. Hermani.

Tab. 12.

Rbor quæ Malabarenfibus *Mal-Naregam* seu *Nara-maram*, Brachmanis *Nani* & *Rana-nimba*, Lusitanis *Limaodo Mato*, Belgis *wilde Citroenen* dicitur, mediæ est magnitudinis, cortice glabro, cinereo, odoris saporisque aromatici & acris obducta, ligno albicanti, denso, præduro arctissimè unito; ramis foliaceis è caudice erumpentibus, spinis rigidis, è fusco flavescentibus obsitis.

Radix albicans subrubro cortice tecta, odoris aromatici, saporis amari.

Folia juxta spinas circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, densa, glabra, cum formâ, tum colore, odore, & sapore limonum pusillorum foliis haud absimilia.

Flores plures simul juncti extremis furculis inhærent, exigui, candidi, odorati, quatuor oblongo-rotundis, acuminatis, crassis, ac mollibus foliolis constantes, staminulis multis, calycis in modum junctis, medium obsidentibus, inter quæ stylus prodit crassus, albicans, superius planus ac rubescens.

Flosculis succedunt *Fructus* ovales, cum figurâ, tum magnitudine olivis haud absimiles, at in vertice exiguâ spinulâ dotati, colore primum viridi, in maturitate verò aureo seu citrino uti limonia; cortice ambiuntur tenui, gustu amaro, atque in mediis fructibus cavitas quædam est, succo a-

28 HORTUS MALABARICUS.

cetoso ac subamaro, suis membranulis contento plena; cui inclusus est *Nucleus* oblongo-rotundus, acuminatus, albicans rufa obductus pelliculâ, odore saporeque limonum folia referens.

Nascitur locis arenosis ac montanis ubique in Malabar; Floret plerumque Junio, Julio, Augusto, & Septembri mensibus, atque dein maturos profert fructus.

Cæterum decocta in oleo arboris hujus folia, ac capiti applicata cephalæam tollunt: eorundemque succus præstans habetur errhinum capiti purgando. Expressus è fructibus succus Endemiæ illi Cachexiæ (*pitao*) medetur. E sola denique radice pilulæ formantur antispasmodicæ.

T A B. 12.

Arboris hujus exsiccatum ramum cum floribus in Herbario vivo collocatum vidi à Clarissimo Paulo Her-
mans. Medicinæ Botanices in Academia Lugduno-

Batava Professore, cum in Zeylan insula viveret; ipsi-
que haud immeritò dicitur *Malus limonia pumila syl-*
vestris Zeylanica.

KATOU-

Cātu-Nāregam. Lat.
 കടവുവേല, mal.

Limonia

torulosa.

THE HISTORY OF THE

ROYAL SOCIETY OF LONDON

IN THE SEVENTEENTH CENTURY

BY JOHN DE LAET

AND JOHN DE WIT

AMSTERSDAM

1657

PRINTED BY J. VAN DEN HAEGHE

IN THE CITY OF AMSTERDAM

AT THE SIGN OF THE

ROYAL SOCIETY

OF LONDON

AND THE

ROYAL SOCIETY

OF AMSTERDAM

AND THE

ROYAL SOCIETY

OF LONDON

AND THE

ROYAL SOCIETY

OF AMSTERDAM

KATOU - NAREGAM.

Tab. 13.

Arbor hæc Malabarensis *Katou - Naregam* hoc est *Naregam sylvestris*, Brachmanis *Rana-nimba* & *Coduvo-nani*, Lusitanis *Lima Coroado*, Belgis *wilde limoenen* dicitur: Estque procerâ, caudice crasso, candido, multisque ramis donato; qui cortice cinereo odorato obducti, ac fungosâ intus medullâ referti, nec non spinis fuscis, nitentibus & aculeatis insuper muniti sunt.

Radia flavescent, fusco cortice tecta, amara, odorata.

Folia persimilia sunt foliis *Mal - Naregam*, præterquam quod nervuli è costa media exeuntes crassiores sint, ac infernè magis emineant; quo fit, ut in plicas quasi & rugas ea crispentur.

Flores plures simul juncti extremis furculis proveniunt, haud secus ac in *Mal - Naregam* observatur, & calyci viridi, in quinque lacinias acuminatas secto, inhærent, viridi-flavescentes, odorati, subamari, quinque subrotundis foliolis constantes, staminulis candidis octo aut decem medium obsidentibus; inter quæ stylus prodit exiguus, item albicans, ipsius fructus rudimentum.

Fructus limones pusilli sunt, tenuioribus sulcis striati, ac in vertice calyce florum surrecto coronati, atro-virides primum albis interstincti punctulis, dein aurei seu citrini, cortice limonum cortici haud absimili cincti, carneque candidâ, acidi ac vinosi saporis, intus referti; intra quam numerosa continentur *semina* oblongo-rotunda, plana, candida & nitentia, duplici ordine locata, ac membraneis quibusdam pelliculis seu parietibus integerrimis sejuncta, ita ut singula in singulis latitent cellulis.

Crescit frequenter locis arenosis & petrosis, circa Para-

karó & Kaymaal provincias Malabar; semel in anno maturos fert fructus, mensibus viz. Decembri & Januario.

Porro arboris hujus foliorum succus egregium quoque capiti expurgando habetur errhinum. Idem succus cum pipere longo, zinzibere, & saccharo exhibitus tussim sedat, cæterisque pulmonis affectus è causa frigida natos potenter sanat. Insuper è foliis hisce in aqua coctis Balneum fit, quod lassitudini, nec non artuum doloribus tollendis mirificè conducit.

Tab. 13.

Meritò arbor hæc Limoniæ genus quoque habetur.

Tsjeru-Catu-Naregam. Lat.

മലർകുടുംബം. mal.

Naringi. bra.

नारंगी

جفرو فحاطو نارجم Arab.

Limonia

acidissima. L.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

BY JOHN BURNET

IN TWO VOLUMES

LONDON

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

Printed by J. Streater, at the Sign of the Gun, in St. Dunstons Church-yard

1679

TSJEROU-KATOU-NAREGAM.

Tab. 14.

Rbusculæ quæ *Tsjeria-Katou-Naregam* Malabarenfibus, *Citt-rana-nimba* Brachmanis, *Limoins da folha Cruzado* Lusitanis, *Claver-appelkens* Belgis nuncupatur, præcedentis species est minor, atque humilior, ad sex septemve pedum altitudinem circiter assurgens, caudice tenui, ramulis spinosis, cinereo cortice obductis, itidem donato; Lignum flavescens, prædurum, inodorum, insipidum

Radix fibrata, flavescens, saporis amari, odoris aromatici.

Folia oblongo-rotunda, in ambitu leviter crenata, odorata, aromatica, petiolis alatis seu foliosis circa ramulos geminata proveniunt, duobus viz. tribusve paribus, cum simplici plerumque folio in extremitate; adeo ut petiolos facilè quis folia judicaret, & tria extrema folia simul juncta vulgare pratense trifolium non malè repræsentent.

Flores brevibus petiolis ad spinarum exortum ramulis proveniunt, & calyci viridi in quinque lacinias acuminatas secto insident, candidi, suaveolentes, amari, quinque oblongo-teretibus, ac in orbem expansis foliolis constantes, septem octove in medio albicantibus ac lanuginosis staminulis, flavescantibus apicibus dotatis, præditi; inter quæ stylus emergit itidem albicans capitello flavescente.

Fructus quoque pusilli limones sunt, rotundi, magnitudine uvarum æmuli, virides primum albis interstincti punctulis, dein aurei seu citrini; cortice ambiuntur limonum cortici haud absimili, atque in mediis fructibus

Pars IV.

M

cavitas

32 HORTUS MALABARICUS.

cavitas quædam est succo acetoso, subamaro ac aromatico, suis membranulis contento plena, cui immixta sunt tria oblongo-rotunda, acuminata, & ex albo flavescencia *semina*, membranaceis pelliculis a se invicem distincta.

Provenit locis montanis ubique in Malabar, præsertim circa Candenate; semper floret, fructusque fert.

Cæterum arboris hujus folia præsentaneum habentur curandæ epilepsiæ remedium. Radix alvum movet, sudores expellit, nec non cruciatibus colicis, & Cardialgiæ medetur. Fructus siccati stomachum roborant, ac alimentorum in eo fermentationem læsam restituunt; adhæc aëri ex variolis, febribusque malignis & pestilentialibus contagioso potenter resistunt, atque variis venenis præstantissimum censentur antidotum; quamobrem magni æstimantur, & ab Arabibus, aliisve mercatoribus avidè expetuntur.

Tab. 14.

Non florum, sed fructus & seminis ratione ad Limonum genus arbor hæc referri potest.

PAENOE

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT
BY JOHN STOW
1618

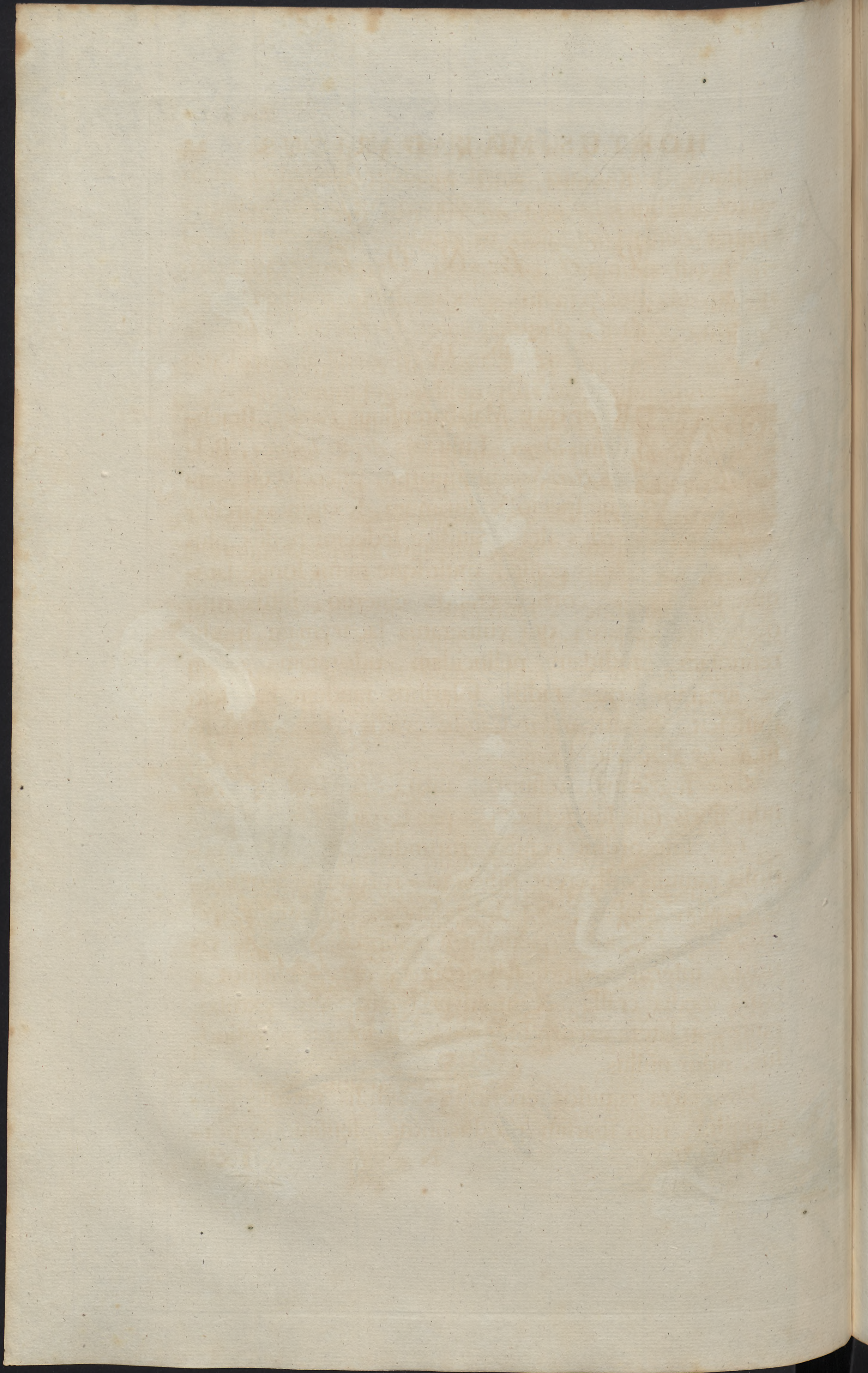
THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON

Paenù. Lat.
പയ്യേ mal.
Dúpù. bra.
പയ്യ
پنجون Arab.

Elaeocarpus

copalifera. Vahl.

P A E N O E.

Tab. 15.

Arbor quæ Malabarenfibus *Paënoe*, Brachmanis *Doëpoe*, Lusitanis *Arvore Ensenza*, Belgis *Hars-boom* nominatur, præcella est, atque speciosa plurimum, sexaginta circiter pedes alta, caudice sedecim pedes plus minus crasso, multisque ramis longè latè-que diffusis, ac cortice crasso, cinereo, intus rufo obductis, donato; qui vulneratus lachrymam fundit resinofam, candidam, pellucidam, odoratam, acrem ac amaram, quæ radiis solaribus tandem flavescit, spissescit, & vitri instar fragilis evadit: Lignum densum, ex albo flavescent.

Radix nigricans, resinosa, amara, graveolens, nec non fibris suis longè latè-que per terram diffusa.

Folia sine ordine crassis, rotundis, ac cinereis petiolis ramulis adhærent oblongo - rotunda, acuminate, crassa, densa, glabra, splendentia, longitudine spithamam, latitudine palmum superantia, supernè viridia, infernè è viridi flavescentia; nervis aliquot è costa media crassa, & in adversa parte altè extuberante, in latera excurrentibus: sapor amarus ac resinofus, odor nullus.

Flores circa ramulos teneriores candidis petiolis glomeratim, non sparsim producantur, sensimque por-

Pars IV.

N

rectis

rectis columellis umbellæ specie panduntur: constant è quinis oblongo - teretibus, crassis, candidis foliolis, atque calyci albicanti in quinque lacinias acuminatas secto inhærent, numerosis staminulis flavescentibus medium obsidentibus; inter quæ stylus prodit albicans, surrectus, apice rotundo ac flavescente: odor suavis ac liliaceus, sapor amarus.

Fructus nucum juglandium viridium magnitudine æmuli, petiolis crassis, longis ac rotundis proveniunt; oblongo - rotundi, at superius latiores, inferius angustiores & calyce florum versus caulem reflexo ornati, quos tegit pulvinatus cortex coriaceus, atro-purpureus, ac tribus angulis fulcatus, qui fructu maturo dehiscit planè, & trifariam finditur, ac *nucleum* exhibet majorem, oblongo - rotundum, candidum rufa cuticulâ tectum, uti in nuce avellana cernitur, saporis subamari ac subadstringentis: hic autem pulvinatus calyx, qui fructum ambit levibus incisuris vulneratus, similem fundit lachrymam resinofam uti incisus cortex, quæ aëris attactu protinus sacchari candi instar spissescit, ac dein rufescit.

Crescit ubique in Malabar; perpetuo frondet, singulis annis maturos profert fructus, mense viz. Aprili, & non rarò trecentos frugifera manet annos.

Cæterum ex arborum teneriorum truncis Mali navales fiunt: ex iisque, cum provectiores sint, excavatis naviculas majores (*mansjous*) Indi conficiunt, quarum nonnullæ sexaginta aut plures homines vehere possunt; eæque ex arboris hujus ligno constructæ in aquis teredini haud facilè obnoxia sunt.

Resinam quam cortex, radix, fructus, aliæque arboris

boris partes fundunt, avidè mercatores expetunt, ea-
que cum oleo copiosiore vel parciore excocta picis
liquidæ, vel duræ loco usurpatur: insuper Ethnicis
in sacrificiis thuris loco adoletur. Ex foliis disci con-
ficiunt gentiles, in iisque arboris hujus gummi seu
resinam excipiunt, & servant.

Porro fructuum Nuclei contusi & cum aqua calida
super porphyritem lævigati, & exhibiti ventriculum
roborant, nauseam & vomitum tollunt, ventris cru-
ciatus mitigant, Choleram sanant. Ex arboris resina
cum alba, & sesami oleo eliquata præstans fit balsa-
mum vulnerarium: Eademque resina pulverisata &
exhibita virulentam gonorrhæam, aliaque venerea ac-
cidentia potenter sanat.

Tab. 15.

Arboris hujus Gummi-resina haud dubiè species est *Jetaiba* indigenis dictam, cujus resina Brasiliensibus
Gummi Anime, præsertim cum constet tum ex orien- *Jetica-cica*, & Lusitanis *Gummi Anime* appellatur ob
tali, tum ex occidentali India varia resinarum huc ad-
ferri genera, quæ magnam habent similitudinem cum
gummi Anime è nova Hispania, & pro eo vendun-
tur; & certum est, non ex una arbore, sed è diver-
sissimarum generibus gummi hoc colligi. *Doctiss. Piso re-*
rum natural. Brasiliens. lib. 4. cap. 9. arborem describit, forsitan eo referri potest.

M. A. L. A. B. A. R. I. C. U. S.

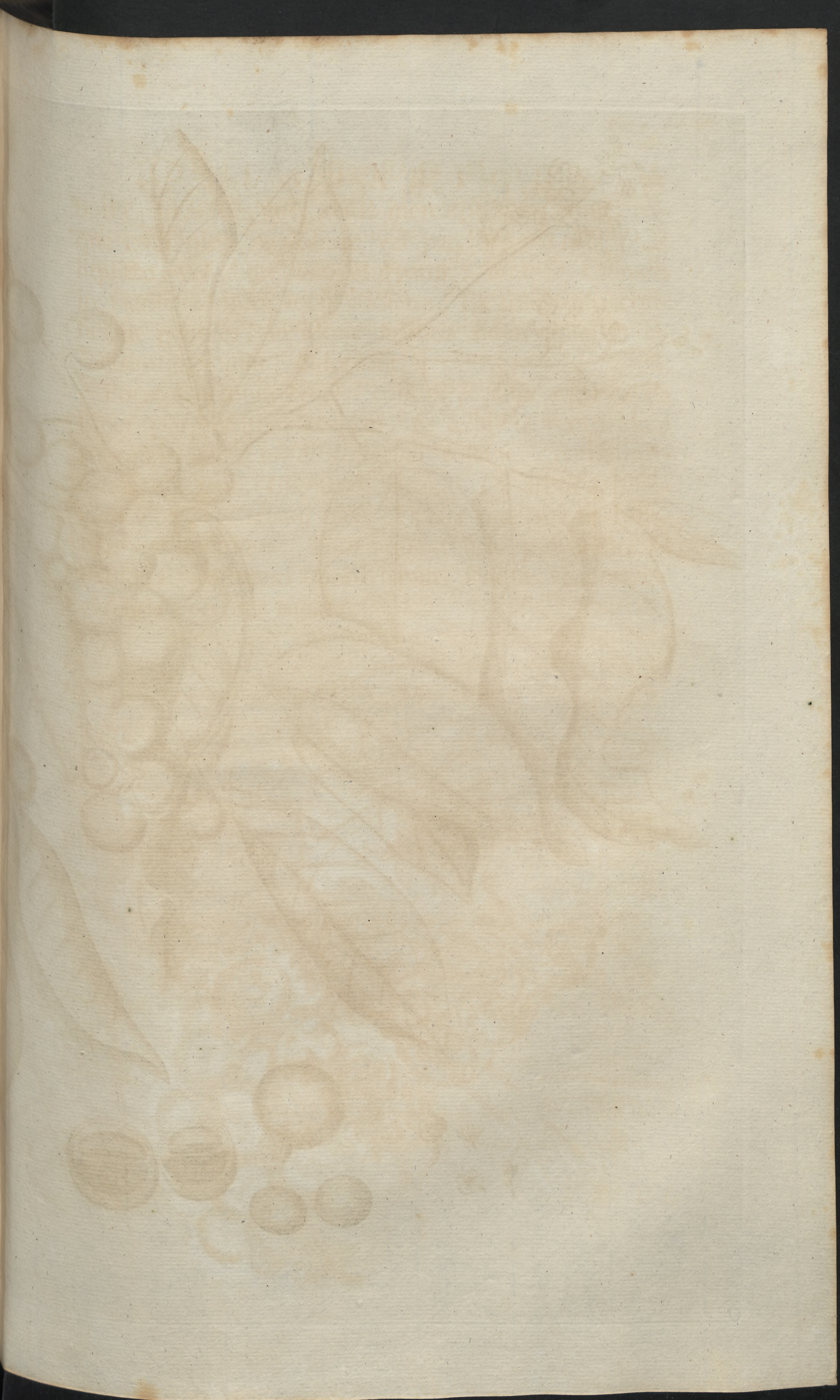
bonis partes fundunt, avidè mercatores exporunt. que cum oleo copiosiore vel parciore excocta picis liquida, vel dura loco utuntur: insuper Ethnici in sacrificiis duntis loco adolunt. Ex foliis duci con- fectum genniles, in hisque arboris huius gummis seu resinum excipiunt, & servant.

Porro fructuum Nuclei conuli & cum aqua calida super porphyritem lavant, & exhibiti ventriculorum roborant, nascentem & vomitum tollunt, ventris cras- citas mitigant, Cholera sanant. Ex arboris resina cum alba, & solani oleo clippata praestans fit bal- num vulnerum: Eademque resina pulverisata & exhi- ta virulentam gonorrhoeam, aliaque venerea ac- cidentia potenter sanat.

Tab. 15.

Arboris huius Gummi - Resina hanc habet virtutem, quod cum oleo copiosiore vel parciore excocta picis liquida, vel dura loco utuntur: insuper Ethnici in sacrificiis duntis loco adolunt. Ex foliis duci con- fectum genniles, in hisque arboris huius gummis seu resinum excipiunt, & servant.

Nialel. lat.

നാലേൽ mal.

Rana-bori. bra.

रानबाव

نغريل Arab.

Syalelia

racemosa.

PLANTAE ALGERIAE

1. *Algeria*

2. *Algeria*

3. *Algeria*

4. *Algeria*

5. *Algeria*

6. *Algeria*

7. *Algeria*

8. *Algeria*

9. *Algeria*

10. *Algeria*

11. *Algeria*

12. *Algeria*

13. *Algeria*

14. *Algeria*

15. *Algeria*

16. *Algeria*

17. *Algeria*

18. *Algeria*

19. *Algeria*

20. *Algeria*

21. *Algeria*

22. *Algeria*

23. *Algeria*

24. *Algeria*

25. *Algeria*

26. *Algeria*

27. *Algeria*

28. *Algeria*

N Y A L E L.

Tab. 16.

Rbor hæc Malabarensibus *Nyalel*, Brachmanis *Lassa*, Lusitanis *Maquinha*, Belgis *Werlingen* nuncupatur; Estque procera, quadraginta circiter pedes alta, caudice mediocriter crasso, cortice cinereo obducto, multisque ramis rufescentibus in orbem diffusis donato: Lignum albicans, inodorum, insipidum, matrice rubicunda.

Radix rufa, furvo cortice tecta.

Folia geminata ordine parallelo brevibus petiolis ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, densa, glabra, colore atro-viridi supernè nitentia, infernè viridi dilutiore, insipida, inodora; costa media lignosa, viridi-albicans, rotunda, ac in adversa parte altè extuberans, è qua plurimi superiora versus exoriuntur nervuli, qui in se invicem arcuatim deferuntur.

Flores exigui, candidi, numerosi racematim circa extremos furculos proveniunt, & singuli calyci viridi in quinque lacinias secto inhærent, quinque tenuibus, lato-rotundis, ac in orbem expansis foliolis constantes, quinque staminulis albicantibus, apicibus flavescentibus falcatis ornatis, medium occupantibus; inter quæ stylus prodit surrectus itidem albicans, capitello flavescente: odor ingratus ac foetidus, sapor nullus.

Flosculis succedunt *Fructus* globosi, numerosi racemis adhærentes uvarum in modum, quibus magnitudine haud absimiles sunt, cortice crasso, flavescente, intus candido & lanuginoso cincti, carneque ex albo cæruleâ, transparente, succulentâ, subacidi ac vinosi saporis, intus refer-

Pars IV.

O

ti;

38 HORTUS MALABARICUS.

ti; intra quam duo continentur *Nuclei* oblongo-plano-rotundi, subvirides, ex albo-cæruleâ cuticulâ obducti, saporis è dulci adstringentis, membranaceo dissepimento ab invicem sejuncti.

Provenit frequenter in Infula Baypin, nec non in Caimaal, aliisque Provinciis Malabar; perpetuò viret, quotannis bis maturos exhibet fructus, mensibus viz. Aprili & Octobri, manetque frugifera septuaginta circiter annos.

Fructus vero in deliciis comeduntur. At nuclei cum zinzibere recenti contusi, & addito saccharo exhibiti alvum movent. Ex fructuum immaturorum succo cum saccharo syrupus præparatur, tussi, asthmati, aliisque thoracis affectibus præprimis conveniens.

Tab. 16.

Arbor hæc magnam cum *Sambuco Indica Bontii* habet similitudinem, sed quoniam accurata ejus apud Bontii description non habetur, an eò referri debeat, certius affirmare nequeo.

Pars 4. Tab. 17.
Angolam. lat.
 അംഗളം mal.
Ancolam. bram.
 आंकाला
 عَنقَلِيم Arab.

Alangium

Decapetalum. Vahl.

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

17

ANGOLAM.

Tab. 17.

Ngolam seu *Alangi* Malabarenfibus, *Angolam* Brachmanis, *Espinho ſancto* Luſitanis, *Keyſer-vreugde* Belgis, præceſſa eſt arbor atque ſpecioſa plurimum, altitudine centum; craſſitie vero duodecim pedum menſuram circiter æquans, multiſque ramis in orbem longè latèque diffuſis donata; qui cortice viridi obducti, ac ſpinis lignoſis, craſſis, longis, ac rigidis muniti ſunt: Lignum albicans, prædurum, cortice glabro, cinereo, albis interſtincto punctulis, ſaporis acri-amari, odoris aromatici, cinctum.

Radix fungoſa, ruſa, flaveſcente cortice teſta, odorata, amara.

Folia brevibus petiolis circa ramorum ſpinas (quæ tandem in ramuloſe excrescunt) proveniunt, oblongo-teretia, craſſa, mollia, glabra, ſupernè viridia, internè viridi-fulca, odorata, amara; nervis aliquot è coſta media albicante, & in adverſa parte altè extuberantè, obliquè in latera excurrentibus.

Flos ad foliorum exortum itidem ſpinis provenit, plerumque unus; aliquando duo, aut plures, inſidetque calyci rotundo in decem lacinias ſecto, è decem teretibus, craſſis, denſis, ſubviridibus, intus candidis foliolis conſtans, quæ extrorſum reflexa apicibus circa caulem coëunt, prominentibus decem miniatis apicibus, quos pallida ſtamina ſuſtinent, quorum medium obtinet piſtellum ſtaminibus concolor; odor ſuavis; ſapor amarus.

Fructus globofi, ceraſorum majorum magnitudine æmulii, exiguo in vertice umbilico præditi, cortice cincti

Pars IV.

P

craſ-

40 HORTUS MALABARICUS.

crasso, purpurascente, qui maturo fructu spontè dehiscit, carneque succulentâ, dulcis, gratique saporis, intus referti; intra quam duo, tresve atri, glabri, plano-rotundi, intus candidi continentur *Nuclei*. Hi autem fructus avidè expetuntur, & in deliciis comeduntur.

Crescit locis petrosis; arenosis, & montanis in Mangatti, aliisque Provinciis Malabar; perpetuò frondet, fruggetque; ac diu superstes manet.

Cæterum arbor hæc varias ob causas Emblema Regiæ Majestatis Malabarensibus habetur, quarum præcipua est, quod flores diademati Imperiali haud absimiles, rigidis inhæreant spinis. Insuper succus ex arboris radice expressus, & exhibitus vermes necat, nec non biliosos ac pituitosos humores per alvum expurgat, & aquas hydropicorum ducit. Radicis pulvis exhibitus Antidotum habetur venenatis moribus serpentum, aliorumque venenatorum animalium.

Jdu-mulli. lat.
ဣဒုမုလ္လိ mal.

بهره قوالبی Arab.

Heydia

horrida.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

THE FIRST

OF THE REIGN

OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

THE FIRST

OF THE REIGN

OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

OF THE UNIVERSITY OF OXFORD

IN TWO VOLUMES

THE FIRST

OF THE REIGN

OF

CHARLES THE FIRST

BY

JOHN BURNET

IDOU-MOULLI.

Tab. 18.

Don-Moulli Malabarenfibus, *Elaticanto* Brachmanis, *Periera dos diabos* Lufitanis, *Dulle-boom* Belgis, Arbor eft procera, feptuaginta circiter pedes alta, caudice craffo, multifque ramis longè latèque diffufis donato; qui cortice cinereo, intus viridi obducti, nec non squammis numerosis, rigidis, fufcis, glabris, ac nitentibus spinis infuper dotatis, undique ornati funt: Lignum albicans, fibrofum, denfum, cortice cinereo, intus rufo ac fubviridi, faporis fubamari tectum, cujus matrix rubicunda, prædura.

Radix albicans, rufo cortice cinctâ, faporis amari, odoris terreſtris.

Folia circa ramulos ſpinofos brevibus ac rotundis petiolis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, craffa, denſa, glabra, ſuperne atro-viridia, inferne fubviridia; nervis aliquot è coſta media ruſefcente, & in adverſa parte altè extuberante in latera excurrentibus: odor fylveſtris, ſapor nullus.

Floſculi itidem circa ſpinofos ramulos atro-rubentibus ac aſperis petiolis numeroſi proveniunt, purpurei, quinque oblongo-rotundis, acuminatis foliolis conſtantes, quinque in medio flaveſcentibus fibris, apicibus dotatis, præditi; inter quos ſimilis prominet ſtylus rubicundus, exiguus: ſapor ingratus, odor nullus.

Floſculis pari fertilitate ſuccedunt *Fructus* pyriformes, fubvirides ab una parte, ab altera vero rubicundi, niten-

tes, exiguo in vertice umbilico coronati, carneque viridi, densâ, succulentâ, amarâ intus referti; intra quam officulum hæret rubicundum, *Nucleum* includens candidum, gustu primum avellanæ haud abfimilem, dein tamen ingratum relinquentem saporem.

Provenit locis sylvestribus & arenosis in Paloerti, aliisque provinciis Malabar; quotannis semel, nonnunquam bis maturos fert fructus, Januario viz. & Martio mensibus, diuque superstes manet.

At vero ex arboris, ejusque radicis cortice, nec non floribus, fructibus, nucleisve, variis modis remedia præparantur ad Maniam, phrenitidem, similesque affectus cephalicos. Adhæc è cortice in aqua communi decoctio fit, quæ icterum, hydropem, aliosque chronicos morbos potenter sanat. Radicis cortex cum fantalo rubro in pulverem redactus, ex eoque cum lacte muliebri cataplasma confectum, ac inguinibus impositum bubonibus venereis medetur.

Purinsji. lat.

ഉവ്വു mal.

Urinti bra.

୮୫

ورنجي Arab.

Sapindus

laurifolius Vahl.

P O E R I N S I I.

T A B. 19.

Rbor hæc Malabarenfibus *Poerinsij* & *Vercoe-
poelongi*, Brachmanis *Ourinti* & *Damitassi*, Lusi-
tanis *Sabao dos Canarins*, Belgis *Seepnooten* nuncu-
patur: Estque procera, caudice admodum
crasso, multisque ramis in orbem diffusis do-
nato; qui cortice atro-purpureo, intus vi-
ridi obducti, ac medullâ intus fungosâ & albicante referti
sunt: Lignum flavescens, prædurum, cortice phoeniceo,
intus rufo cinctum, inodorum, insipidum.

Radix flavescens, albicante cortice tecta, nec non fibris
suis longè latèque per terram diffusa; sapor subdulcis.

Folia bina & bina sibi invicem opposita tenerioribus fur-
culis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, densa,
septem uncias longitudine, tres quatuorve latitudine plus
minus æquantia, atro-viridia, supernè splendentia, infer-
nè nequaquam; nervis aliquot in adversa parte extube-
rantibus è media costa in latera excurrentibus: odor sua-
vis, sapor subdulcis.

Flosculi in racemum oblongum digesti extremis ramulis
conveniunt, stellati, sambuci floribus formâ haud absi-
miles, quinque tenuibus, oblongo-teretibus, è rufo vi-
ridibus, nitentibus, intus candidis ac lanuginosis foliolis
constantes, staminulis aliquot albicantibus, aureis apici-
bus dotatis, mediam flosculi cavitatem & umbilicum oc-
cupantibus; inter quæ stylus prodit flavescens, exiguus,
ipsius fructus rudimentum. At vero exiguæ horum gem-
mæ vix quatuor mensium spatio in flosculos sese expan-
dunt, suntque rotundæ ac virides, nec non calyci vi-
ridi in quina subrotunda foliola diviso inhærent: odor
nullus, sapor subadstringens.

Fructus consimili modo racematim frequentes succe-
Pars IV. R scunt,

scunt, oblongo-rotundi, duo plerumque, tresve arctissimè simul juncti, virides primum ac lanuginosi, maturiores vero subflavescentes & rufi; at siccati duri, rugosi, & fusci. Teneriores autem hujusmodi fructus carne intus albicante, molli, ac viscosa referti, quæ tandem mutatur in nucem rotundam & fuscam, *Nucleum* intus continentem exiguum, candidum, durum, acrem, inodorum.

Crescit variis in sylvis Malabar; perpetuò viret, quotannis maturos exhibet fructus, atque à decimo sationis anno ad centesimum non rarò frugifera est.

Cæterum ex arboris hujus ligno citharæ conficiuntur, & pectines. Fructus pannis lavandis & abstergendis serviunt: ii namque in aqua triti instar saponis albicantem eam reddunt, lixiviam, & spumofam, qualis ad pannos lavandos & abstergendos requiritur. Adhæc cum spumosa & lixiviali hac aqua Anrifabri vasa argentea decoquere solent, & depurare. Porro ejusdem saponariæ aquæ spuma temporibus illita cephalalgiam, nec non febrem tollere dicitur. Fructuum in aqua communi infusio aut decoctio spumescens, si exhibeatur, colicos cruciatus mitigat; nec non variis modis ad alios affectus intrinsecus & extrinsecus usurpatur. E foliis in aqua communi coctis Balneum fit antiarthriticum: Ex iis pariter & recente zinzibere, accuminis femine in aqua communi decoctio fit, ventristormina sedans, flatusque discutiens. Radix cum oryzæ infuso trita, & exhibita paralyfi, nec non sævis articulorum doloribus medetur.

Tab. 19.

Fructus quibus saporis loco Indi utuntur, varii sunt, ac diversi. *Clusius Exoticor. lib. 2. cap. 16.* similem fructum describit, isque à *Nicolao Monardo libr. de Medicam. simpl. ex Occidentali India delatis cap. 65.* vocatur *Sphærule saponaria*. Hujus quoque *Orviedus lib. 9.* meminit, ubi refert arboris folia Filicis foliis esse similia: quod tamen falsum esse *W. L. G.* me docuit. Etenim Anno 1660 è Barbados Insulis saponarias quasdam ac-

cepi sphæulas, quibus satis tres prodibant arbusculæ, per quadriennium superstites: earum cortex cinereus, folia phyllitis foliis similia erant. *Rochefortius histor. sue part. 5. cap. 7.* duas sphæulæ saponariæ proponit species, quarum alteram in horto meo per quadriennium colui: Hoc verò, quod Hortus Malabaricus proponit, genus nemo Botanicorum adhucdum descripsit.

Adamboe
Cadali-pua.
കരകട്ടെപ്പൂ mal.
قياطه نيوغ Arab.

Lagerstroemia

reginae.

100

Handwritten text in a script, possibly Indic or Persian, located in the upper left quadrant of the page.

Adamboe
Cadali'-pua.

செந்தமிழ் mal.

قحطمان بونج Arab.

Lagerstroemia

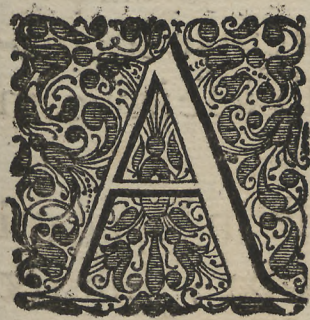
reginae.

Handwritten notes at the top of the page, including the word "Hortus" and other illegible script.

Main body of handwritten text, appearing to be a list or inventory of items, possibly related to a garden or botanical collection. The text is written in a cursive script and is mostly illegible due to fading and bleed-through.

A D A M B O E.

Tab. 20. 21.

Rbor hæc Malabarenfibus *Adamboe* & *Cadelipoea*, Brachmanis *Sotulari*, Lusitanis *Catupinacada ferra*, Belgis *Baak-roosen* appellatur; estque humilior, septem circiter pedes alta, caudice albicante, variis ramis in orbem diffusis donato, qui cortice scabro, primum viridi, dein furvo obducti sunt.

Radix albicans, cinereo cortice tecta, odoris gravis ac sylvestris, saporis unctuarii.

Folia oblongo-rotunda, crassa, densa, sine ordine brevibus ac nodosis petiolis circa teneriores ramulos proveniunt, longitudine spithamam, latitudine palmum superantia, supernè atro-viridia, infernè è viridi rufescentia, tactu nonnihil aspera, à media illa crassa, albicante, & in adversa parte altè extuberante costa, folium per longitudinem mediam secante, plures aliæ minores superiora versus oriuntur costulæ, quæ arcuatim in se invicem deferuntur: odor sylvestris, sapor subadstringens.

Flores elegantes, purpurei, nitentes, rosis haud absimiles, rotundis & hirsutis petiolis numerosi circa ramulos proveniunt, ac sex septemve mollibus, subrotundis, expansis, at nonnihil crispis constant foliis; nec non calyci lato, profundo, crasso, rugoso, subviridi, in sex septemve lacinias acuminatas stellæ in modum secto, inhaerent, qui plurima insuper emittit stamina surrecta, infernè albicantia, supernè rubicunda, flavescentibus, nitentibus, ac planis apicibus ornata; inter quæ stylus prodest acuminatus, infernè rubicundus, supernè viridis: sapor subsalsus & subadstringens, odor nullus.

Fructus floribus succedunt inodori, insipidi, rotundi,

Pars IV.

S

viri-

46 HORTUS MALABARICUS.

viridi-fusci, nitentes in vertice oblongo stylo dotati; ad basin vero calyce plano, crasso, ac viridi excepti, qui cuspides suos latè extendens, ac exteriora versus reflectens, stellam quodammodo refert; intus porro carne albicante referti, intra quam numerosa latitant *semina* plana, malvæ semini haud absimilia, sex septemve loculamentis, membranaceis quibusdam pelliculis à se invicem sejunctis, conclusa.

Crescit frequenter locis arenosis & petrosis in Mangatti & Cranganoor, præsertim circa fluminum ripas; Julio & Augusto mensibus floret, fructusque fert Novembri & Decembri: viret tamen perpetuò, ac diu superstes manet.

Cæterum ex arboris radice in aqua decocta Gargarisma conficitur, quod palati orisque ulcusculis, nec non quibuscunque faucium affectibus medetur. Ex eadem radice decocta, & dein contusa cataplasma fit, quod tumoribus impositum potenter eos emollit ac maturat. Ex arboris cortice, foliis, ac floribus cum aqua communi decoctio paratur, quæ pota hepatis, lienis, aliorumque viscerum obstructions aperit, & aquas hydropicorum per alvum ac urinam potenter ducit. Semen haud secus accoriandri semen capiti infestum est, ac vertiginem, ebrietatem, similesque affectus producit.

Adamboe. lat.

അമ്ബോ. mal.

قنطريون Arab.

Lagerstroemia

hirsuta. W.

NOTES ON THE HISTORY OF THE

AMERICAN INDIAN

THE AMERICAN INDIAN
The American Indian is a
people of many tribes and
languages. They are found
in all parts of the continent
from the Atlantic to the
Pacific. They are a people
of great courage and
bravery. They are a people
of great skill and industry.
They are a people of great
wisdom and knowledge. They
are a people of great
strength and power. They are
a people of great beauty and
grace. They are a people of
great love and compassion.
They are a people of great
faith and hope. They are a
people of great joy and
peace. They are a people of
great life and vitality. They
are a people of great
meaning and purpose. They
are a people of great
value and worth. They are
a people of great
importance and significance.
They are a people of great
influence and impact. They
are a people of great
legacy and heritage. They
are a people of great
pride and honor. They are
a people of great
respect and admiration. They
are a people of great
love and affection. They are
a people of great
friendship and fellowship. They
are a people of great
unity and harmony. They are
a people of great
peace and tranquility. They
are a people of great
joy and happiness. They are
a people of great
life and vitality. They are
a people of great
meaning and purpose. They
are a people of great
value and worth. They are
a people of great
importance and significance.
They are a people of great
influence and impact. They
are a people of great
legacy and heritage. They
are a people of great
pride and honor. They are
a people of great
respect and admiration. They
are a people of great
love and affection. They are
a people of great
friendship and fellowship. They
are a people of great
unity and harmony. They are
a people of great
peace and tranquility. They
are a people of great
joy and happiness. They are
a people of great
life and vitality. They are
a people of great
meaning and purpose. They
are a people of great
value and worth. They are
a people of great
importance and significance.
They are a people of great
influence and impact. They
are a people of great
legacy and heritage. They
are a people of great
pride and honor. They are
a people of great
respect and admiration. They
are a people of great
love and affection. They are
a people of great
friendship and fellowship. They
are a people of great
unity and harmony. They are
a people of great
peace and tranquility. They
are a people of great
joy and happiness. They are
a people of great
life and vitality. They are
a people of great
meaning and purpose. They
are a people of great
value and worth. They are
a people of great
importance and significance.

THE AMERICAN INDIAN
The American Indian is a
people of many tribes and
languages. They are found
in all parts of the continent
from the Atlantic to the
Pacific. They are a people
of great courage and
bravery. They are a people
of great skill and industry.
They are a people of great
wisdom and knowledge. They
are a people of great
strength and power. They are
a people of great beauty and
grace. They are a people of
great love and compassion.
They are a people of great
faith and hope. They are a
people of great joy and
peace. They are a people of
great life and vitality. They
are a people of great
meaning and purpose. They
are a people of great
value and worth. They are
a people of great
importance and significance.
They are a people of great
influence and impact. They
are a people of great
legacy and heritage. They
are a people of great
pride and honor. They are
a people of great
respect and admiration. They
are a people of great
love and affection. They are
a people of great
friendship and fellowship. They
are a people of great
unity and harmony. They are
a people of great
peace and tranquility. They
are a people of great
joy and happiness. They are
a people of great
life and vitality. They are
a people of great
meaning and purpose. They
are a people of great
value and worth. They are
a people of great
importance and significance.

K A T O U . A D A M B O E .

T A B . 22.

Rbor quæ *Katon-adamboe* & *Katon-Cadeli-pota* Malabarenfibus, *Dava-sotulari* Brachmanis, *Catupinaca-Brava* Lusitanis, *wilde Baak-rooseri* Belgis dicitur, præcedentis species sylvestris est, & major: altius namque excrescit. Caudex alioquin rami, radix, folia, aliæque hujus arboris partes planè cum præcedente Adamboe conveniunt, præterquam quod hujus folia & rami lanuginosi sint, ac hirsuti.

Flores præcedentis *Adamboe*, ut & *Paretti*, part. 1. Tab. 30. descriptæ, floribus quoque similes; mediam tamen floris cavitatem & umbilicum quinque tantum stamina surrecta, candida, rubicundis apicibus ornata, occupant; inter quæ stylus prodit albicans, cacumine bifido.

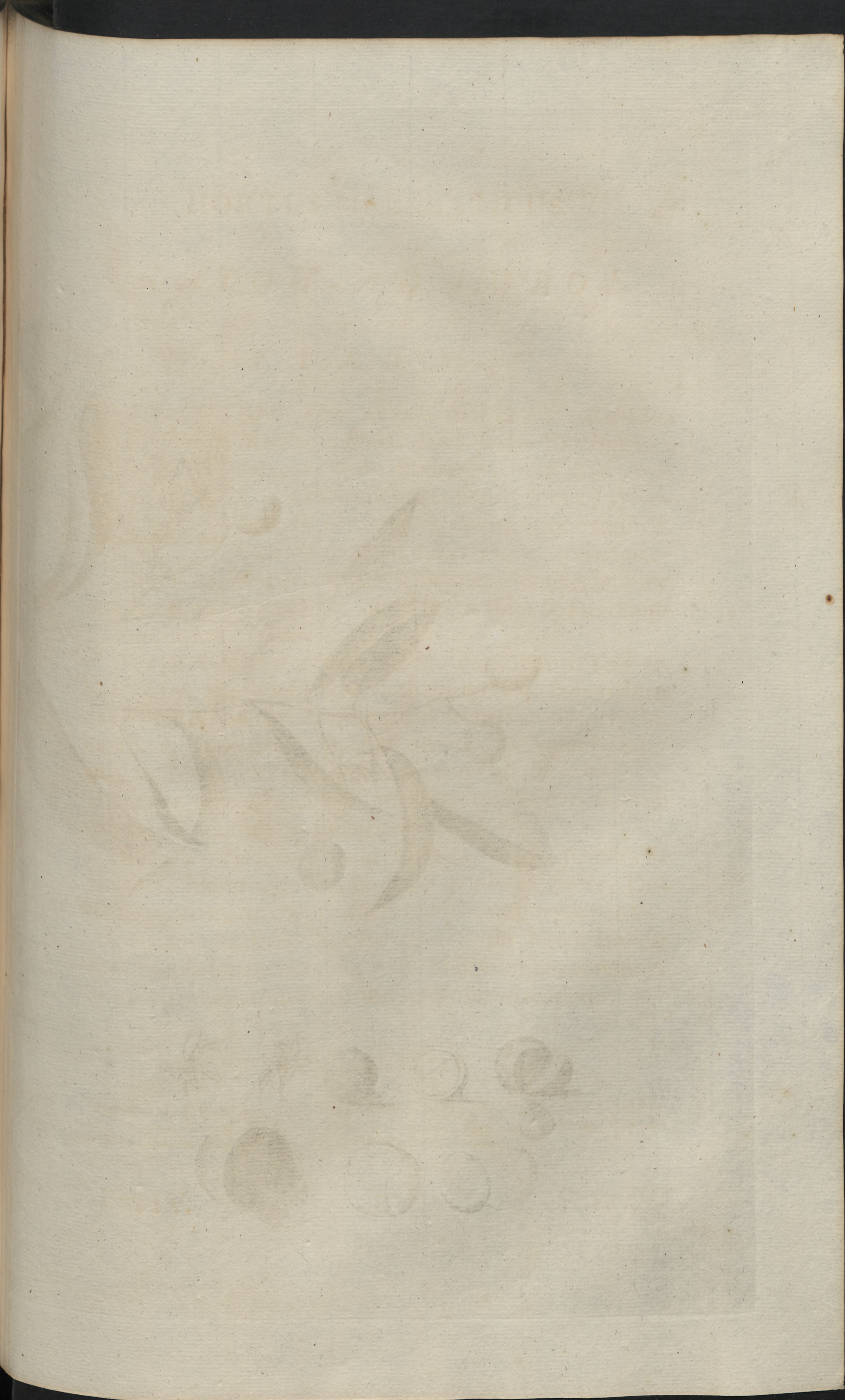
Fructus similiter fructuum alterius arboris æmuli, nisi quod pilis tenuissimis subasperi.

Nascitur locis montanis in Mala & Poiga, provinciis Malabar; Maijo, Junio, & Julio mensibus floret, Decembri vero maturos fert fructus; viret autem perpetuò.

Cæterum ex foliis hisce contusis cum Nucis Indicæ aqua Emplastrum conficitur, quod Bubonibus venereis, aliisque glandularum tumoribus impositum medetur.

Tab. 20. 21. 22.

Adamboe meritò ad *Pariti* (parte prima & secunda descriptæ) genera referri potest, quippe utræque sunt species *Malvæ* seu *Altheæ arboreæ*, uti ex nota generica; floribus nimirum, fructibus, seminibusve manifestum fit; partes tamen accidentales, folia viz. inter sese non conveniunt.

Karin-kara. Lat.

കരിങ്കര mal.

قنارین فخارع Arab.

Haussia

geminiflora.

THE HISTORY OF THE

... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...

... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...

K A R I N - K A R A

Tab. 23.

Arin-Kara Malabarenfibus, *Tamagali* Brachmanis, *Narilha*, Lusitanis, *Haan-ballen* Belgis, Arbor est mediocris magnitudinis, caudice mediocriter crasso, candido, cortice furvo, scabro, inodoro ac amaro obducto, nec non ramis viridibus in orbem diffusis donato.

Radix rufa, albicante cortice tecta.

Folia sine ordine brevibus; rotundis, ac fulcatis petiolis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, densa, glabra, colore atro-viridi supernè nitentia, infernè viridi-flavescente; nervis aliquot è costa media albicante, ac in adversa parte prominente, in latera oblique excurrentibus: sapor amarus ac austerus.

Flores albicantes, magnitudine *Paënoe* floribus, formâ *Genistæ* aut *Laburni* floribus similes, aut in ramulorum extremis, aut è lateribus in tenui ligula dependent, atque calyci viridi, in quinque acuminata, magnitudine inæqualia foliola secto, inhærent, quinque oblongo-teretibus, crassis, candidis foliolis constantes, quorum supermo reliquis multo majore, lato, sursum reflexo, at inferius aperto hiato dehiscente, è quo numerosa prodeunt staminula candida, apicibus ornata: odor suavis, sapor amarus.

Fructus nucibus juglandibus magnitudine similes, rotundi sunt, globosi, ac duabus protuberantiis ad verticem striati, viridi-flavescente cortice cincti, carneque

Pars IV.

V

intus

intus albicante, primum densâ, dein molli, pultaceâ, ac subdulci referti; intra quam Nucleus locatur rotundus, bifariam aut trifariam divisus, subviridis rufâ pelliculâ tectus fabarum, sapore æmulus.

Crescit in locis sylvestribus Malabar; perpetuò viret, non raro bis in anno maturos fert fructus, mensibus viz. Aprili & Octobri, at non diu superstes manet.

In Medicina nullius est usus.

Perim-kara. lat.

പെരികരാ mal.

بھیریم قارغ Arab.

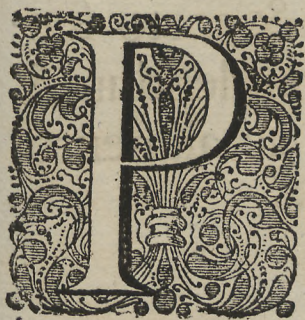

Elaeocarpus

serratus. L.

P E R I N - K A R A.

Tab. 24.

Erin-kara Malabarenfibus, *Gali-doufa* Brachmanis, *Azeitones do Malavar* Lusitanis, *wilde Olyven* Belgis, Arbor est vastæ magnitudinis, caudice crasso, cortice crasso, cinereo, intus purpureo, cincto, nec non ramulis viridi-fuscis, plurimisque virgulis pullulantibus donato; lignum albicans, densum, fibrosum.

Radix itidem albicans, rubicundo obducta cortice, qui cuticula nigricante insuper tectus est; sapor subamarus, odor terrestris.

Folia quæ primo exortu rufa acplicata circa ramulos teneriores proveniunt, ubi excreverunt oblongo-rotunda sunt, acuminata, in ambitu crenata, densa, glabra, atro-viridia, splendentia; è costa media crassa, & in adversa parte altè extuberante plures aliæ superiora versus oriuntur costulæ, quæ in se invicem arcuatim deferuntur: sapor acidus primum, dein amarus.

Flores suaveolentes, candidi, extremis furculis inter folia proveniunt, caulibus nimirum spithamam longis, quibus brevibus petiolis adhærent, quinque oblongis ac in plurima tenuia filamenta, comæ instar, circa extremitates divisis foliolis constantes, atque calyci viridi in quinque lacinias acuminatas secto inhærentes; rufis aliquot staminulis erectis mediam floris cavitatem occupantibus, inter quæ stylus prominet viridi-albicans, cujus basis globulus exiguus, croceus.

Fructus pari fertilitate floribus succedunt, cum formâ, tum substantiâ & magnitudine olivis majoribus similes, similem quoque continentes nucleum: Maturi cœru-

52 HORTUS MALABARICUS.

leo-purpurei, acido-dulces, gratique saporis; immaturi vero flavescentes, austeri, subamari.

Provenit in Mangatti; aliisque Provinciis Malabar, quotannis bis floret, fructusque fert, Martio viz. & Octobri mensibus, diuque superstes manet.

Cæterum fructus hi in deliciis comeduntur; nec non saccharo condiuntur, ac uti olivæ in muria & aceto fervantur pro Achaar, iique cum cibis inter prandendum & coenandum comesti ventriculum roborant, ac alimentorum in eo fermentationem potenter juvant.

Tab. 23. 24.

Quamquam ambæ hæ arbores *Karæ* nomine appellari soleant, diversæ tamen sunt species: quarum alteri, viz. *Perin-Karæ* ab olivis nomen perperam imposuerunt Lusitani & Belgæ, ob fructuum cum olivis similitudinem; cum pluribus hæc arbor à *vera* distinguatur *olea*.

M A

Manil-kara. lat.

മനൽ കറ mal.

Vanvalli, bra.

ववळी

مقني قارغ Arab.

Achras

dissecta. L.

Monte Carlo

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

1874

M A N I L . K A R A .

T A B. 25.

Anyl-kara Malabarenfibus, *Manil-gale* Brachmanis, *Fruita Manilha* Lufitanis, *Loe-bessen* of *Chineefche pruymen* Belgis, Arbor eft procera, caudice craffo, multisque ramis longè latè-que diffusis donato; qui cortice atro-viridi obducti, ubi inciduntur, liquorem exsudent unctuosum, infipidum, inodorum: Lignum cinereum, cortice obductum denso, scabro, fusco, intus rufo.

Radix flavescent, faporis acris, odoris fylvestris.

Folia crassiss, rotundis, ac viridibus petiolis circa extremos ramulos numerosa proveniunt, oblongo-rotunda, atro-viridia, crassa, densa, glabra, splendentia; a medio illo, crasso, rotundo, viridi-flavescente, ac in adversa parte altè extuberante nervo, folium per longitudinem medium secante, plures alii minores, tenuioresque superiora versùs exoriuntur nervuli, qui in se invicem arcuatim deferuntur. Manibus vero si confricentur hæc folia viscidum, lacteum, ac acrem fundunt liquorem, quo mediante eadem teneriora arctè complicata sunt.

Flores magnitudine *Tilia* floribus haud absimiles, itidem circa extremos ramulos inter folia rotundis, lanuginosis, ac purpureis petiolis glomeratim, non sparsim producantur, sensimque porrectis columellis umbellæ specie panduntur: triplici constant ordine foliorum acuminatorum ac ruforum, quorum singuli ordines sex continent foliola, ac medius planè erectus est; inhærentque calyci crasso, rufo, ac lanuginoso, in sex lacinias acuminatas secto; sex candidis staminibus, rufis apicibus dotatis, mediam floris cavitationem & umbilicum occupantibus, inter quæ stylus prodit, ipsius fructus rudimentum: odor suavis ac melleus, sapor nullus.

Pars IV.

Y

Fructus

Fructus cum formâ, tum magnitudine olivis similes; immaturi virides, nitentes, succoque viscido ac lacteo referti; maturiores verò purpurei, intusque rufâ, succulentâ, ac acido-dulci carne referti; intra quam bina (rarius unum) locantur ossicula oblonga, glabra, rufa, nitentia, *Nucleum* continentia album, ac amariuscule.

Arbor hæc nullibi, nisi sobole aut seminibus in hortis lata provenit, nec Regio Malabar natale ejus solum constituit; sed è China, Manilhas Insulis, aliisque longinquis Regionibus prius in eam allata fuit, quapropter haud perperam Malabarensibus, *Manyl-kara*, quasi *Kara ex Manilhas* Insulis appellatur. Quotannis maturos fert fructus, Augusto viz. & Septembri mensibus, semper viret, diuque frugifera manet.

Fructus autem maturi inter Bellaria comeduntur, iique appetitum augent, ac alimentorum in ventriculo fermentationem non parum juvant. Ex arboris foliis cum radice curcuma, & zinziberis foliis coctis & contusis, cataplasma conficitur, quod tumoribus quibuscunque impositum potenter eos maturat. Ex iisdem foliis in sesami oleo coctis, addito cortice hujus arboris pulverisato, litus præparatur, qui affectui paralytico Endemio, Indis *Beriberi* dicto, sanando summopere conducit.

Tab. 25.

Casparus Bauhinus *pinacis* lib. II. sect. 6. arboris hujus meminisse videtur, nomine *Pruno similis fructus Chinesis*. Enimvero ad pruniferas arbores merito refertur *Manyl-kara*, & nostratibus apud Indos viventi-

bus *Prunus Chinesis* appellari solet. Etiam in *Itinerario Cornelii Mathef* Anni 1607. mentio fit pruni Chinesis, *Lechyas* dictæ, at perfecta arboris ipsius non additur descriptio.

KARA-

THE MALARIAL FEVER

The malarial fever is a disease which is caused by the malarial parasite, which is transmitted to man by the bite of a mosquito. The disease is characterized by a periodic fever, which is usually accompanied by a headache, a general malaise, and a loss of appetite. The fever is usually of a tertian type, that is, it occurs every third day. The disease is most common in tropical and subtropical regions, and is especially prevalent in the low-lying, swampy areas of these regions. The malarial parasite is a small, pear-shaped organism, which is found in the blood of the infected person. It is transmitted to the mosquito when the mosquito bites the infected person. The mosquito then becomes a carrier of the parasite, and can transmit it to another person when it bites him. The disease is a serious one, and can be fatal if it is not properly treated. It is, however, a disease which can be prevented by the use of mosquito nets and screens, and by the use of quinine to treat the fever.

THE MOSQUITO

The mosquito is a small, winged insect, which is found in all parts of the world. It is a blood-sucking insect, and is a common pest of man and animals. The mosquito is a carrier of the malarial parasite, and is the only means by which the parasite is transmitted from one person to another. The mosquito is a very small insect, and is usually found in swamps, marshes, and other low-lying areas. It is a very common insect, and is found in large numbers in these areas. The mosquito is a very annoying insect, and is a common pest of man and animals. It is a blood-sucking insect, and is a common pest of man and animals. The mosquito is a carrier of the malarial parasite, and is the only means by which the parasite is transmitted from one person to another.

THE QUININE

Quinine is a drug which is used to treat the malarial fever. It is a powerful antimalarial drug, and is the only drug which is effective against the malarial parasite. Quinine is a bitter-tasting drug, and is usually taken in the form of a tonic. It is a very effective drug, and is used to treat the fever, the headache, and the general malaise which are associated with the malarial fever. Quinine is a very important drug, and is one of the most valuable drugs in the treatment of the malarial fever.

THE MOSQUITO NET

The mosquito net is a device which is used to protect a person from the bite of a mosquito. It is a net which is hung over a person, and is usually made of a fine mesh. The mosquito net is a very effective device, and is used to prevent the mosquito from biting the person. It is a very simple device, and is easy to use. The mosquito net is a very important device, and is one of the most valuable devices in the prevention of the malarial fever.

THE SWAMP

The swamp is a low-lying, wet area, which is usually found in tropical and subtropical regions. It is a very common area, and is found in large numbers in these regions. The swamp is a very fertile area, and is a common source of food for many animals. It is a very important area, and is one of the most valuable areas in the world. The swamp is a very common area, and is found in large numbers in these regions. It is a very fertile area, and is a common source of food for many animals. It is a very important area, and is one of the most valuable areas in the world.

Kara angolam. lat.
 𑂔𑂩𑂰𑂔𑂰𑂔𑂰 mal.

قرفة Arab.

Alangium

hexapetalum. Vahl.

REPORT OF THE

ANNUAL REPORT

The following is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the President of the Association for the year 1848. The names are arranged in alphabetical order. The names of the persons who have been elected to the office of the President of the Association for the year 1848 are as follows: [The text is extremely faint and largely illegible, appearing to be a list of names.]

K A R A - A N G O L A M.

Tab. 26.

Rbor hæc Malabarensibus *Kara - angolam*, Brachmanis *Namidou*, Lusitanis *e spinho Santo Bravo*; Belgis *wild Keyfers-vreught* nuncupatur; Estque altera *Angolam* species, procera itidem, altitudine quadraginta, crassitie verò sex pedum mensuram circiter æquans, multisque ramis subcinereis ac viridibus, in orbem longè latèque diffusis, donata; lignum albicans, densum, cinereo cortice obductum, cujus matrix purpurea.

Radix crassa, densa, flavescent, furvo cortice tecta; nec non profundè terræ inhærens, fibrisque suis latè per eam diffusa; sapor acris & amarus, odor gravis.

Folia brevibus ramulis (qui in prima hujus arboris specie perfectæ sunt spinæ) inhærent, oblongo-teretia, glabra, mollia, supernè viridia, infernè subviridia, nervis aliquot è media costa in latera excurrentibus; sapor acris & amarus, odor nullus.

Flores brevibus ac viridi-fuscis petiolis circa eosdem cum foliis ramulos proveniunt, viridique ac profundo calyci insident, è sex teretibus, crassis, densis, acuminatis, candidis foliolis constantes, quæ (haud secus ac in præcedentis speciei floribus cernere licet) extrorsum reflexa apicibus circa caulem coeunt; decem aut duodecim candidis & acuminatis staminulis mediam floris cavitatem occupantibus, inter quæ stylus prodit albicans, apice ornatus oblongo-rotundo; odor suavis, sapor amarus.

Floribus succedunt *Fructus* globosi, pomorum minorum magnitudine æmuli, exiguo in vertice præditi um-

Pars IV.

Z

bili.

56 HORTUS MALABARICUS.

bilico, cortice crasso, molli, tomentoso, purpureo, intusque albicante cincti, nec non carne rubicundâ, succulentâ, viscidâ, tenaci, acidique saporis, intus referti; intra quam officulum locatur oblongo-rotundum, rubicundum, *Nucleum* includens candidum, amaro-dulcem;

Nascitur locis petrosis, arenosis, & montanis in Kandenate, aliisque provinciis Malabar; semper frondet, floret, frugetque, ac diu superstes manet.

Cæterum ex arboris foliis cum oleo coctis unguentum conficitur vulnerarium. Radix catartica est, humoresque serosos ac pituitosos per alvum educit. Fructus autem rarò comeduntur, quoniam impensè sanguinem calefaciunt.

Tab. 26.

Arbor hæc species est *Angolan* Tab. 17 descriptæ, atque ideo malè huc relata est.

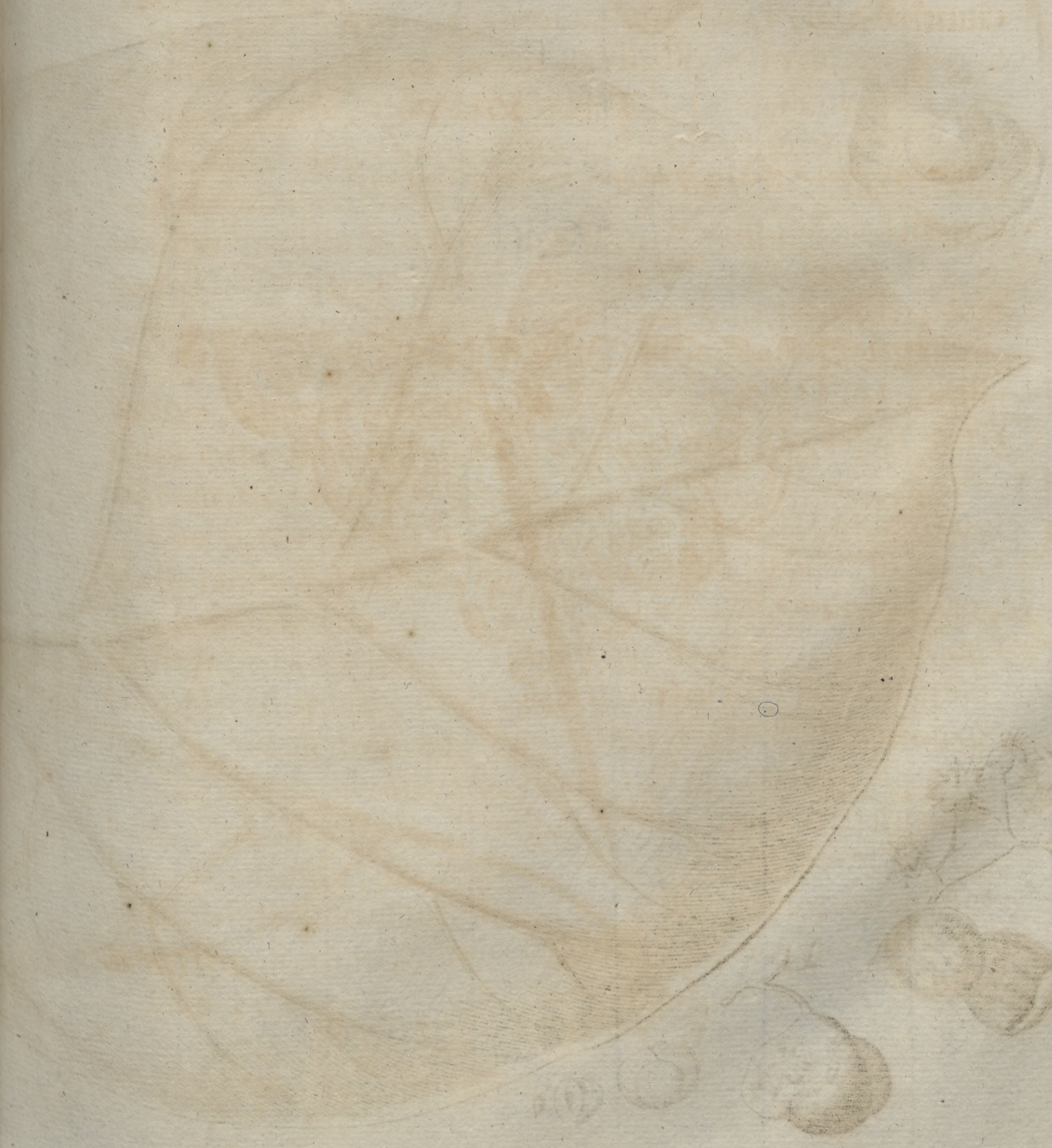

THEKA.

[Faint handwritten notes in the top left corner]

[Faint title text, possibly "HISTORIA..."]

[Faint paragraph of text, likely a description of a specimen or location]

Tekka. lat.

၈၃၈ mal.

Saiko. bra.

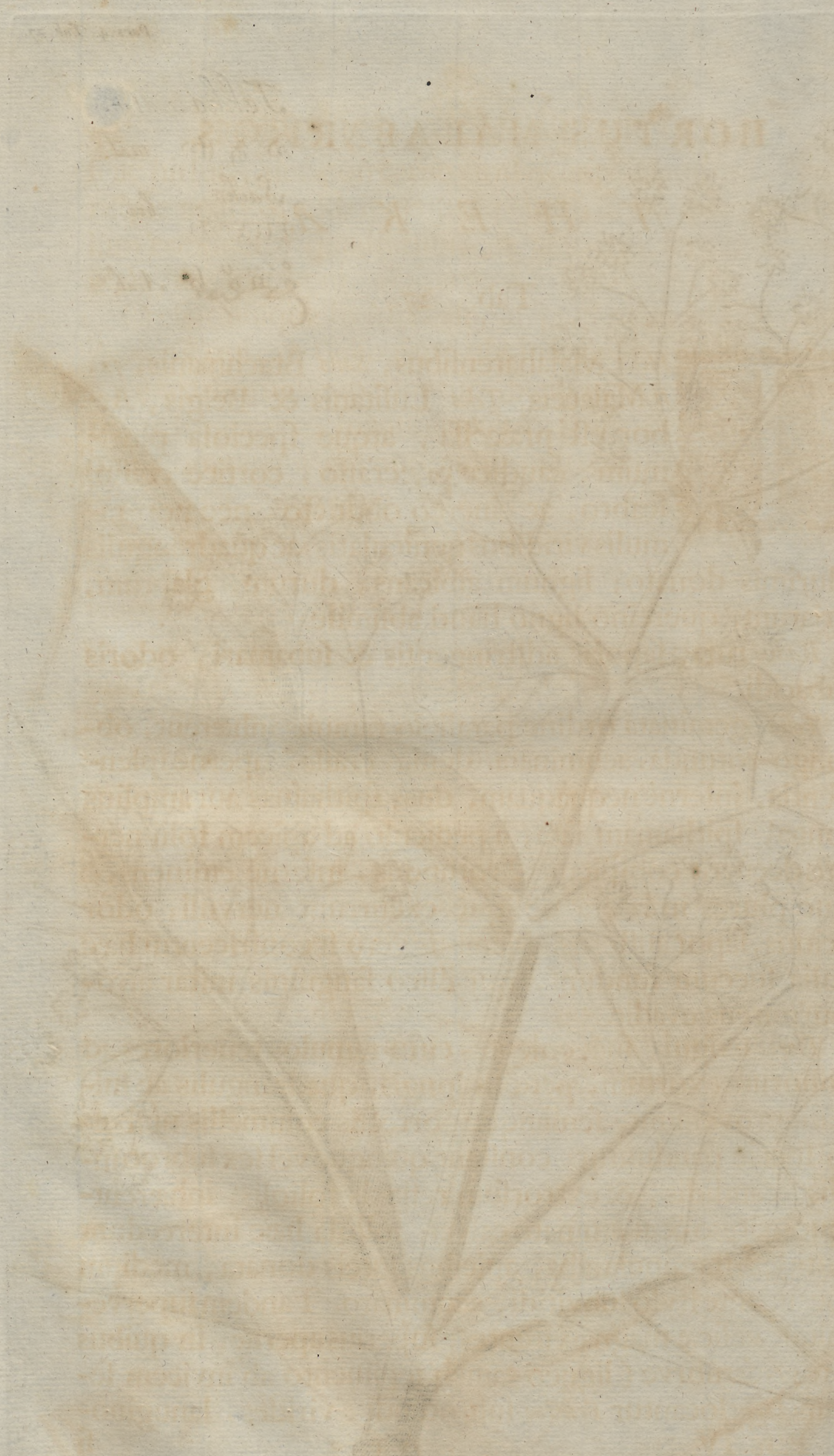
एतक

طريق Arab.

Tectona

grandis. L.

T H E K A.

Tab. 27.

Heka Malabarenfibus, *Sailo* Brachmanis, *Fa-*
ti Malaccis, *Teka* Lusitanis & Belgis, Ar-
 bor est præcella, atque speciosa pluri-
 mum, caudice præcrasso, cortice crasso,
 scabro, ac cinereo obducto, nec non ra-
 mulis viridibus geniculatis, ac quadrangulis
 plurimis donato; lignum albicans, durum, glabrum,
 striatum, quercino ligno haud absimile.

Radix rufa, saporis adstringentis & subamari, odoris
 subacidi.

Folia geminata ordine parallelo ramulis inhærent, ob-
 longo-rotunda, acuminata, densa, crassa, supernè splen-
 dentia, infernè nequaquam, duas spithamas aut amplius
 longa, spithamam lata; à pediculo ad apicem folii ner-
 vus decurrit conspicuus, rotundus, infernè eminens, è
 quo plures in latera obliquè excurrunt nervuli; odor
 acidus, sapor austerus. Manibus verò si confricentur hæc
 folia succum fundunt, qui illicò sanguinis instar atro-
 purpureus evadit.

Flores exigui, suaveolentes circa ramulos teneriores ad
 foliorum exortum, petiolis longis, quadrangulis ac ful-
 catis proveniunt, sensimque porrectis columellis umbel-
 læ specie panduntur: constant quinque vel sex subrotun-
 dis, candidis, & extrorsum reflexis foliolis, inhærent-
 que exiguo & acuminato calyci; foliola hæc intercedunt
 totidem staminula alba, apicibus luteis donata, medium
 occupante stylo subviridi, acuminato. Tandem superve-
 niunt vesicæ magnæ virentes, superius apertæ, in quibus
 tres quatuorve (ligneo tamen sepimento ab invicem se-
 juncti) locantur *Fructus* subrotundi, virides, lanugino-

58 HORTUS MALABARICUS.

fi ac hirsuti, nec non carne viridescente, inodorâ, saporisque amari & adstringentis, referti; intra quam officulum continetur quadratum, ex albo rufescens, *Nucleum* includens exiguum, albicantem.

Crescit ubique in Malabar, at præsertim in Provincia Atsjen Coyl, & Calicolan, ubi integræ sylvæ ingentium harum arborum reperiuntur. Semper viret, quotannis floret frugetque; mensibus viz. Augusto & Octobri; atque non rarò à decimo anno ad trecentesimum frugifera manet.

Lignum vero hujus arboris, quercino ligno haud ab simile, operi fabrili accomodum, atque Naupegis ad navium fabricam in usu est; sed in aquis (præsertim dulcibus) teredini facilè obnoxium: Gentiles, nescio qua superstitione ducti, hoc solummodo ligno sua vel construunt, vel reparant templa. Et retulit Princeps Calicolan, se integrum templum ex unica hujusmodi arbore ædificari curasse. E foliis tenerioribus purpureus conficitur color, quo panni sericei & gossypini tinguntur. Etiam tenera hæc foliola in deliciis indigenæ comedunt: ex iisque coctis cum saccharo syrupus fit, qui aphthis medetur. Ex floribus cum melle coctis medicamentum paratur, quod assumptum aquas hydropicorum educit. Radix ficcata, contusa, & in pulverem redacta, sicque exhibita, sanguinem ex casu alicubi concretum dissolvit. E fructibus tenerioribus contusis unguentum conficitur, herpeti sanando perquam utile.

Tab. 27.

Jacobus Bontius lib. 6. cap. 16. arborem hanc describit, *Kyati* seu *Quercus Indica* nomine, quanquam nullam cum quercu similitudinem habeat, nisi respectu ligni, quod ligno quercino simillimum est; quapropter Malaccis *Jati*, & Bontio *Kyati* seu *Kiati* nuncupatur, sed malè: etenim *Kayo-jati* potius dicenda foret, cum *Kayo* lignum, *jati* vero quercum propriè significet. Insuper arboris hujus meminit *Joh. Nieubof in itinerario pag. 249.* ubi exactè florem, fructumque ejus describit

KATOU.

Catutekka. lat.

ஃஃஃ ஃ mal.

Vana papalu. bra.

पानपफला

فخار و صفت Arab.

Ardisia

humilis. Vahl.?

PLATE I. THE GREAT BRITAIN

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

THE GREAT BRITAIN, AS APPEARING IN THE YEAR 1790

K A T O U - T H E K A.

Tab. 28.

Rbor quæ *Katou-theke* Malabarenfibus, *Dava-sailo* & *Vana papalon* Brachmanis, *Teka-Brava* Lusitanis, *wilde Teka* Belgis nuncupatur, præcedentis species est minor & humilior; crassitie pruno haud absimili caudice, cortice obducto cinereo, nec non ramulis viridibus, quadrangulis, ac fulcatis plurimis itidem ornato; lignum albicans, inodorum, insipidum.

Radix purpurea.

Folia geminata ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-teretia, crassa, densa, glabra, supernè colore atro-viridi nitentia, infernè viridi dilutiore, spithamam longa, tres quatuorve circiter digitos lata, insipida, inodora; nervis aliquot in adversa parte prominentibus, è costa media flavescente in latera excurrentibus.

Flores è furculorum extremis inodori ac insipidi oriuntur in Jubæ formam dispositi, numerosi; quorum singuli ad flores Liloc accedere videntur, oblongi, candidi, quinque teretibus, crassis, mollibus, & extrorsum reflexis foliolis constantes; quinque albicantibus, erectis, & acuminatis staminulis medium occupantibus.

Fructus nucum avellanarum magnitudine æmuli, oblongo-rotundi, exiguo in vertice umbilico præditi, glabro ac flavescente cortice cincti, nec non carne viridi-flavescente, succulentâ, dulci referti; intra quam ossiculum continetur, nucleum includens candidum, dulcem.

Pars IV.

Bb

Na

60 HORTUS MALABARICUS.

Nascitur ubique in Malabar, præsertim circa Warapoli; semper viret, quotannis floret, fruetque, mensibus viz. Augusto, Septembri, & Octobri; at diu frugifera non est.

Cæterum fructus hi loco Arequæ seu Kaungæ cum folio Betel frequenter manducantur. Arboris cortex exsiccat, & in pulverem redactus, sicque exhibitus, bilis ardorem compescere dicitur.

Tjeru-Teka. lat.
 മലങ്കര തിരു മല.

Sailo. bra.
 സാലോ

جرو طمقيا Arab.

Volkameria

serrata. L.

MONTELLI MANTARICUS

Y. J. F. R. O. U. T. H. E. K. A.

Y. J. F. R. O. U. T. H. E. K. A.

Y. J. F. R. O. U. T. H. E. K. A.

Y. J. F. R. O. U. T. H. E. K. A.

Y. J. F. R. O. U. T. H. E. K. A.

Y. J. F. R. O. U. T. H. E. K. A.

Y. J. F. R. O. U. T. H. E. K. A.

Y. J. F. R. O. U. T. H. E. K. A.

T S J E R O U - T H E K A.

T A B. 29.

Sjerou - Theka Malabarenfibus, *Douda - Saila* Brachmanis, *Teka Crespa* Lusitanis, *Netel-Teka* Belgis, Arbuscula est humilis, septem circiter pedes alta, caudice pedis mensuram crasso, albicante, cortice obducto cinereo, amaro, multisque ramulis viridibus, triangularibus, ac geniculatis donato.

Radix albicans, saporis amari, odoris terrestres.

Folia terna simul circa ramulorum geniculos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu crenata, supernè colore atro-viridi nitentia, infernè subviridia & tomentosa; costa media crassa, è qua plures superiora versus exoriuntur costulae, in adversa parte altè extuberantes ac lanuginosae: odor suavis, sapor acris & amarus. Teneriora verò hujus arboris folia rubicunda sunt.

Flores haud secus ac *Katou-Theka* flores, furculorum extremis racematim proveniunt, caerulei, foliolorum stipatu obvallati, viridique & acuminato calyci inhærent, è quinque oblongo-rotundis ac introrsum reflexis foliis constantes; quinque caeruleis staminibus, flavescentibus apicibus ornatis, ac extra florem latè expansis, mediam ejus cavitatem & umbilicum occupantibus, inter quæ stylus prodit ex albo caeruleus, ac in acumine divisus: odor suavis, sapor subamarus.

Fructus subrotundi, triquetri, in vertice exiguo umbilico præditi, glabri, nitentes, primum atro-purpurei, dein furvi, intus molli carne referti; cui tres includuntur Nuclei exigui, virides, sapore fabaceo.

Pars IV.

Cc

Crescit

62 HORTUS MALABARICUS.

Crescit locis arenosis ubique in Malabar, præsertim in Provincia Moutan; semper viret, quotannis floret, fructetque.

Cæterum ex arboris foliis oleo butyroque incoctis unguentum conficitur, quod Cephalalgia, Ophthalmia, & aurium tinnitui medetur. E radice cum zinzibere & Coriandri semine aqua incocta Apozema conficitur, quod exhibitum alimentorum in ventriculo fermentationem potenter juvat, & Nauseam sanat. Fructus contusi & in lacte Ebutyrato cocti, vel infusi alvum movent, & aquas hydropicorum ducunt.

Ben-téka. lat.

ବେଟେକା mal.

Sailo.

साइली bra.

بنتیکا ara.

Kasailo

racemosa.

...
...
...
...
...
...
...
...

...
...
...
...
...
...
...
...

...
...
...
...
...
...
...
...

...
...
...
...
...
...
...
...

BENTHEKA.

Tab. 30.

Rbor quæ Malabarenſibus *Bentheka*, Brach-
manis *Kafailo*, Luſitanis *Theka-Macho*, Belgis
wit Theka, nuncupatur, licet nullam cum
Theka ſimilitudinem habere videatur, ejuſta-
men ſpecies Indis habetur; Eſtque proce-
ra, caudice denſo, albicante, cortice ob-
ducto cinereo, nec non ramulis cinereis ac glabris in or-
bem diffuſis donato.

Radix furva, odoris ſaporisſque ſylveſtris.

Folia inordinatè circa ramulos proveniunt, oblongo-
rotunda ac in mucronem deſinentia, ſupernè atro-viridia
& nitentia, infernè ſubviridia & lanuginofa, craſſa, denſa,
longitudine ſpithamam, latitudine palmum æquantia,
inodora, inſipida, à pediculo ad apicem folii nervus de-
currit conſpicuus, rotundus, infernè eminens, è quo
plurimi ſuperiora verſus exoriuntur nervuli, qui in ſe
invicem arcuatim deferuntur.

Flores exigui, viridi-albicantes, & ſuaveolentes racé-
matim proveniunt, atque calyci inhærent exiguo, viridi-
que; conſtant ii unico foliolo, ſed in quinque profun-
das lacinias diviſo, ſic ut plura videantur, quinque fla-
veſcentibus & acuminatis fibris mediam floſculi cavitatem
occupantibus; intra quas ſtylus prodit erectus, capitulo
viridi.

Floribus pari fertilitate ſuccedunt *Fructus* oblongo-
rotundi, virides primum, dein rubicundi, glabri, ac
nitentes, *Areque* fructibus tenerioribus haud abſimiles,
ſimilique carne intus referti, intra quam plura continentur
ſemina oblongo-rotunda, furva, glabra, nitentia, nec

64 HORTUS MALABARICUS.

minus dura, duplici ordine locata, ac membranaceo dissepimento seu pariete integerrimo sejuncta; sapor austerus, odor nullus.

Crescit locis montanis & arenosis in Teckenkour; semper viret, quotannis floret fruetque, ac diu frugifera manet.

Cæterum ex arboris foliis cum melle medicamentum paratur, quod exhibitum sudores movendo æstum febrilem temperat, & variolas expellit.

Tab. 28. 29. 30.

Katon-theka, Tsjerou-theka, Bentheka, quanquam *beri* non possunt, quia nullam cum ea habent similitudinem, *Theka* huc referantur, tamen species ejus ha-

IRIPA.

Gripa. lat.

ಗ್ರಿಪಾ mal.

برنج Arab.

Cynometra

ramiflora. L.

NOTITIA MALARUM

...

...

...

...

...

I R I P A.

Tab. 31.

Ripa Malabarenfibus, *Iripou* Brachmanis, *Fruita Balsa* Lusitanis, *Tas-noten* Belgis, arbor est procera, sexaginta circiter pedes alta, caudice crasso, denso, cinereo, cortice obducto nigricante, intus rubicundo, nec non ramulis cinereis & subviridibus plurimis donato.

Radix rubicunda, flavescente cortice tecta, nec non fibris suis latè per terram diffusa; sapor acris, odor nullus.

Folia geminata ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-rotunda, glabra, densa, supernè colore atroviridi nitentia, infernè viridi-dilutiore; nervulis exiguis plurimis è media costa in parte adversa quodammodo extuberante, & folium per longitudinem medium inæqualiter secante, obliquè in latera excurrentibus: odor nullus, sapor subadstringens.

Flores inter folia circa ramulos sparsim proveniunt, exigui, candidi, inodori, è quatuor acuminatis foliolis constantes; hæcque foliola intercedunt octo staminula alba, apicibus rubicundis donata, medium occupante stylo candido, qui ipsius fructus rudimentum est.

Fructus oblongo-rotundi, compressi, inæquales, ac sulco striati, cucurbitis formâ haud absimiles, cortice crasso, coriaceo, nec non carnosio, molli, ac pulvinato tecti, amygdalæ in modum; qui, fructibus in maturitatem tendentibus, in utroque latere dehiscit, seseque aperit, ac *Nucleum* relinquit albicantem, tenui pelliculâ cinctum,

Pars IV.

Ee

den

66 HORTUS MALABARICUS.

denfum, compactum, inodorum, saporisque adstringentis.

Crescit circa Repolyn, aliisque in locis Malabar, semper viret, quotannis floret, frugetque, Augusto viz. & Novembri mensibus.

Cæterum arboris hujus radices alvum movent. E foliis in lotio vaccino coctis, addito melle, potio paratur, quæ scabiem, lepram, aliosque cutaneos affectus sanare dicitur. Ex iisdem foliis cum Mangas foliis in lacte dulci coctis Apozema conficitur, quod Ictero, Asthmati, læsæ alimentorum in ventriculo fermentationi, indeque nato capitis dolori medetur. E fructibus oleum fit contra scabiem, aliosque cutaneos affectus.

Tab. 31.

Iris fructum describit *Clusius Enoticor. lib. 2. cap. 25.* sed minus exactè; quod mirum videri non debet, cum non nisi exsiccatum eum viderit.

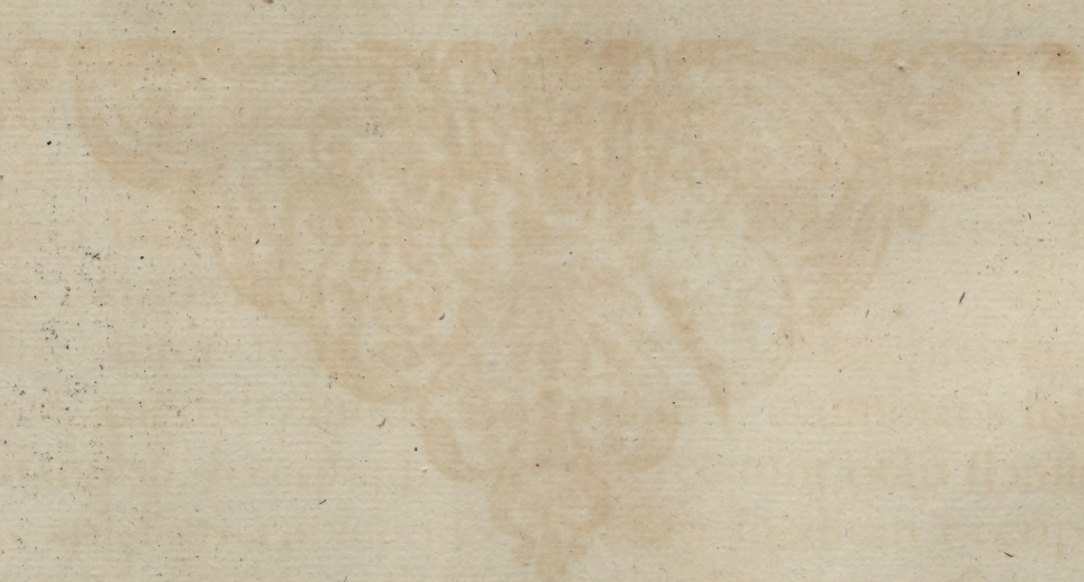
THE HISTORY OF THE

ROYAL SOCIETY OF LONDON

FROM THE FIRST INSTITUTION OF THE SOCIETY
IN THE YEAR 1660, TO THE PRESENT TIME

IN TWO VOLUMES. THE FIRST CONTAINING
THE HISTORY OF THE SOCIETY FROM
ITS FIRST INSTITUTION TO THE
DEATH OF KING CHARLES II. THE SECOND
CONTAINING THE HISTORY OF THE SOCIETY
FROM THE DEATH OF KING CHARLES II.
TO THE PRESENT TIME

BY JOHN VAUGHAN, ESQ. F.R.S.
AND JOHN VAUGHAN, ESQ. F.R.S.

LONDON: Printed by J. Sturges, at the Sign of the Sun in St. Dunstons Church, in the Strand, 1742.

Calesani. Lat.
കരവര. mal.
माई bra.
قَعْلَ جِيَامَ Arab.

Habertia

grandis.

K A L E S J A M.

Tab. 32.

Alesjām Malabarenfibus, *Mourmouratarum* Brachmanis, *Bainhero* Lusitanis, *Twee-bessen* Belgis, arbor est præcella, atque speciosa plurimum, altitudine sexaginta, crassitie vero septem pedum mensuram circiter æquans, multifque ramis cinereis, in orbem longè latèque diffusis, donata; lignum atro-purpureum, glabrum, ac flexile, cortice obductum nigricante, crasso, molli, intus albicante, qui incisuris alicubi vulneratus illico purpureus evadit.

Radix fibrata, albicans, furvo cortice tecta, odoris saporisque sylvestris.

Folia geminata ordine parallelo tenuioribus ramulis inhaerent, oblongo-teretia, glabra, mollia, supernè colore atro-viridi nitentia, infernè viridi dilutiore, nervis aliquot è media costa in latera excurrentibus; odor & sapor sylvestris.

Flores ramulorum extremis racematim proveniunt, exigui, vitis viniferæ flosculis persimiles, inodori, inhaerentque calyci exiguo, subviridi, quatuor acuminatis ac viridi-flavescentibus foliolis constantes, octo staminulis albicantibus, flavescentibus apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quæ stylus prodit flavescentis, ipsius fructus rudimentum.

Fructus pari fertilitate floribus succedunt, ac itidem racematim proveniunt uvarum aut ribium ad instar, suntque Baccæ oblongo-rotundæ, compressæ, virides, tenui cortice cinctæ, intusque carne succulentâ ac insipidâ refertæ; intraquam ossiculum locatur viride, oblongum, compressum, *Nucleum* includens candidum, ac penè insipidum.

Pars IV.

F f

Insu-

68 HORTUS MALABARICUS.

Insuper præter geminos hujus arboris fructus, qui floribus succedunt, alii arboris caudici, & ramis undique adnascuntur, quique idcirco potius *Fungi*, quam *Fructus* dicendi: ii genuinis fructibus majores sunt, rugosi, formâ renali, viridi-diluto cortice tecti, carneque viridi, densâ, at humidâ, saporisque acerbi, intus referti; intra quam exiguus ac rubicundus vermiculus subinde hospitatur. Hi vero putatitii fructus non raro tam frequenter, & quidem racematim ramis adhærent, ut imperitior quis veros arboris fructus esse, facile affirmaret.

Provenit ubique in Malabar, locis viz. petrosis, nec non in antiquissimarum ædium tectis; quotannis maturos exhibet fructus, Novembri sc. & Decembri mensibus: cum vero floret, antiqua decidunt folia, iis præsertim in locis ubi flores erumpunt, atque sobole lata ab anno decimo ad quinquagesimum & ultrâ frugifera manet.

Ex ligno autem hujus arboris ensium ac cultrorum vaginæ conficiuntur. Cortex pulverisatus & cum butyro in unguenti formam redactus spasmo cynico, aliisque convulsionibus, è gravibus vulneribus ortis, medetur: item ulcera quævis maligna, doloresque arthriticos sanat. Insuper corticis hujus succus aphthas curat; & assumptus Dysenteriae remedium est. Idem cortex cum cortice Codam-pulli in pulverem redactus & exhibitus alvum movet, humoresque pituitosos & atrabilarios educit. E foliis & cortice in aqua coctis Semicupium paratur foeminis parituris, ut faciliior & feliciior succedat partus.

Tab. 32.

Secundum genus fructuum hujus arboris Excrementum potius dicendum est, quod similiter in Quercu, Ilice, aliisque arboribus observare est.

Cātu-Calesjamī. Lat.

கது கலேஜம். mal.

في الحو قحالب شيم Arab.

Hunthia

cochinensis.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

The University of Chicago is a private research university in Chicago, Illinois. It was founded in 1837 as the first American university to be organized on the European model, with a focus on research and scholarship. The university has since grown into one of the leading academic institutions in the world, with a reputation for excellence in a wide range of disciplines.

The University of Chicago is a private research university in Chicago, Illinois. It was founded in 1837 as the first American university to be organized on the European model, with a focus on research and scholarship.

The University of Chicago is a private research university in Chicago, Illinois. It was founded in 1837 as the first American university to be organized on the European model, with a focus on research and scholarship. The university has since grown into one of the leading academic institutions in the world, with a reputation for excellence in a wide range of disciplines.

The University of Chicago is a private research university in Chicago, Illinois. It was founded in 1837 as the first American university to be organized on the European model, with a focus on research and scholarship. The university has since grown into one of the leading academic institutions in the world, with a reputation for excellence in a wide range of disciplines.

The University of Chicago is a private research university in Chicago, Illinois. It was founded in 1837 as the first American university to be organized on the European model, with a focus on research and scholarship.

K A T O U - K A L E S J A M.

T A B. 33.

Aton-Kalesjam Malabarenfibus, *Moemoe* Brachmanis, *Arvore da folha Parida Macho* Lusitanis, Arbor est mediæ magnitudinis, altitudine viginti, crassitie vero septem pedum mensuram rarò superans, multisque ramis nodosis donata, è quibus ramuli foliosi in orbem eleganter diffusi demum emergunt; lignum albicans, prædurum, cortice munitum furvo, scabro, crasso, molli, intus subviridi.

Radix albicans, furvo cortice tecta, inodora, insipida.

Folia præcedentis arboris foliis similia; at densa, fragilia, & in ambitu ferrata.

Flores furculis oblongis racematim inhærent, atque è calyce subflavo, in quinque lacinias acuminatas secto, prodeunt, quinque crassis, densis, acuminatis, flavescentibus, extrorsumque reflexis foliolis constantes, octo in medio citrinis, acuminatis staminulis; inter quæ stylus prodit viridi-flavescens, capitulo viridi, globofo.

Fructus globosi, glabri, subvirides, tenui pellicula cincti, intusque carne densâ, succulentâ, subviridi, saporisque adstringentis, referti; intra quam quinque locantur rufa ossicula, seu potius semina, formâ fabarum æmula, *Nucleum* continentia candidum, amaro-dulcem, acrem.

Crescit locis arenosis circa Cochin; quotannis maturos exhibet fructus, diuque frugifera manet: at flores cum fert, Septembri viz. & Octobri mensibus, antiqua decidunt folia, ut de *Kalesjam* dictum fuit.

Pars IV.

G g

Cæte-

70 HORTUS MALABARICUS.

Cæterum arboris hujus folia variis modis , tum intrinsecus , tum extrinsecus usurpantur ad varios hepatis affectus , ex iisque apozemata , cataplasmata , similiaque præparantur medicamenta.

Tab. 33.

Arbor hæc nullam in nota generica cum *Kalesjam* habet similitudinem , sed ad *Sorbum* potius referri posset ; hinc *Sorbum Malabaricum* vocare licet.

Ben-Calesani. lat.

വെങ്കലം. mal.

Zelara bra.

അമ്പ

بن قاصان Arab.

Habertia

grandis.

1000

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1000

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1000

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1000

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1000

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1000

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1000

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

B E N K A L E S J A M.

Tab. 34.

Rbor hæc Malabarenfibus *Ben Kalesjam*, Brachmanis *Mourmoura*, Lusitanis *Arvor da folha Parida*, Belgis *Loof-appel* nuncupatur; Estque mediocris magnitudinis, caudice mediocriter crasso, scabro, & nodoso, multisque ramis viridibus ac nodosis, in orbem longè latèque diffusis, donato; lignum albicans, odorum, cortice obductum crasso, cinereo, intus candido.

Radix crassa, fibrata, albicans, cortice rubicundo, squamoso obducta; odor suavis, sapor acris & aromaticus.

Folia geminata ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-teretia, glabra, supernè atroviridia & splendentia, infernè subviridia & lanuginosa, in ambitu quodammodo crenata; nervis aliquotè media costa, folium per longitudinem medium inæqualiter secante, in latera excurrentibus: odor suavis, sapor adstringens.

Flores hæc arbor aut nullos fert, aut saltem non conspicuos. *Fructus* vero ad foliorum exortum oriuntur, seu potius ipsis foliis insident (haud secus ac Gallæ in Quercu proveniunt) numerosi, oblongo-rotundi, acuminati, primum virides, dein purpurascens, glabri, nitentes, intus cavi, ac substantiâ farinaceâ referti, intra quam unum alterumve insectum volatile è papilionum genere hospitatur; sapor aqueus ac subadstringens.

Nascitur ubique in Malabar, & frequenter in agris colitur ob folia, quæ eum in finem colligi solent ut agri ac horti iis stercorentur: Sobole lata anno quinto decimo

demum fructus in foliorum superficie exhibet, semper viret, diuque superstes manet.

Ufus vero hæc arbor eisdem habet in Medicina, ac Kalesjam.

Tab. 34.

Qui fructus hujus arboris describuntur, excrementa ejus meritò haberi possunt.

PONGA

NOTITIAE MATH. ARITHMETICAE
de ratione fractionis in totum, fractionis
et alia quae ad arithmetica pertinent
Cuius auctoris nomen non habetur
Londae

1714

1714

Pongu. lat.
 ॐ ॐ ॐ mal.
 Calo-dumpu bra.
 कालोदुपु
 يانفخو Arab.

Artocarpus

Ponga.

P O N G A.

Tab. 35.

Ponga Malabarenfibus, *Helay* Brachmanis, *Masao-Spinosa* Lusitanis, *Boom-cliffen* Belgis, Arbor est procera, quadraginta circiter pedes alta, caudice crasso, præduro, cinereo, cortice furvo, glabro, inodoro ac insipido obducto, nec non multis ramulis glabris, rufis, intus albicantibus ac duris, donato.

Radix rufa, inodora, insipida.

Folia sine ordine crassis, rotundis, ac fuscis petiolis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, densa, glabra, colore atro-viridi supernè splendentia, infernè viridi dilutiore; nervis aliquot è media costa, in adversa parte altè extuberante, in latera excurrentibus: odor sylvestris ac gravis, sapor nullus.

Flores hæc arbor aut nullos fert, aut saltem non conspicuos. *Fructus* vero ipsis ramis adhærent, & haud secus ac *Tsjaka* proveniunt, unde Lusitanis *Tsjaka do Mato* hoc est *Tsjaka sylvestris* dicuntur. Sunt autem Calyces echinati, pungentes, erinaceis similes, primum virides, dein rufi; in quibus continentur plurima oblongo-rotunda, acuminata, ac rufa semina, odoris saporisque sylvestris.

Crescit locis arenosis ac montanis circa Cranganoor, semper viret, fruetque.

E viridibus vero hujus arboris fructibus contusis cataplasma conficitur, quod tumoribus impositum eorum suppurationem potenter promovet. E cortice & radice

Pars IV.

I i

in

in aqua coctis fomentum paratur, quod œdematosis crurum tumoribus (malo Indis Endemio, & *pe do S. Thome* Lusitanis dicto) supervenienti inflammationi medetur.

Tab. 35.

Piso histor. natur. & med. Brasiliens. lib. 4. cap. 25. ibi. Est hæc species *Jacæ*, atque ideo non malè vocari arborem huic haud absimilem describit, nomine *Tatai*— posset *Jaca minor sylvestris Malabarica*.

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT TIME
BY JOHN STOW

THE SECOND PART
OF THE HISTORY
OF THE CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT TIME
BY JOHN STOW

THE THIRD PART
OF THE HISTORY
OF THE CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT TIME
BY JOHN STOW

THE FOURTH PART
OF THE HISTORY
OF THE CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT TIME
BY JOHN STOW

THE FIFTH PART
OF THE HISTORY
OF THE CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT TIME
BY JOHN STOW

THE SIXTH PART
OF THE HISTORY
OF THE CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT TIME
BY JOHN STOW

THE SEVENTH PART
OF THE HISTORY
OF THE CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT TIME
BY JOHN STOW

THE EIGHTH PART
OF THE HISTORY
OF THE CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT TIME
BY JOHN STOW

Karil. lat.
شجره مال.

فخاريل Ab.

Sterculia

foetida L.

INSTITUTIONES MATHEMATICAE

A. R. A. A.

Lib. 10.

De Algebra. Algebra est ars
et scientia numerandi. Quae
est ratio numerandi et
comparandi. Quae est
ars et scientia numerandi
et comparandi. Quae est
ars et scientia numerandi
et comparandi.

De Geometria. Geometria est
ars et scientia mensurandi
et comparandi. Quae est
ars et scientia mensurandi
et comparandi. Quae est
ars et scientia mensurandi
et comparandi.

De Arithmetica. Arithmetica est
ars et scientia numerandi
et comparandi. Quae est
ars et scientia numerandi
et comparandi. Quae est
ars et scientia numerandi
et comparandi.

De Musica. Musica est
ars et scientia mensurandi
et comparandi. Quae est
ars et scientia mensurandi
et comparandi. Quae est
ars et scientia mensurandi
et comparandi.

De Astronomia. Astronomia est
ars et scientia mensurandi
et comparandi. Quae est
ars et scientia mensurandi
et comparandi. Quae est
ars et scientia mensurandi
et comparandi.

K A R I I L.

Tab. 36.

K *Ariil* Malabarenfibus, *Zalico* Brachmanis, *Satirao* Lusitanis; Arbor est vastæ magnitudinis, quinquaginta circiter pedes alta, caudice crasso, denso, albicante, cortice obducto crasso, cinereo, saporisque adstringentis, nec non ramulis viridi-albicantibus, fungosâ intus medullâ (uti in Sambuco cernitur) refertis, ornato.

Radix furva, saporis amari, odoris terrei.

Folia terna vel quina simul juncta petiolis longis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, ac in mucronem desinentia, densa, glabra, supernè atro-viridia & splendentia, infernè subviridia; nervis aliquot infernè eminentibus, è media costa in latera excurrentibus: odor sylvestris, sapor subamarus.

Flores similiter petiolis longis circa ramulos racematim proveniunt, cærulei, suaveolentes, viridique ac rotundo calyci inhærent, quinque subrotundis & extrorsum reflexis foliolis constantes, cæruleo medium occupante stylo.

Fructus pari fertilitate floribus succedunt, calycique, glandium instar, inhærent, oblongo-rotundi, prunorum sylvestrium æmuli, subvirides, glabri, carneque molli, humidâ, viscidâ, ac albicante referti, quæ, fructibus difficissis, mox inspissatur ac purpurea evadit; odor ingratus, sapor amarus: intra carnem ossiculum locatur oblongo-rotundum, *Nucleum* continens candidum, amaro-dulcem.

Provenit variis in locis Malabar, præsertim circa Mountan; semper viret, quotannis floret fruetque, Julio viz. & Augusto mensibus.

Pars IV.

K k

Cæ-

76 HORTUS MALABARICUS.

Cæterum è radice , foliis , fructibus , aliisve hujus arboris partibus in aqua coctis Balneum paratur , quibuscunque articulorum doloribus tollendis utilissimum.

Tab. 36.

Kariil ad pruniferas arbores referri debet , atque hinc non malè dicitur *Arbor prunifera Malabarica pentaphylloides*, fructu calyci insidente

Vidimaram. lat.

എ ക ട ഏ mal.

Salanti. bra.
சலந்தி

ویدیم عرب. Arab.

Cordia

Myxa. L.

VIDIMARAM.

Tab. 37.

Idimaram Malabarenfibus, *Quaremma* Brachmanis, *Fruita d'entrude* Lusitanis, *Cleef-pruy-men* Belgis, arbor est mediæ magnitudinis; caudice crasso, albicante, cortice obducto crasso, squammoso, furvo, ac lineis purpureis striato, odorisque gravis & saponariam aquam referentis; nec non pluribus ornato ramulis cinereis.

Radix albicans, furvo cortice tecta, inodora, insipida.

Folia inordinatè circa ramulos longioribus petiolis proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, ex parte leviter in ambitu crenata, densa, supernè colore atro-viridi splendentia, infernè viridi dilutiore; nervus crassior secundum folii longitudinem transit, ac præterea in quolibet latere unus tenuior, ita ut tres sint in universum, è quibus transversim exiles nervuli varii excurrunt: odor ingratus & lixiviosus, sapor unctuosus.

Flores candidi ac suaveolentes petiolis longis circa ramulos racematim proveniunt, viridique, oblongo, & acuminato calyci inhærent, sex oblongo-teretibus, acuminatis, crassis, & extrorsum reflexis foliolis constantes, totidem albicantibus staminulis, flavescentibus apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quæ globulus consistit viridi-dilutus, è quo sex septemve tenuia ac albicantia filamenta plerumque prodeunt.

Floribus pari fertilitate *Fructus* succedunt; calycique rotundo, crassoque inhærent, oblongo-rotundi cum cuspide in vertice, alioquin glandibus nostratibus cum formâ, tum magnitudine haud absimiles, subvirides, glabri,

78 HORTUS MALABARICUS.

bri, molles, tenui pelliculâ cincti, carneque albicante, pellucidâ mucilaginosâ, viscidâ, saporisque primum subacidi, dein dulcis intus referti; intra quam ossiculum locatur rufum, oblongum, quadratum, Nucleum continens albicantem, amaro-dulcem.

Crescit variis in locis Malabar, præsertim circa Bardella, locis viz. palustribus ac uliginosis; semper viret, quotannis maturos fert fructus, mensibus sc. Julio & Augusto, atque ad sexagesimum annum non rarò frugifera manet.

Cæterum fructus hi sale & aceto condiuntur in *Atsjaar*; maturiores vero comeduntur, at alvum relinquunt adstrictam. Ex arboris cortice succus exprimitur, qui cum oryzæ infuso & concreto Nucis Indicæ succo exhibitus, vehementes alvi cruciatus (quos *Tripas Subidas* hoc est *intestinorum spasmus* dicunt Lusitani) sedat: Idem succus pedum clavis admotus eisdem emollit, sensimque tollit: Radix quocunque modo sumpta alvum movet. E foliis in aqua communi, aliis additis specificis, coctis Apozema fit, quo Indiginæ plerique quotannis per quadraginta dies continuos uti solent, adversus viscerum quorundam obstructions & artuum dolores. Succus è foliis expressus, & cum conchylii cujusdam pulvere in linimenti formam mixtus foedas faciei, totiusque corporis maculas delet, si eo illinantur.

Tab. 37.

Arbor hæc à nullo Botanicorum, quod sciam, descripta est; videtur tamen ad pruniferas meritò referri posse.

PONNA.

Pinna. lat.
 ५५ mal.
 ५५ bra.
 ५५
 ۵۵۵ Arab.

Calophyllum

Snophyllum. L.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

1900

P O N N A.

T A B. 38.

Rbor hæc *Ponna* seu *Ponnamaram*, ejusque fructus *Ponnaca* Malabarenfibus, uti & Lusitanis, *Oeti* Brachmanis, *Geele gom-appels* Belgis nuncupatur; Estque vastæ magnitudinis, altitudine nonaginta, crassitie verò duodecim pedum mensuram circiter æquans, multisque ramis in orbem longè latèque diffusis donata; qui cortice glabro, primum viridi, dein rufescente muniti, ubi inciduntur, albicantem stillant liquorem: lignum albicans, cortice obductum crasso, squamoso, nigricante, intus purpurascens isque vulneratus lachrymam fundit flavescentem, viscidam, ac tenacem, quæ solis ardore in gummi duritiem non rarò exsiccat.

Radix fibrata, albicans, flavescente cortice cincta, odoris sylvestris & gravis, saporis adstringentis.

Folia geminata ordine parallelo circa ramulos brevibus petiolis proveniunt, oblongo-rotunda, Nymphææ foliis haud absimilia, crassa, densa, glabra, splendentia, superne atro-viridia, inferne subviridia, in ambitu deaurata, costa media crassa, & in adversa parte altè extuberans, è qua innumeri exiles, & penè invisibiles nervuli superiora versus excurrunt, & ultra folii medium omnino evanescent: odor sylvestris, sapor acidus.

Flores racematim circa extremos ramulos petiolis longis proveniunt, Trifolii hepatici floribus cum formâ, tum magnitudine haud absimiles, octo candidis, crassis, rotundis, ac cochleato-cavis foliolis constantes; densâ viridium staminulorum, flavescentibus apicibus ornatorum, congerie mediam flosculi cavitatem & umbilicum occu-

80 HORTUS MALABARICUS.

pante ; inter quæ albicans emergit stylus: odor suavis, fapor nullus.

Simili planè modo *Fructus* ramulis adnascuntur, rotundi, glabri, virides, nitentes, maturiores verò rufescentes, cortice crasso, carnosò, molli, ac pulvinato, saporisque acido-amari, tecti, nucis juglandis in modum: huic subest putamen, seu cortex lignosus albicans, *Nucleum* includens oblongo-rotundum, ex albo flavescentem, saporis primum dulcis, dein valdè amari; qui dissectus (haud secus ac arboris cortex) lachrynam fundit citrinam ac resinofam.

Provenit ubique in Malabar, locis nimirum arenosis, præsertim circa Aregatti; quotannis bis fruget, Martio viz. & Septembri mensibus, atque trecentos non raro frugifera manet annos.

Porro è fructuum horum Nucleis ficcatis oleum exprimitur, quod in lampade ad ellychnii flammam conservandam cremari solet. Idemque oleum membris dolentibus illitum dolorem jucundè tollit. Insuper ex veteri hujusmodi oleo cum cera flava unguentum conficitur, quod scabiei medetur. Ex arboris cortice & foliis in aqua communi coctis egregium fit collyrium. E cortice radicibus detracto, & in aceto macerato extractum paratur, quod Cephalæam sanat, si caput eo fricetur. Lachryma ex arbore & fructibus stillans, collecta, & exhibita vomitum ciet, alvum movet, adeoque humores vitiosos sursum deorsumque vehementer expurgat.

Tab. 38.

Jacobus Zanonius in Indice stirpium Malabaricarum hujus Arboris meminisse videtur, dum *Ponnam* inter cæteras enumerat. Lachryma resinosa, quam fundit hæc Arbor, haud malè species censetur Guttæ Gambæ, præsertim quum plurimas facultates cum Gummi Goutte communes habet.

Calophyllum

Calaba. L.

Tsjeru-pinna. Lat.
 ၈၂၈၄၇ *mal.*
Vndi. bra.
 ၅၃
 جحر و يوكا *Arab.*

NOTES MALABARICUS

BY J. A. G. REYNOLDS

1851

The Malabar Coast of India is a long narrow strip of land extending from the north to the south of the Indian peninsula. It is bounded on the west by the Arabian Sea and on the east by the Bay of Bengal. The climate is generally hot and humid, with a heavy rainfall during the monsoon season. The population is mostly composed of the Malabar people, who are of Dravidian descent. They speak the Malabar language, which is a member of the Dravidian family. The Malabar people are known for their skill in weaving and their love of music and dance. The Malabar Coast is also famous for its spices, particularly pepper and cardamom. The Malabar people have a long history of trade with the West, and their goods were highly valued in Europe. The Malabar Coast is a beautiful and fertile land, and it is a great pleasure to visit.

T S J E R O U - P O N N A.

Tab. 39.

Arbor quæ Malabarenfibus *Tsjerou - ponna*, Brachmanis, *Cit - octi*, Lusitanis, *Ponnaca Pequeno*, Belgis *Cleyne geele gom - appelen* nuncupatur, quamquam minor præcedentis arboris dicatur species, tamen æquè procera est, frondibus umbrosis in latum diffusis; lignum prædurum, rubicundum, crasso ac nigricante cortice cinctum, ut Ponna.

Radix rufa, croceo intusque rubicundo cortice tecta, odoris sylvestris & gravis, saporis adstringentis: ea vero dissecta lachrymam fundit flavescentem ac resinofam.

Folia præcedentis speciei foliis similia, at minora.

Similiter *Flores* Ponnæ floribus similes, præterquam quod non ex octo, sed è quatuor plerumque constent foliolis.

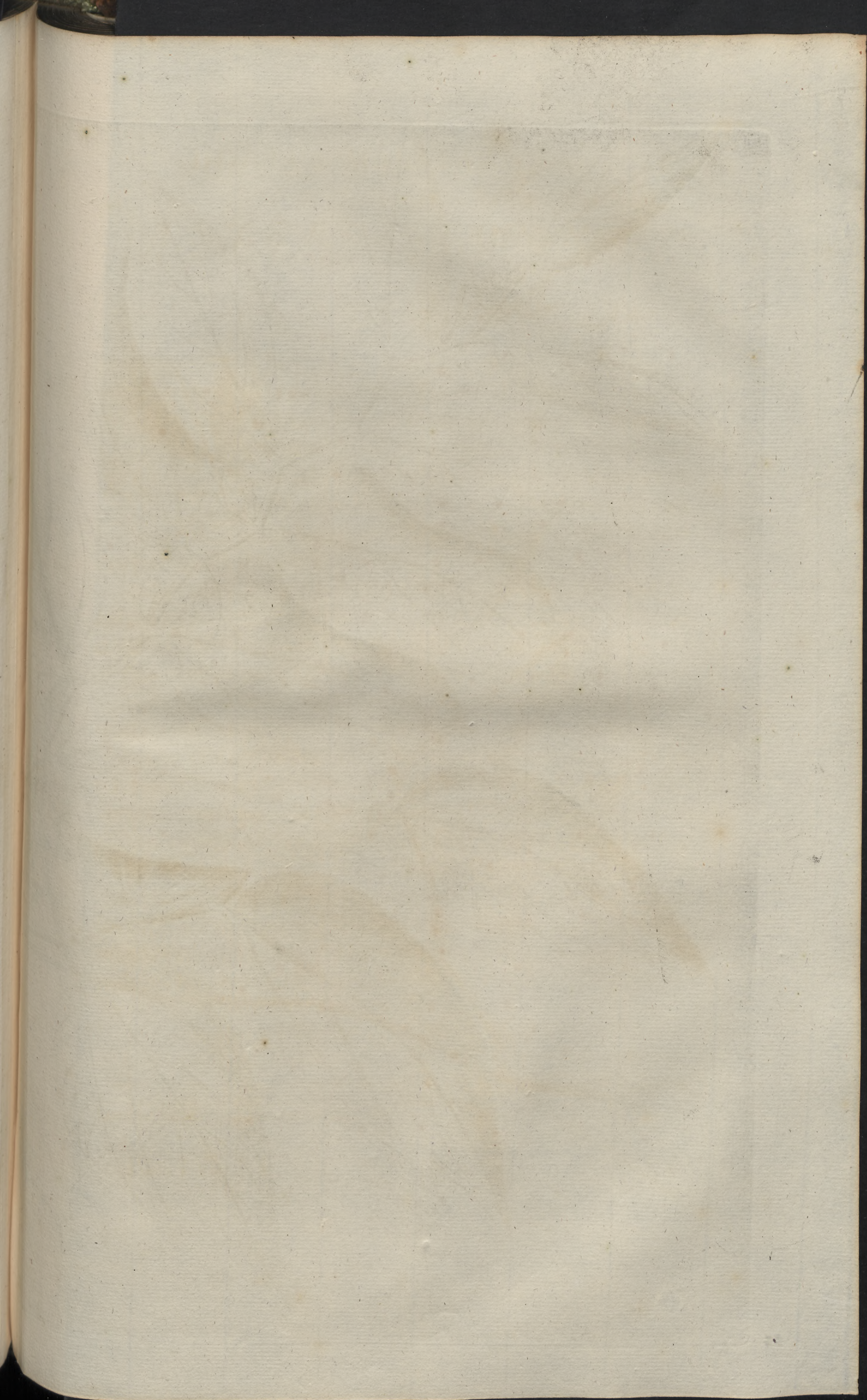
Fructus oblongo-rotundi, glabri, virides primum, dein rubicundi, acido-dulces, Cornis nostratibus cum figurâ, tum magnitudine, & substantia haud absimiles.

Crescit locis arenosis; quotannis fructus fert, Augusto viz. & Septembri mensibus, diuque superstes manet.

Cæterum fructus hi ab Indigenis comeduntur. E nucleis horum ficcatis quoque oleum exprimitur, quod in lampade comburi solet. At in Medicina arboris hujus partes nullum habent usum.

Tab. 39.

Arboris hujus ramulus habetur in Horto Hyemali, seu Herbario vivo, à Cl. Paulo Hermans, nunc in celeberrima Academia Lugduno-Batava Professore dignissimo; ex Zeilan ad me transmissio, qui *Kina* ibidem appellatur.

Mallam-taddali. Lat.
മല. തെന്തി മല.

مَلَام طَائِعِي Arab.

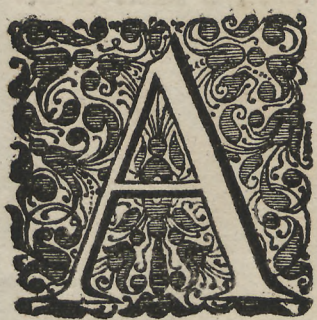

Celtis

orientalis. L.

MALLAM-TODDALI.

Tab. 40.

Rbor hæc Malabarensis, *Mallam-Toddali* id est *Toddali Montana*, Brachmanis *Chori-bori*, Lusitanis *Tarilla d'agoa*, Belgis *Narren-pluymen* vocatur; Estque mediæ magnitudinis, caudice crasso, denso, albicante, cortice obducto furvo ac glabro, nec non ramulis subviridibus & lanuginosis ornato.

Radix albicans, rubicundo cortice cincta; sapor acris & amarus, odor aromaticus.

Folia brevibus ac lanuginosis petiolis alternatim ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu ferrata & horrentia, supernè atro-viridia, infernè subviridia, nervis aliquot è media costa in latera excurrentibus; sapor acris & adstringens, odor suavis.

Flosculi circa ramulos ad foliorum exortum racematim proveniunt, suntque gemmule parvæ, subvirides, è vertice duo candidissima staminula, pilis plumatim obsita, velut duo exilia cornua, transversim emittentes; odor nullus, sapor acris. Hæ verò gemmule maturiores *Fructus* constituunt, iique sunt Baccæ exiguæ, virides, carne succulentâ & amarâ refertæ, intra quam exiguum locatur officulum glabrum, rubicundum, cum Nucleo intus, sapore ceraforum Nucleorum æmulo.

Provenit locis Montanis, attamen humidis ab imbribus frequentioribus, nec non in fluminum ripis circa Combotto; quotannis fructus fert, Septembri viz. & Octobri mensibus, atque per sexaginta non raro frugifera manet annos.

Cæterum arboris hujus partes, radix viz. cortex, folia,
& fructus, specificum habeatur adversus Epilepsiam,
Phrenitidem, similesque cerebri morbos remedium.

Tab. 40.

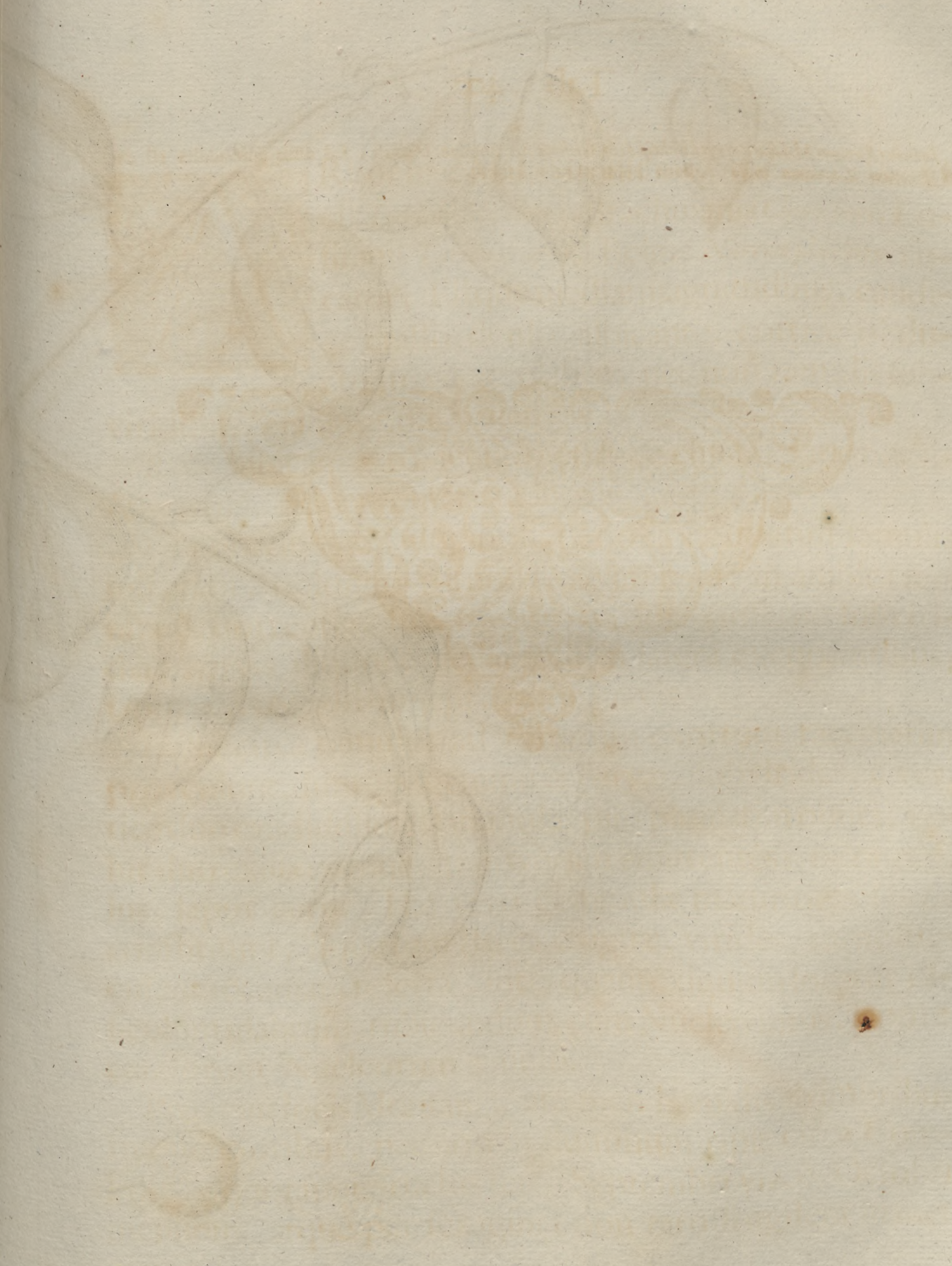
In indice stirpium Malabaricarum à Valerio di St. Gioseppi fit nomine Dudhali, sed nulla ejus addita est descriptio.
ad Jacobum Zanonium missa Arboris hujus mentio scripta.

PERIN-

MONITORIAL MARCH

Containing the names of the
persons who have been
elected to the office of
Magistrates for the year 1844.

Perin-toddali. lat.
 പെരിതോട്ടലി mal.
 Bori bram.
 پير و زضا حالي Arab.

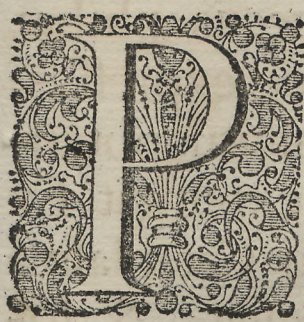
Persea

Fujuba. W.

P E R I N - T O D D A L I ,

seu Fijube Indica, B. Pin.

T A B. 41.

Erin-toddali Malabarenfibus, *Bori* Brachmanis, *Tarilla* Lusitanis, *Doorn-kerffen* Belgis, Arbor est procera, caudice crasso, candido, fibroso, furvo intusque rubicundo cortice cincto, nec non ramulis primum viridibus & lanuginosis, dein rubicundis, longè latè-que in orbem diffusis, donato; qui ad foliorum exortum acutis & rigidis spinis insuper muniti sunt.

Radix fibrata, albicans, cortice tecto purpureo, intus furvo, inodora, insipida.

Folia petiolis rotundis alternatim circa ramulos, juxta spinas proveniunt, oblongo-rotunda, crassa, densa, superne atro-viridia & splendentia, inferne subviridia & lanuginosa, nervis aliquot è media costa in latera excurrentibus; odor & sapor sylvestris.

Flosculi plures simul juncti, ad foliorum exortum, circa ramulos proveniunt, quinque teretibus, candidis, è viridi striatis, atque in orbem expansis foliolis constantes; foliola hæc intercedunt totidem albicantia, flavescentibus apicibus ornata, staminula, medium occupante viridi ac bifido stylo: odor gravis & foetidus.

Fructus cum formâ, tum magnitudine olivis haud absimiles, at exiguâ acutâque spinâ in vertice dotati, primum virides, dein maturiores facti rubicundi, simile quoque, ut olivæ, ossiculum continentes, Nucleo intus albicante; sapor acidiusculus & gratus.

Pars IV.

P p

Crescit

Crescit locis arenosis circa Paloerti; Quotannis bis frugget, Martio viz. & Septembri mensibus, atque à decimo sationis anno ad centesimum non rarò frugifera manet.

Cæterum fructus hi maturi ab Indigenis comeduntur; minus maturi vero sale & aceto in *Aatsjaar* condiuntur. Arboris folia usurpantur ad gemmas quascunque fricandas ac poliendas. E foliis in lacte dulci coctis Potio paratur, quæ Gonorrhææ virulentæ medetur. Ipsa vero folia cocta umbilico, cataplasmatibus in modum imposita, dysuriam & stranguriam tollunt. Corticis expressus succus aphtharum perhibetur remedium. Succus è radice expressus, atque cum Ricini semine, & lactis sero exhibitus potenter ventrem subducit, vitiososque humores expurgat. Ex radice pulvere cum oryzæ farina, & butyro Cataplasma fit, quod fronti admotum delirium compescit, & somnum provocat. E radice in sesami oleo cocta Balsamus conficitur, qui membris dolentibus illitus, arthriticum dolorem mitigat.

Tab. 41.

Perin toddali quamquam proxime sequatur *Mallam toddali*, ejus tamen species non est. Casparo Bauhino in Pinace dicitur *Jujube Indica*, Garcia ab horto *Boræ & Ber*, Canarinis *Bor*, uti testatur Acoſta cap. 51. Joannes Bauhinus in historia Plantarum universali vocat *Ber-Indicam fructu jujubino*. Atque circa ramulos

hujus arboris à formicis majoribus alatis Gummi Lacam formari nominati Auctores testantur. In memorato Herbario vivo Zeilanico hujus speciei ramulus continetur nomine *Ziziphi Indicæ argenteæ totæ caryophylli aromatici flore*; Cingalenſibus *Welambilla* dictæ.

KADALI.

Kadali. Lat.

ക ക 29 mal.

Nakeri, bra.

नाकरी

فأطاي Arab.

Melastoma

aspera. L.

K A D A L I.

Tab. 42.

Adali Malabarenfibus, *Naqueri* Brachmanis, *Katepinake* Cingalenfibus, *Fruita da Gralha* Lufitanis, *Craye-bessen* Belgis, Frutex eft, feu Arbufcula humilis, caudice tenui, nodoso, ramulifque quadrangulis, viridibus, lanuginofis & asperis, ceu frondibus umbrofis in latum diffusis, ornato: Lignum ex albo flavefcens, prædurum, denfum, furvo, lanuginoso asperoque cortice cinctum, nec non fungosâ intus medullâ (uti in Sambuco cernitur) refertum.

Radix fibrata, albicans, rufo cortice teâta, inodora, faporis adstringentis.

Folia bina & bina fibi invicem oppofita, fuperne atroviridia, inferne fubviridia, foliis Malabatri haud abfimilia, præterquam quod fint afpera, exiguis fpinulis horrida, maculata, & in ambitu leviter crenata, inodora, adstringentique fapore prædita; à pediculo ad apicem folii tres nervi craffiores tranfeunt, è quibus transversim multæ venulæ parallelæ excurrunt.

Flores fummis ramis innafcuntur, calycique croceo, hirsuto, profundo, & in quinque lacinias divifo inhærent, Rosæ inftar ampli, elegantes, quinque oblongo-rotundis, coeruleo-purpurafcentibus ac nitentibus foliis constantes: Ex umbilico prodeunt decem ftamina, quinque viz. viridi-flavefcencia, apicibus luteis, plumatifque ornata; quinque vero longiora, inferius flava, fuperius purpurea & arcuatim inflexa, inter quæ ftylus prodit purpureus: odor nullus, fapor adstringens.

Fructus rotundi, & in vertice calyce florum furrecto co-

Pars IV.

Q q

ronati,

88 HORTUS MALABARICUS.

ronati, croceo crassoque cortice tecti, qui fructibus maturefcentibus dehiscit & aperitur: intus referti sunt carne molli, cœruleo-purpurascēte, dulcis gratique saporis, atque in quinque distinctos loculos per membranulas intermedias nonnihil divisâ, intra quam minutissima albicantia continentur granula; adeo ut fructus hi Arbuti fructibus, aut Fragis nostratibus haud absimiles videantur.

Nascitur locis arenosis & montanis, præsertim circa Cochin; semper viret, floret, fruetque.

Cæterum ligni hujus arboris carbonibus utuntur in præparatione pulveris pyrii. Floribus gentiles litare solent in templis Veneri dicatis, ipsisque *Mogeni* dictis. Fructus maturi ab Indigenis comeduntur: hisce quoque panni gossypini purpureo tinguntur colore. E foliis tenerioribus in oleo coctis unguentum conficitur, aphthis, similibusque oris & gingivarum affectibus sanandis conveniens. Foliorum succus cum oryzæ infuso exhibitus colicam passionem sanat.

Tab. 42.

Cadali Cysti species est; ejus mentio fit in *Jacobi Zannoni indice stirpium Malabaricarum*, ubi *Kata-pinka* nuncupatur.

KA-

B E N K A D A L I.

Ltera est Kadali species, eique valde similis, quæ Malabarensis *BenKadali*, Brachmanis *Bel-naqueri*, Lusitanis, *Fruita da Gralha Branca*, Belgis *witte Kraye-bessen* nuncupatur. Flores tamen albicantes, decem filamentis erectis, uniformibus, luteis, albicantibus apicibus ornatis, medium occupantibus. Fructus vero cortice viridi cincti, carneque albicante referti, intra quam minutissima, purpurea continentur granula; ab Indigenis comeduntur, at in Medicina nullius sunt usus.

HORTUS MALABARICUS

BEV. K. AND V. A.

A
The first part of this book
contains a description of the
plants which are found in
the island of Malabar. The
second part contains a
description of the plants
which are found in the
island of Ceylon. The third
part contains a description
of the plants which are
found in the island of
Sri Lanka. The fourth
part contains a description
of the plants which are
found in the island of
Borneo. The fifth part
contains a description of
the plants which are
found in the island of
Sumatra. The sixth part
contains a description of
the plants which are
found in the island of
Java. The seventh part
contains a description of
the plants which are
found in the island of
Sulawesi. The eighth
part contains a description
of the plants which are
found in the island of
Timor. The ninth part
contains a description of
the plants which are
found in the island of
Tasmania. The tenth
part contains a description
of the plants which are
found in the island of
New Guinea. The eleventh
part contains a description
of the plants which are
found in the island of
Papua New Guinea. The
twelfth part contains a
description of the plants
which are found in the
island of Vanuatu. The
thirteenth part contains
a description of the plants
which are found in the
island of New Caledonia.
The fourteenth part
contains a description of
the plants which are
found in the island of
French Polynesia. The
fifteenth part contains
a description of the plants
which are found in the
island of Tahiti. The
sixteenth part contains
a description of the plants
which are found in the
island of Moorea. The
seventeenth part contains
a description of the plants
which are found in the
island of Papeete. The
eighteenth part contains
a description of the plants
which are found in the
island of Fanning. The
nineteenth part contains
a description of the plants
which are found in the
island of Johnston. The
twentieth part contains
a description of the plants
which are found in the
island of Wake. The
twenty-first part contains
a description of the plants
which are found in the
island of Midway. The
twenty-second part
contains a description of
the plants which are
found in the island of
Kingman Reef. The
twenty-third part
contains a description of
the plants which are
found in the island of
Palmyra. The twenty-fourth
part contains a description
of the plants which are
found in the island of
Johnston. The twenty-fifth
part contains a description
of the plants which are
found in the island of
Kingman Reef. The
twenty-sixth part
contains a description of
the plants which are
found in the island of
Palmyra. The twenty-seventh
part contains a description
of the plants which are
found in the island of
Johnston. The twenty-eighth
part contains a description
of the plants which are
found in the island of
Kingman Reef. The
twenty-ninth part
contains a description of
the plants which are
found in the island of
Palmyra. The thirtieth
part contains a description
of the plants which are
found in the island of
Johnston.

Part IV. R. K. A.

Katou-Kadali. lat.

കാട കടലി mal.

Nakeri, bra.

नाकरी

نَوَظَرُ فَا طَهْلِي Arab.

Melastoma

malabathrica. L.

K A T O U - K A D A L I .

Tab. 43.

Rbuscula hæc Malabarensibus, *Katou-Kadali* hoc est *Sylvestris Kadali*, Brachmanis *Cit-naqueri*, Lusitanis *Fruita da gralha do mato*, Belgis *wilde Craye-bessen* appellatur; Estque tertia Kadali species, caudice tenui, spinulis exiguis horrido, nec non ramulis pupureis, asperis ac hirsutis donato.

Folia Kadali foliis similia; at majora, aspera; & per folii longitudinem non tres, sed quinque nervi crassiores trans-eunt è quibus transversim multæ venulæ excurrunt.

Flores inodori, calycique aspero ac hirsuto inhærent, Kadali floribus haud ab similes, sed minores.

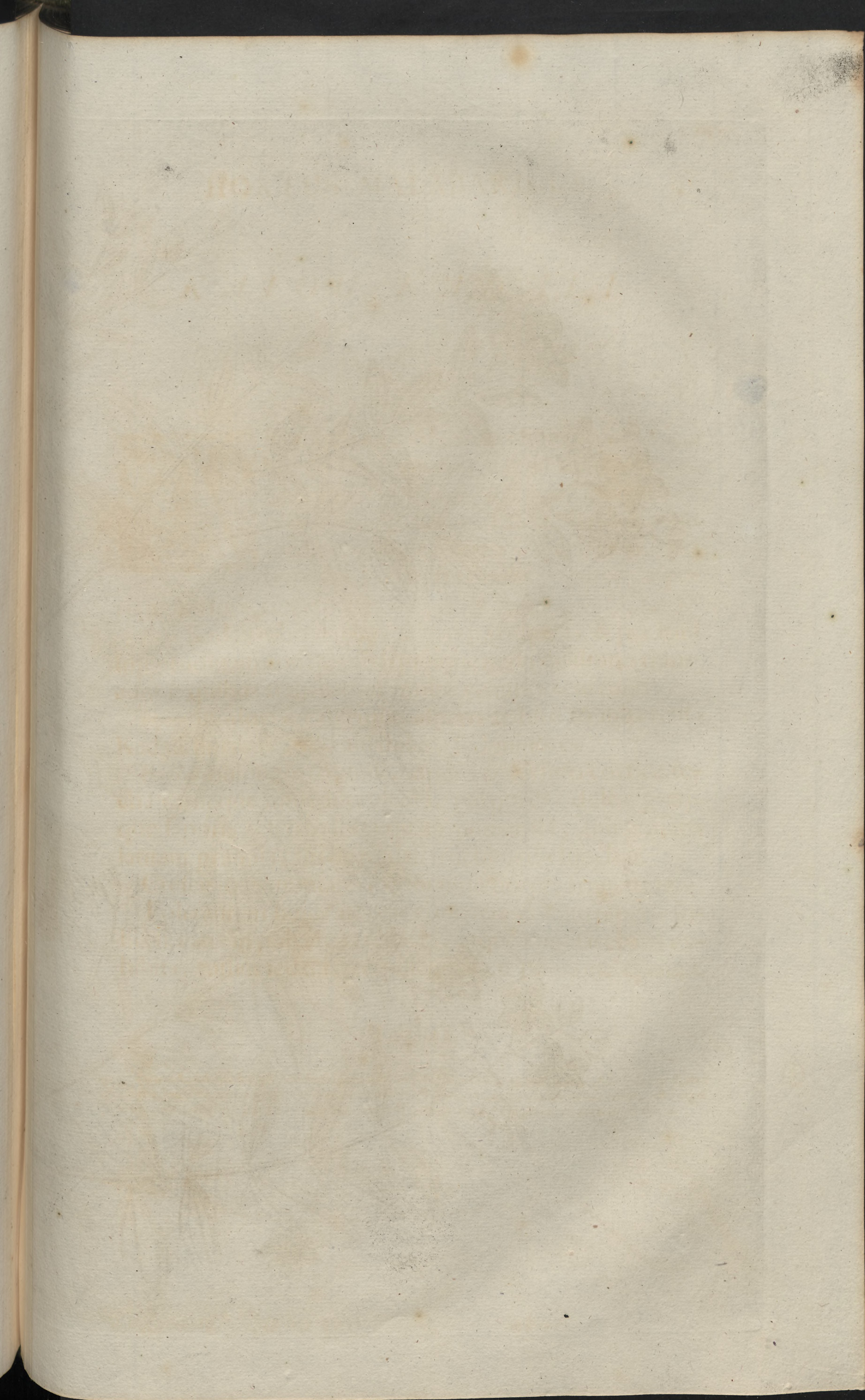
Fructus oblongo-rotundi, aspero ac hirsuto cortice tecti, carneque intus succulentâ, purpureâ, dulcis gratique saporis referti, intra quam numerosa, minutissima latitant granula, uti de Kadali fructibus dictum fuit.

Crescit locis montanis, quotannis floret, fruetque.

Folia autem hujus arboris contrita, & cum piperis foliis ficcatis in pulverem redacta, atque cum saccharo exhibita, tussim sedant, ac phlegmata è pulmone ejiciunt.

Tab. 43.

Katou-Kadali idem *Cyffi* Malabarici genus est. Similis arbusculæ ramulus conspicitur in memorato Herbario vivo Zeilanico, ubi à Cl. Paulo Hermans vocatur *Cyffus Indicus* quinque nervis, folio hirsuto & scabro, floribus roseis amplis, capitulis sericeis villosis, pulpâ nigra refertis major; Cingalensibus *Mahabothya* dictus.

Tsjerou-Kadali. lat.
മെട്ര കടലി mal.
Dacoulu-naqieri. bra.
दाकुलनाकरी
فجر وقا طايي Arab.

Melastoma
saxatile.

T S J E R O U K A D A L I.

T A B. 44.

Quarta Kadali species Malabarenfibus *Tsjerou* Kadali hoc est Kadali minor, Brachmanis *Dacouli-Naqueri*, Lusitanis *Fruita da gralha pequeno*, Belgis *Cleyne Craye-bessen* dicitur, estque humilis frutex, cum Kadali prorsus conveniens, nisi quod foliis, floribus, fructibusque sit minoribus.

Nascitur locis montanis & petrosis circa Kandenate, semper floret, fruetque.

Cæterum ex arboris cortice, foliis, floribus, fructibusque in sesami oleo coctis, oleum conficitur, quod Aphthis, linguæ fissuris, nec non palati gingivarumque pustulis ac phlyctenis potenter medetur. Idemque Epilepsiam, spasmus Cynicum, similesque affectus curare dicitur, si caput eo illinatur.

Tab. 44.

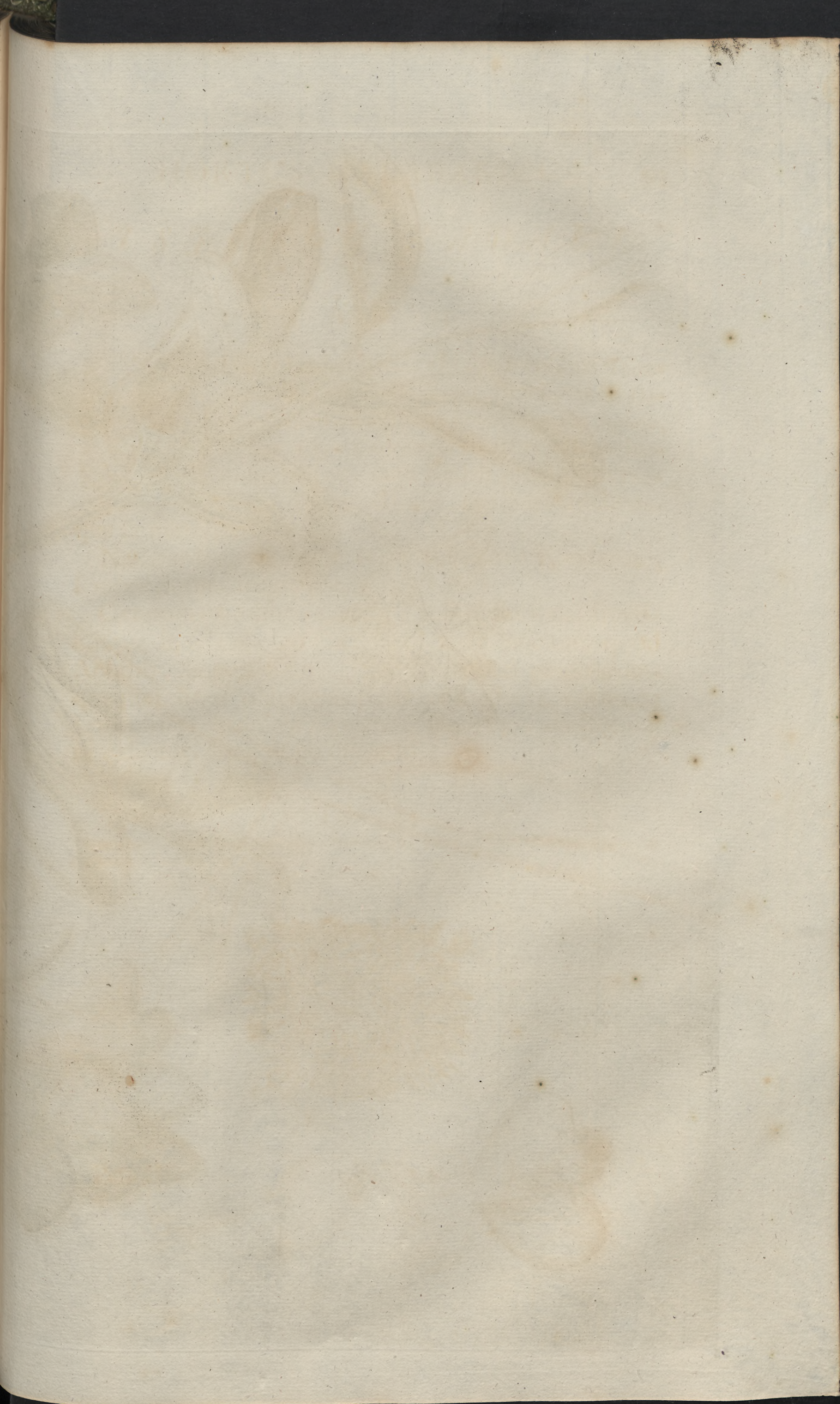
Quarta hæc Cysti Indici species ad præcedentes merito refertur, quamquam folia quodammodo differant, & phyllireæ foliis haud absimilia sint.

Ubi dicitur: Malabaricus dicitur
necesse est: Malabaricus dicitur
Malabaricus dicitur: Malabaricus dicitur
Malabaricus dicitur: Malabaricus dicitur
Malabaricus dicitur: Malabaricus dicitur
Malabaricus dicitur: Malabaricus dicitur

que in ratione
Natura dicitur: Natura dicitur
semper dicitur: semper dicitur
Ceterum ex a bonis dicitur: Ceterum ex a bonis dicitur
bulbus in ratione dicitur: bulbus in ratione dicitur
Aphasia: lingua dicitur: Aphasia: lingua dicitur
que dicitur: que dicitur
Epilobium: Epilobium
tunc dicitur: tunc dicitur

Oëpata. Lat.
 ഉപ്പാ. mal.
 Upali bra.
 ۵۴۸ Arab.

Avicennia

tomentosa. L.

O E P A T A.

Tab. 45.

Oepata seu *Upata* Malabarenfibus, *Kandolu* & *Oepoli* Brachmanis, *Salgueira* Lusitanis, *Zoutboom* Belgis, Arbor est præcella atque speciosa plurimum, altitudine septuaginta, crassitie vero sedecim pedum mensuram circiter æquans, multisque ramis cinereis, longè latèque in orbem diffusis, donata: Lignum albicans, cortice munitum cinereo.

Radix fibrata, rubicunda, rufo cortice tecta, inodora, mucilaginosâ, saporisque subsalsi.

Folia geminata ordine parallelo brevibus petiolis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, crassa, densa, glabra, nitentia, supernè viridia, infernè subcinerea, inodora, insipida; costa media in adversa parte altè extuberans, è qua plures exiles nervuli superiora versus excurrunt.

Flores racematim proveniunt, exigui, suaveolentes, calycique viridi, in quinque lacinias acuminatas secto, inhærent, quatuor oblongo-rotundis, acuminatis, luteis, atque in ambitu albicantibus, foliolis constantes; foliola hæc intercedunt totidem albicantia, bifidis apicibus ornata, staminula, medium occupante stylo exiguo, candido.

Pari fertilitate floribus *Fructus* succedunt, coniformes ac plani, cum cuspidè in vertice, cortice viridi, crasso, carnosò, ac pulvinato tecti, amygdalæ in modum: huic includitur *Nucleus*, fabam majusculam cum formâ, tum substantiâ, & odore referens, & saporis amari; qui dum

Pars IV.

V v

in

96 HORTUS MALABARICUS.

in involucro suo adhuc continetur, germinare incipit, ac radicis, foliorumque primordia emittit.

Provenit locis arenosis ad ripas aquarum falsarum, præsertim circa Cochīn; singulis annis maturos fert fructus, Augusto viz. & Septembri mensibus, atque per seculum non rarò frugifera manet.

Cæterum è cineribus hujus arboris ligni acri-falsis lixivium conficitur, quo lotrices utuntur ad pannos gossypinos eluendos & extergendos: Etiam pictores lixivium hoc coloribus admiscere solent, ut picturis adhærere firmitus queant. Fructuum Nuclei in Eduliis *Caril* ab Indigenis expetuntur, amaritudine per diutinam macerationem, & coctionem in aqua communi sublatâ. Insuper è fructibus hisce viridibus, cum foliis Adamboe coctis, & addito butyro contusis Cataplasma fit, quod tumoribus impositum potenter eos emollit & maturat: eundem in finem Cataplasma hoc variolis & morbillis imponi solet, ut citius vel maturentur, vel discutiantur.

Tab. 45.

Oepate fructus magnam habet similitudinem cum *Anacardio*; pro certo tamen affirmare nequeo, sitne eadem arbor nec ne?

WA-

OF HORTUS MALABARICUS

in a volume of the same title, published in 1613, by the same author, in which is contained a description of the plants of the island of Malabar, and of the several kinds of trees, fruits, and herbs, which are found in that country. This work is written in Latin, and is the first of its kind, which has been published in any language. It is a very valuable work, and is highly esteemed by all who are interested in the history of natural science.

Wadoûka. lat.
သဒ္ဓါက mat.

وَضُوفَا Arab.

Achras

retusa.

NOTES ON THE HISTORY OF THE

WINDWARD ISLANDS

CHAPTER I

The first of the Windward Islands is St. Vincent, which is situated in the northern part of the Caribbean Sea, and is the largest of the group. It is a mountainous island, and is covered with a dense forest of tropical trees and plants. The climate is hot and humid, and the soil is fertile. The people of St. Vincent are of African descent, and they speak a dialect of English. They are known for their skill in the art of rum-making, and they produce a high quality rum which is sold throughout the world. The island is also famous for its beautiful beaches and its rich cultural heritage. The history of St. Vincent is a long and interesting one, and it is a place that is well worth visiting.

The second of the Windward Islands is St. Lucia, which is also situated in the northern part of the Caribbean Sea. It is a smaller island than St. Vincent, but it is just as beautiful. It is a mountainous island, and it is covered with a dense forest of tropical trees and plants. The climate is hot and humid, and the soil is fertile. The people of St. Lucia are of African descent, and they speak a dialect of English. They are known for their skill in the art of rum-making, and they produce a high quality rum which is sold throughout the world. The island is also famous for its beautiful beaches and its rich cultural heritage. The history of St. Lucia is a long and interesting one, and it is a place that is well worth visiting.

The third of the Windward Islands is St. Kitts, which is also situated in the northern part of the Caribbean Sea. It is a small island, but it is just as beautiful as the others. It is a mountainous island, and it is covered with a dense forest of tropical trees and plants. The climate is hot and humid, and the soil is fertile. The people of St. Kitts are of African descent, and they speak a dialect of English. They are known for their skill in the art of rum-making, and they produce a high quality rum which is sold throughout the world. The island is also famous for its beautiful beaches and its rich cultural heritage. The history of St. Kitts is a long and interesting one, and it is a place that is well worth visiting.

The fourth of the Windward Islands is Nevis, which is also situated in the northern part of the Caribbean Sea. It is a small island, but it is just as beautiful as the others. It is a mountainous island, and it is covered with a dense forest of tropical trees and plants. The climate is hot and humid, and the soil is fertile. The people of Nevis are of African descent, and they speak a dialect of English. They are known for their skill in the art of rum-making, and they produce a high quality rum which is sold throughout the world. The island is also famous for its beautiful beaches and its rich cultural heritage. The history of Nevis is a long and interesting one, and it is a place that is well worth visiting.

The fifth of the Windward Islands is Antigua, which is also situated in the northern part of the Caribbean Sea. It is a small island, but it is just as beautiful as the others. It is a mountainous island, and it is covered with a dense forest of tropical trees and plants. The climate is hot and humid, and the soil is fertile. The people of Antigua are of African descent, and they speak a dialect of English. They are known for their skill in the art of rum-making, and they produce a high quality rum which is sold throughout the world. The island is also famous for its beautiful beaches and its rich cultural heritage. The history of Antigua is a long and interesting one, and it is a place that is well worth visiting.

The sixth of the Windward Islands is Barbados, which is also situated in the northern part of the Caribbean Sea. It is a small island, but it is just as beautiful as the others. It is a mountainous island, and it is covered with a dense forest of tropical trees and plants. The climate is hot and humid, and the soil is fertile. The people of Barbados are of African descent, and they speak a dialect of English. They are known for their skill in the art of rum-making, and they produce a high quality rum which is sold throughout the world. The island is also famous for its beautiful beaches and its rich cultural heritage. The history of Barbados is a long and interesting one, and it is a place that is well worth visiting.

The seventh of the Windward Islands is St. John, which is also situated in the northern part of the Caribbean Sea. It is a small island, but it is just as beautiful as the others. It is a mountainous island, and it is covered with a dense forest of tropical trees and plants. The climate is hot and humid, and the soil is fertile. The people of St. John are of African descent, and they speak a dialect of English. They are known for their skill in the art of rum-making, and they produce a high quality rum which is sold throughout the world. The island is also famous for its beautiful beaches and its rich cultural heritage. The history of St. John is a long and interesting one, and it is a place that is well worth visiting.

The eighth of the Windward Islands is St. Peter, which is also situated in the northern part of the Caribbean Sea. It is a small island, but it is just as beautiful as the others. It is a mountainous island, and it is covered with a dense forest of tropical trees and plants. The climate is hot and humid, and the soil is fertile. The people of St. Peter are of African descent, and they speak a dialect of English. They are known for their skill in the art of rum-making, and they produce a high quality rum which is sold throughout the world. The island is also famous for its beautiful beaches and its rich cultural heritage. The history of St. Peter is a long and interesting one, and it is a place that is well worth visiting.

The ninth of the Windward Islands is St. Paul, which is also situated in the northern part of the Caribbean Sea. It is a small island, but it is just as beautiful as the others. It is a mountainous island, and it is covered with a dense forest of tropical trees and plants. The climate is hot and humid, and the soil is fertile. The people of St. Paul are of African descent, and they speak a dialect of English. They are known for their skill in the art of rum-making, and they produce a high quality rum which is sold throughout the world. The island is also famous for its beautiful beaches and its rich cultural heritage. The history of St. Paul is a long and interesting one, and it is a place that is well worth visiting.

The tenth of the Windward Islands is St. George, which is also situated in the northern part of the Caribbean Sea. It is a small island, but it is just as beautiful as the others. It is a mountainous island, and it is covered with a dense forest of tropical trees and plants. The climate is hot and humid, and the soil is fertile. The people of St. George are of African descent, and they speak a dialect of English. They are known for their skill in the art of rum-making, and they produce a high quality rum which is sold throughout the world. The island is also famous for its beautiful beaches and its rich cultural heritage. The history of St. George is a long and interesting one, and it is a place that is well worth visiting.

W A D O U K A.

Tab. 46.

Wadouka Malabarenfibus, *Adoulatti* Brachmanis, *Banhoeira* Lufitanis, *Smeer-appel* Belgis, Arbor est procera, caudice crasso, denso, albicante, cortice obducto furvo, crasso, scabroso, nec non viridibus, intusque fungosis ramulis plurimis donato, qui brevibus, rigidisque spinis insuper muniti sunt.

Radix rufa, flavescente cortice tecta, inodora, insipida.

Folia oblongo-rotunda, crassa, densa, glabra, supernè intensiore virore tineta, infernè subviridia; à medio illo, crasso, viridi-albicante, in parte superiore sulcato, in adversa verò altè extuberante, nec non folium per longitudinem medium inæqualiter secante nervo, plures alii tenuiores, penèque invisibiles obliquè excurrunt: odor nullus, sapor amarus.

Flores petiolis longioribus racematim proveniunt, exigui, Tiliæ florum magnitudine æmuli, quatuor subrotundis, candidis, è purpureo striatis, ac mollibus foliis constantes, calycique viridi quadripartito inhærentes, odoris amoeni, saporis subamari.

Fructus Nyalel fructibus haud absimiles, globosi, glabri, rubro-flavescentes, carne intus mucilaginosâ, ex albo cœruleâ, insipidâ, inodorâ, intra quam duo continentur *Nuclei* oblongo-plano-rotundi, subvirides, tenui pellicula cincti, saporis subadstringentis, nec non dissepimento membranaceo ab invicem sejuncti.

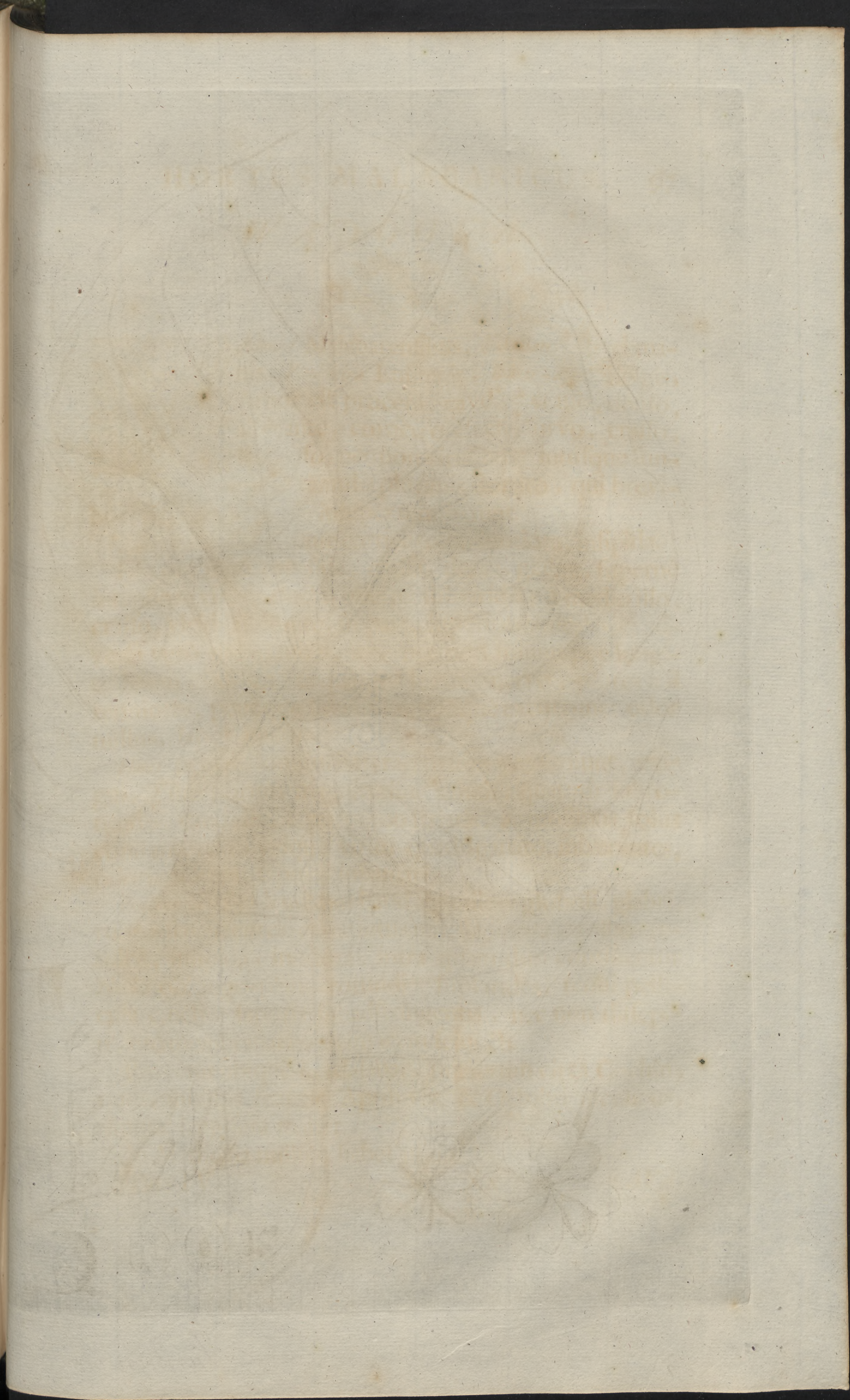
Provenit ubique in Malabar, præsertim circa Cochîn; quotannis bis fruet, Aprili viz. & Octobri mensibus, diuque frugifera manet.

In Medicina nullum habet usum.

Pars IV.

Xx

RAVA

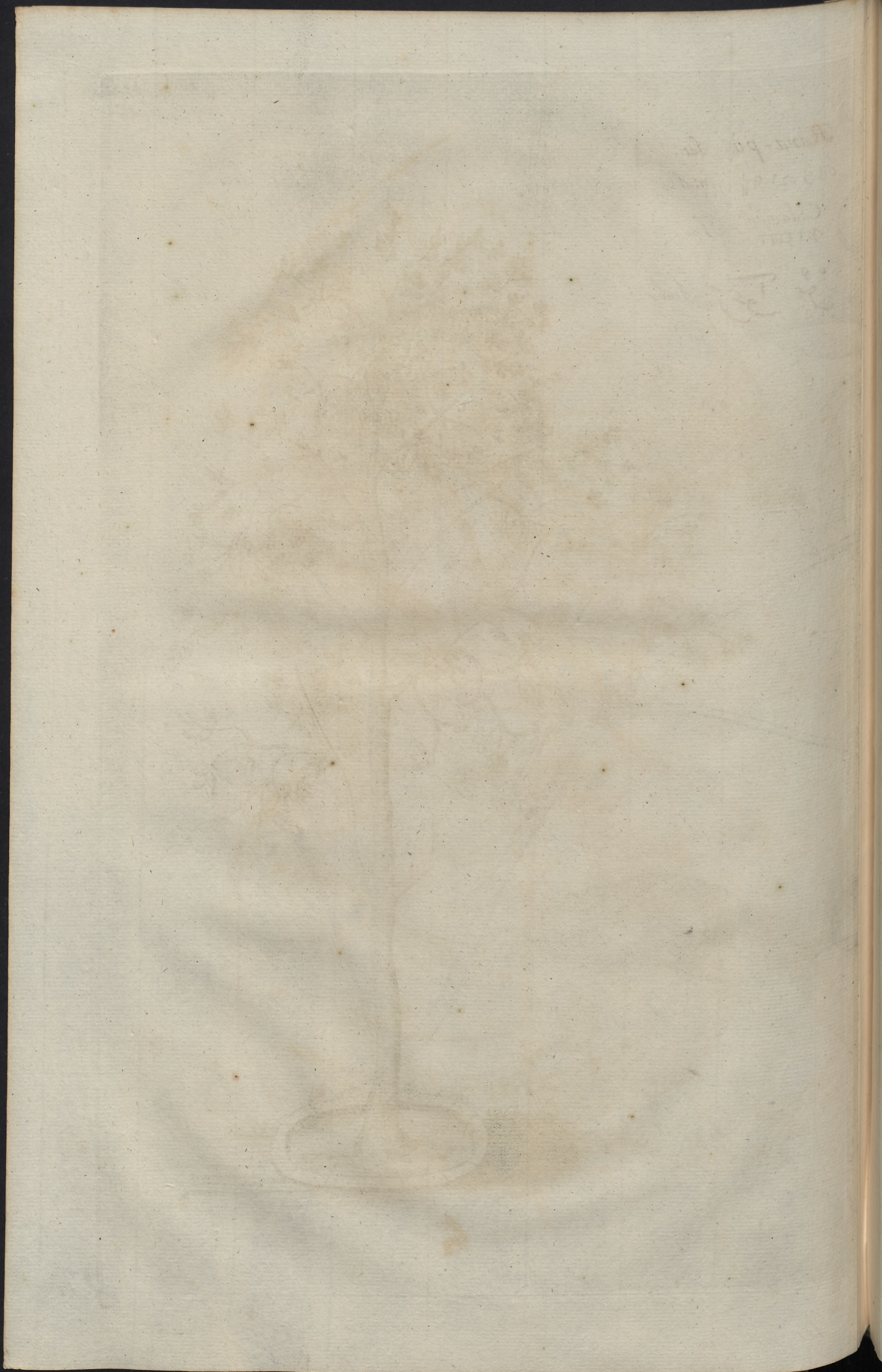

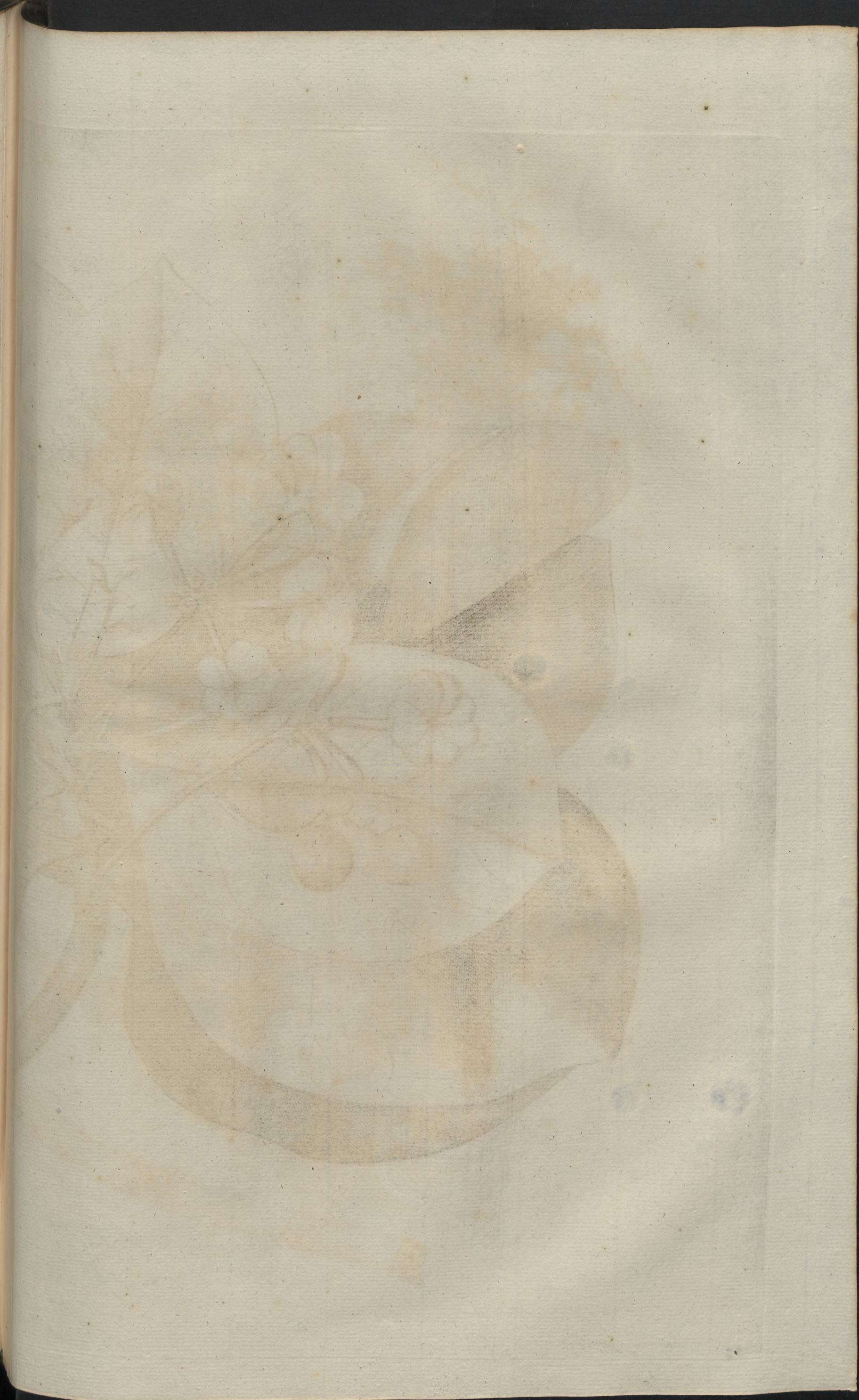
Jasminum

Rava-pu. lat.
 ராவழி mal.
 Cadamba. bra.
 काडवा
 رَوْحَة Arab.

hirsutum. L.

Rava-pu. lat.

റാവു പു. mal.

Cadamba bra.

काडबा

رَعَوَاتُ. Arab.

Jasminum

hirsutum. L.

HERBARIUM AFRICANUM

PLANTAE

Herbarium Africanum, continens descriptiones et icones plantarum Africae, auctoritate Johannis G. Schimper, Directoris Horti Botanici Berolinensis, et Socii Imperialis Academiae Scientiarum.

Tab. 43.

Herbarium Africanum, continens descriptiones et icones plantarum Africae, auctoritate Johannis G. Schimper, Directoris Horti Botanici Berolinensis, et Socii Imperialis Academiae Scientiarum.

Y

Tab. 44.

R A V A - P O U

*Seu Jasminum Indicum bacciferum Flore albo majore, noctu olente;
vel Arbor tristis de die altera.*

Tab. 47. 48.

Ava-pou Malabarenfibus, *Marotnia* Brachmanis, *Fula Bordao* seu *Arvore triste de dia* Lusitanis, *Nacht-bloemen* Belgis, Arbor est procerâ, caudice crasso, denso, albicante, cortice obducto atro-purpureo, glabro, inodoro, insipido; nec non ramulis atro-purpureis, intusque fungosis, ceu frondibus umbrosis in latum diffusis, ornato.

Radix albicans, rufo cortice tecta, inodora, saporis adstringentis.

Folia geminata ordine decussato rotundis, rufis, ac lanuginosis petiolis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, mollia, glabra, densa, splendentia, supernè atro-viridia, infernè subviridia; è costa media crassa, rotunda, albicante, folium per longitudinem medium secante, & in adversa parte altè extuberante, plures aliæ superiora versus exoriuntur costulæ, quæ in se invicem arcuatim deferuntur: sapor subfalsus, odor nullus.

Flores in ramis tenerioribus nascuntur, pediculis oblongis, rufis, ac lanuginosis, ex foliorum interna sede prodeuntibus inhærentes, copiosi, hoc est, terni, quaterni, aut plures simul ferè congesti, candidi, Jasmini aut potius Hyacinthi tuberosæ floribus formâ, magnitudineque pares, similibusque foliis, ut illi, constantes, sed pleniores, multiplicique foliorum texturâ, odoris fragrantissimi, & haud multum à Jasmini aut Tuberosæ florum odore dissimiles. Solent autem noctu in flores explicari, & oriente sole, simulatque ab ipsis radiis illu-

Pars IV.

Y y

strari

strari incipiunt, illico decidere, vel antipathiâ quadam, vel præ nimia succi tenuitate, quem radii solares absumunt: nam quos sol non attingit, diutius in arbore hærent.

Floribus *Fructus* nonnunquam succedunt, globosi, virides, exiguo à latere umbilico præditi, tenuique cortice cincti: huic lignosus subest cortex, *Nucleum* includens oblongo-rotundum, albicantem, saporis amaro-dulcis & adstringentis.

Non provenit in Malabar nisi sobole lata, cum Regio hæc natale ejus solum non sit; sed aliundè eò adfertur. Semper viret, fragrantissimosque flores fert, qui sole occidente explicantur, & oriente decidunt. Species autem hujus arboris describitur in parte prima, nomine *Manjapouram*.

E foliis hujus arboris in aqua coctis potus conficitur, qui mulieribus parturientibus exhibitus, partum accelerare dicitur. Cortex in pulverem redactus, & ulceribus inspersus luxuriantem ac fungosam carnem exsiccat & tollit.

Tab. 47. 48.

Rava-pou alterum *Arboris tristis* genus est, ejusque nullus Botanicorum fecit mentionem. *Fasmini* species meritò censetur, uti generica ejus nota indicat, unde haud abs re nominari potest *Fasminum Indicum Bacciferum flore albo majore, noctu olente*. Seu *Arbor tristis* de die altera: Prima ejus species delineatur & describitur in Parte 1. Tab. 21. nomine *Manjapouram*, estque hæc vera *Arbor tristis* *Chusii*, uti in Comment. Cl. *Syen* rectè observat: inter hanc tamen & *Rava-pou* magna non intercedit similitudo.

Ana-vinga. Lat.
എറുവിത mal.

عنق وبنغ Arab.

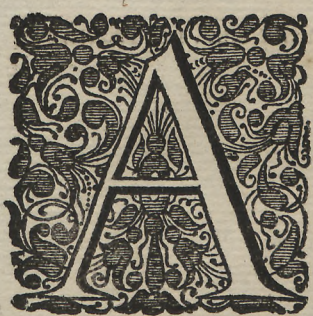

Casuarina

ovata. W.

ANAVINGA.

Tab. 49.

Navinga Malabarensis, *Talana* Brachmanis, *Bringiela Falsa d'arbore* Lusitanis, *Granaat-pruymen* Belgis, Arbor est mediæ magnitudinis, altitudine viginti, crassitie vero sex pedum mensuram circiter æquans, multisque ramis furvis, intusque viridibus donata: lignum albicans, densum, cinereo, glabro, ac amaro cortice munitum.

Radix rufa, fibrosa, nigricante cortice tecta, foetida, amara.

Folia alternatim ramulis inhærent, oblongo-rotunda, acuminata, & in ambitu quodammodo crenata, glabra, densa, colore atro-viridi supernè splendentia, infernè viridi-dilutiore, nervis aliquot è media costa in latera excurrentibus; sapor amarus, odor sylvestris ac ingratus.

Flores exigui, virides, inodori, saporisque amari, brevibus petiolis ad foliorum exortum ramulis inhærent, atque è quatuor rotundis, cochleato-cavis constant foliolis, sex viridi-flavescentibus staminulis, rubicundis apicibus ornatis, medium occupantibus; inter quæ stylus prodit viridi-flavescens, capitulo rotundo.

Fructus globosi cum cuspide in vertice, ceraforum magnitudine æmuli, virides, glabri, tenui pelliculâ cincti, carneque viridi, succulenta, saporisque amari, intus referti; intra quam numerosa semina rufa, mali punici in modum, disponuntur.

Provenit locis arenosis in Malabar, præsertim circa Cochin; semper viret, quotannis maturos fert fructus, mense viz. Augusto.

Pars IV.

Z z

Cæte-

102 HORTUS MALABARICUS.

Cæterum succus è fructibus hujus arboris expressus, & exhibitus sudores movet, ac morbis malignis medetur; nec non laxam servat alvum. E foliis in aqua coctis Balneum fit, quibuscunque articulorum doloribus tollendis utile.

Tab. 49.

Arboris hujus fructum *Erdemetha* dictum quondam ex India accepti, nullâ tamen nec ejus. nec arboris adâ
ditâ descriptione.

Corondi. lat.
 ಕೃಷ್ಣ ಮಾಲ. mal.
 قورنڊي Arab.

Pars 4. Tab. 50.

Christmannia

Corondi

C O U R O N D I.

T A B. 50.

Courondi Malabarenfibus, *Courdi* Brachmanis, *Asotas* Lusitanis, *Grieten* Belgis, Arbor est procera, caudice crasso, denso, albicante, cortice obducto nigricante, scabro ac aspero, ramulisque plurimis, intus fungosis donato.

Radix albicans, cinereo cortice tecta, acris, graveolens.

Folia geminata ordine parallelo circa ramulos proveniunt, oblongo-teretia, in ambitu leviter crenata, crassa, densa, glabra, splendentia, supernè viridia, infernè subviridia, nervis aliquot è media costa in latera excurrentibus; sapor adstringens, odor nullus.

Flores exigui, viridi-flavescentes, vitis viniferæ flosculis haud absimiles, ad foliorum exortum circa ramulos proveniunt, copiosi, hoc est, terni, quaterni, aut plures simul ferè congesti, quinque subrotundis foliolis constantes, numerosis staminulis medium occupantibus, inodori, saporis adstringentis.

Floribus pari fertilitate *Fructus* succedunt, rotundi, purpurei, crasso, carnosio, molli, intusque croceo cortice cincti, Glandi similem *Nucleum* intus continentes, qui rufâ pellicula tectus, odoris ingrati, saporisque subadstringentis est.

Nascitur locis montanis & petrosis circa Paracaro; semper viret, singulis annis maturos fert fructus, Decembri viz. & Januari mensibus, diuque frugifera manet.

Pars IV.

A a a

Porro

Porro succus è foliis hujus arboris expressus, & cum fero lactis calidè exhibitus Diarrhææ ac Dysenteriaë medetur: idem præstant Nuclei fructuum quocunque modo sumpti.

Tab. 50

Coronati meminit Zanoni hist. Botanic. cap. 13. ubi legitur Corundi.

Bengiri. lat.
പെങ്കിരി mal.

وَمِنْغِيرِي Arab.

Sapium

indicum W.

BENGIERI.

Tab. 51.

ARbor quæ Malabarenfibus *Bengiri* seu *Care-*
motti, Brachmanis *Girimaso*, Lusitanis *Nilica*
d'inferno, Belgis *Nootjes craack myn niet* nuncu-
patur, mediæ est magnitudinis, caudice
crasso, albicante, cortice obducto nigrican-
te; nec non multis ramulis cinereis, intus
fungosis, inodoris, saporisque acris donato.

Radix albicans, flavescente ac lactescente cortice tecta,
inodora, saporis acris & urentis.

Folia alternatim brevibus petiolis circa ramulos prove-
niunt, oblongo-teretia, acuminata, in ambitu ferrata,
crassa, densa, glabra, nervis aliquot è media costa albican-
te, & internè extuberante in latera excurrentibus; sapor
dulcis & adstringens.

Flosculi exigui & penè invisibiles surculorum extremis
racematim proveniunt, calycique viridi-albicanti & exi-
guo inhærent, tribus staminulis, luteis apicibus ornatis,
constantes. At verò flosculi hi *fuli* potius dicendi sunt, cum
ex iis Fructus non enascuntur: sed infra flosculorum ana-
logicè dictorum racemos, seu potius spicas *Gemma* obser-
vatur oblongo-rotunda, tria emittens reflexa, albicantia,
flavescentibus apicibus ornata, filamenta; quæ gemma in-
odora, insipida, ipsius fructus rudimentum est.

Fructus rotundi, sex angulis crassioribus sulcati, fructi-
bus *Nilicamaram*, in parte prima descriptæ, haud absimi-
les, virides, crasso cortice cincti; cui subest putamen, seu
cortex lignosus, rufus, bina ternave includens *semina*, al-
bicantia, dulcis gratique saporis, Ricini seminum formâ
æmula. Crassus autem, qui fructum hunc ambit, cortex
levibus incisuris vulneratus lachrymam fundit lactescen-
tem, acrem, urentem; quam ob rem si quis fructus hosce

106 HORTUS MALABARICUS.

exsiccatos dentibus confringere conetur, mox insigni acrimoniâ lingua, fauces, cæteræque oris partes vellicantur, intumescunt, inflammantur, quæ symptomata mors intempestiva non rarò excipit.

Crescit locis arenosis & humidis in Malabar, præsertim circa Cochin; semper viret, quotannis maturos fert fructus, mense viz. Septembri.

Cæterum contrita & pulverisata hujus arboris folia ulceribus insperguntur ad fungosam, luxuriantemque carnem tollendam. Eadem folia concisa, & cum Bubali fœcibus in nodulo confuta, ac calefacta convulsis & spasmo affectis partibus utiliter applicantur.

Tab. 51.

Bengietri species est *Avenacis* seu *Ricini* part 2. Tab. 32. 33. 34. descripti. Diu anceps hæsi, nonne lignum hujus arboris sit *Lignum Moluccense* seu *Panarve*,

de quo agit *Christoph. Acoſta* cap. 34. quamquam folia illius cum *Bengietri* foliis vix ullam habere videntur similitudinem.

Aria-Bepou. lat.
ਅਰੀਆ ਮਲ.

Melia

Adirachta. L.

ARIA-BEPOU.

s: nimbo Acostæ.

Tab. 52.

Ria-bepou Malabarenfibus, *Nimbon* Brachmanis, *Amargoseira* Lusitanis, *Gal-bessen* Belgis, Arbor est procera, caudice crasso, ex albo flavescente, cortice cincto nigricante; nec non ramulis rufis, ceu frondibus umbrosis in latum diffusis, ornato.

Radix crassa, albicans, atro-purpureo cortice tecta, graveolens, amara.

Folia numerosa circa teneriores ramulos proveniunt, oblongo-teretia, acuminata, in ambitu profundè ferrata; tenuia, glabra, nitentia, graveolentia, amara; nervis aliquot è media costa, infernè altè extuberante, & folium per longitudinem medium inæqualiter secante, in latera excurrentibus.

Flores petiolis oblongis racematim proveniunt, exigui, candidi, inodori, calycique exiguo, viridi, in quinque lacinias acuminatas secto inhærent, quinque teretibus foliolis constantes, medium occupante calyce fimbriato, exiguo, subflavo, staminula decem continente, nec non longum tenuemque stylum, extremas calycis oras quodammodo superantem haud secus ac in Narcisso juncifolio observare est.

Fructus similiter racematim proveniunt, oblongo-rotundi, olivis minoribus formâ haud absimiles, primum flavescentes, dein purpurascens, tenui pelliculâ cincti, carneque oleosâ, acri ac amarâ intus referti; intra quam officulum locatur oblongum, Nucleum includens albicantem.

Pars IV.

Ccc

Crescit

108 HORTUS MALABARICUS.

Crescit locis arenosis circa Trevancoor, nec non in Tutucoryn, Jaffanapatuam, aliisque Insulæ Zeylan locis; semper viret, quotannis bis floret, frugetque.

E fructibus vero hujus arboris oleum exprimitur, è quo pictores colores conficiunt pannis gossypinis pingendis. E foliis in aqua coctis Balneum paratur, variolis expellendis, & articulorum doloribus mitigandis utile. Ex iisdem foliis ficcatis, pulverifatis, & cum oleo è fructibus expresso mixtis unguentum conficitur, quod partibus dolentibus, convulsis, & spasmo affectis utiliter inungitur.

Tab. 52.

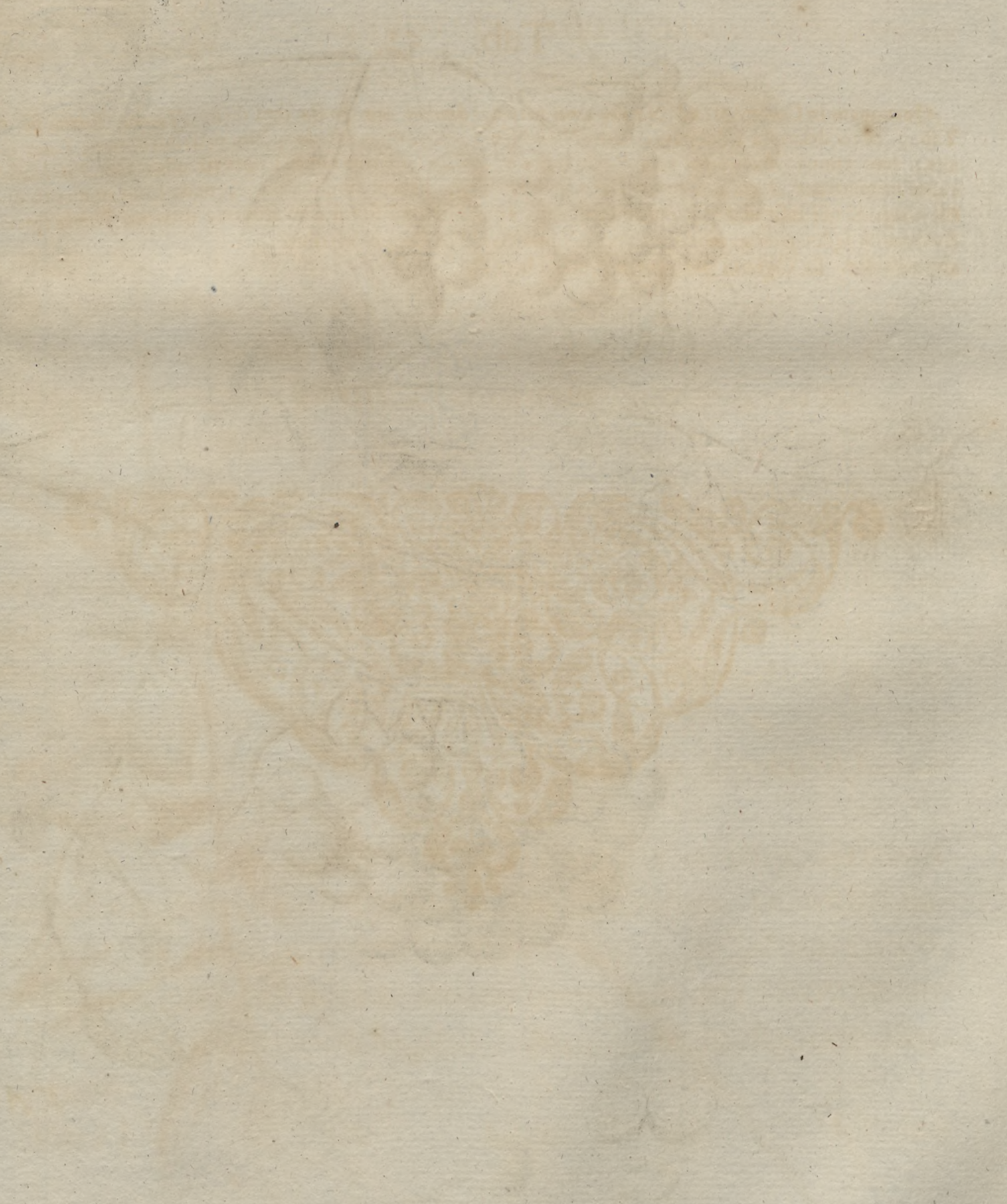
Quoniam in Comment. ad Narum-panel part. 2. Tab. 9. & 10. descriptæ, dubitavi, essetne *Nimbo* species; hæc tamen *Aria-bepou* vera *Nimbo* arbor est, cujus meminerunt *Acosta* cap. 39. & *Garcias ab Horto* lib. 2. cap. 2. qui insuper *Bepole* eam nuncupant. *Joh. Bauhinus* in *histor. plantar. universali* vocat *Nimbo folio & fructu oleæ*. Et *Casparus Bauhinus* in *Pinace Fraxino*

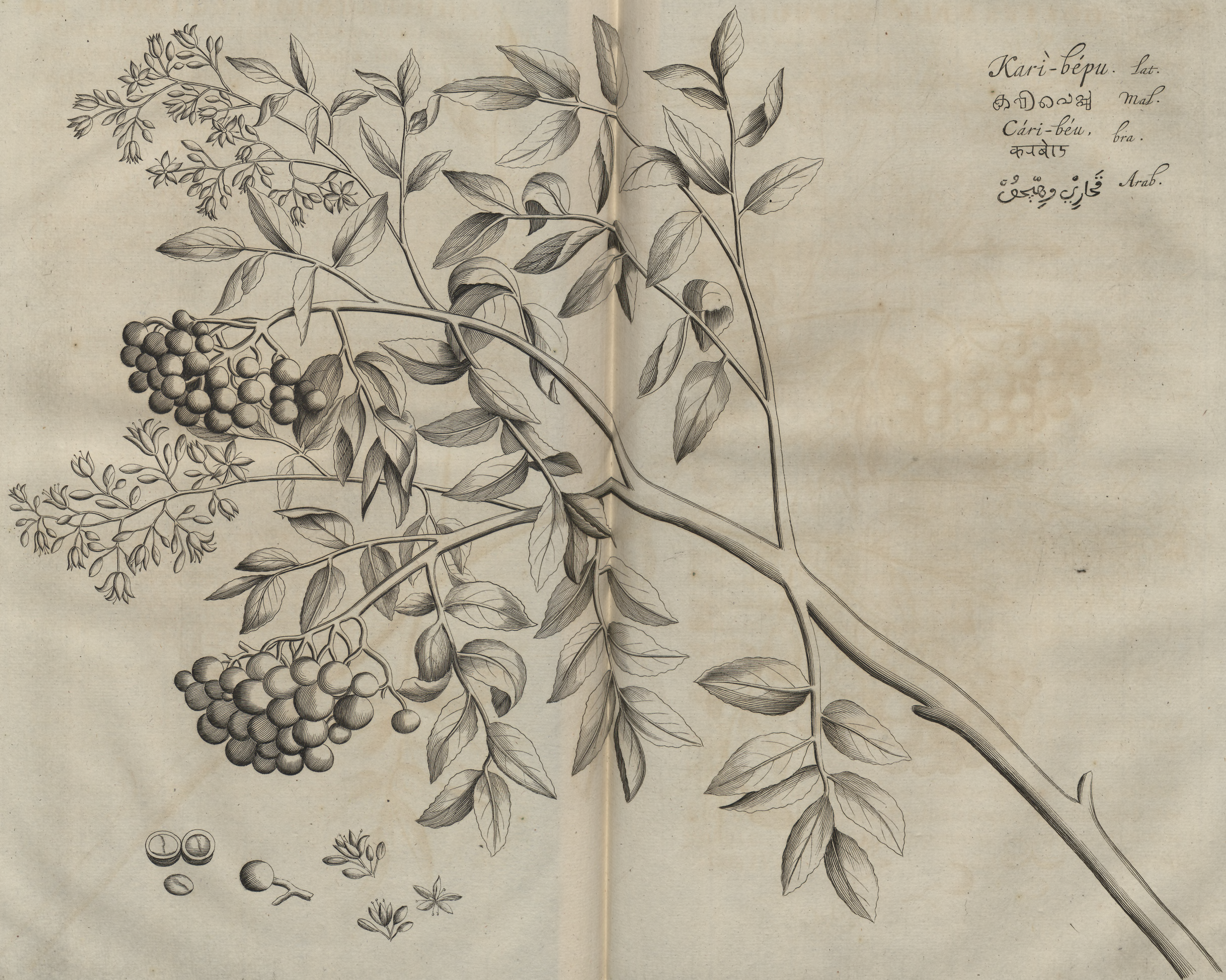
similem oleæ fructu eam dicit. *Jacobus Bontius* lib. 6. cap. 9. duas *Nimbo* species describit nomine *Lauri Indicæ*: illarum tamen icones vix ullam cum *Nimbo Aco-stæ* habent similitudinem; unde haud immerito dubitatur, sintne aliæ arbores, quas pro *Nimbo* speciebus *Bontius* describit.

BOJ. HORTUS MALABARIENSIS

Cruciferae arborescentes. Triflorae. Incompositae. Umbelliferae. Leguminosae. Rubiacae. Convolvulaceae. Solanaceae. Scrophulariaceae. Labiales. Myrtaceae. Euphorbiaceae. Simarubaceae. Menispermaceae. Ranunculaceae. Papaveraceae. Fumariaceae. Boraginaceae. Gentianaceae. Apocynaceae. Asclepiadaceae. Malvaceae. Sterculiaceae. Simarubaceae. Menispermaceae. Ranunculaceae. Papaveraceae. Fumariaceae. Boraginaceae. Gentianaceae. Apocynaceae. Asclepiadaceae. Malvaceae. Sterculiaceae.

Kari-bépu. Lat.
 കറിയെച്ച Mal.
Cári-béu. bra.
 कपरो
 قَارِبٌ وَبَجَعٌ Arab.

Nimbo melioides.

K A R I B E P O U.

f. Nimbo altera.

Tab. 53.

Rbor quæ *Karibepou* Malabarensibus, *Karabou* Brachmanis, *Amargoseira Macho* Lusitanis, *ron-*
de Gal-bessen Belgis nuncupatur, altera *Bepou*
 species est, præcelsa atque speciosa pluri-
 mum, caudice præcrasso, albicante, corti-
 ce obducto nigricante, graveolente, ama-
 ro; nec non plurimis donato ramulis rubicundis, ac la-
 nuginosis.

Radix albicans, atro-purpureo cortice tecta.

Folia præcedentis speciei foliis haud absimilia, at mino-
 ra, odoris ingrati & sulphurei, saporis acido-amari.

Flores haud secus ac *Aria-bepou* flores, racematim pro-
 veniunt, exigui, candidi, graveolentes, calycique exi-
 guo, rufo, in quinque lacinias acuminatas secto inhæ-
 rent, quinque acuminatis foliolis constantes: foliola hæc
 intercedunt decem staminula candida, rufis apicibus or-
 nata; medium occupante stylo tenui, albicante, capitulo
 viridi.

Fructus *Aria-bepou* fructibus similes, at rotundi, & in-
 tensiore purpurâ tincti.

Provenit pluribus in locis Malabar, præsertim circa
Angiecaymaal; semper viret, quotannis bis floret, fru-
 getque.

Porro è fructibus hisce oleum exprimitur. Ex arboris
 foliis tenerioribus in lacte dulci coctis, & contusis Cata-
 plasma conficitur, quod serpentum, aliorumque venena-

110 HORTUS MALABARICUS.

torum animalium morfibus medetur, si affectæ parti applicetur. Ex iisdem cum Aria-bepou foliis in aqua coctis Apozema paratur, febribus pestilentialibus, aliisque morbis malignis perquam utile. Radix quocunque modo sumpta alvum movet.

Tab. 53

Kari-bepou altera *Nimboa* species meritò censetur, quanquam figura cum *Nimbo* altera *Bontii* nullam habet similitudinem; atque ideo nominari potest *Arbor*

Indica *Fraxino* similis altera, flore albo, fructu rotundo nigro, seu *Nimbo* altera.

KARI-

Kari-vetti. Lat.
 കറിയട്ടി mal.
Daliki. bra.
 दाळक
 قَعْبِيَّةٌ وَهْطِي Arab.

Picricarya

oppositifolia

K A R I - V E T T I.

T A B. 54.

Ari-vetti Malabarensibus, *Pada-daliqui* Brachmanis, *Querillas* Lusitanis, *Hartenharver* Belgis, Arbor est mediocris magnitudinis, caudice crasso, flavescente, cortice obducto cinereo, multisque ramulis rufis ac quadrangulis donato.

Radix fibrata, albicans, cortice cinereo, intus rufo tecta, inodora, saporis acris.

Folia bina & bina sibi invicem opposita, oblongo-teretia, acuminata, in ambitu serrata, crassa, densa, glabra, atro-viridia, supernè splendentia, infernè nequaquam, inodora, insipida; costa media albicans, & in adversa parte alte extuberans, è qua plures exiles nervuli superiora versus exoriuntur, qui in se invicem arcuatim deferuntur. At vero tenella folia è ramis prodeuntia primum subcinerea sunt, dein purpurea, tandemque atro-viridia evadunt.

Flosculi extremis furculis racematim proveniunt, exigui, suaveolentes, insipidi, purpurei: constant ii unico foliolo, sed in quatuor profundas lacinias diviso, sic ut plura videantur, binis staminulis, luteis apicibus ornatis, medium occupantibus.

Flosculis pari modo succedunt *Bacca* oblongo-rotundæ, rubro-coeruleæ, intusque carne succulentâ & amarâ refertæ, intra quam ossiculum locatur candidum, glabrum, *Nucleum* includens albicantem, ac subamarum.

Nascitur ubique in Malabar, præsertim circa Cochin; semper viret, quotannis fructus fert, mense viz. Augusto, diuque frugifera manet.

Pars I V.

E e e

Porro

112 HORTUS MALABARICUS.

Porro succus è foliis hujus arboris expressus, & cum
fero lactis exhibitus, egregium est vomitorium, humo-
resque biliosos ac pituitosos per superiora educendo, ven-
triculum potenter expurgat.

Tab. 54.

Quonquam *Kari-vetti* & *Pevetti* ex eodem cognomine confimiles videntur species, multum tamen in notis
genericis discrepant.

THE JOURNAL OF A MA BAIT

From the 1st of January to the 31st of December 1888.

The first of the year was a fine day, with a light breeze from the north, and a few clouds in the sky. The temperature was about 50 degrees Fahrenheit.

The second day was also fine, with a light breeze from the north, and a few clouds in the sky. The temperature was about 50 degrees Fahrenheit.

The third day was a fine day, with a light breeze from the north, and a few clouds in the sky. The temperature was about 50 degrees Fahrenheit.

The fourth day was a fine day, with a light breeze from the north, and a few clouds in the sky. The temperature was about 50 degrees Fahrenheit.

The fifth day was a fine day, with a light breeze from the north, and a few clouds in the sky. The temperature was about 50 degrees Fahrenheit.

The sixth day was a fine day, with a light breeze from the north, and a few clouds in the sky. The temperature was about 50 degrees Fahrenheit.

The seventh day was a fine day, with a light breeze from the north, and a few clouds in the sky. The temperature was about 50 degrees Fahrenheit.

Pée-vetti. lat.

ပေပေသီ mal.

بَرْ وِطْمِي Arab.

Physalis

flexuosa. L.

P E V E T T I.

Tab. 55.

Evetti Malabarensis, *Doudalaqui* Brachmanis, *Satilhas* Lusitanis, *Moorenkappen* Belgis, Arbor est justæ magnitudinis, caudice crasso, candido, cortice obducto cinereo, multisque ramulis cinereis donato.

Radix fibrata, albo-flavescens, rufo, intus purpureo cortice tecta, odoris saporisque sylvestris.

Folia geminata ordine parallelo ramulis inhærent, oblongo-rotunda, ac in mucronem desinentia, crassa, glabra, mollia, nitentia; costa media crassa, & in adversa parte altè extuberans, è qua plures exiles nervuli superiora versus excurrunt: sapor acido-adstringens, odor nullus.

Flosculi plures simul juncti ad foliorum exortum ramulis inhærent, exigui, inodori, insipidi, sex teretibus, acuminatis, subflavescentibus, ac extrorsum reflexis foliolis constantes, medium occupante stylo exiguo, candido, capitulo flavo.

Flosculis succedunt *Baccæ* plano-rotundæ, acuminatæ, decem angulis sulcatæ, purpureæ, glabræ, nitentes, intusque indecem loculamenta per membranaceas quasdam pelliculas distinctæ, in quibus totidem locantur *Acini* oblongo-rotundi, triquetri, crocei, glabri, intus candidi, amaro-dulces; ita ut singuli in singulis latitent cellulis.

Provenit ubique in Malabar, præsertim circa Paloerti; semper viret, quotannis fructus fert, mense viz. Augusto, atque per octoginta non rarò frugifera manet annos.

Cæterum ex arboris foliis unguentum conficitur vulnerarium.

Tab. 55.

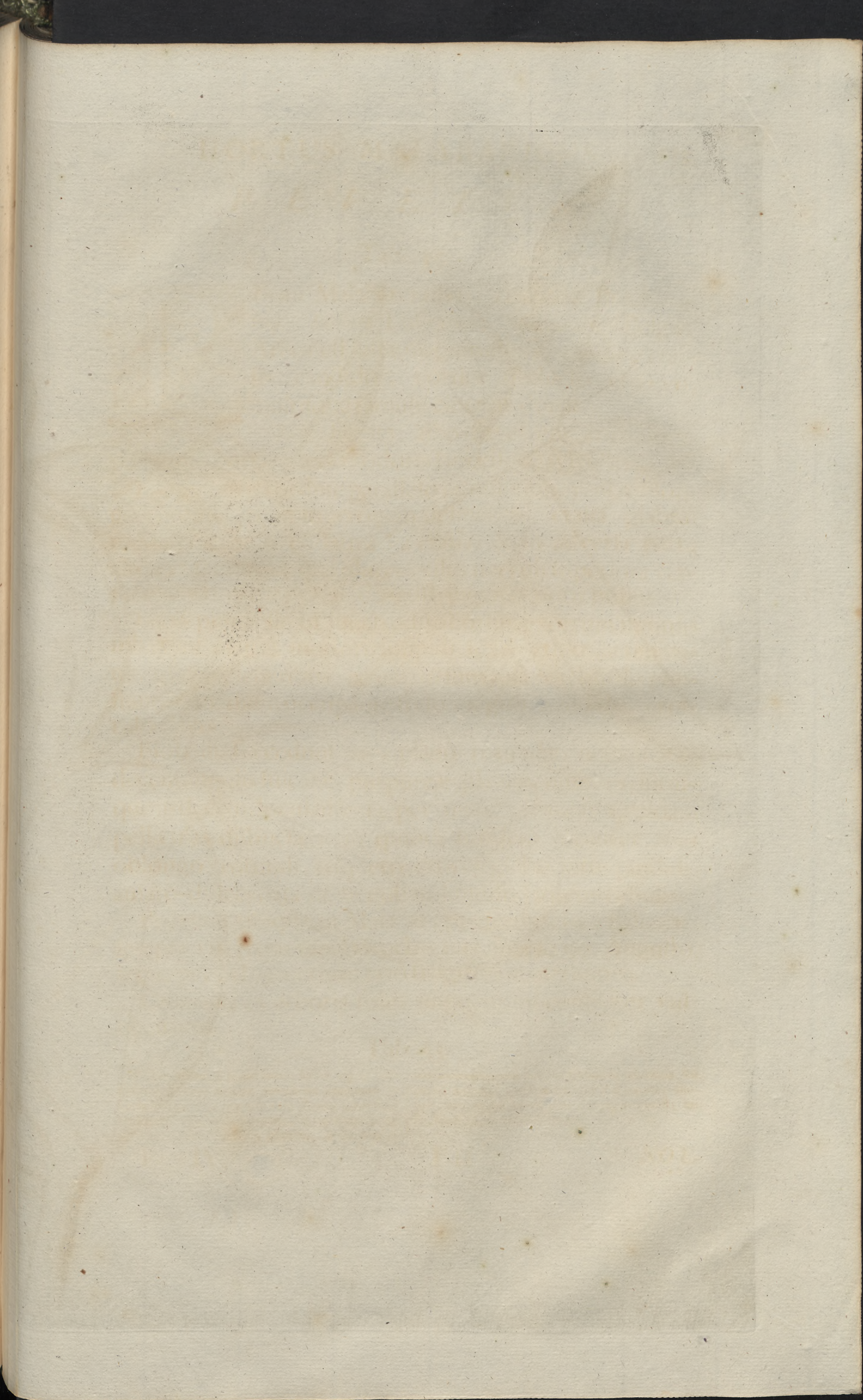
Prosper Alpinus de plantis exoticis libr. 1. cap. 33. describit & delineat *Solanum somniferum antiquorum* ex Creta Insula, quæ magnam cum *Pevetti* habet similitudinem; hoc solo discrimine, quod *Pevetti* in justæ magnitudinis excrecat arborem, at *Solanum so-*

mniferum antiquorum humilis tantum sit arbuscula, seu potius frutex; quod tamen pro loci natalis, aliorumque accidentium varietate contingere potest, uti in aliis stirpibus id observamus.

Pars IV.

F ff

NO E.

Nūli-tāli. lat.

நீல தாலை mal.

Boin-Sadapai. bra.

نولي طالي Arab.

Stilago

Bunius. L.

N O E L I - T A L I .

seu Berberis Indica aurantiæ folio.

Tab. 56.

Noeli-Tali Malabarensis, *Bestram* Brachmanis, *Cordoeira* Lusitanis, *Vlashout* Belgis, Arbor est mediæ magnitudinis, caudice mediocriter crasso, albicante, denso, cortice obducto cinereo, multisque ramulis viridibus donata.

Radix rufa, nigricante cortice tecta, nec non fibris suis latè per terram diffusa; sapor adstringens, odor sylvestris.

Folia sine ordine ramulis inhærent, oblongo-rotunda, ac in acumen desinentia, mali aurantiæ foliis haud absimilia, exceptâ illa appendice, qua hujus arboris folia carent, crassa, glabra, densa, atro-viridia, splendentia, inodora, insipida, nervis aliquot è media costa in latera excurrentibus.

Flosculi racematim cohærent plurimi ex pediculo tenui, unciali & sesquiunciali, aciduli, inodori; constant ii è gemmulis exiguis, pallidè virentibus, staminulis tribus exiguis; albicantibus supereminentibus.

Flosculis succedunt *Baccæ* cylindraceæ, tenues, per maturitatem pulchrè rubentes, sapore acido & subadstringente, Berberis fructibus persimiles.

Crescit ubique in Malabar, præsertim circa Repolyn, semper viret, fruetque, & per septuaginta non rarò frugifera manet annos.

Porro ex arboris hujus cortice, haud secus ac è canabe, funes texuntur. Fructus in deliciis comeduntur,

Pars IV.

Ggg

iique

116 HORTUS MALABRICUS.

iique impensè refrigerant, uti Berberes. Folia antidotum habentur mor sui Colubri *Heretimandel* Malabarenfibus dicti; cujus mor su homines quidem non statim intereunt, sed interim totius corporis carnes corrumpuntur, computrescunt, decidunt, tandemque post tot miseras debi- tum naturæ persolvunt; nisi utantur potu, qui ex foliis hisce cum salito mangæ fructu in aqua coctis conficitur.

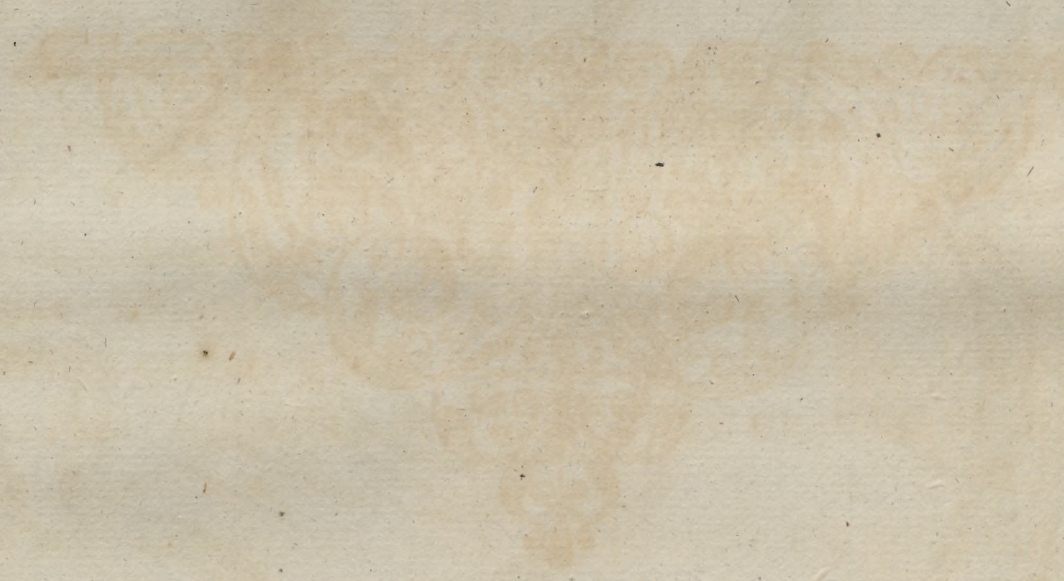
Tab. 56.

Noeli-tali Berberis species meritò censetur, atque ideo dici potest *Berberis Indica aurantiæ folio.*

THE HISTORY OF THE EAST INDIES

THE HISTORY OF THE EAST INDIES
IN THREE VOLUMES
BY JOHN HARRISON
ESQ. OF THE MIDDLE TEMPLE
IN LAW
LONDON
Printed by J. KNEELAND, at the Golden-Anchor in St. Dunstons Church-yard
1704

Poutaletoje. Lat.

ပုတလဲတဲ *mal.*

بوتالتي *Arab.*

Lawsonia

purpurea. Lam.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF KING CHARLES THE FIRST

BY JOHN BURNET

IN TWO VOLUMES

LONDON

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

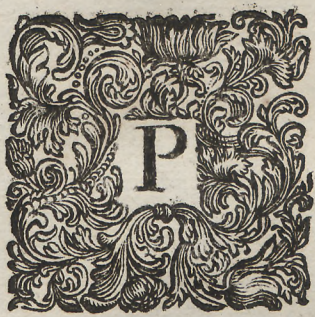
Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

Printed by J. Sturges, at the Angel in St. Dunstons Church-yard, 1680.

POUTALETSJE.

Tab. 57.

Poutaletsje Malabarenfibus, *Barfoti* Brachmanis, *Ilata* Lusitanis, *Waak-blad* Belgis, *Arbuscula* humilis est, caudice tenui, ex albo flavescente, cortice obducto furvo, multisque ramulis viridibus, quadrangulis, ac geniculatis donato.

Radix albicans, cinereo cortice tecta, saporis unctuarii & subadstringentes, odoris sylvestris.

Folia geminata ordine parallelo circa ramulos proveniunt, oblongo-teretia, acuminata, crassa, densa, glabra, supernè viridia, nervis aliquot è media costa albicante in latera excurrentibus, odor & sapor sylvestris.

Flores exigui, inodori, insipidi, extremis furculis proveniunt, porrectisque columellis umbellæ specie panduntur, ac collo longiori inhærent calyci candido, lanuginoso, quadripartito, quatuor cœruleo-purpureis, acuminatis, & extrorsum reflexis foliolis constantes; foliola hæc totidem intercedunt staminula alba, cœruleis apicibus ornata, medium occupante stylo purpurascente.

Flosculis deciditibus succedunt *Baccæ* oblongæ, subcœruleæ, intusque seminibus numerosis, ac furvis repletæ, aromaticæ, inodoræ.

Crescit ubique in Malabar; præsertim circa Cochin, semper viret, Julio & Augusto mensibus flores fert, at diu superstes non est.

Porro ex arboris foliis in lacte coctis potus paratur, qui somnum prohibet, nec non Lethargo, aliove soporoso affectu

118 HORTUS MALABARICUS.

fectu laborantibus prodest. E foliis, floribus, cortice, radice, aliisve ejus partibus in aqua coctis Balneum fit. Epilepsiae, aliisque spasmodicis affectibus curandis utile.

Tab. 57.

Pontaktyje species est Ligustri.

Molagam. lat.
മോളഗം mal.

Bertuchia *speciosa*.

M O D A G A M.

T A B. 58.

Arbuscula quæ Malabarensibus *Modagam*, Brachmanis, *Corotha*, Lusitanis, *Ammaco*, Belgis *Hondts-tongh* nuncupatur, altitudine duodecim, crassitie verò quatuor pedum mensuram circiter æquat, ramulisque albo-viridescentibus, in orbem latè diffusis donatur; Lignum albicans, cinereo cortice cinctum.

Radix albicans, furvo cortice tecta, odoris & saporis sylvestris.

Folia petiolis alatis circa extremos ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, crassa, densa, glabra, supernè atro-viridia & splendentia, infernè subviridia, nervis aliquot è costa media crassa, albicante in latera excurrentibus, odore & sapore sylvestri. At vero folia hæc cum decidunt, sui stigmata relinquendo circularibus, prominentibusque annulis arboris ramos cingunt.

Flores plures simul juncti extremis ramulis proveniunt, odori, candidi, Rhododendri floribus similes, calycique viridi, in quinque lacinias secto inhærent, quinque subrotundis foliis constantes, totidem albicantibus, luteis apicibus ornatis, staminibus mediam floris cavitatem & umbilicum occupantibus; inter quæ stylus prodit albicans, capitulo viridi.

Fructus pyriformes, virides, intus fungosi, adstringentes, numerosi, minutissimisque granulis referti.

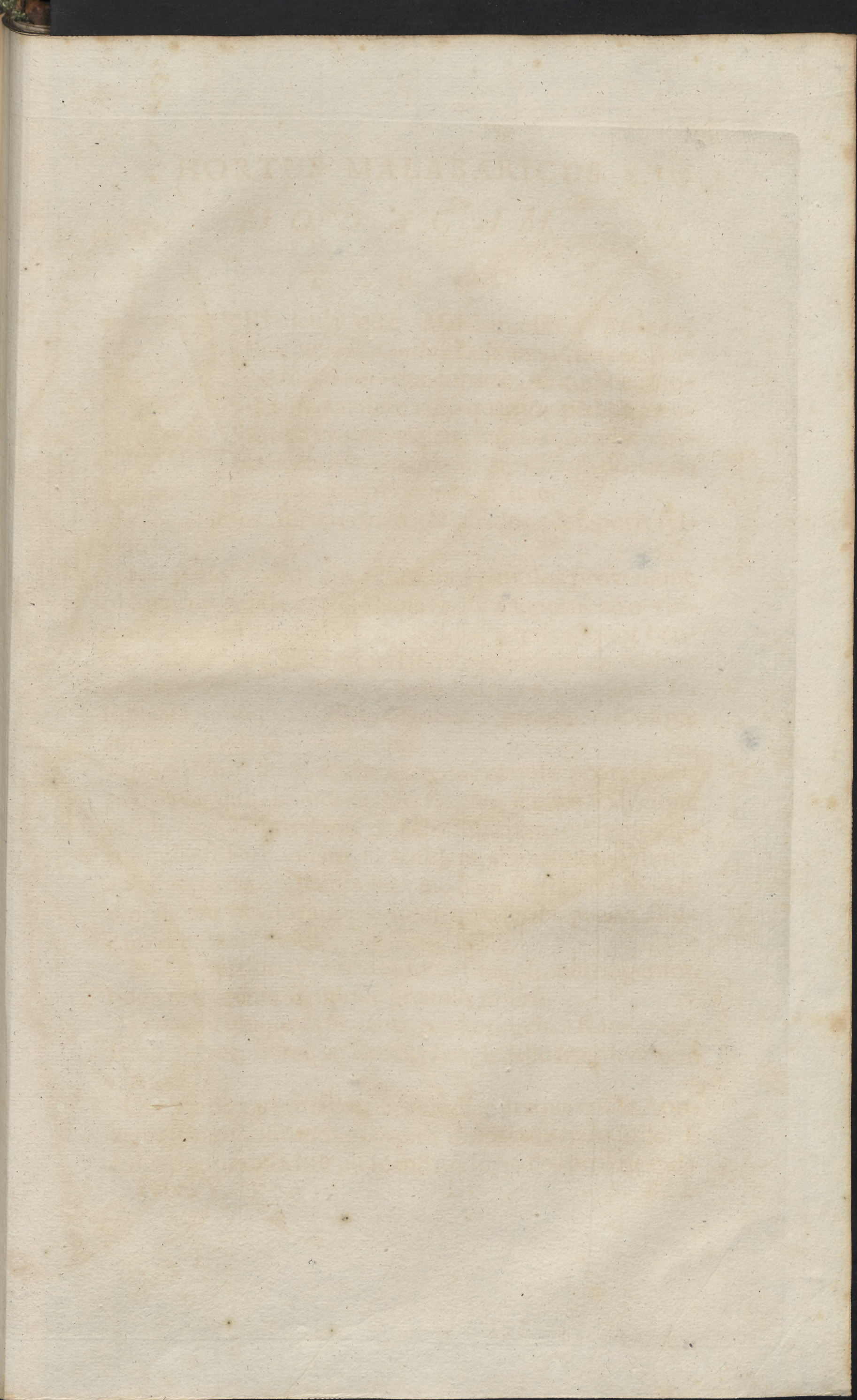
Provenit ubique in Malabar, præsertim circa Kandenate; semper viret, floret, ac fructus fert, sed diu frugifera non manet.

Cæterum ex arboris cortice & radice in aqua coctis Apozema paratur, inveterato capitis dolori tollendo utile. E foliis potio conficitur ad menstrua suppressa provocanda.

Pars IV.

Iii

BEL-

Bela-Modagam. lat.
 വെളുത്ത മീന. mal.

وَقْفَاغَامُ Arab.

Roemeria

Lobelia

BELLA MODAGAM.

Tab. 59.

Rbor quæ Malabarenfibus *Bella Modagam*, Brachmanis *Tacorotha*, Lusitanis *Ammaco Macho*, Belgis *Groot herts-tongh* nuncupatur, speciosa est atque præcella plurimum, caudice crasso, albicante cortice obducto, ramulisque viridibus, fungosa intus medulla refertis, plurimis donato.

Radix albicans, flavescente cortice tecta, saporis acris, odoris sylvestris.

Folia præcedentis arboris foliis cum formâ, tum magnitudine similia.

Flores suaveolentes, insipidi, plures simul juncti extremis ramulis proveniunt, calycique viridi, in quinque lacinias acuminatas secto inhærent; constant ii ex unico folio oblongo-rotundo, bifido, & aliquando trifido, supernè albo-striato & lanuginoso, infernè viridi-albicante, quinque tenuibus staminulis medium occupantibus, inter quæ stylus prodit candidus, oblongus, capitulo rotundo.

Fructus subrotundi, virides, glabri, uvis crispis haud absimiles, at quinque angulis sulcati, & calyce florum surrecto in vertice coronati, tenui pelliculâ cincti, carneque viridi & adstringente intus referti, intra quam ossiculum locatur candidum, Nucleum includens albicantem.

Crescit locis arenosis & montanis in Mangatti; semper viret, floret, ac fructus fert, diuque frugifera manet.

Pars IV.

K k k

Porro

122 HORTUS MALABARICUS.

Porro ex arboris foliis Cataplasma conficitur, quod tumoribus impositum potenter eos emollit & maturat. Ex iisdem in aqua coctis Apozema præparatur, quod urinam movet & menstrua obstructa provocat.

Tab. 58. 59.

Quoniam *Modagam* & *Bella-Modagam* ex eodem cognomine consimiles videntur arbores, ad diversas tamen species referri debent.

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN LIBRARY

Printed at the University of Michigan Press
Ann Arbor, Michigan, U.S.A.
1968

Copyright © 1968 by the University of Michigan
All rights reserved. No part of this publication
may be reproduced, stored in a retrieval system,
or transmitted, in any form or by any means
electronic, mechanical, photocopying, recording,
or otherwise, without the prior written permission
of the University of Michigan Press.

This book is a reprint of the original
published by the University of Michigan Press
in 1968. The text is identical to the original
except for minor corrections and the addition
of a new preface by the author. The book
is printed on acid-free paper and is bound
in a durable cloth cover. It is available
in both hardcover and paperback editions.
For more information, please contact the
University of Michigan Press.

UNIVERSITY OF MICHIGAN PRESS
ANN ARBOR, MICHIGAN 48106
U.S.A.

Tondi-Teregam. lat.

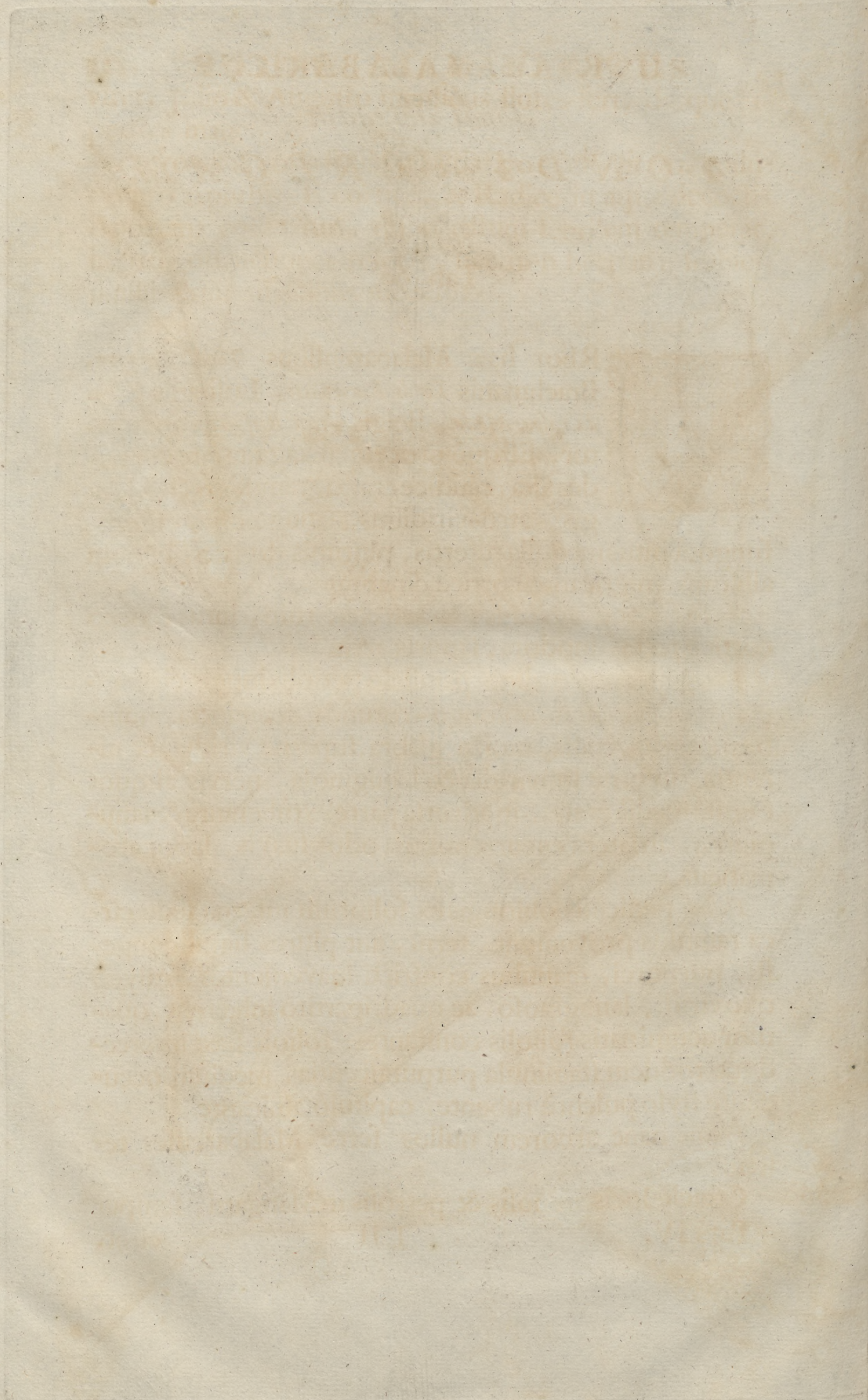
തണ്ടി തരേഗം mal.

طان زنجي Arab.

Callicarpa

macrophylla. Vahl?

TONDI TERE G A M.

Tab. 60.

Rbor hæc Malabarenfibus *Tondi Teregam*, Brachmanis *Tondi Karavatti*, Lusitanis *Folhas da raspa Macho*, Belgis *Groot Rijf-blad* appellatur; Estque procera, sexaginta circiter pedes alta, caudice crasso, ramulis rectis, longis, atro-viridibus, lanuginosis, asperis, fungosâ intus medulla refertis, plurimis donato; lignum albicans, nigricante cortice cinctum.

Radix fibrata, albicans, lactescens, rufo, intus croceo cortice tecta, inodora, saporis acris.

Folia geminata ordine parallelo petiolis longis circa ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, acuminata, in ambitu crenata, crassa, mollia, glabra, supernè viridia, & nientia, infernè subviridia & lanuginosa, nervis aliquot è costâ mediâ crassâ, in adversa parte extuberante & lanuginosâ, in latera excurrentibus; odor suavis, sapor aromaticus.

Flosculi pediculis oblongis ex foliorum interna sede circa ramulos proveniunt, terni, aut plures simul congesti, purpurei, manibus confrecti suaveolentes, calycique viridi, lanuginoso, ac quadripartito inhærent, quatuor acuminatis foliolis constantes; foliola hæc intercedunt totidem staminula purpurascentia, medium occupante stylo pulchrè rubente, capitulo albicante.

Fructus hanc arborem nullos ferre Malabarenfes testantur.

Crescit locis arenosis & petrosis in Mangatti; semper

Pars IV.

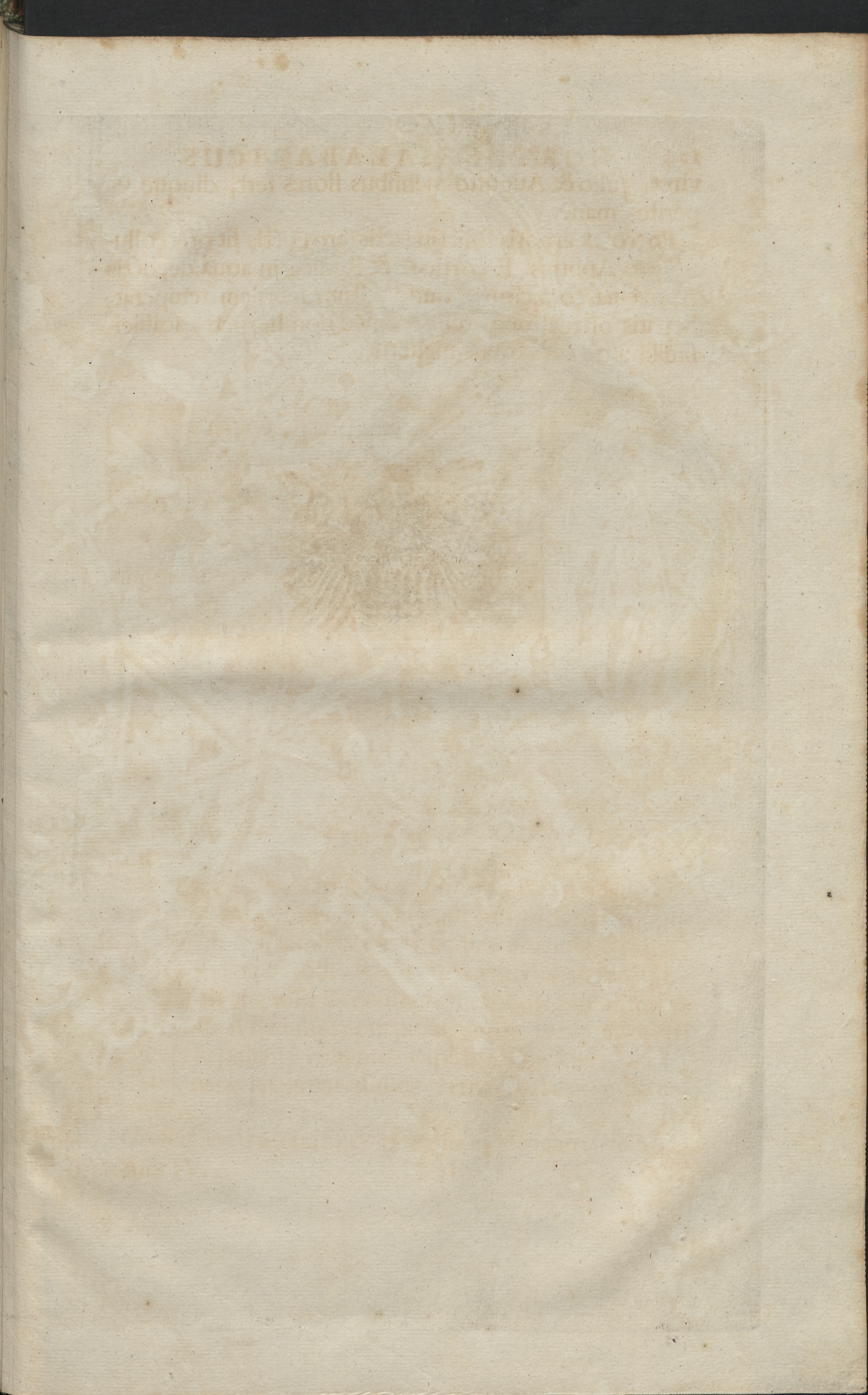
L II

viret,

viret, Julio & Augusto mensibus flores fert, diuque superstes manet.

Porro ex arboris foliis in lactis sero coctis fit oris collutio pro Aphthis. E cortice, & Radice in aqua decoctis Apozema conficitur, quod æstum febrilem temperat, hepatis ostruções reserat, nec non herpeti, scabiei, similibusque affectibus medetur.

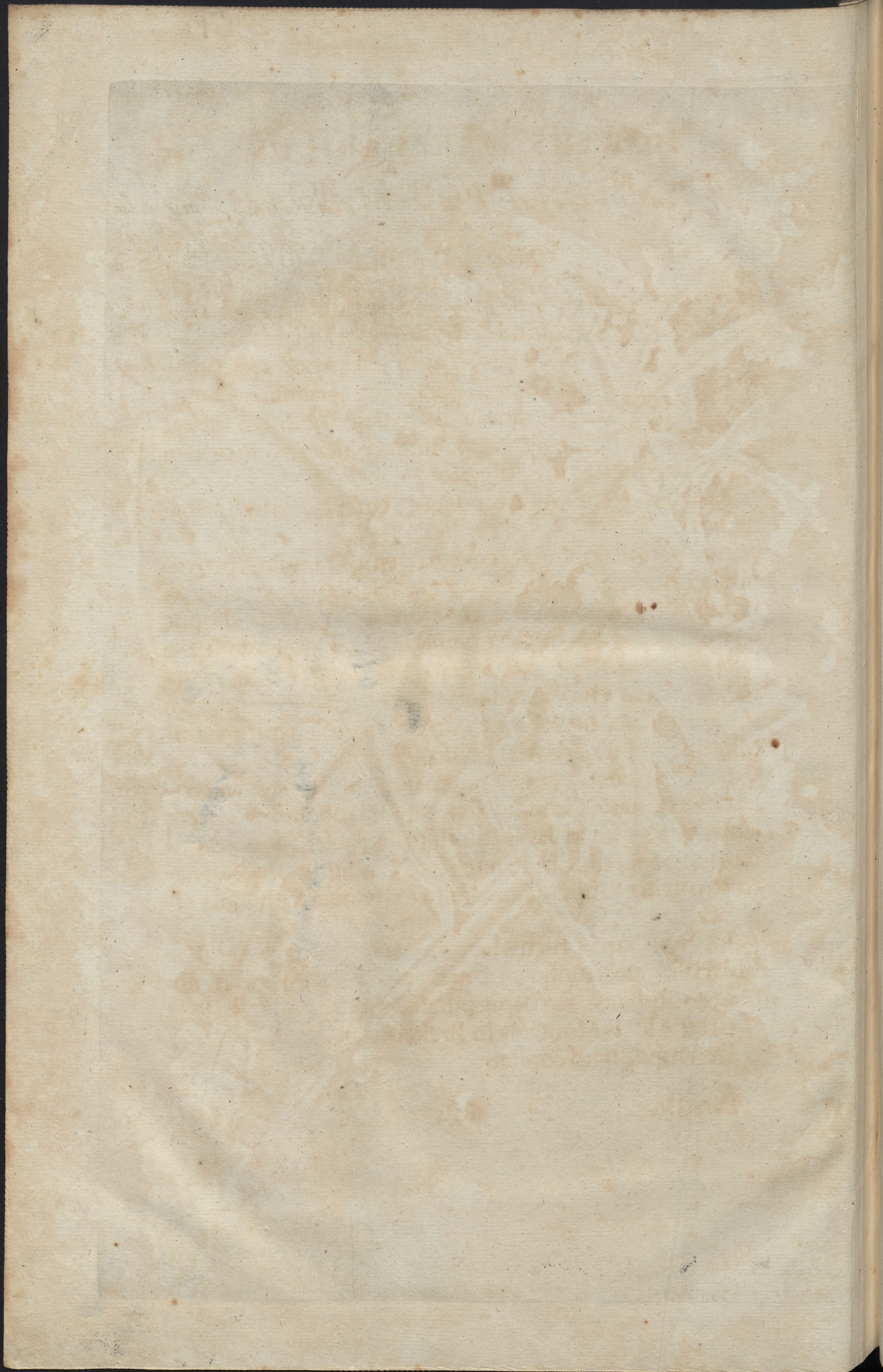
Ramena-pu-maram. Lat.

റാമേനാ മാല. mal.

Astroderum

malabaricum.

RAMENA-POU-MARAM.

T A B. 61.

Amena-pou-Maram Malabarenfibus, *Brampou* Brachmanis, *Estrela d'alva* Lusitanis, *Morgensterren* Belgis, Arbor est procera, septuaginta circiter pedes alta, caudice crasso, denso, albicante, cortice obducto furvo, scabroso, ramulisque plurimis, in orbem longè latèque diffusis, donato.

Radix flavescens, nigricante cortice tecta, odora, aromatica.

Folia petiolis oblongis circa extremos ramulos proveniunt, oblongo-rotunda, crassa, glabra, supernè atroviridia & splendentia, infernè subviridia, nervis aliquot è costa media, & in adversa parte altè extuberante, in latera excurrentibus; odor suavis, sapor sylvestris. Porro folia hæc cum decidunt, haud secus ac Modagam folia, stigmata sui relinquendo circularibus, prominentibusque annulis arboris ramulos cingunt.

Flores extremis ramulis racematim inhærent, suaveolentes, quinque acuminatis, pallidè rubentibus, intus lanuginosis, ac stellæ in modum expansis foliolis constantes, medium occupantè stylo candido, apice ornato tripartito, supereminente in extremitate plumulâ albicante.

Floribus rarò Fructus succedunt; testantur tamen Malabarenfes nonnunquam *Baccas* ferre hanc Arborem oblongo-rotundas, flavo-purpurascens.

Crescit locis Montanis in Berkencour.

De viribus nihil constat.

I N D E X.

A.		N.	
A damaram	pag. 5.	N Yalel	37
Adamboe	45	Noeli-tali	115
Anavinga	101		
Angolam	39	O .	
Aria-bepou, seu Nimbo à costa	107	O Epata	95
B.		P.	
B ella-modagam	121	P Aenoe	33
Bengieiri	105	Panem-palka	9
Ben-kadali	89	Perin-kara	51
Ben-kalesjam	71	Perin-toddali seu Jujube Indica	85
Ben-theka	63	Pevetti	113
C.		Poerinsij	43
C ourondi	103	Ponga	73
I.		Ponna	79
I Dou-moulli	41	Poutaletsje	117
Iripa	65		
K.		R.	
K Adali	87	R Ana-pumaram	125
Kalesjam	67	Rava-pou	99
Kara-angolam	55		
Kari-bepou f. Nimbo altera	109	S.	
Kariil	75	S Amstravadi, seu Caipa-Tambu	11
Karin-kara	49		
Kari-vetti	111	T.	
Katou-adamboe	47	T Ani	23
Katou-kadali	91	Theka	57
Katou-kalesjam	69	Tondi-teregam	123
Katou-naregam	29	Tseria-Samstravadi	15
Katou-Theka	59	Tsjem-Tani	25
Katou-Tjeroe seu Cheru	19	Tsjerou-kadali	93
M.		Tsjerou-katou-naregam	31
M Alla-katou-tsjambou	17	Tsjerou-ponna	81
Mal-naregam, seu Malus limonia		Tsjerou-theka	61
Pumula Sylvestris Zeylanica	27		
Mallam-toddali	83	V.	
Manyl-kara	53	V Idi-maram	77
Mao seu mau vel mangas	1		
Modagam	119	W.	
		W Adouka	97

